

فروغ نه فته نه مړه‌وی شیعر و ژياندا

نووسين و ناماده‌کردن و پاچقه‌ی
جهمه‌که‌ریم عارف

ناوی کتیب: کهسی که وهک هیج کهس نی یه

بابه ت: ژياننامه و نه زمونی شیعر

وهرگیپرانی: همه کهریم عارف

دیزاین: فزایل کهوئوسی

چاپخانه ی تاران

چاپی یه که م ۲۰۱۷

تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

نرخ: ۵۰۰۰ دینار

له به ریوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره ی سپاردنی (۱۴۵۲) ی سالی ۲۰۱۵ پیدراوه

پېرست

۱-دهستپيك

۲-فروغ له قه نه مړه وى شيعر و ژياندا

۳-فروغ له شيعر ده دوى

۴-پينج سه رنج ده باره وى تولدى ديگر

۵-فروغ له تاي ته رازوى شيعردا

۶-فروغ له ناوينه وى شيعره كانيدا

۷-مه رگى نه و شه هیده

۸-فه رهه نگوک

۹-حه مه که ريم عارف

یه کهم : دهستیپیک

دنیای شیعی فارسی بی فروغی فروخزاد "۱۹۳۴-۱۹۶۶" بونی ئافرهتی لیئایهت... فروغ نازارمه ندانه له زهتی ده بردو هونه رمه ندانه نازاری ده چه شت، فروغ شیعی هه لئه بژارد بوو، به لکو شیعی ئهوی هه لئه بژارد بوو تا به زمانی ئه وه وه رازی دلئی ژن بلی، چونکه تا ئه و ده مه که متر ژنیکی پهیدا کردبوو که به راستگویی و بویری وشه هامهت و راشکاوئی ئه وه وه بیی به په یامبهری په یامی شیعیرو به و په یامه تینوویهتی به دهنی و رۆحی خوی بشکیینی و شیعی له لا بیی به میژوو، به مندال و له ئه نجامدا به کامل بوونی مروقانی... شیعیر یه خهی ئهوی ده گرت و ئه و شه پری به شیعیر نه فرۆشتوو... به خوی ده لی: " شیعیری خراوم زۆر وتوو، سه رده مانی که شیعیرم دهوت، شیعیر به شیوه یه کی خۆرسک و زگماک له مندا هه لئه قولا، رۆژی دوو-سی شیعیرم دهوت، له ئاشخانه، به ده م درومانه وه، راسته دیوان له دوی دیوانم ده خوینده وه، پر ده بووم، به هه ر حال به خۆیشم سووکه به هره یه کم هه بوو، بویه ناچار ده بوایه ئه و حاله ته عه کس بکه مه وه، نازانم ئه وانه شیعیر بوون یان نا، به لام دلنیام راستگویانه بوون، من هیشتا دروست نه بوو بووم، زمان و شیوه و دنیای فیکری خۆم نه دۆزی بووه وه..." بره وانه (برگزیده اشعار فروغ فرخزاد / چاپ جیبی).

زۆر ئافرهت هه یه که بۆ شوو کردن نه خولقاوون. فروغیش یه کی که بوو له و ئافره تانه، له گه ل ئه و جیاوازییه دا که چاره نووسی زۆریه ی ئه و ئافره تانه سه رگه ردانیه له دنیای ژماره یه ک شوو کردندا، روو به پوو بوونه وه ی ئه شقی نه به کام و تال و شیرینی ئاره زوو کانی دل، تا سه ره نجام گاسنی رۆژگار روخساریان ده کیلی و به فری پیری سه ریان داده پووشی و به ده نی گه رم و گوپیان ورده له ساردی مه رگ نزیک ده بیته وه. به لام فروغ پاش ئه وه ی له کوئی ژن و میردایه تی ره ها بوو، چیدی ملی نه دایه "ئه سیر" ی به لکو "عصیان" ی کرد، یاخی بوو، بۆ هه میشه ره ها بوو وه په هایه ی ژیا، چونکه له میرد دابرا، خوی له شیعیر ماره کردو "له دایک بووه وه"... فروغ ئاشقیکی گه وره ی ژیان بوو، باوه ری وا بوو ده بی شیعیرو ژیان به جوړی ئاویتته ی یه کدی بین که له جیا بوونه وه نه یه ن. هه ر له م پیوادنگه وه دوژمنی سه ر سه خت و ژماره یه کی پیا بوون، ده نگ و ره نگی فروغ، ئه فسوونی بوو کاری له هه مووان ده کرد، لی مه خابن زۆریه ی ئه و که سانه له ده نگی تینه ده گه یشتن... فروغ به ئه سیری هاته دنیاوه، سه ری دا به "دیوار" ی زیندانا و "یاخی" بوو، له هه ول و ته قه لای "له دایک بوونیکی تر" دا بوو بۆ خوی و

هه موو دنيا... ئەو تا بە خۆی دەلی: "یاری من شیعرەو شیعرە دلدارم، دەپۆم، دەپۆم تا بە دەستی دەهینم".

فروغ ئینسانیک بوو ناشق، لە ئەشقادا دەسووتاو لە ئەشقادا لە دایک دەبوو. شەوان بە دەم ماچیکەو دەمردو سپیدە بە دەم ماچیکێ ترەو زیندوو دەبوو. ئەشق لەلای ئەم مرقۆه یاخییە شوپشگێرە هەم ئارام بەخش بوو هەم سووتان و هەلچوون و دانەمرکانەو، فریاردەسیک بوو تا ژیانی لە بیزاری و نا ئومیدی و بێتاقەت بوون، پێ زگار بکات و شکوو مەزناوەتییهکی ئینسانی پێ ببەخشیت، فروغ ئینسانیک بوو زەحمەتە ئەو دەوای لەسەر ساغ بکریتەو کە ئەو لە شیعرەو ئەشق بوو، یان ئەشق و شیعر لەو بوو بوون، ئەو فرزەندی ئەمان بوو یان ئەمان فرزەندی حەلەزادە بێ غەل و غەشی ئەو بوون، نالە ئینسانییانە ئەم مرقۆه سەوداسەرە لە هەرەتی هەلچوون و هاروژاویدا، لە ئەوای شیعرێ دەچوو، سۆفییەکی ناشقە ئینسان لە شەویکی خامۆش و کپدا بە سۆزو ئاوازەو بێخوینی. بە خۆی لەمبارەو دەلی: "لە لووتکە ئەشقادا لە هەرەتی تیکەل بوونی ناشقاندا بە مرقۆ دەگاتە خوا". فروغ هەموو شادی و خەمەکانی، خۆشی و ناخۆشییەکانی هەلدەرشتە ناو شیعرەو هەر شیعر بوو بەرگە کۆل و کۆفانی ئەو مرقۆ مەزەنە دەگرت. لە هەموو حالیکدا لە شیعرەو دەستی پێدەکردو دیسان دەگەراییەو باوەشی شیعر.. شیعرە بۆ ئەو پەناگەیهکی ئاسمانی بوو... بە خۆی دەلی:

" شیعر بۆ من پێداوایستییه، لە خواردن و خەوتن پێویست ترە، شتییکە هاوتای هەناسە، من لە شیعر جیا نیم، شیعر بریتییه لە ژیانی وشە لە ناخی مرقۆداو ئەو جیا نووسینی ئەو وشانە بە شیوەیهکی زیندوو لەسەر کاغەز، بۆیە دەبێ خۆ لە هەموو لەنگی یان وەستانیک بپاریزی کە دەبێتە مایە بێ گیان کردنی وشە."

بەلی شیعر بۆ ئەو پەناگەیهکی ئاسمانی بوو... چونکە شاعیر بوون بەلای ئەو وەو هاوتای بە ئینسان بوون بوو، بە خۆی دەلی: " هەندی کەس دەناسم کە رەفتاری رۆژانەیان چ پێوەندییهکی بە شیعیانەو نییه، واتە تەنیا ئەو دەمانە شاعیرن کە شیعر دەلێن. پاشان لە شاعیری، و اتا لە ئینسانییەت دەکەون و دەبنەو بە مرقۆ گورگ و زالم و کورتبێن و بەغیلەکی نیو گورگستانە. من بە قەسە ئەم جوۆرە مرقۆقە قاییل نیم. من پتر بایەخ بە ژیان دەدەم و کاتیک ئەم ناغایانە دەکەونە سمکۆلان و نەرە نەرە - واتا لە شیعرەو نووسینەکانیاندا - دلم تیک هەلیدی و باوەر ناکەم راست بکەن... لە دلی خۆدا دەلیم ناشیت ئەم هەموو هەراو هەنگامەیهیان بۆ کاسە پلاویک بێت!!..

شیعر بۆ ئەو پەناگەیهکی ئاسمانی بوو... دەنا وەک هەر ژنیکی هەوەسبازی نیرباز، توفانی غەزەبی کۆمەلگە رایدەمالی و نەدەبوو بەم ئەستێرە گەشە ئاسمانی نەمران، هەر شیعر بوو ئەوی "ئەسیر" و "عاصی" کردو لە ئەنجامدا گەیانندییه "لە دایک بوونەو"...

فروغ وەختی دیتە سەر باسی شیعرێ خۆی، پتر بەلای "لە دایک بوونیکی تردا" دای دەکیشی و وا هەست دەکری لە شیعرەکانی پێشوو پەشیمانە، یان جوۆرە پەشیمانیهک لە قەسەکانیدا بەدی دەکری... خۆشی بە راشکاوی ئاماژە بۆ ئەم پەشیمانیه دەکات و دەلی بۆیە

ژېوانه چونکه به شېويهه کی ساده و ساکار دنیای دهرېی وینه کی شاوه و دهرېیوه، به لام پیناچیت
نهم په شیمانیه سوویدیکی هه بی، چونکه شیعره کانی له کتیبدا بلاو بوونه ته وه و شایه تی نه و
قوناغانه ن که شیعری فروغ پیناندا تیپه ریوه... دیوارو عصیان له قه فرتییه کی نا ئومیدانه یه له
نیوان دوو قوناغی ژیاندا، هه ول و ته قه لایه که بوو بو جوړه رزگارییه که، زه مینه خو شکردن بوو بو
گه یشتن به قوناغی بیرکردنه وه... هه ست له سه رده می لاویدا ره گورپیشه ی سستی هه یه، ته نیا
روالته تی ناسکیان هه یه و نه گهر پاشان فکریک نه بی به جله وکیشی یان له نه نجامی بیریکه وه
گه شه نه کات نه وا و شک ده کات و دهری... فروغ له دیوانی دیواردا به شیعری "گنه کردم گناهی
پر زلنت" به وپه ری تواناوه هه لچوونی به دهنی نیشان داوه و ده شیت بلین، به م شیعره ده یه وی
خیتابی "ژنایه تی" مور بکات و به ئاسته می به دیوی ژنانه ی ناوه وی ژندا شو پبیتته وه، پاش
هه ردو دیوانی "نه سیر" و "دیوار" دیوانی "عصیان" دیتته پیشی و ده شیت به پیشه کییه کی
داینین بو هه نگاویکی کوک و پته وتر... به لام فروغ له "له دایک بوونیکی تر" دا پتر به ناخی
خویدا رو ده چیت و شیعره کانی به شېويهه کی نه ستوونی دهر و ن و دست به رداری ره وتی ئاسوی
بووه، هه لبه ته له شیعردا تا پتر دنیای ناوه وه بی په رده و شاعیرانه بخریته رو، نه ونده پتر
شیعرییه ت به هو نراوه که ده دات .

فروغ، نه شقیکی ده ویست له هه واو هه وه سی کاتی و ساته و ختی بیپاریزی و به لای نه وه وه نه و
جوړه نه شقه زامنی پاکی ژن بوو. له لایه کی تریشه وه هه واو هه وه سی ساته و ختی شی، به
تایبه تی له هه رته تی هه لچوون و هارو ژاندا، له نه شق به که متر نه ده زانی

من په رییه کی چکوله ی غه مگین،

ده ناسم، که ئوقیانوس نشینه

دلی له بلویریکی قامیشدا

هیدی هیدی لیده دا

په رییه کی چکوله ی غه مگین که شه وانه به دهم ماچیکه وه دهری و

سپیده به دهم ماچیکه وه

له دایک ده بیتته وه.

فروغ، ته قینه وه ی گریکویره ی به سو و له کرانه وه نه هاتووی بیده نگی ژنانی ئیران بوو،
شیعری فارسی به بی فروغ بونی ژنی لینایه ت و تازییه بارو بیگیان دیتته به رچا و... فروغ شانازی
به ژنایه تی خو یه وه ده کرد. ژن بوو، به لام خو ی له پیوا جیا نه ده کرده وه، فروغ له و ژنانه نه بوو
بچیتته سه ر مینبه رو کوپ بگیری، به لام له ته نیایی خویدا و به ته نیا زورترین کاری بو ژنانی
ئیرانی نه نجام دا... فروغ به حوکمی نه و شوینه تایبه تییه ی که گرتبووی، له گه ل چ که سی کدا
به راورد ناکری، ته نیا فروغه و به س، به تاقی ته نیا و تاقه سواره زمان حالی هه موو ژنانی
بیده نگی چه ندین سه ده ی ئیران بوو. به ته نیا له میژووی نی و نیرسالاری یاخی بوو، بویرانه
خوی کرد به یه که م ئالا هه لگری می... فروغ تاقه قاره منی تراژیدیایه کی سخوچرو مسیبه ت
ئامیزه.

ژنانى ئىرانى ئەگەر لە بارى داھىنانى شاعىرانەو چەندىن سەدەيە، نەزۇك بن ئەوا لە (فروغ) دا ئاوس بوونەو بەوپەرى روونىيەو لە ئاويئەى زەماندا رەنگيانداو تەو و فروغ بۇشايبەىكى بىويئەى بى ھاوتاي پىرکردەو. شىعر قەدەر و چارەنووسى فروغ بوو... شىعر و فروغ لىكىدى جودا نەدەبوونەو، واتا لە يەكديدا فەنا بوو بوون، بەخويشى نەيدەزانى ئەو شىعرە يان شىعر ئەو "شىعر ئەو بەشەيە كە تەواوم دەكات".

ئەگەر بتوانىن بلىين شىعر باز نەيەكى بۇشەو شاعىر بە خوى پىرى دەكاتەو ئەوا فروغ بە جورى بە خوى پىرى كىردۆتەو ئاويئەى بوو پىا و نازانى ئەو شىعرە يان شىعر ئەو. ھەندىجار و ھەست دەكەى شاعىر نەماو بە راستى لە شىعردا فەنا بوو ئەگەر فروغ بىوتبا (أنا الشعر) چ زىدەپوييەك لەو قسەيەدا بەدى نەدەكرا. چونكە ئەو ئافرەتە ھەرگىز خەمى چوونە پىشى نەبوو، بەلكو خەمى گەرەى ئەو رۇچوون و قوولبوونەو بوو رەنگە ھەموو داھىنانىكى رەسەن بەو جورە سەرى ھەلدابى. ناوەرپوكى شىعرەكانى ھەمان سىانەى نەمرى سەرمەدييە كە پىى دەوترى سىكوچكەى "ئەشق، جوانى و مەرگ" ئەم ناوەرپوكانە ھەر لە سەردەمى دەسەلاتى ژنسالارىيەو تا ئەمرو ئەگەرچى بە پىى شوين و زەمان شىوہى جىاوازيان گرتۆتە خو، بەلام لە بارى مەناو چەمكەو ھەك خويان ماون... فروغ دەلى: "پىموايە ئەوانەى لە بوارى ھونەردا كاردەكەن، يەككە لە ھويەكانى برىتبييە لە پىداويستبييەكى ناخود ئاگايانە بو روو بە روو بوونەوہى زەوال كە ئەمانە خەلكانىكن كە ژيانيان پتر خۆشەوى و تىي دەگەن، ھەك چۆن لە مەرگ تىدەگەن... كارى ھونەرى ھەول و تەقەلايەكە لە پىناوى مان و نەمرىدا، نەمرى بەخشىن بە خو سىرپىنەوہى مەناى مەرگ....

"ئەشق، جوانى و مەرگ" ھەك پەپوولە بە دەورى گولى ژندا سوپاوانەتەو، جوانى سىفەتى ژنە، ئەشق ھەويئى ژنە، مەرگى خوى يان دلدارەكەى چارەنووسىيەتى. جا فروغ لەبەر ئاويئەى ئەم سى ناوەرپوكە نەمرەى شىعردا، جل و بەرگى زەمانى خوى پۇشيوو ھىندەى بوى كرابى پىياندا رۇچوو بەرەو قوولبوونەو چوو... بويە ھەر لەم پىودانگەو شىعر لە لاي ئەم ژنە ھاوتاي بوونە... پىدوايە ھىچ پىوہندييەكى مروقاىيەتى ناتوانىت مروق بگەيەنىتە لووتكەى كامل بوون، واتا كەس نابىت بە تەواوكرەى كەس، ئەگەر وا بوايە ئەم پىوہندييە خوى لە خويدا دەيكرە مەزنترىن شىعرى دنيا. " شىعر بو من پەنجەرەيەكە ھەر وەختى بەرەو روويەچم خو بە خو دەكرىتەو، لەبەريا دادەنىشم، تەمەشا دەكەم، گورانى دەلىم، ھاوار دەكەم، دەگرىم، شىعر ھويەكە بو بەرقەرار كىردنى پىوہندييەكان لەگەل بووندا، چاكبيەكەى لەوہدايە وەختى كە مروق شىعر دەلى، دەتوانىت بلى: من ھەم، يا ھەبووم".

فروغ، ژنىك بوو كە لە كەوشەنى خەلكى زەمانى خوى جىا بووہو، جىابوونەو بەو مەنايە نا، كە پلەيەك كەوتە سەرووى ئىنسانەو، بەلكو بەم مەنايە كە ئەو ئىدى بە پىوہرى خەلكى سەردەمى خوى نەدەھاتە ھەلسەنگاندىن، ئەو شتانەى كە ئەو دەيبىنى و ئەو ھەستەى سەراپاي بوونى فەتخ كىردبوو، شتىك بوو جىا لە ئەقلىيەتى خەلك... واتا فروغ بو خوى فروغ بوو، تىشكىك بوو بە راستى بە شكۆترىن تىشك و رۇشنايى زەمانى خوى بوو، لە كوچەو بازاردا لەگەل

خه لکیدا ده ژیا، ده یویست وهك ئەوان بی... به لکو خودی ئەوان بی... به لام جیا بو، خه لکی کوچو بازار له زمانی تینه ده گه یشتن، له سه ره تادا زور به ناسانی ره فریان کرد، کارهکانیان به پیوه ری تایبه تی خو یان هه لده سه نگاندا، پاشان كه وتنه ستایشی! ئیدی عاده تی خه لکی عوام ئەوه یه كه یه کیکێ جیا له خو یان بینی یا ره فرزی ده کهن یا ستایشی ده کهن، به لام که سیك که له وان جیا بی، شیوه و ره فزو ستایشی جیا و تایبه تی خو ی ده بی، نه گو ی به ره فرزی ئەوان ده دات، نه باوه ر به ستایشیان ده کات. ئەوه تا فروغ ده لی: "من له و که سانه نیم که دیتم به رد سه ری یه کیکێ شکاندوه، ئیدی له مه وه بگه مه ئەو ئەنجامه ی که ناب ی خو له قه ره ی به رد بده م، من تا سه ری خو م نه شکینی له مه عنای به رد تینا گه م"، به لام مه رگ به یه کجاره کی ئەوی له زه مان ی خو ی جیا کرده وه و فری دایه ناو جه رگه ی زه مانه له پرا نه وه نه هاتوه که وه و ره نگه زه مان ی بی پیوه ری ک له گه ل خویدا بینی و بتوانی ت فروغ هه لسه نگی نی، مه سه و دی فه رزاد ده لی: "فروغ، به باوه ری من، شتی ک بوو نزیک ی حافز... " فروغ به خو ی خو زیای به حافز خواستوه و له نامه یه کیدا بو ئیبراهیمی گو لستان ده لی: "... خو زگه ده متوانی وه کو حافز شیعر بلی م، هه ستییکی وهك ئەوم هه بایه که پیوه ندیی له گه ل هه موو ساته راستگو کانی تی کرای ژیا نی سه ر له به ری خه لکی ئاینده دا دروست بکر دایه ". ئەوه تا شاملوی شاعیریش له ده رگای ئەو زه مانه ی دا وه ده لی: "من هه رگیز نه مدیوه فروغ شتی ک بدو زیته وه و ئەو شته قه ناعه تی پییکات. فروغ له شیعر دا به دووی چیدا ده گه را؟ ئەمه به لای منه وه ده کاته مه زنا یه تی و گه وه یی بایه خی کاری شیعر ی له لای فروغ... ره زای به راهه نیش له ده رگای ئەو زه مانه ی دا وه له کتی بی کیمیا و خاک دا ل ۸۴ ده لی: " گه وه ریی فروغ له وه دایه، به تایبه تی له ناخرو ئوخری ته مه نیدا پشت ده کاته شیعر ی نیما یی و ته نانه ت شاملووی و ده گاته ئەو قه ناعه ته ی که نا هو نا له ی ژنا نی ها و چه رخ نه به کی شی نی رینه ی نیما یی و نه به په خشانی نا هه نگداری نی رینه ی شاملو و نایه ته ده ربهرین و نیشاندان. ژنی ک نه وهك نیما ده نووسی ت و نه وهك شاملو و.

فۆرمی شیعر ی فروغ، قهیرانی زال به سه ر پیوه ندییه کانی ژن و پیا و له کۆمه لگه دا، له شیوه ی قهیرانی شه کلیدا ده رده پری.

شیعر ی فروغ به رجه سه ته کردنی ئاسه ته نگ و ته نگه ی شیوه ی بیر کردنه وه ی ژنی که که شیعر ده لی ت. شیعر ی ئەو له هه ولی ئەوه دایه که سه ره خو یی خو ی وه ربگری و له ده سه لاتی باوی شه کلی شیعر ی پیا وان ده رباز بی."

دنیای هونه رو ئەده بیات، دنیای گو پینه وه ی بیرو ئەزمونه و هیه شیعر ی نییه بتوانی سوود له ئەزمونی خه لکانی دی وه رنه گری ت... ده شی ت بلییت فروغیش گو میکی ژنا نه ی مه نگ بو وه، شاعیرانی دی که م و زور ئەو به رده بوون که مه نگی یه که یان شه لقه قاندوه و شه پۆلیان پییه خشیوه، له وانه:

ئیبراهیم گلستان، چه کیم ناسر خسرو قبادیانی، چه مه د عه لی ئیسلامی، تاج بخش، ابو الحسن ورزی، فریدون توللی، شاملو، نیما... فروغ له باره ی نیما وه ده لی: "نیما رینوینی من بو وه، به لام من خو م په روه رده کردوه و هه می شه پشتم به ئەزمونه کانی خو م به ستوه..."

ههلبهته ئەم قسهيهی خاتوو فروغ راسته، چونکه فروغ پاش خویندنهوهی نيماش شيعری خراپی زۆر وتوو... هەر له شوینیکی ديدا "جاودانه فروغ، أمير اسماعيل و ابو القاسم صدارت" فروغ دهبارهی نيم دهلیت: "نيم بو من سهرهتايهك بوو. نيم شاعيريك بوو كه من بو يه كه مجار له شيعری ئەودا فهزايهکی فيكریم بينی. ههستم كرد مامه له له گهله ئينسانیکدا دهكهم، نهك له گهله كۆمهلیك ههستی سهرفه سهرفه و نامانجی سوای رۆژانه. سادهی نيم سهرسامی دهكردم، به تايبهتی ئەو دهمانهی كه له پشت پهردهی ئەو سادهیبه ناگه هانييه وه روو به رووی ئالۆزی و پرسياره تاريكهکانی ژيان دهبوومه وه، وهك ئەستیرهيهك كه سهرنجی مروقه بو ئاسمان رادهكيشیت، له سادهی ئەودا، سادهی خۆم دۆزیيه وه".

فروغ له گه وهرييدا مندال و له مندالیدا گه وه بووه، جا با پیکه وه گوی له م دهمه ته قییهی سهردهمی مندالی فروغ له گهله پورانی خوشکيدا بگرين:

- فروغ، چه زدهكهی دهستت هینده دريژ بی كه بگاته ئاسمان؟
- بهلی، چونكه ئەو كاته به ئاوات دهكهم، دهتوانم ئەستیرهكان چهك چهك بچنم.
- دهتهوی چی له ئەستیرهكان بكهیت؟
- هيچ رهنگه ملوانكهيه كيان ليدروست بكهم و له ملی بكهم. خو له وهشه ههليانپروينم تا بزانه چييان تيدايه.
- پوران، چه زدهكهم بزانه له سهرووی ئەستیرهانهوه چی ههيه؟
- من دهزانم، مامۆستاكه مان دهلی تهنيا ههواي ليهه.
- مامۆستاكه تان بو خوی دهلی، بيگومان له سهرووی ئەو ئەستیرهانهوه شتيك ههيه، به لام نازانه چيهه؟

تۆزی له فكران راچووم و وتم:

- دايه گه وه دهلی مالی خواي ليهه.
 - چه زدهكهم بگه مه ئەوی و مالی خوا بدینم.
 - تۆزی بيدهنگ بوو، و ئەو جا ههليدایي:
 - له وهيه رۆژی بيت بگه مه ئەوی و خوا بدینم.
- بهلی ئەو فروغه ناشقهی كه دهیوت: ههست دهكهم دل م به ئەندازهی ههموو دنيا گه وهريه، ههموو دنيا و ههموو ديمه نهكانی ژيانم خو شدهوی وهك ئەستیرهيهکی پرشنگدار له ته مهنی سی و دوو سالیدا راخوشی و تاریکی بالی به سهر دنياي ياخي بوونی ئافرهتی ئيراندا كيشاو دنياي شيعری فروغانه بی نازكهوت.

ئەم ئافرهته سهربهسته هەر له مندالی را زیرهکی پيوه دياربووه، ئەوه تا خانمی يهزدی كه يهكيك بووه له هاوپولهکانی دهلی: زهنگی وانهی ئينشا بهلاي فروغه وه له هی ههموو وانهکانی دی ناخوشت بوو. لیبی نه دهپووی، چونكه مامۆستای ئينشا ههميشه سهرزه نشتی دهكردو دهیوت: "فروغ تۆ ئەمانه له كتیبا نه وه دهزدی". ئەم ئافرهته له بواری نیگارکیشيشدا دهستی

بالای هه‌بووه و خه‌یاتیکێ چاکیش بووه، زۆر به مندالی و له ته‌مه‌نی شازده سالی‌دا شووی کردووه و زۆر زوو له می‌رده‌که‌ی جیا بووه‌ته‌وه.

مال و می‌ردی به‌لاوه قه‌فه‌س و زیندان بووه و ئه‌ویش ته‌حه‌مولی قه‌فه‌زو زیندانی نه‌کردووه. کورپیکێ به‌ناوی (کامیار) بووه و ئه‌م دایک و کورپه له دیداری یه‌کدی مه‌حرۆم کراون، سادقێ چوبه‌کی چیرۆکنووس ده‌لی: "فروغ هه‌میشه خه‌می دووری تا‌قه کورپه‌که‌ی، کامیاری بووه، فروغیان له‌لای ئه‌و منداله کرد بوو به دیوو درنج، به راده‌یه‌ک ئه‌و منداله‌ش خۆی له دیتنی دایکی ده‌دزییه‌وه. سبه‌ینی ئه‌گه‌ر ئه‌و منداله گه‌وره ببێ. چی به دوژمنانی دایکی ده‌لی؟ چی به‌وانه ده‌لی که فریشته‌یان لیکردبوو به‌خێو؟". دیاره فروغ زۆر نیگه‌رانی کورپه‌که‌ی بووه، به تایبه‌تی له‌و رووه نیگه‌رانی بووه که ئاخۆ چ راو بوچوونیکێ ده‌رباره‌ی دایکی له لا دروست کراوه. بۆیه هه‌میشه ده‌یوت: "رۆژی کامی گه‌وره ده‌بی و من وه‌ک هه‌م ده‌ناسیت. نه‌ک به‌و شیوه‌یه‌ی فی‌رکراوه و پاکی ئه‌و منداله‌یان پێ له‌وتاندووه". فروغ له ته‌مه‌نی سیازده چوارده سالییه‌وه ده‌ستی به شیع‌ر وتن کردووه. له ته‌مه‌نی (۱۷) سالی‌دا یه‌که‌م کۆمه‌له شیع‌ری خۆی به ناوی "ئه‌سیر" وه‌ه‌ بلۆکرده‌وه. ئه‌م کتیبه‌ دوای سی سال چاپی دووه‌می بلۆکرایه‌وه. له ته‌مه‌نی (۲۱) سالی‌دا دووه‌م کۆمه‌له شیع‌ری به‌ نیوی "دیوار" وه‌ه‌ بلۆکرده‌وه. دیاره ئه‌م دوو کۆمه‌له شیع‌ره گروپیکێ ته‌نگبینی لێ هاروژاندو که‌وتنه‌ جنیو پیدانی و فروغی تا‌ق و ته‌نیا‌یان کرد به ئامیریک تا‌خویان شو‌ره‌تی پێ په‌یدابکه‌ن. ته‌نانه‌ت ره‌خنه‌گریکی وه‌ک "عبدالع‌لی دستغیب" یش ده‌لیت: "له هه‌ردوو دیوانی "ئه‌سیر" و "دیوار" دا یا‌خی بوونی فروغ یا‌خیبوونیکێ فه‌ردییه، له ده‌ری زه‌مینه کۆمه‌له‌یه‌تییه‌کاندا یه‌وه له چوارچێوه‌ی مه‌سه‌له سی‌کسییه‌کاندا ده‌سو‌پێته‌وه". به‌لام فروغی بیست و یه‌ک ساله زۆر له‌وه یا‌خیترو بو‌یرتر بوو په‌لاماری ئه‌و با‌به‌ته که‌سانه، سادری بکاته‌وه و ده‌ستبه‌رداری په‌یامی شیع‌ر بێ " شیع‌ر ئه‌و به‌شه‌یه که ته‌واوم ده‌کات". له ته‌مه‌نی بیست و دوو سالی‌دا وه‌ک ته‌حه‌ددا سی‌یه‌م کۆمه‌له شیع‌ری خۆی به ناوی "عصیان" وه‌ه‌ بلۆ کردووه، به‌مه‌ش خۆی خسته سه‌ر ری‌گایه‌ک که ئیدی ده‌رفه‌تی گه‌رانه‌وه و ژێوان بوونه‌وه‌ی له خۆ ب‌ری و ده‌بوا‌یه بی‌با‌کانه بۆ پێشه‌وه هه‌نگاو بنێ. چونکه هونه‌ر بوو به قه‌ده‌رو چاره‌نووسی، ئه‌وه‌تا ده‌لی: "جا من هه‌قم چیبیه، با به‌که‌نار ئه‌م شیع‌ره‌دا "ای مرز پرگه‌ر" تی‌په‌رن و که‌پوویان بگرن. ئه‌م شیع‌ره زمان و شیوه‌ی خۆی هه‌یه، من ناتوانم وه‌ختی که باسی کۆلانیکی پر له‌ بۆنی می‌زو پی‌سایه‌ی بکه‌م، لیستی عه‌تران له به‌رده‌م خۆم دا‌بنه‌م و بۆن خۆش‌ترینیان بۆ وه‌سف کردن هه‌لب‌ژێرم، ئه‌مه فی‌لبازیبیه، فی‌لیکه‌ که له خۆ ده‌کرێ پاشان له خه‌لکی ده‌کرێ". دیاره ئه‌مه ته‌بیعه‌تی هه‌موو مرو‌قیکی یا‌خیبه.

فروغ له ته‌مه‌نی بیست و سی سالی‌دا خووی دایه‌ سینه‌ما و له‌و بو‌اره‌شدا هه‌مان فروغی یا‌خی و سه‌رسه‌خت و بو‌یری دنیا‌ی شیع‌ر بوو، به‌لام ئه‌و ژنه هه‌رگیز له خۆی پارزی نه‌بوو، هینده‌ی له بی‌ده‌نگی و له جیبی خۆدا ئه‌م پێ و ئه‌و پێ کردن بی‌زار بوو له چ شتیکی تر وه‌ه‌رن نه‌بوو، بۆیه هه‌رگیز به بی‌ده‌نگی و بی‌کاری دا‌نه‌نیش‌تووه‌و، ئه‌وجاش که‌م که‌س هینده‌ی ئه‌و به‌رانبه‌ر به‌خۆی بێ ره‌حم بووه، ئه‌وه‌تا له چاوپێکه‌وتنی‌کدا ده‌لیت: "من ته‌مه‌نم سی ساله‌ و سی

سال بۆ ئافرەت كامل بوونە، بەلام ناوەرۆكى شىعەرەكانم سى سالان نابى، گەنجترە، ئەمە گەرەتەرىن خەوشى كەتتەبەكەى منە. دەبى ھوشيارانە بژىت. خويىندەنەوہى من پەراگەندە بوو، ژيانم پارچە پارچە بوو، ئاكامى ئەوہىيە كە درەنگ فامم كردۆتەوہو ھۆشم و ھەبەر ھاتوہو".
فروغ توانايەكى گەرەى فيربوونى زمانىشى ھەبوو، لە سەفەرئىكى چەند مانگىدا بۆ ئىتالىا و ئەلمانىا ئەو دوو زمانە فير بوو و بە چاكى قسەى پيكردون. زمانى فەرەنسىشى بە ئەندازەى پيويستى خۆى دەزانى، بەلام زمانى ئىنگىلىزى چ ھەك قسەكردن و چ ھەك نووسىن و تەرجمە پيكردن بە چاكى زانيوہ.

فروغ ھەك يەكئىك لە دۆستەكانى دەلئيت: "شادترين و غەمگين ترين ئينسان بوو كە ديومە، ئەگەر شادى بەرپيەكدا بروت و خەم بەرپيەكى ديدا و ئەم دوو لە خاليكدا يەك بگرنەوہ، ئەوا ئەم خالى يەكانگيريە فروغە. فروغ خالى يەكانگيري غەم و شادى بوو".

ژيانى فروغ بە شىعەرەوہ بەند بوو، ھەر كەسيك شىعەرى وتبا، خۆ بەخۆ دەبوو بە دۆستى، ھەموو شىعەرىكى بلۆكراوہى دەخويىندەوہ. پتر بايەخى بە شاعيرانى لاو دەدا، بيديتبايە شاعيريكى ناودارى سەردەمى خۆى شىعەرىكى لاوازى وتوہ، ھيىندە خەمبار دەبوو ھەك ئەوہى خۆى گوناھيكي كردبى، فروغ جگە لە بەرھەمە چاپكراوہكانى چەندين شىعەر، دوو سيناريؤ، پۆمانئىكى تەواو نەكراو و ژمارەيەك تابلۆ سكيچ و نيگارى لە پاش بە جيماوہ.. فروغ، يەكئىك بوو لەو مرقانەى بەفرو ديمەنى بارينى بەفري خۆشەويست، ئيدى بە ريكەوت و لە رۆژى مردنە ناوہختەكەيدا و لەو دەمەدا كە بە خاك دەسپيىردرا بەفر ئەرزو ناسمانى گرتبوو.. دايقى بەدەم فرميسك ھەلپشتنەوہ چاويكى گيپراو بە دەم ھۆپژنى گريانەوہ، ھاوارى كرد: " فروغ گيان.. تۆ بەفرت خۆش دەويست.. ھەستە پروانە، چاوت بكەوہ.. ئەم بەفرە لەبەر خاترى تۆ دەبارى...". "باوہرپينين بە سەرەتاي وەرزی سارد" ناو نيشانى دوا ديوانىيەتى كە لە پاش مەرگى چاپ و بلۆكراوہتەوہ..

دووه م: فروغ له قهله مرهوی شیعرو ژياندا

گهوره بوو

خه لکی روژگاری نه مړو بوو

سهر به هه موو ناسوکراوه کان بوو

چهند باش له زمانې ناوو زه مین

تیده گه یی.*

(بروانه: سهراب سپهری، هشت کتاب، حجم سبز، شعر "دوست" که لاوانه وهی که بو مه رگی

فروغ)

هر چنده فروغ به خوی گوتوویه تی: "قسه کردن له مباره یه وه (ژيانې شه خسی) به بوچوونی من کاریکی زور تاقه تبه رو بیقاییده یه، به لام نه م حه قیقه ته هه یه که هر به شه ریگ دیته دنیا وه، هه لبه ته به رواریکی له دایکبوونی هه یه، خه لکی شاریک یان دئییه که، له مه کته بیگدا دهرسی خویندووه، کومله لیک واریقاتی زور ناسایی و روتینی له ژيانیا وه کو هر که سیکی دی روو دهدات، وه کو نه وه ی به مندالی بکه ویتنه گولاویکه وه. یا بو نموونه له قوتابخانه دا قوی بکات، له ته مهنی هه رزه کاریدا ناشق ببیت، زه ماوه ند بکات و نه و جوړه شتانه.*" (بروانه: حرفهای با فروغ فروخزاد: تهران، انتشارات مروارید، ۱۳۵۶ ص ۱۲). به لام زانینی هه ورازو نشیوی ژيانی هر شاعیری، کاریکی پیویسته، به تایبه تی شاعیری نه مړو که جی پیی ساته کانی ژيانی شه خسی خوی له شیعه رکانیا که م نییه، به لکو یه جگار زوریشه. شاعیری نه مړو، گیره ره وه و قه بیژنی راستگویی ساته کانی ژيانی خوی و نه و کومله لگه یه شه که تیایدا ده ژی. نه ریئییه کان، نه ریئییه کان، خراپیه کان، باشیه کان، کریتی و جوانیه کان وه کو نیگارکیشیکی زه به رده ست له شیعه رکانی خویدا ده کیشتیت و بویه شیعی نه مړو به پیچه وانه وه ی شیعی دیوینیمان وه ناوینه یه کی روحیاتی شاعیرو مروقانی سهرده مه که ی نه وه، له بهر نه مه ناسینی سات به ساتی ژيانی شاعیری نه مړو - به تایبه تی شاعیریکی وه کو فروغ که له هه موو ساته کانی ژيانیا هر شاعیر بوو - یه جگار پیویست دیاره.

فروغی فپوخزاد له ۱۵/دی ماه/۱۳۱۳ له تاران دا چاوی به دنیا هه لپه ناوه که دنیای نه و نه بوو، دنیای خه لکانیک بوو که چاره نووسی نه وو هاوروژگارانی نه ویان دیاری ده کرد. سهرده می مندالیه تی وی له مالباتیکدا گوزه را که به هوی کاری سوپایی باوکیانه وه، جوړه زه بت و رهبت و زه برو زاکونی و ده سه لاتداریه کی په ها بالی به سهردا کیشتا بوو: "سیمماو چاره ی با به ، هه میشه پر بوو له جوړه زبری و زه بت و رهبتیکی سهری پیاسالاری. پیواویک بوو تالی تال، ساردی ساردو، زبری زیر. سهریازیکی راسته قینه بوو به سیمایه کی روتینی یان به گوتیه کی دی به ده مامک و ماسکیکی ترسناک و، هه میشه ش وا بوو. بیرم دیت هه رکه ده نگی

مامزەو نالچەي چەكمەكانى بەرز دەبوو، ھەموومان دەپەشۆكايىن و خۆمان لىي دەشاردەو. بەلام ھەر ئەم بابە تورپەو تپۆيە. ئەم بابە زبەرە كە ئىمە تەنانەت لە دەنگى پىيەكانى ھەلدەھاتىن، جار جارى كە وەخۆ دەھاتەو دەمامكەكەي لادەبرد، بەوپەرى سۆزو گودازو ھەست و سۆزەو ھەمىزى دەگرتىن و جوانترىن روندكان لە گۆشەي چاوانىيەو دەپژا. بابۆ ئاشق و شەيداي شىعر بوو. بابە جگە لە خويىندەو ھىچ سەرگەرمىيەكەي دىكەي نەبوو و نىيە. بابە ھەموو تەمەنى خۆي لە دووى كەشف و تەحقيق بوو. سەرانسەرى مالىكەي كردبوو بە كتيب و ئىستاش ژمارەيەك لەو كتيبانە بە بىنازى و بى نەزمى لە ژورە توژاويەكەيدا كەلەكە بوو. * (بەروانە: سخنان پوران فروخزاد در مصاحبه با روزنامه كيهان، ۲۱ / بهمن / ۱۳۵۰).

دايكي فروغ، ژنيكي دلساف و ساويلكە بوو، لە باري زەمانىيەو لە رابردوودا دەژيا، رابردووي سەرپيژ لە چاكي، جواني و داب و نەريتانى پيرۆز: "دايكة، ژن بوو بە تەواوي ماناي ژن. ژنيكي دلساف، ساويلكە، مندالاساو خۆشباوەر، ژني كە تواناي ناسيني خراپييانى نەبوو و ھەموو دنياو خەلك و خواي لە قالب و چوارچيوي چاك و چاكيدا دەبينى، ژنيك پايەند بە ھەموو داب و نەريتەكانەو" * (بەروانە: ھەمان سەرچاوي پيشوو).

فروغ چەند براىەكەي ھەبوو بە ناوين: ئەمير مەسعود، مېھرداد، مېھران و فەرەيدوون. دوو خوشكيشى ھەبوو بە ناوي پوران و گلوريا. فروغ چوارەمین مندالى ئەم مالىاتە بوو. منداليەتي فروغ لە دنياي چيروكاندا بوري: "لە منداليدا عاشق و شەيداي چيروك و حيكايەت بوو. باپيرەيان چيروك و حيكايەتي جواني دەزاني و فروغ بۆ تاڤە ساتيكيش دەرفەتي بابە گەورەي نەدەدا. كە گوئي لە چيروكەكاني دەبوو، دووچاري جوړە ماخوليايەك دەبوو." * (بەروانە: پوران فروخزاد، ھەفتەنامەي بامشاد، ابان ۱۳۴۷ = ۱۹۶۸).

روناكي و بۆكەلە، شەو بالندەو روناكي و ئاو، بە جوړي سات بە ساتي منداليەتي ئەويان تەژي دەكرد كە پاشان لە نيو جەلكانياو لە تووي دەفتەرەكاني كاتي منداليەتييدا بۆ زەمانى لە دەستچووي منداليەتي خوي دەگەرا: "بۆ من ھيشتاش، كە سەردەمي منداليەتي و تەنانەت جەوانيم (لە رووي دەروونىيەو) تى پەراند بوو و لە زۆر ھەست و سۆز كە خەلكي پييان وابوو نيشانەي منداليەتي و نا پوختەيي و نەخەملينە، بە تال بوومەتەو، زۆر شت ھەن و پيراي لايەني پيەكەنيانوي روالەتيان، دەمەژين. ئىستاش كە ئىستايە كاتي لە سەرەتاكاني پايزدا دايكە ھەموو سالي كەلپەل و جل و بەرگي زستانەي مندالەكان لە سەندوقان دەرديني تا وەكو دەلين بيانداتە ھەتاو، ديتني جەلكاني منداليەتييم، كە دايكە زۆري خۆش دەوين، پشكنيني گيرفانەكانيان و دوزينەووي دەنكە نوكيكي برژاو يان ميوزيكي گەنيو كە زۆرجار لە بني گيرفانەكاندا ماونەتەو، ھالەتيكي سەيرم لە لا دروستدەكەن. لە پەر خۆم ئەوئەندە بچووك و پاك و بى خەم و خەيال دەبينمەو چەند دەنكە گەنمىكي برژاوو شادانە كە تيەكەلي كولكي بن گيرفانەكانم بوون، دەمبەنەو بۆ رابردوويەكي دوور و ھەمان ئەو ھەستو سۆزە ناسك و شادە مندالانەيەي ئەوسام لە دل و دەروونا بيدار دەكەنەو. ھيشتاش دەفتەري مەشق و راھيانەكاني پولي دووھم و سيپەمي سەرەتاييم ماون. ھەموو سەرەت و ساماني من ئەو كاغەزە شپرانەيە كە

به دريژايي سالان كۆم كردونه ته وهو بو هر كوييهك ده پۆم ده گه ل خۆميان ده بهم. ئه و كاغه زانه ي كه ده ستي دۆستانم رۆژي له رۆژان نيشانه يه كيان له سه ر نه خشان دوون، خه تيكيان له سه ر كييشاون يان ويينه يه كيان تيا دروست كر دوون، به ديتني هر يه كييك له وانه ده كه ومه يادي يه كييك له و رۆژه له ده سته چو وانه ي ژيانم و ده لي ي هموو شته كانم له لا دووباره و تازه ده بنه وه. ** (پروانه: فروغ فروخزاد خاطرات سفر اروپا، مجله فردوسي، سالي نهم).

بابي فروغ - سه رهنگ محمه د فروخزاد - به پي ي كاره كه ي، ري بازيكي تايبه تي له په روه رده و ته ري يتي منداله كانيا ده گرتته بهر. زور حه زي لي يو و هكو سه ربازاني سوپا، ده گه ل سه ختي و دژواريدا رايان بي ني: "بابم، له منداليه وه ئيمه ي به سه ختي راهي ناوه، ئيمه له ني و په تو ي سوپاييدا خه و تووين و گوره بووين، له كاتيكا په تو ي زور ناياب و نه رم له ماله كه ماندا هه بووه و هه يه. بابم ري بازيكي تايبه تي له په روه رده كر دني منداله كانيا گرتبووه بهر. من له بيرمه كاتي كه ده چوومه قوتابخانه ي سه ره تايي، هه موو پشوو ه كه ي هاوين ده گه ل براي ه كانمدا، له ماله وه داده نيشتم و كتبيي كو ن و بي كه لك و رۆژناماني كو نمان ده كر د به زه رف و نو كه ره كه مان زه رفه كان ي ده بر د و به دوكانه كان ي ده فروشت و چه ند پار ه مان له م كار ه به ده ست دي نا، جگه له پار ه ي رۆژانه كه بابم ده يدايني، بو مان هه بوو به كه يفي دلي خو مان خه رجي بكه ين. بابم ده يو يست به م كار ه تي مان بگه يه ني كه: كار شه رم ني به و هه ر كه سيك كه بتواني به ره نج ي بازوي خو ي نان بخوات هه ق ي نه وه ي هه يه كه نا غاو گه وره ي خو ي بي ت و هه مي شه سه ري بهر ز بگري ت، له كاتيكا كه ئيمه ه يچ پيويستيه كان به كار كر دن نه بو و نه وه نده ي له بير م بي، باب ه هه مي شه به جو ريكي شايسته پيويستيه كان ي ژيان و خو يندني بو فه راهه م دا بين ده كر دين، من نه گه ر به لاي نه وانه ي ده ورو بهر مه وه كه سيكي متمانه به خو و سه رسه خت ديار بم، له مه دا خو م به قه رزار ياري بابم ده زانم. ** (پروانه هه مان سه رچا وه ي پيشوو).

ساته خو شه كان ي مندالي به سه ر چوون، فروغ چو وه قوتابخانه و قوناغي ده رس خو يندن ده ستي پي كر د. نه م رۆژگارانه، به پيچه وانه ي را بر دو وه وه، به ري ره ويكي پر له نورو بو كه له، شنه و بالنده و روناكي و ناودا نه ده رويي:

أى هفت سالگى

أى لحظة شكفت عزيمت

بعد از تو هرچه رفت در انبوهى از جنون و جهالت رفت

بعد از تو پنجره كه رابطه اى بود سخت زنده و روشن

میان ماو پرنده

میان ماو نسیم

شکست

شکست

شکست

بعد از تو ان عروسك خالى

که هیچ چیز نمی گفت، هیچ چیز بجز اب، اب، اب

در اب غرق شد*

(بروانه: ایمان بیاوریم به آغاز فصل سرد، تهران: انتشارات مروارید، ۱۳۵۴، شعر "بعد از تو" ص ۴۶-۴۷).

بهره بهره دهورانی سهرتایی به سهر برد، دهورانی که ستهکانی بهر له رویشتن بهره و
ئهسارهت بوو، دهورانیکی بیرهوهری ئهنگیزو هسهرتبار:

ان روزها رقتند

ان روزهای برفی خاموش

کز پشت شیشه، در اتاق گرم،

هردم به بیرون، خیره می گشتم

پاکیزه برف من، چو کرکی نرم،

ارام می بارید

گرمای کرسی خواب اور بود

من توندو بی پروا

دور از نگاه مادرم خطهای باطل را

از مشق های کهنه خود پاک می کردم

چون برف می خوا بید

در باغچه می گشتم افسرده

در پای گلدانهای خشک یاس

گنجشک های مرده ام خاک می کردم*

(بروانه: تولدی دیگر، تهران: انتشارات مروارید، ۱۳۵۶، شعر ان روزها، صص ۱۰-۱۲)

ئهو روژانه رویشتن

روژانی به به فری خاموش

که له پشت په نجه ره وه، له ژووری گهرمه وه

ههر کاتی، نیگام ده پرییه ده ری

به فری پاکیزه ی من، وه کو کولکیکی نه رم،

به نارامی ده باری.

گهرمای کورسیه که خه وهین بوو

من خیراو بی پروا

دوور له نیگای دایکم خه ته هه له کانم

له مه شقه کونهکانی خوم ده سپرییه وه

که به فر خوشی ده کرده وه، که به فر ده خوت

به خه مینی به باخچه که دا ده گه پرام
له پای گولدانانی و شکی یاس دا
چوله که مرداره وه بووه کانم به خاک ده سپارد.

له م قوناهه دا، فروغ حالاتی جیاوازی هه بوو: له رویه که وه کیژیکی "شهیتانی بزبو بوو که به دارو دیوارا هه لده گه پرا، وه کو کوپان ده چوو له سهر ترۆپکی ده رختان داده نیشته و بوو که له ناسا به ره فته ره کانی هه مووانی دینایه پیکه نین" * و له رویه کی تره وه کیژیکی "خه مینی، بیانووگر، سه سه خت و هه ستیار که به که مترین هه نجهت و بیانوو به سه عاتان به دهنگی بهرز ده گریا. "* (بروانه: سخنان پوران فروخزاد در مصاحبه با روزنامه ی کیهان، ۲۱/ بهمن/ ۱۳۵۰ = ۱۹۷۱).

ئه نجام فروغ قوناهه سهره تایی ته واو کردو پیی نایه قوناهه ناوه ندی! ناوه ندی خسرو خاور. چونکه بابی ههزی له شیعره ئه ده ب بوو، به ره به ره ئاره زوی شیعر خویندنه وهی پهیدا کرد بوو، به لام له م سه رو به نده دا، زیاتر خوی دایه خویندنه وهی شیعره به ره به ره که لکه له ی نووسین و گوته شیعره که وه ته سهر: "قهت ئه وه م له بیر ناچیت کاتی که فروغ یه که مجار شیعریکی چکوله ی گوت و به منی نیشان دا. من نیستاش ئه و شیعره م به ده ست خه تی فروغ له لایه که به شیوازی نوی بوو و به م نیوه به یته "دور لی ره، دور لی ره" دهستی پیده کرد، ئه و کاتانه فروغ له قوناهه خویندنی دوا ناوه ندی بوو. "* (بروانه: سخنان پدر فروغ در مصاحبه با کیهان، ۲۴/ بهمن/ ۱۳۵۳ = ۱۹۷۴)

فروغ به خوی له مباره یه وه ده لیته: "من کاتی که ۱۳ یا ۱۴ سالن بووم، غه زه لم زور ده نووسی و هیچ کاتی بلاوم نه ده کردنه وه. به هه حال هه ندی جار شیعرم ده گوت. هه روا خو رسک له ناخه وه هه لده قوللا. روژی دوو سی شیعر، له موبه ق، له سهر مه کینه ی خه یاتی، به کورته که ی ملم پیوه دهنه. زور یاخی بووم. خو رسک شیعرم ده گوت. چونکه دیوان له دووی دیوانم ده خویندنه وه و پر ده بووم و، سووکه به هره یه کیشم هه بوو. ناچار ده بوایه به هه شیوه یه که بووه خو م به تال بکر دایه ته وه. نازانم ئه مانه شیعر بوون یان نا، ته نیا ئه وه نده ده زانم که زور "من" ی ئه و روژانه بوون، هه لقولای ناخ و راستگویانه بوون و ده زانم که زور ناسان و ساده بوون. من هیشتا دروست نه بوو بووم، زمان و فورمی خو م و دنیای فیکری خو م نه دوژی بووه وه. "* (بروانه: حرفهای با فروغ، ص ۲۷ - ۲۸).

فروغ له پال شیعر گوته دا، له مهیدانی په خشانیشدا پیشکه و تنیکی بهرچاوی ئه وتوی هه بوو که ماموستای دارشته که یان باوه پی نه ده کرد که ئه و نووسینانه ی فروغ له پولدا ده ی خویندنه وه، هی خوی بن: "یه کی که له هاو پوله کانی فروغ ده یگوت: ده رسی دارشته و ئینشا بو فروغ و له لای فروغ ناخو شترین ده رس بوو. هه همیشه ده یگوت: من له دارشته بیزارم، چونکه ئینشای زور باشی ده نووسی و ماموستای دارشته هه همیشه سه رزه نشتی ده کردو ده یگوت: فروغ تو ئه مانه له کتیبانه وه ده دزی! "* (بروانه: مجله زن روز، اسفند ۱۳۴۵ = ۱۹۶۶)

لەم کاتەدا کە لە قوئاغی دوا ناوەندی دەیحویند (۱۳۲۹) و تەمەنی لە شازدە سال زیاتر نەبوو، لە ناکاوا شووی کرد: "فروغ لە پۆلی حەوتەم بوو کە شووی بە پەرویزی شاپور کرد. پەرویز، نەوێ پوری دایکەم: ئەو کاتانە زۆر هاتوچۆی مائی ئیمە دەکرد. کەسیکی مەجلیس ئاراو زۆر بە تەنزه. منداڵەکانی لە دەوری خۆی دادەناو چیرۆکی کۆمیدی بۆ دەگێرانەو و فروغ بە دووچاوی ئەبلەقەو دەپروانییە زاری پەرویزو کاتیگمان زانی حەزبان لیکدی کردووه. هەموو واقمان و پەما، چونکە فروغ پۆلی حەوتەم بوو و شاپور زانستگەیی تەواو کردبوو. یانی پازدە سال لە فروغ گەورەتر بوو. کاتی مقو مقوی زەماوێند کەوتە سەر زاران و ئاشکرا بوو، بئەمالە ئیمە قاییل نەبوون، بەلام بابم بە زوویی هاتە رەداو بەم زەماوێندە قاییل بوو. کاتی شاپورو فروغ دەیانویست زەماوێند بەکن لە بیرمە کە شاپور نەیتوانی تەنانەت جلکی بوکینیشی بۆ بکریت. هیچی نەبوو، ئەمە بوو مایە ناپەزایی کەسوکارەکان، بەلام فروغ مانی لە نان خواردن گرت، تۆرا کە من ناهەنگی زەماوێندم ناوی، جگە و جەواهیرم ناوی، هیچ شتیگم ناوی، ئەو بوو کە زەماوێندەکانیان زۆر سادەو بە دور لە هەر تەشریفاتیک ئەنجام درا. * (پروانە: پوران فروخزاد، هەفتەنامە بامشاد، شەریور / ۱۳۴۷)

هۆی ئەم شووکردنە بە پەلەو زوو، هەندی کیشەیی خانەوادەیی بوو کە بئەمالەکەیی فروغ گێرۆدی بوون: "باوکم حەزی لە ژنیکی دیکە کردبوو و دەیویست ئەو ژنە بخوازیت. وا دیارە ئیمە، یانی منداڵەکانی بە کۆسپ و ریگر دەزانی. ئەو بوو کە منی بە پازدە سالی بە شوویداو سەبارەت بە زەماوێندی فروغ و شاپوریش هەرچەندە کە هەموومان، بە هۆی جیاوازی تەمەن و دەزعی دارایی شاپورەو- کە ئەوکاتە هیشتا هیچی نەبوو، ئەم زەماوێندەمان بە نەگونجاو دەزانی، کەچی بابم زوو هاتە رەداو قاییل بوو، چونکە دەیویست ئیمە لە کۆل خۆی بکاتەو. زەماوێندی بابم دەگەل ژنی دوو میدا، ژیانی هەر هەموومانی داغان کردو هەر یەکیگمانی توپدایە سووچیکەو بابم لەبەر خاتری ئەو ژنە لەگەلمانا، گەرژو مۆن و نا میهرەبان بوو. فروغ کە حەزی لە شاپور کردبوو، لەبەر ئەو بوو کە پتر تامەزۆو عەودالی میهرەبانی و مەحەبەت بوو و لە مائی ئیمەدا باوکم جگە لە زبیری و ساردوو سپی و دپدۆنگی چاوەروانی هیچی دیکەیی لێندەکرد. * (هەمان سەرچاوەی بەری).

فروغ، پاش ئەوێ پۆلی سییەمی ناوەندی تەواو کرد، چوو هونەرستانی خانمان و لەوێندەر خەیاتی و نیگارکیشی فیروو. ماوەیەکیش دەچوو دەورەیی فیروونی نیگارکیشی لای ماموستا عەلی ئەسغەری پتگەر و فیرو شێوکانی نیگارکیشی دەبوو.

لە سالی ۱۳۳۱دا، کە فروغ هیشتا هەقەدە سالی پرنەکردبوو، یەکەمین کۆمەلە شیعری بە ناوی "ئەسیر" بلابوو. ئەم کۆمەلە شیعەرە پاشتر لە سالی ۱۳۳۴دا بە هەندی دەستکارییەو، چاپی دوویم کرایەو.

لەم سەرۆبەندەدا، شیعریکی فروغ لە یەکیک لە گۆقارەکاندا بلابوو. کە کۆمەلێک قسەو قسەلۆکی دەربارەیی فروغ لیکەوتەو: "کاتی شیعری " گوناھم کرد، گوناھی پرن لەزەت" لە گۆقاریکدا بلابوو، هەراو هەنگامەیکەیی زۆر لە نیو خانەوادەکاندا بەریا بوو. فروغ

جانتا که ی هه لگرت و له مال روئی. هۆدهیهکی له پشت ئامادهیی فهیروز کوهی به کری گرت تا لهویندهر بژی، لهو کاته دا ته نانه تاقه بالیفیکیشی نه بوو. من له مالی میرده کهم که میک شتم بو برد. وه زعی زور به زهقی دیار بوو: پارهی نه بوو، کاری نه بوو، مووچهی نه بوو، لهوپه پری تهنگانه دا بوو. فروغ به خراترین هه لومه رج دهستی پیکرد. ** (سخنان پوران فروخزاد در مصاحبه با روزنامه ی کیهان، ۲۴/ بهمن/ ۱۳۳۵).

بابی فروغ له مباره یه وه گوته یه تی: "ژیانی فروغ دوو قوناغ بوو، کاتی که دهستی به شیعیر گوتن کرد هانمدا، به لام کاتی که شیعیر گوتن بووه باعیسی ناوو ناتوره بوئی و خه ریک بوو ژیانی خانه وادهیی نهوی تیگه دا ناره حهت بوو بووم، چونکه پیموابوو نه م ریگه یه ی نهو هه لی بژاردوو، ده بیته مایه ی له بهین چوونی ژیانی خیزانی وی. ** (پروانه، سخنان پدر فروغ در مصاحبه با روزنامه ی کیهان، ۲۴/ بهمن/ ۱۳۵۳).

دوو ره که وتنه وه ی فروغ له بنه ماله که ی خوئی، زوری نه برد: " تکام له فروغ کرد تا ریگه م بدات که ده گهل بابیدا قسان بکه م و ناشتیان بکه مه وه تا فروغ بتوانیت بگه ریته وه بو مال، لی لهو سه روبه نده فروغ سه بارهت به بابی یه جگار نا ئومیدو به گومان بوو. باوک و دایکی جیا بوو بوونه وه و باوکی ژنیکی دیکه ی هیئا بوو. ** (پروانه: طوسی حایری، هفته نامه بامشاد، ۱۲/ شهر یور/ ۱۳۴۷).

به لام نه نجام کاری ناویژیوانیه کان سه ری گرت: "به بابی فروغم گوت: تو له ماله که تا ژوریک بده به فروغ، خوئی ژوره که ناوا ده کاته وه. بابی قاییل بوو و ژوریکی روتی دایه فروغ... فروغ کاتی بو مالی بابی گه رایه وه رایه خیکی بو ژوره که ی کری و ئیدی دوست و ناشنیان هه ریبه که و شتیکیان به دیاری بو هیئا که بهو شتانه ژوره که ی ناوه دان کرده وه و له بیرم دی که دووسی جارن لهو ژوره دا میوانداری کرد. ** (پروانه: هه مان سه رچاوه).

گریزانم از این مردم که با من
به ظاهر همدم و یکرنگ هستند
ولی در باطن از فرط حقارت
به دامانم دو صد پیرایه بستند
از این مردم که تا شعرم شنیدند
به رویم چون گلی خوشبو شکفتند
ولی آن دم که در خلوت نشستند
مرا دیوانه ای بدنام گفتند *

(پروانه: اسیر، تهران: امیر کبیر ۱۳۴۶، شعر "رمیده" ص ۲۰)

بیزارم له م خه لکه ی که ده گهل منا
به روالهت هاو دهم و یه کره نگن
لی له ناخا، له بهر بچووکی خویان

دوسه د بوختانیان بو هه لیه ستم.
له م خه لکه ی که گوئیان له شیعرم بوو
وه کو گولی خوشبو به رووما شکوفانه وه
لی له مه جلیسی خه لوه تا
به دیوانه ی به دناویان کردم.

فروغ له سالی ۱۳۳۲ دا. ده گه ل په رویز شاپوری میردیا چوو بو هه هواز تا ده گه ل نه ودا
ژیانیکی نوی ده ست پییکات.

شهری است در کناره ان شط که سالهاست
انموش خود به روی من و او گشوده است
بر ماسه های ساحل و در سایه های نخل
او بوسه ها ز چشم و لب من ربوده است
شهری است در کناره ان شط پر خروش
بانخلهای درهم و شبهای پر ز نور
شهری است در کناره ان شط و قلب من
انجا اسیر پنجه ی یک مرد پر غرور*
(پروانه: هه مان سه رچاوه، شیعر، "یادی از گذشته" ص ۴۷ - ۴۸).

شاریکه له که ناری نه و شه ته دا که سالانیکه
هه میزی خوی بو من و نه و کرد و وه ته وه
له سه ر لمه لانی که ناره که وه له سییبه ری نه خل دا
نه و راموسانانی له چاو ولیوی من رفاندون
شاریکه له که ناری نه و شه ته پر خر و شه دا
به نه خلین تیک نالوو شه وانی پر نور
شاریکه له که ناری نه ودا شه ت و دلی من
له وی نه سیری دهستی پیاییکه پر غرور.

زوری نه برد که فروغ جاریکی دی بو تاران گه پرایه وه، فروغ و میرده که ی نه یانتوانی بوو
بسازین و ناته باییه کانیا و وه لاهه بنه ن، له وه ده چوو کومه له ناکوکییه که له یه کدی دووری
خستبهنه وه. کوریکیان بوو به نیوی (کامیار) نه مه نه که هر نه ییتوانی ناکوکی نیوانیان که م
بکاته وه، به لکو زیاتری کرد: "فروغ تا نه و کاته ی کامیار، کوره که ی، نه هاتبووه دنیا وه هیشتا
نه بوو بوو به ژن، مندال بوو. تا چوارده پازده سالان زور ناشیرن بوو و نه م ناشیرینییه رواله تیه
زوری نازار ده دا. لی کاتی کامی هاته دنیا وه، فروغ شکوفایه وه، وه کو گول کرایه وه. له ناکاودا

جوان بوو و لهمه به دواوه ناکوکی نیوان ئه و شاپور زیاترو توندتر بوو. ئه م ناکوکیه ئه نجام و زاده ی په یوه ندی سوژداری وان نه بوو. فروغی خوشکم، ژنیکی مجیزسارد بوو. که پیشوازی له مه به حه تی زور که سان ده کرد، له روی سوژداری و غه ریزییه وه نه بوو، به لکو له بهر که می ئه و مه به به ته بوو که سه رانسه ری دلئ سارد کرد بوو. ئه نجام ناکوکیه کان زیادیان کردو فروغ نه خوش که وت و موده تیک له ئاسایشگه ی ره زاعی مایه وه. که له ئاسایشگه ش هاته ده ری، ماوه یه کی زور وه زعی باش نه بوو... فروغ و شاپور خه لکی دوو دنیای جیاواز بوون. فروغ پر هه ست، نا نارام و دیوانه بوو و په روی شاپور که سیکی لوژیکی، به حیساب و کیتاب و پراگماتیک و پیاویکی ئاسایی بوو که وه کو هه موو پیاوان به رخور دیکه تاییه تی ده رباره ی ژیان نه بوو. ئه و دوو نه یانده توانی پیکه وه بسازی و هه لیکه ن. " (پروانه: پوران فروخزاد، هفته نامه بامشاد، ۲۶/شهر یور/۱۳۴۷).

سه ره نجام له سالی ۱۳۳۴ د ده خاله تی هه ندی له دوستانی فروغ، ئه م ناکوکیانه ی به ره و جیا بوونه وه برد: "هه وه لین شتیک که من و میهری ره خشا هه ستمان پیگرد ئه مه بوو که فروغ و میرده که ی هیچ گونجان و ته باییه کی ده رو نیان له نیواندا نیه و هه ستمان کرد ئه م هاوسه رییه ریگه له نه شونما و گه شه کردنی فیکری فروغ ده گریت. من میرده که ی، په روی شاپورم زور باش ده ناسی. کاتی که ده گهل ئه حمه دی شاملودا ده ژیام، شاپور زور ده هاته مالمان و له وه ده چوو که ئه مانه بو یه کتری دروست نه بووبن. به هه رحال کاتی ئه و روژی ناشنایه تیم ده گهل فروغ دا په یدا کرد، زورم قسان ده گهل کرد، ده رباره ی شیعه رکانی و، ده رباره ی ئه وه ی که پیویسته ریگه ی خو ی بناسیت قسانمان کردو پاشان - ئیدی غه له ت بوو یان راست - که م زور هانماندا که له میرده که ی جیا ببیته وه و فروغ دوا ی پینج شه ش مانگ له میرده که ی جیا بووه وه. " (پروانه: طوسی حایری، هفته نامه بامشاد، ۱۲/شهر یور/۱۳۴۷).

جگه له ده خاله تی خه لکی، سه رسه ختی خودی فروغیش فاکته ریکی دیکه ی ئه م جیا بوونه وه یه بوو: "من ده گهل جیا بوونه وه ی له میرده که ی نه بووم، حه زم نه ده کرد جیا ببیته وه، به لام ئه و ئه وه نده مکوو بوو له سه ر راوبوچوونی خو ی که ناقیبه ت جیا بووه وه. ئاکارو ره فتاری فروغ تایبه ت به خو ی بوو، له هه مان کاتدا له راده به ده ر میهره بان و دلوقان و هه ستیار بوو، بیروبوچوونی تاییه تی خویشی هه بوو. هیچ شت و هیچ که سیک نه یده توانی له و فیکره ی هه ی بوو یان له و پرپاره ی ده یدا ژیوانی بکاته وه. ویرای ئه وه ی که کاریگه ری و ده سه لاتیکی باوکانه م به سه رییه وه هه بوو، به لام وه ختی برپاری ده دا به هیچ جو ری نه مده توانی کاری تیبه کم. هه ر چه نده به روا له ت له م خه سلته ته ی ناره حه ت بووم به لام له ناخا، له دلئ خو مدا نافه رین و ستایشم ده کرد. " (پروانه: سخنان پدر فروغ در مصاحبه با روزنامه ی کیهان، ۲۴/ بهمن/۱۳۵۳).

فروغ له دوا ی جیا بوونه وه، هه ندی جار ناچار ده بوو - ئه گه ر بو ساتیکیش بووه - ده رگا له روی ئه ندیشه یین په شیمانی بکاته وه: "فروغ، په روی شاپوری خوش ده ویست، ئه مه ی چه ندین جار گو تبوو. ئه گه ر که سیک له پاشمله و، ئه و کاته ی که جیا بوو بووه وه، قسه یه کی به شاپور

گوتبا، هرگیز تهحه مولى نه ده کرد. " (بروانه: پوران فروخزاد، هفته نامه بامشاد، ۲۶ / شهر یور / ۱۳۴۷).

گفتم قفس، ولی چه بگویم که پیش از این
اگاهی از دوو رویی مردم مرا نبود
دردا که این جهان فریبای نقشباز
با جلوه و جلای خود اخر مرا ربود
اکنون منم که خسته ز دام فریب و مکر
بار دگر به کنج قفس رو نموده ام
بگشای در که در همه دوران عمر خویش
جز پشت میله های قفس خوش نبوده ام
پای مرا دوباره به زنجیرها ببند
تا فتنه و فریب ز جایم نیفکند
تا دست آهنین هوسهای رنگ رنگ
بندی دگر دوباره به پایم نیفکند *
(بروانه: اسپر، شعر "بازگشت"، ص ۱۱۲).

گوتم قه فهن، لیّ چ بلیم که له مه پیش
من له دوو پرووی خه لکی بیّ ناگا بووم
سه د داخ که ئەم دنیای فریبوک و بیّ وه فایه
ناقیبهت منی ره دووی جیلوه و جه لالی خوئی خست.
ئهمه منم ماندووی داوی فریبو فیلان
جاریکی دی رووم کردو ته وه کونجی قه فه سان
دهرگا بکه وه که له هه موو ته مه نی خوّمدا
جیی خوئی من هه ناو قه فه ز بووه
دووباره پیوه ندو زنجیرانم له پیّ مه که
تا فیتنه و فریوان له جیی خوّم هه لمنه که نن
تا دهستی ناسنینی هه وه سین و ره نگاو ره نگ
دووباره پیوه ندیکی دیکه م له پییان نه کات.

به لام حه قبیقه تیکی په نهانیش له م جیا بوونه وه یه دا هه یه که نابیّ بشارد ریته وه. حه قبیقه ته
په نهانکه، نه وه یه که فروغ ناچار بوو له نیوان شیعو ژیاندا، یه کیکیان هه لبریت و بهو سه ر
سه ختیه غه ریزی و سروشتیه وه که له فروغ دا هه بوو، ["کاتی ده لیم: پیویسته، ئەم
" پیویسته " یه ره نگدانه وهی جوّره سه ر سه ختیه کی غه ریزی و سروشتیه له مندا... من له و

به‌شهرانه نیم که کاتی ده‌بینم که سهری که‌سیک به بهرد ده‌که‌وی و ده‌شکیت، ئیدی په‌ند و‌ه‌ریگرم که نابی به‌ره و بهرد برۆم. من تا سهری خوّم نه‌شکیننی، له مانای بهرد ناگه‌م!*" [ئه‌وه بوو لایه‌نی شیعره‌ی گرت و په‌یوه‌ندی سستی دوو ناو پچرا . (پروانه: حرفه‌ای با‌فروغ، ص ۲۷ و ۲۹).

دانم اکنون کز ان خانه دور
شادی زندگی پر گرفته
دانم اکنون طفلی به زاری
ماتم از هجر مادر گرفته
لیک من خسته جان و پریشان
می سپارم ره ارزو را
یار من شعرو دلدار من شعر
می روم تا به دست ارم او را*
(پروانه: اسیر، شعر "خانه متروک" ص ۱۳۳ - ۱۳۴).

ده‌زانم ئه‌میستا له و ماله دووره‌دا
شادی ژیان بالی گرتووه
ده‌زانم ئه‌میستا تولفیک به‌زاری
پرسه‌ی بو هیجرانی دایک گرتووه
لی منی شه‌که‌ت گیان و په‌ریشان
ریگه‌ی ئاره‌زوو ده‌پیوم
یاری من شیعره دل‌داری من شیعره
ده‌رۆم تا به ده‌ستی بینم.

یاسا، ئه‌م په‌تکه قرچۆکه‌ی عه‌داله‌ت، له مندا‌له‌که‌ی و ته‌نانه‌ت مافی دیتنی مندا‌له‌که‌شی مه‌حروم کردو، فروغ شازده سالی ته‌واو، تا کو‌تایی ته‌مه‌نی، ناشقی کو‌ره‌که‌ی بوو که هه‌رگیز نه‌ی بینی و هه‌موو سویندیکی بوو به "گیانی مندا‌له‌که‌م". کاتی که چاوانی مندا‌لانه‌ی ئه‌شقی ئه‌ویان به ده‌سه‌سپری تاریکی قانون ده‌به‌ست، فروغ یاخیا‌نه رووی کرده دل‌به‌سته‌گی و خو‌شویستن و شی‌تانه خو‌شویستن:

وقتی که اعتماد من از ریسمان سست عدالت او‌یزان بود
و در تمام شهر

قلب چراغهای مرا تکه تکه می کردند،
وقتی که چشمهای کودکانه عشق مرا
با دستمال تیره‌ی قانون می بستند

واز شقیقه‌های مضطرب ارزوی من
 فواره‌های خون به بیرون می پاشید
 چیزی نبود، هیچ چیز بجز تیک تاک ساعت دیواری
 در یافتم: باید، باید، باید
 دیوانه وار دوست بدارم*
 (پروانه: ایمان بیاوریم به آغاز فصل سرد، شعر "پنجره" ص ۶۱-۶۲).

کاتی که متمانهای من به پستی سستی عهداله‌توه ئاو یزان بوو
 و له سهرانسهری شارد
 دلّی چراکانی منیان پارچه پارچه ده‌کرد،
 کاتی که چاوانی مندالانه‌ی ئه‌شقی منیان
 به ده‌ستمالی تاریکی یاسا ده‌به‌ست
 و له‌لا جانگه شپرزه‌کانی نارهنزوی منه‌وه
 خوین فواره‌ی ده‌کرده ده‌ری
 هیچ نه‌بوو، هیچ شتیگ جگه له چرکه چرکی سه‌عاتی چالمه
 بووم ده‌رکه‌وو: ده‌بی، ده‌بی، ده‌بی
 شیتانه خوشه‌ویستی بکه‌م.

له‌به‌ر خاتری ئه‌شقی شیعر، له ژبانی، له منداله‌که‌ی جیابوو بووه‌وه‌و هه‌نوکه شیعر بو ئه‌و
 لف و جووتیگی دیکه بوو، دۆستیگی دی بوو: "په‌یوه‌ندی دوو بنیاده‌م هیچ کاتیگ ناتوانی ته‌واو
 بیته‌ یان ته‌واو‌که‌ر بیته، به تایبه‌تی له‌م سه‌روبه‌نده‌دا. به‌لام شیعر بو من وه‌کو دۆستیگه که کاتی
 ده‌یگه‌می ده‌توانم به ئاسانی ده‌رده دلّی ده‌گه‌لدا بکه‌م. لف یان جووتیگه که ته‌واوم ده‌کات،
 کاملم ده‌کات... هه‌ندی که‌س کی‌ماسی و که‌موکورتیانی خو له ژباندایه‌وه پر ده‌که‌نه‌وه که په‌نا
 بو خه‌لکانی دی ده‌بن، به‌لام قه‌تاو قه‌ت پر نابنه‌وه‌وه به‌وه قه‌ره بوو نابنه‌وه. ئه‌گه‌ر پر ببوايه‌ته‌وه
 یان قه‌ره‌بوو ببوايه‌ته‌وه، ئایا ئه‌م په‌یوه‌ندییه بو خوئی و له خویدا نه‌ده‌بوو به گه‌وره‌ترین شیعری
 دنیاو بوون؟" (پروانه: حرفهای با فروغ، ص ۴۸).

شیعر بو فروغ ده‌لاقه‌و ده‌رکه‌یه‌ک بوو که به "بوون" وه‌ی گری ده‌دا، شتیگ بوو بو تاکیدی
 خودو بو خو دۆزینه‌وه: "شیعر بو من وه‌کو په‌نجه‌ره‌یه‌که که هه‌ر کاتی به‌ره‌و پووی ده‌چم خو به
 خو ده‌کریته‌وه، من له‌وینده‌ر داده‌نیشم، ته‌مه‌شا ده‌که‌م، گۆزانی ده‌لیم، هاوار ده‌که‌م، ده‌گریم،
 تیگه‌لی سیبه‌رو وینه‌ی دره‌خته‌کان ده‌بم و ده‌زانم که له‌و دیوی په‌نجه‌ره‌که‌وه فه‌زایه‌ک هه‌یه‌و
 نه‌فه‌ریگ گوی ده‌گریته، نه‌فه‌ریگ که له‌گینه سه‌ده‌یه‌کی دی بیی یان سی سه‌د سال له‌مه‌پیش
 هه‌بووی - فه‌رق ناکات - شیعر ئه‌وزاریگه بو په‌یوه‌ندی کردن به بوونه‌وه، به "بوون" به هه‌موو
 مانایه‌که‌وه، به هه‌موو به‌رینییه‌کی خویه‌وه. باشیه‌که‌ی له‌وه‌دایه که بنیاده‌م وه‌ختی شیعر

دهلیت، دهتوانییت بلیت: منیش ههم، یان منیش ههبووم. دنا چۆن دهشییت بلیت که: من ههم یان ههبووم. من له شیعرى خۆما جستوجوی هیچ ناکهم، بهلکو شیعرى خۆما، خۆم دهوۆزمهوه.* (پروانه: ههمان سهراچاوه).

شیعر بۆ فروغ بهره بهره دهبییت به پرسیکی جدی. شیعر بۆ ئەو وهلامیکه که دهبی به ژیاى خویى بداتهوه: "نیستا شیعر بۆ من پرسیکی جدیه. مهسئولیهتیکه که له ههنبهر بوونی خۆما ههستی پیده کهم. جۆره وهلامیکه پیویسته به ژیاى خۆمی بدهمهوه. من، چهند مروقیکی مهزهبی ریژی مهزه به کهی خۆی دهگریت، ئەوهنده ریژی شیعر دهگرم." (پروانه: حرفهای با فروغ، ص ۷۰). و بۆچی وا نهبییت، چونکه "شیعر له بنه پره تدا بهشیکه له ژیاى و هه رگیز ناتوانی له دهر وهی ژیا ندا هه بییت و له باز نهی دسه لاتى ئەو کاریگه ریا نه به دهر بییت که ژیاى واقیعی له به شه ری دهکات، به دهر بییت، دهشییت به "دیدى شاعیرانه" ته مه شای ژیاى مه عنوى -ته نانه ت ژیاى مادى- ش بگریت. ئەسله ن شیعر ئەگه ر رهنگدانه وهی ئەو ژینگه و هه لومه رجه نه بی که تیایدا دیته ئارا وه گه شه دهکات و گوئی نه داتی، هه رگیز ناتوانی شیعر بییت.* (پروانه: ههمان سهراچاوه، ص ۷ و ۸).

بهلام بۆ فروغ، ئەگه ر شیعر بهشیک بوايه له ژیا ن هه رگیز بهمجۆره خۆی فیدای نه ده کردو خاچی مه رگی خۆی بهمجۆره به کۆلا نه ده دا. شیعر بۆ ئەو هه موو ژیا ن بوو هه موو ساته کانی ژیا ن بۆ ئەو ساتین شاعیرانه بوون: "با وه رم به یه ک شتی دیکه ش هه یه ئەویش "شاعیر بوونه" له تییکرای ژیا ندا! شاعیر بوون دهکاته ئینسان بوون. هه ندی که س ده ناسم که ره فتاری روژانه یان هیچ په یوه ندییه کی به شیعیریا نه وه نییه، یانی ته نیا ئەو کاتانه ی شیعر ده لین شاعیرن. که ته واو ده بییت، دووباره ده بنه وه به بنیاده میکی چا وچنۆکی نه وسنى زالمی، بیرته سکی به دبەختی هه سوودو به غیلی بچووک، باشه، من قسه کانی ئەم بنیاده مانه شم قه بوول نییه. من زیاتر بایه خ به ژیا ن ده دم و وه ختی ئەم ئا غایانه کۆله مشتیا ن ده گوشن و هاوار ده کهن، یانی له شیعرو وتاره کانیاندا، من رقم هه لده ستی، بیزار ده بم و با وه رم نایه ت که راست ده کهن، ده لیم ناشی ئەم هات و هاواره یان ته نیا له پی ناوی قاپی پلاودا بییت! پی مویه ئەو که سه ی که کاری هونه ری دهکات، ده بی له سه ره تا وه خۆی دروست بکات و بجه ملینى. پاشان له خودی خۆی بیته دهر وه و وه کو یه که یه که له بوون و گه ردوون ته مه شای خۆی بکات تا بتوانییت حاله تیکی گشتی به گشت ئەنجامگیری، بیروه سه ته کانی بیه خشیت.* (پروانه: ههمان سهراچاوه، ص ۷۰).

فروغ پاشان ئەوهی له هاوسه ره که ی جیا بووه وه، دهر فه تیکی بۆ ره خسا که سه فه ری هه نده ران بکات، به لام ترسی دووری له کو په که ی که زۆری خو شده ویست نازاری ده دا: "نزیکی نیوه رۆ به مه به سستی دیتنی کو په که م له مال وه دهر که وتم، لى نه متوانی بیدۆزمه وه. ترسم له م دیداره هه بوو، به لام وه ختی بۆ مال هاتمه وه، ریک به پیچه وانه وهی ته سه وری خۆمه وه، سه یرم کرد له که نار میزه که دانیش تووه و ده گه ل باب و دا کما خه ریکی ناخواردنه، چکۆله و ره نگ بزپکا و بوو... به ده سه ته کانی ده موچاوی نه وا زشت کردم و هه ستم کرد که شتی که له بووندا له حالى تانه وه و پارچه پارچه بووندا یه. هه نگى له لایه وه دانیشتم، نازانم بۆچی نه متوانی نان بخۆم، ده سه ته کانم

بهنج بوو بوون، وهختی بیرم دهکردهوه که ماوهیهکی زور، دوورو دریژ دهستهکانم، دهستان،
 دهموچاوو تهویلی ئه و نهوازشت ناکهن، دهتگوت نازاریکی هوئی ههوسار پچریو، چنگ دهنیتته
 سهراپای بوونم، دواى نیوهپوژه ههردووکمان پیکهوه لهسهه تهختهکه پاکشاین و من وهکو
 ههمیشه چیرۆکم بۆ گوت. لهو حالهدا بیرم دهکردهوه که نهگهر من برۆم کی قژی بۆ شانه دهکات؟
 کی جلی جوانی بۆ دهرویت؟ کی لهسهه کاغهن وینهی فیل و قیتارو سی چهرخهی بۆ دهکیشیته؟
 کی ئه و خوشهویستییهی منی دهداتی؟ من دهرانم که بیرم ههست و سوژم لهو ساتهداو لهبهه
 خاتری ئه و تهواو بیهودهبوون، چونکه به ههموو حال و حیسابیک له ژیانى ئه و چوو بوومه
 دهری، بهلام نهمدهتوانی بیر له شتیکی دیکه بکهمهوه. * (پروانه: فروغ فروخزاد، خاطرات سفر
 اورپا، مجله فردوسی، سالی نویهه). به ههه حال، فروغ له سالی ۱۳۳۵دا به مهبهستی سهردانی
 ئیتالیا بهرهو روما رویی. سهردانی ئیتالیا، بۆ ئه و تهنیا بیانو بوو، دهویست خوئی لهو
 ژینگهیه رزگار بکات که گیرۆدهی بوو بوو: "گوشاری ژیان، گوشاری ژینگهه و گوشاری ئه و کووت و
 زنجیرانهی که له دهست و پیم بهسترا بوون و من به ههموو هیزو توانایهکی خوومهوه ههولم دها له
 ههنبهریاندای بهرگری بکهه. شهکهت و ماندوویان کردبووم. من دهویست "ژنیک" واتا
 "بهشهریک" بم، من دهویست بلیم که منیش مافی ههناسهدان و هاوار کردنم ههیه و ئهوانی دی
 دهیانویست هاوارهکانم بهسهه لیوانمهوه ههناسهه له سینهمدا خهفه بکهه و بتاسینن. ئهوان
 چهکی تیژو برندهیان ههلبژاردبوو و من نهمدهتوانی زیاتر پی بکهه، نهک لهبهه ئهوهی
 پیکهنینهکانم وشکیان کردبوو، تهواو بوو بوون، نا، بهلکو هیزو توانام تهواو بوو بوو و من بۆ
 ئهوهی هیزو وزهیهکی تازه بۆ "سهه له نوی پیکههین" بهدهست بینمهوه، له ناکاو لیپرام که
 مودهتیک لهم ژینگهیه دوور بکهومهوه. * (پروانه: ههمان سههراوهی بهری). و کاتی که لهم
 ژینگهیه دوور کهوتهوه، زیاتر پهی به بچووی و لاوازی ئه و مروقانه برد که له نیویاندا ژیا بوو:
 "بیرم لهو خاک و ولاته کردهوه که به فههسهخان لیوهی دوور بووم و لهوی نهدهبوو بهو شیوهیه بی
 که ههبوو. لهویندهه خهلکانی لۆدهو لیپوک و لاوازی ئهوتۆم بینی که به گوپرایهلی و ملکه چیهکی
 دهستکردهوه سهریان له بهرانبهه ئه و بتانه دانهواند بوو که سالهها بوو بۆ خو دروستیان
 کردبوون و به خویشیان دهیانزانی که به فههسهخان له راستی و حهقیقهتهوه دوورن، بهلام
 ئهوهندهیان زات و جورئهت نهبوو که به مشت به تهپلی سههه بهتکهاندا بکیشن و لهو دنیا
 کویمیدی و قیزهونه بچنه دهری که به دهستی خویمان بۆ خویمان دروستیان کردبوو. * (ههمان
 سههراوه).

فروغ، دواى گهپانهوهی بۆ ئیران، یهکسهه کهوته کاری هونهری و داهینانی خوئی: "فروغ
 زوری دهخویندهوه، ههموو شیعههکانی سهههی ئهزبهه بوو. غهزهلهکانی حافزی لهبهه بوو بۆ
 ساتی دهستبهرداری خویندهوه نهدهبوو. بیرم دیت فروغ بهه لهوهی کارو دهرامهتیک پهیدا
 بکات، تهنیا شهه حهوت کتیبی ههبوو، بهلام لهم دواویانهدا کتیبخانهیهکی ئاواو ئاوهدانی
 ههبوو. تامهزروی خویندهوه بوو و میشکیشی زور به باشی وهی دهگرت، ههه شیعههکی
 دهنوسی یهکسهه لهبهه دهکرد. شیعهی به کههتیک دهنوسی، راستی نهدهکردهوه، تهواوی

دەکردو لەسەر کاغەزێک پاکنۆوسی دەکردەوه. * (طوسی حایری، هفتەنامە بامشاد، ۱۲ / شەریور / ۱۳۴۷).

لە ساڵی ۱۳۳۶ کۆمەڵە شیعریکی دیکەى فروغ بە ناوێشانى "دیوار" بلابوووهوه. کۆمەڵەیهک بوو که هەرچەندە لە رووی نیوهرپۆکهوه درێژەى کۆمەڵە شیعری "ئەسیر" بوو، بەلام نمونەیهکیش بوو لە پیشکەوتنى فروغ لە مەیدانى شیعرو بە دەست هیئەتەى ئەزمونین تازە: "لە "ئەسیر" دا من تەنیا بە شیوهیهکی سادەو ساکار گوزارشتم لە دنیای دەرەوه کردبوو، لەو سەردەمەدا شیعەر هیشتا لە مندا نەتوایوووهوه، بەلکو وهکو میرد لە یەك مالا دەگەلما بوو، وهکو ماشوق، وهکو هەموو ئەو کەسانەى که چەند مودەتیك دەگەل بەشەر دان. لى پاشان شیعەر لە مندا رهگی داکوتای و لەبەر ئەمە بابەتی شیعەر لەلام گۆرا. ئیدی من شیعەر، تەنیا بە دەریپینی هەستیکی تایبەت سەبارەت بە خۆم نەدەزانى، بەلکو چەند شیعەر لە ناخما، لە بوونما ریشاژو بوو، ئەوهندە پەرگەندەتر بووم و دنیاى تازەترم دۆزییهوه. * (پروانە: مصاحبه صدرالدین الهی با فروغ، مجله سپیدو سیاه، اسفند ۱۳۴۵).

پاش ئەوهى ئەزمونى زیاترى پەیدا کردو بە شیعرو نۆپینی جیاوازی شاملو بۆ "زمان" ئاشنا بوو: "کاتى که "شیعری" که ژيانه"ى شاملوم خویندەوه، تیگەیشتم که زمانى فارسى توانایهکی یه جگەر زۆرى ههیه. ئەم خەسێت و تایبەتمەندیەم لە زمانى فارسیدا کەشف کرد که دەشیت بە سادەیی قسان بکریت. تەنانهت سادەتریش لە "شیعری" که ژيانه" و اتا بە هەمان ئەم سادەییەى که من ئایستا من لەگەل تۆدا قسان دەکەم. بەلام کەشف بەس نییە. باشە، وا کەشفەکەم کرد، ئەدى دواتر؟ تەنانهت لاسایی کردنەوهش ئەزمونى دەویت. دەبوايه بە رهوتیکی سروشتى، لە دەررون و ناخى خۆماو بە گوێرهى پێویستیه بەدەنى و فیکریهکانى خۆم بەرهو ئەم زمانه برۆم و ئەم زمانه خۆ بە خۆ لە مندا دروست دەبوو: لە خەلکانى دیدا دروست بوو بوو، ئیستا بڕیک وای لیهاتوووه. من هزردهکەم که لەم بوارەدا دەچومە پێشى، زۆرم کاغەزان رهش کردەوه. ئیستا وام لیهاتوووه که کاغەزى بۆر دهکرم، هەرزاترە...!" * (پروانە: حرفهای با فروغ، ص ۱۹).

دواى ئەزمونانى زۆر، سەرەنجام فروغ، نیماو بەرینی نۆپینی ئەوى ناسى: "من نیمام زۆر درهنگ ناسى و لهوهیه به مانایهکی دی بشییت بگوترى زۆر له شوینی خۆیدا. واتا دواى ئەزمون و وهسوهسهیهکی زۆرو گوزهراندنى سەردەمیك لەسەرگەردانى و لە هەمان کاتدا جسوجۆ. شاعیرانى دواى نیمام زۆر زووتر ناسین، بۆ نمونە شاملو و ئەخەوان، لە چوارده سالییدا مەهدى حەمیدی و لە بیست سالییدا نادر پورو سایه و موشیری، شاعیرانى ئایدیالی من بوون، هەر لە هەمان سەروبهندا بوو که لاهوتى و گولچین گەیلانیشم کەشف کردن و ئەم کەشفه سەرنجى بۆ کۆمەلێک جیاوازی و پرسین تازە راکیشام که پاشان شاملو لە زەینى مندا شەکل و شیوهى پیدان و زۆر دواتر نیما که باوهرو سەلیقهى تەقربەن یەكجارهکی منى سەبارەت بە شیعەر " دروست کرد " و جۆره بنجبریهکی پى بەخشى... من ناتوانم بلیم چۆن و لە چ زەمینەیهکدا لە ژیر باندۆرو کاریگەرى نیمادا هەم یان نیم. ساغ کردنەوه و وردکردنەوهى ئەم

شته کاری خه لکانی دیکه یه. لی دوتوانم به دلنیا ییه وه ئه وه بلیم که له روی فورمین شیعی و زمانه وه، سوود له دهسکه وت و ئه نجامگیری هونه رییه کانی. ئه وه ده بینم، به لام له لایه کی تره وه - یانی له بواری هاماجی فیکری تایبهت و ئه و شته وه که له راستیدا روحی شیعره - دوتوانم بلیم: له وه وه فیڕ بووم که چون ته مه شا بکه م، یانی ئه و به رینی نیگایه کی بو دیاری کردووم، که من دهمه وی بگه مه ئه و ئه و مرزه. ره گو و ریشه شتی که و، لی ئه وه ی که دهرویت شتیکی جیاوازه، چونکه به شهران جیاوازن. من به هوی تایبه ته مندییه روحی و ئاکارییه کانی خوم - و بو نمونه تایبه ته مندی ژن بوونم - به ته بیعت پرسه کان به شیوه یه کی دی ده بینم. من دهمه وی روانینی ئه وم هه بی به لام له په نجه ره ی خوما دانیشتم... نیما چاوی منی کرده وه و گوتی: پروانه، ته مه شا بکه. به لام نوپینی خوم فیڕ بووم. " (هه مان سه رچاوه، ل ۲۳ - ۲۵).

کتیبی "عصیان" که له سالی ۱۳۳۸ = ۱۹۵۹ د بآبووه وه دوایه مین نه زمونانی شاعیریکی نیشان دده که له هه ولی دۆزینه وه ی ئۆتمۆسفیری شیعی تایبه تی خویدا بوو: "دیوارو عصیان له راستیدا هه ول و ته قه لایه کی نا ئومیدانه یه له نیوان دوو قوناعی ژیاندا. دوایه مین هه ناسه ی پییش جوړه رزگارییه که. بنیاده م ده گاته قوناعی هزرین و پامان، له گه نجیه تی دا، هه سته به شه رییه کان ره گو و ریشه یان سست و لاوازه، لی جه زه به یان زوړتره. ئه گه ر پاشان له لایه ن فیکروه ریبه ری نه کرین و یان زاده و به ره نجامی هزرین نه بن، وشک ده که ن و ته واو ده بن. من ته مه شای دنیای دهوروبه رم، شتان و مروقانی دهوروبه رم و هیله سه ره کیه کانی ئه م دنیایه م کرد، که شغم کردو وه ختی ویستم به وتنی بسپیږم، سه یرم کرد په یف و وشه م پیویسته. وشه ین تازه که وشه ی هه مان دنیا بن. ئه گه ر بترسامایه دهمردم. لی نه ترسام، وشه م هینان. جا ئه گه ره ئه م وشانه هیشتا نه بووین به وشه ی شیعی چ قه یدیه، خو گیانیان تیا یه، شیعیه تیان پیده به خشین!"* (هه مان سه رچاوه، ل ۲۸).

ئه م نه زمونانه فروغیان ناچار کرد که جدیتر بیر له مه سه له ی "زمان" بکاته وه و به م بیر کردنه وه یه له "زمان"، شیوازی تایبه تی خوی بدۆزیته وه: "من له شیعی خوما، زیاتر له هه ر شتیکی دی هه ولده دم ئه و کیماسی و نوقسانیه ی چیده بییت ناوی (که می وشه ین جوړاوجوړی لی بنریت. شیعی ئیمه بریک سوننه تی و ته قلیدیه، هه ندی وشه هه ن که به رده وام له شیعیرا دووباره دهنه وه. ئه مانه چه مکی خویان له ده ست داوه و چه مک و مانا کانیان له گوئی ئیمه دا کاریگه ری واقیعی خویان نییه.

له لایه کی تره وه، ئه و وشانه ی که هه لگری سوننه ته شیعیه که ن، ده گه ل هه سستی شیعیری نه مپوی ئیمه دا تیک ناکه نه وه، چونکه ژیا نی ئیمه گوړاوه و پرس و مه سه له ین نوی هاتوونه ته ئاراهه که هه سستی تازه مان لا چیده که ن و ئیمه بو دهر برینی ئه م هه ستانه پیویستمان به کومه لیک وشه ی نوی هه یه که چونکه له شیعیرا باو نه بوونه، هینانیان بو ناو شیعیر زوړ نه سته مه. جا من هه ولم بو نه وه یه ئه م وشانه بینمه ناو شیعیره وه و پیموایه ئه مه کاریکی دروستیشه، چونکه شیعیری نه مپو، ئه گه ر قه راری شیعیریکی گیاندارو زندووبی، پیویسته سوود له م وشانه وه برگریت و له خویدا به کاریان بیی. "* (پروانه: هه مان سه رچاوه ل ۶). هه لپه ته ئه م کاره له

فروغ دەوشايەو، چونكە وپراي ئەو توانا ئەفراندنەوانىيە عەجىبەي كە لىيى ھەلۋەقولا، ھەولئى دەدا رۇلەي زەمان و رۇڭگارى خۇي بىت و ئاوازو رىتمى زەمانى خۇي بدۆزىتەو و تىيىگات، نە لە ئەدەبىي كلاسسىكا نىقوم بىت و نە پەدوكەوتەو ئەفسوونى ئەدەبىياتى ئەوروپا بىت: "يەككە لە خۇش شانسىيەكانى من ئەمەيە كە نە زۇر خۇم لە ئەدەبىياتى كلاسسىكى خۇماندا نىقوم كىردو و نە زۇرىش ئەفسوونى ئەدەبىياتى فەپەنگى بووم. من عەودالى شتىكىم لە دەروونى خۇماو لە دنياي دەوروپەرى خۇما... لە قۇناغىكى دىارى كراوا كە لە رووى ژيانى جفاكى و فيكرى و پەوت و رەوشى ئەم ژيانەو، تايبەتمەندى خۇي ھەيە، رازى كار لەمەدايە كە ئەم تايبەتمەندى دەرك بىكەين و ئەم تايبەتمەندىيە بىننىنە ناو شىعەرەو. "* (پروانە: ھەمان سەرچاوە، ل ۳۲).

فروغ لە پال خەمى ھونەر و داھىنانى خۇيدا، لە خۇشەويستى و خەمى كۆپەكەشى بە دور نەبوو، ھەم كۆپەكەشى دەويست ھەم ھونەرەكەشى، ھەردووكيانى پىكەو دەويست: "پىش ھەموو شتىكى و پتر لە ھەر شتىكى ھونەرەكەم و پاشان كۆپەكەم خۇش دەوى و ئاواتم ئەمەيە كە كۆپەكەم گەرە بوو بىي بە شاعىر يان نووسەر. "* (پروانە: نامە فروغ، مجلە خوشە، نوروز/۱۳۴۶). جا فروغ بۇ ئەوئى پەردەيەك بەسەر ئەم ترس و خەم و نىگەرانىانەئى خۇيدا بدات، لە ھەولئى ئەوئى دەدا بوو پەنا و ھەر خۇشەويستى بەرپت، خۇي لە بىرپن خەمناكى جودايى لە كۆپەكەشى رىگار بىكات: "بە تەواوتى لە ژيانى رابردو داپراوم. كاتى كامى لە جادەوبانان دەبىنم كە ئىستا بالاي دەگاتە شانم، لەشم دەكەويتە لەرزىن و دلم دەكەويتە خورپە خورپ، لى نامەوى، نامەوى. سوودى ئەم خۇشەويستى و پەيوەندىانە چىيە؟ مروقت دەبى بۇ لى خۇي بگەرپت و، ھەر كەسەو لىكى ھەيە، دەبى ئەو لى خۇي بدۆزىتەو... چونكە ژيان تەنيا ھەولدانە بۇ پىكردەو و قەرەبوو كىردەوئى نىقوستانىيەكان. "* (پروانە: نامە فروغ، مجلە فردوسى، ۲۷/مرداد/۱۳۴۸). خەلكى ئەم قىان و دلەستەيىيەئى ئەويان بە جۇرىكى دى لىكەدايەو و لەم قسەيەئى ئەو تىنەدەگەيىشتن كە: "پەيوەندى دوو كەس ھىچ كاتىك ناتوانى تەواو يان تەواو كەر بىت، بە تايبەتتى لەم سەردەمەدا. لى شىعەر بۇ من وەكو دۇستىكە كە كاتى دەيگەمى دەتوانم بە ئاسانى دەردەلئى دەگەلدا بىكەم. لىكى كە دەتوانى تەواوم بىكات... ھەندى كەس، كەموكورتىيەكانى ژيانى خۇيان بە پەنا بردنە بەر خەلكانى دى پرو قەرەبوو دەكەنەو، بەلام قەت قەرە بوو نايىتەو. ئەگەر قەرەبوو بىوايەتەو ئايا ئەم پەيوەندىيە، بە خۇي نەيدەكردە گەرەترىن شىعەرى دنياو بوون؟" (پروانە: حرفەئى بافروغ، ص ۴۸).

خەلكان، ھەزىيان دەكرد كە قىان و ئەشقى فروغ، دەگەل دلەستەگى و قىانە بازارپە باوەكانى ژيانى خۇياندا، بە يەكسان بزانن: "بە نۇپىنى من ئەم قسانەئى كە دەربارەئى پەيوەندىن ئاشقانەئى فەروخزاد كراون، ھەر ھەمووى بوختان و قسەيە. فەروخزاد مروقتىكى ئەوئى تەنيا وشەكەت بوو كە ناچار بوو بۇ پەناگەيەكى روى بگەرپت و ھەلبەتە وەكو ھەر بىنايەمىك بە تەبىعەت بىنانوويەكى ھەبوو و بۇ بىنانوويەك دەگەرا. لى ھەستى مەرگ و تەنيايى و بى توانايى جەوھەر و كروكى فيكرى فەروخزادەو لەبەر ئەمەيە كە شىعەرى وى مانايەكى سەيرى دەگەل مردنەكەيدا پەيدا كىردو. فروغ، بە دەقىقى نەيدەزانى چى دەوتت، ھەمەرەنگخواز نەبوو و

له گهل ئه مه شدا له گينه كه له رۆژگاري ئاشنايه تيدا ده گهل گولستاندا، له روي سه سه ختي يان ناوميديه وه جار جاري روي دايته يهك دوو كه سي دي، به لام دلينام كه ئه مه هه رگيز له سنووري دوستايه تي راستگو يانه و پاك هيوه تر نه چوو، چونكه فه روخزاد به هو ي ئه م ئه زمونه تاله وه كه له رابردو وداو ده گهل خه لكان ي رۆژگاري رابردو ودا هه ي بوو، جگه له وه ي پشت به يهك نه فه ر بيه ستي و باوه ر به يهك په ناگا بكات، چاوي له هيچي تر نه بوو. " (پروانه: م. ازاد، هفته نامه بامشاد، ۱۹/شهریور/۱۳۴۷).

قسه ي خه لكي - ميرووي گه نيوي نيو مرداوان - كو لي پيناده ن، چونكه نه و له تيره ي دره ختانه و هه واي كو ن قه لسي ده كات، نه و بير له رووناكي و خو ر ده كاته وه نه ك له بيرين جه نازه ين باكردوي مه يتخانه كاني نه م جيهانه ي كه له هه وه لي وهرزي ساردا دانيشتووه:

چه مي تواند باشد مرداب

چه مي تواند باشد جز جاي تخم ريزي حشرات فاسد

افكار سردخانه را جنازه هاي بادكرده رقم مي زنند

نامرد، در سياهي

فقدان مرديش را پنهان کرده است

و سوسك، ... اه

وقتي كه سوسك سخن ميگويد

چرا توقف كنم؟

من از سلاله درختانم

تنفس هوای مانده ملولم می كند

پرنده اي كه مرده بوو به من پند داد كه پرواز به خاطر بسپارم

نهایت تمامی نیروها پيوستن است، پيوستن

به اصل روشن خورشيد

و ريختن به شعور نور.

طبيعي است

كه اسيا بهاي بادي مي پوسند

چرا توقف كنم*

(پروانه: ايمان بياوريم به اغان فصل سرد، ص ۹۲-۹۳).

مرداو ده تواني چ بي

ده تواني چ بي جگه له شويني گه را خستني ميروواني گه نيو

جه نازه ين باكردوو، بيرين مه يتخانان دهنووسنه وه.

نا پياو، له تاريكي دا

ناميري ني خو ي شار دو وه ته وه

و قالونچه،... ئاھ

كاتى كە قالونچه قسە دەكات

من بۇچى بوەستم؟

من لە تيرەى درەختانم

هەواى خەفە، خەمبارو كزم دەكات

بالندەيەك كە مردبوو، دەرسى دام كە فيرى فېرىن بم

كۆتايى هەموو هيژەكان پەيوەست بوونە، پەيوەست بوون

بە پرەنسيپى روناكى رۆژەو

و رژانە ناو هەستى روناكيبە.

ئاساييە

كە ئاشەبايان دەسوین، دەرزىن

ئيدى بۇچى بوەستم؟.

فروغ، لە شەهريوهرى ۱۳۳۷دا، شان بە شانى شيعر رووى كرده فيلمسازى و لە كۆمپانياي "گولستان فيلم"دا، كە ئيبراهيمى گولستان بەرپۆهى دەبرد، دەست بە كار بوو: "سینه ما بۆ من، شیوهیه که لە شیوهیهکانی دەربێن. کە من عومریکە شیعەر دەلێم، مانای وانیه که شیعەر تاقە ئەوزارو رێگەى دەربێنە. من حەز لە سینه ما دەکەم. لە هەر بواریکی دیکەشدا، ئەگەر بتوانم کار دەکەم. ئەگەر شیعەر نەبوو لە شانۆدا کار دەکەم، ئەگەر شانۆ نەبوو، فیلم دروست دەکەم. درێژە پێدانیشی بەندە بە مەوه که قسەکانم درێژەیان هەبێ، هەلبەتە ئەگەر قسەیه کم هەبێ."

یه که مین کاری فروغ مۆنتاجی فیلمی "ئاگریک" بوو: لە ئوردیبههشتی ۱۳۳۷دا بیرە نەوتی ژماره شەشى ئەهواز لە کاتی هەلکەندنیا گهییە چینیك لە غاز. غازه که گری گرت و گری شهوتاندۆخی ئاگره که دواى ههفتا رۆژ ئەوسا کۆتەرۆل کراو کۆژینرایه وه. شاروخ گولستان لەم ماوهیەدا نزیکهی هەزارو پینج سەد مەتر فیلمی کارکرد. فیلمه که ناو نرا "ئاگریک" و فروغ بە مۆنتاجی ئەم فیلمه گیانی وهبەر، ئەم کاره قاره مانانهیهی پیاوانی کۆلنەدەر و کۆشیار، خست. فیلمی نیوبراو، لە سالی ۱۳۴۱ = ۱۹۶۲ لە دوازدهمین قیستیقالی کورته فیلمانی دیکۆمینتاری قینیسای ئیتالیادا، میدالی زیرو نیشانی پرونزی وهرگرت.

فروغ، لە سالی ۱۳۳۸دا، بە مەبهستی شارەزایی و فیڕ بوونی چۆنیهتی ئاماده کردنی فیلم -به تایبیهتی فیلمی دیکۆمینتاری- سەفەری بەریتانیای کرد. لە سالی ۱۳۳۹دا، دەزگای نیشتمانی کەنەدا، ئاماده کردنی فیلمیکی دەربارهی رپۆره سمی خوازنگاری لە ئیراندا، بە "گولستان فيلم" سپارد. فروغ لەم فیلمه دا دەوری بیینی و لە ئاماده کردنیشیا رۆلی کاریگەری بیینی.

لە سالی ۱۳۴۰دا، لە دروستکردنی بهشی سییه می فیلمی "ئاڤ و گەرما"دا چالاکیه کی شایستهی نواند. ئەم فیلمه که بهرهمی ئیبراهیمی گولستانه له کۆبوونهوهی پەنجاو چواره می "بنکهی فیلم"دا (له خورداى ۱۳۴۱ = ۱۹۶۲) نمایش کراو لە هەمان سالدا بوو که فروغ

ئامادەکردنى دەنگى فىلمى "موج و مرجان و خارا"ى لە ئەستۆگرت. "موج و مرجان و خارا" فىلمىكى سى و پىنج مىلىمەترى چل دەقىقەيى بوو، لە سىنارىيو دەرهينانى ئىبراھىمى گولستان بوو. ئەم فىلمە لە سالى ۱۹۶۲دا خەلاتى تايبەتى وەرگرت.

فروغ، بە مەبەستى دىتنى دەورەى كارى فىلمسازى، جارىكى دى سەفەرى بەرىتانىي كىردو كە لەم سەفەرى گەرايەو، فىلمى يەك دەقىقەيى "رۆژنامەى كەيھان"ى دروستكرد كە ھەر چەندە فىلمىكى بانگەشەيى بوو بەلام ماىەى سەرنج بوو.

لە بەھارى سالى ۱۳۴۱دا چوو بۆ تەوريز تا ئامادەكارى بۆ دروستكردنى فىلمىك دەربارەى گولانى خۆرەويكەوتان بكات. لە ھاويى ئەم سالىدا فىلمىك لە كۆمپانىي "گولستان فىلم" بە ناوى "دەريا" ئامادە دەكرا - كە لە چىرۆكى "چرا دريا توفانى شەدە بود؟"ى سادقى چوبەكەو ھەرگىرا بوو - فروغ لەم فىلمەدا دەورى بىنى و لە ئامادەكردنەكەيدا يارمەتەيەكى زۆرى گولستانى دا، لى ئەم فىلمە بە نيوەچلى ماىەو.

فروغ، لە پايزى ۱۳۴۱دا جارىكى دى چوو بۆ تەوريز، ئەمجارەيان سى كەسى دىكەى دەگەل بوون و فىلمى مەكۆى گولان لە ماوەى مانوەى دواز دە رۆژەى وى لەویندەر، ئامادە كرا، كە ناوى "خانە سیاہ است"ى لە خوگرت. دىالوگەكانى ئەم فىلمە لە دەقین مەزەبى ئىسلامى و تەوراتەو ھەرگىراون. "خانە سیاہ است" لەسەر داواى "ئەزمونى كۆمەك بە گولان" دروستكراو كاراكتەرەكانى ئەم فىلمە، لە گولانى ئاسايشگەى بابا باغى تەوريز بوون. فروغ لە گوت و بىژىكدا دەربارەى ئەم فىلمە دەلىت: رۆژى يەكەم كە گولەكانم بىنى زۆر تىكچووم. بە راستى ترسناك بوو، كۆمەلە خەلكىك لەو گولخانەيدا دەژيان كە ھەموو تايبەتمەندى و ھەستى ھەر ئىنسانىكيان ھەبوو، لى لە چارەو سىماى مرقانى بىبەش بوون. ژنىكم بىنى كە ھەموو دەموچاوى برىتى بوو لە تاقە كونىك و لەو كونەو قسانى دەكرد. بە راستى ترسناكە، لى من ناچار بووم كارى بكەم متمانەم پىكەن، لە راستىا بە باشى رەفتارىيان دەگەل ئەمانەدا نەكرد بوو. ھەر كەسى كە چوو بوو بۆ لاىان تەنيا تەمەشای عەيبەكانىانى كىردبوو. لى من، بە زاتى خوا، لەسەر سفرەكەيان دادەنىشم، دەستم لە زامەكانىان دەدا، دەستم لە پىيان دەدا كە خۆرە "گولى" قامكەكانىانى ھەلوەراند بوو. بەو جوړە بوو كە گولەكان متمانەيان بە من پەيدا كىرد. كە خوا حافىزىم لىدەكردن، ھەموو دوعاى خىريان بۆ دەكردم. ئىستاش كە سالىك بەسەر ئەو رووداودا تىدەپەرى ژمارەيەكيان ھىشتا ھەر نامەم بۆ دەنووسن و داوام لىدەكەن سكالانامەو عەرزو حالەكەيان بگەيەنمە ھەزىرى تەندروستى و پىيى بلىم كە لە برنجى گولەكان دەدزى، خواردنىان نى، ھەممايان نىيە، لەوى پىياويكى گولم بىنى كە تەقريبەن تەواوى بەدەنى ئىفلىج بوو، لىوہەكانىشى ئىفلىج بوون و بە دەست لىوى بەرز دەكردەو تا بتوانىت قسە بكات. چاوەكانىشى كويز بوون. بەو حالەشەو ھەر كە منى دەبىنى دەيگوت: ئاخىر من چەند كەپەت عەرزوخال بنووسم كە ژنەكەم بۆ بنىرن، من گولم بەلام ژنەكەم ساغەو دەيەوى دەگەل مندا بژى. ژنانى گول زۆر سەيرن، ھەموو جوانىەكى خۇيان لە دەست داو، كەچى ھەموو رۆژى چاوان دەپژن. قامكەكانىان، كە گولى تىيى داون، پىرن لە موستىلە، ملوانكەو بازنەكەى منشىان برد.

ژورره‌که‌یان پره له ئاوینه‌و کوژه‌که‌ی چاوه‌زار، ئیدی ئه‌وانیش به‌شهرن...*" (پروانه: مصاحبه با فروغ، مجله روشنفکر، سال ۱۱، اسفند/ ۱۳۴۲).

له سالی ۱۳۴۲دا فیلمی "خانه سیاه است" له فیستیقالی فیلمی ئەلمانای رۆژاوادا، براوه‌ی باشتترین فیلمی دیکۆمینتاری بوو. فروغ دهرباره‌ی ئەم خه‌لاته‌ گوتویه‌تی: "ئهم خه‌لاته‌ بو من گرینگ نه‌بوو. گرینگ کاره‌که‌م بوو، له‌زه‌تی من له کاره‌که‌مدا بوو، خوای ده‌کرد بوکه‌له‌یه‌کیان ده‌دامی، بوکه‌له‌یه‌که‌ ده‌کاته‌ چی؟ خه‌لاتیش بوکه‌له‌یه‌ه."

ده‌یه‌مین فیستیقالی "اوبر هاوژن" له چوارده‌مین ده‌وره‌ی خۆیدا، خه‌لاتی گه‌وره‌ی خۆی بو فیلمین دیکۆمینتاری به‌ ناوی فروغی فه‌روخزاده‌وه‌ ناو نا. فیستیقالی "اوبر هاوژن"ی ئەلمانای رۆژاوا یه‌کیکه‌ له فیستیقاله‌ هه‌ره‌ به‌ سه‌نگ و ئیحتوباره‌کانی جیهان، ده‌سته‌ی به‌رپۆه‌به‌ری ئەم فیستیقاله‌ دروشمی خه‌لاتی گه‌وره‌ی خۆی له دیلوگه‌کانی فیلمی "خانه سیاه است"وه هه‌لیژاردبوو.

فروغ، له سالی ۱۳۴۱دا، دهرباره‌ی "ناماده‌کردنی رۆژنامه‌یه‌ک" جارێکی دی فیلمیکی بو رۆژنامه‌ی که‌یه‌هان دروستکردو له‌ به‌هاری ۱۳۴۲دا به‌ مه‌به‌ستی ناماده‌کردنی فیلمیک سیناریۆیه‌کی نووسی، به‌لام نه‌یتوانی فیلمه‌که‌ به‌ره‌م بی‌نی. له‌مباره‌یه‌وه‌ ده‌لیت: "من له‌م سیناریۆیه‌دا هه‌ولم داوه‌ ژبانی راسته‌قینه‌ی ژنی ئیرانی نیشان بده‌م. هه‌ز ده‌که‌م ئەم فیلمه‌ له‌ یه‌کیک له‌ خانوه‌ کۆنه‌کانی ئیراندا وینه‌ بگرییت، ئەو خانوانه‌ی که‌ ژورره‌کانیان، یه‌ک له‌ ناو یه‌کدان..."

فروغ، پاش ئەوه‌ی شاره‌زایی ته‌واویی له‌ ته‌کنیک و هونه‌ره‌کاریانی سینهما‌دا په‌یدا کرد، رووی کرده‌ شانۆ، فروغ له‌ هه‌موو بواره‌ هونه‌رییه‌کاندا، تواناو به‌هره‌یه‌کی سه‌یری هه‌بوو و هه‌ولێ ده‌دا ئەم تواناو به‌هره‌یه‌ی خۆی له‌ هه‌موو هونه‌ره‌کاندا بجه‌ربینی. ئەوه‌ بوو که‌ له‌ مانگی ده‌ی/ ۱۳۴۲دا له‌ شانۆنامه‌ی "شه‌ش ئەکته‌ر له‌ تاقییی نووسه‌ردا"ی لویچی پیراندیللو – نووسه‌ری به‌ ناوبانگی ئیتالیایی – به‌شداری کردو ده‌وریکی سه‌رکه‌وتوانه‌ی بی‌نی. ده‌لین فروغ شانۆنامه‌ی "جانی پیروژ"ی برناده‌شوی، که‌ دهرباره‌ی ژبانی جاندارکه‌، پاچقه‌ کرد بوو تا به‌ خۆی له‌م شانۆنامه‌یه‌دا ده‌وری جاندارک بدینی. هه‌روه‌ها پاچقه‌ی سیاحه‌تنامه‌ی هنری میلیه‌ر له‌ یونان دا به‌ ناوی "ئه‌ستونی به‌ردینی ماروس" دراوه‌ته‌ پال فروغ، به‌لام هه‌یج ده‌قیکی چاپکراوی ئەم پاچقانه‌ له‌ به‌ر ده‌ستانین و ره‌نگه‌ ده‌ست‌نووسه‌کانیشیان له‌ هه‌یج شوینی نه‌بن.

فروغ له‌ به‌هاری سالی ۱۳۴۳دا، له‌ دروستکردنی فیلمی "خشت و ئاوینه‌"دا که‌ به‌ره‌می کۆمپانیای "گولستان فیلم" بوو یارمه‌تی ئیبراهیم گولستانی داو له‌ هاوینی ۱۳۴۳دا چوو بو ئەوروپا و سه‌ری ئەلمانیا و فه‌رنسا و ئیتالیای دا.

له‌ پایزی ۱۳۴۴دا دوو فیلم له‌مه‌ر ژبانی فروغ دروست کران: یونسکو فیلمیکی نیو سه‌عاتی دهرباره‌ی ژبانی وی چی‌کردو برناردو برتولوجی-ش، فیلمیکی چاره‌که‌ سه‌عاتی دهرباره‌ی ئەو چی‌کرد. فروغ له‌ به‌هاری ۱۳۴۵ سه‌فه‌ریکی ئیتالیای کردو له‌ دووه‌مین فیستیقالی "پژارو"

به‌شدای کرد. * (پروانه مجله زن روز، ۱۶/اسفند/۱۳۴۵، و حمید شعاعی: نام اوران سینما در ایران، تهران: بی نا، ۱۳۵۶).

فروغ سهرباری ئەم هه‌موو چالاکیه سوودبه‌خشانه هیشتا ههستی دهکرد که دهیتوانی داهینانی زیاتری هه‌بیئت: "هه‌ستده‌که‌م که ته‌مەنی خۆم به فیرو داوه‌و زۆر که‌متر له‌وه ده‌زانم که ده‌بوايه بیزانم، ره‌نگه هۆیه‌که‌ی ئەمه بی که هه‌رگیز ژيانیکی روناکم نه‌بووه. ئەو قیان و زه‌ماوه‌نده کۆمیدیه‌ی له ته‌مەنی شازده سالیما روویدا، پایه‌ی ژيانی ناینده‌می هه‌ژاند، من هه‌رگیز له ژياندا رینوینیکم نه‌بووه. هه‌یچ که‌سیک له باری فیکری ده‌روونییه‌وه په‌روه‌ده‌ی نه‌کرد بووم. هه‌رچه‌که‌م هه‌یه، هی خۆمه، هه‌رچه‌که‌م نیه، هه‌موو ئەو شتانه‌یه که ده‌متوانی هه‌مبێ، به‌لام که‌چپه‌وی و خۆ نه‌ناسی و کویره کۆلانه‌کانی ژيان، نه‌یان هیشتوووه به‌و شتانه‌ بگه‌م." * (پروانه: نامه فروغ، ارش، شماره ۱۳، اسفند/۱۳۴۵).

فروغ، هه‌رچه‌ند هه‌ولی دابوو له ریگه‌ی شیعوو فیلمسازی و شانۆوه، خۆی له بیرکردنه‌وه له کوپه‌که‌ی - که لیی دوور بوو - دوور بخاته‌وه، به‌لام له ناخا هه‌ر له خه‌می ئەودا بوو: "من هه‌یچ ئاواتیکی ترم له دنیا‌دا نییه. هه‌ستده‌که‌م هه‌موو ئاواته‌کانم هاتوونه‌ته دی، به‌لام ده‌زانم - یان وا خه‌یال ده‌که‌م - ئینسان ئەگه‌ر ئاوات و ئاره‌زوویه‌کی نه‌بیئت ده‌مریئت و ئەمه‌ش به‌ راستی ترسناکه، زۆر ترسناکه. ده‌ترسم کوپه‌که‌م نه‌بینم، ئەمه زۆر ترسناکتره." * (پروانه: نامه ف. فروخزاد، مجله روشنفکر، ۲۰/ابان/۱۳۴۷).

ناقیه‌ت بۆ نه‌وه‌ی جیبی خالی کوپه‌که‌ی له ژيانی خۆیدا پر بکاته‌وه، کوپیکی به‌ فرزه‌ندی هه‌لگه‌رته‌وه: "سه‌ره‌نجام کاتی له سالی ۱۳۴۱دا بۆ وینه‌گرتنی خانه‌ی گولان و ناماده‌کردنی فیلمی "خانه سیاه است" بۆ مه‌شه‌هد رۆی بوو حوسینی چکۆله‌ی دۆزییه‌وه. حوسین مندالیکی چکۆله‌و ساوای دا‌ک و بابیکی گول بوو که له خانه‌ی گولاندا ده‌گه‌ل ئەواندا ده‌ژیا. فروغ، به‌ ره‌زانه‌ندی دا‌ک و بابی حوسین، حوسینی ده‌گه‌ل خۆیدا بۆ تاران هی‌نایه‌وه‌و له جیگای کامی به‌ فرزه‌ندی هه‌لگه‌رته‌وه‌و ناوی نا "ئه‌سه‌فهن‌دیار". له زمانی فروغه‌وه ده‌گه‌رنه‌وه که له‌مباریه‌وه گوتووویه‌تی: فیکرو خه‌می کامی به‌ رۆکی به‌رنه‌ده‌دام، ده‌یکوشتم، له ناوه‌وه دای ده‌تاشیم، که حوسین هات، ئارامتر بوومه‌وه. ئەسه‌لن هه‌ندێجار له سیمای ئەم کوپه‌دا کامی ده‌بینم. کاتی که ده‌ستی ده‌گرم و یان قژی نه‌وزاشت ده‌که‌م هه‌یچ بیر له‌وه ناکه‌مه‌وه که ئەمه حوسینه‌ یان کامی، هه‌یچ فه‌رقیک ناکات، ئەوه‌نده ده‌زانم هه‌ستده‌که‌م کوپری خۆمه." * (پروانه: هفته‌نامه بامشاد، ۳۰/مهر/۱۳۴۷).

له سالی ۱۳۴۳دا کتیبی "تولدی دیگر"ی بلا‌وکرده‌وه، کتیبیک بوو که فروغ له‌ویدا نیشانی دا که زمانی تاییه‌تی خۆی دۆزیوه‌ته‌وه‌و شیعیری وی له نوێ له دایک بووه‌ته‌وه. به‌لام هه‌ستی که‌مالخوازی که له‌و - وله هه‌ر هونه‌رمه‌ندیکی دی - دا هه‌یه، ده‌کاته کاریک که ئەم کتیبه‌ش تینویه‌تی نه‌شکیینی: "من ده‌رباره‌ی کاره‌کانی خۆم قازیه‌کی زالمم... وه‌ختی ته‌مه‌شای کتیبی "تولدی دیگر" ده‌که‌م. به‌روبوومی چوار سالی ژيان! (۱۳۳۸-۱۳۴۲) زۆر که‌مه. من ته‌رازووم به‌ ده‌سته‌وه نه‌گرتوووه شیعه‌ره‌کانی خۆم کیشانه‌ ناکه‌م، لی چاوه‌پوانی له‌وه زیاتر بووم و هه‌م.

شهوئى كه دهمهوى بخوم له خوم دپرسم: نه مړو چيت كړدوه؟ دهمهوى بليم عهيبى كارى من له مه دايه كه دهكرا زور باشتربيت و زور خيراتر گه شه بكات، به لام من له برى نه وهى كوومه كم كړدبیت، ريگم گرتووه، به ته مه لى و فېرودان، به بى موبالائى و ره شيبينى فهيله سوفانهى هيچ و ساردبوونه وهى زادهى بير ته سكى و گه وچانه دهر بارهى ژيان. عهيبى كارى من له مه دايه كه هيشتا هه موو نه وهى كه من دهمهوى بيلم ناتوانم بيلم. من ته مه لم، زور ته مه لم، هه ميشه له لايه نه ئيجابيه كانى بوونى خوم هه لديم و خوم به لايه نه نه رينيبه كان دسپيرم.

من ته مه من سى ساله و سى سال بون، ته مه نى كه ماله، به هه رحال جوره كه ماليكه. به لام نيوه پروكى شيعرى من سى ساله نييه، گه نجره. نه مه گه وره ترين عهيبى كتيبكه كه من. پيوسته به هوشيارى و هوشمه ندييه وه بژى، من كه سيكى شه پريوو مشه وهش بووم، په روه رديه كى فيكرى بنه ما دروستم نه بوو، خوئندنه وهم په راگنده بووه، پچر پچر ژياوم و نه نجامه كه شى نه مه يه كه درهنگ بيدار بوومه ته وه - نه گهر بشيت نه م قسانه به بيدارى دابنريت - من هه ميشه باورم به دوا شيعرم له هه ر شيعريكى ترم زياتره. ماوهى نه م باوره رش زور كورته، ئيدى بيزار ده بم و هه موو شتيكم ساويلكانه دتته بهرچاو.

من چه ندين مانگه كه له كتيبى "تولدى ديگر" جيا بوومه ته وه. ويپراى نه مه ش پيموايه ده شيت له به شى كوئاي شيعرى "تولدى ديگر" اوه ده ست پييكه م، جوره ده ستيپي كړدنيكى فيكرى، هه سته كه م ده توانم "پرى غمگينى كه در اقيانوسى مسكن دارد و دلش در يك نى لبك چوبين من نواز" بكم به سه ره تايه ك."* (پروانه: حرفه اى با فروغ، ص ۳۹ و ۴۱ و ۴۲).

فروغ به كتيبى ته واو نه كراوى "ايمان بياوريم به اغاز فصل سرد" - كه دواى كوچى دواى فروغ بلاو بووه وه - نه و سه ره تايه ي دامه زاندى توانى به م كاره ي ته نانه ت شاعيرانى گه وره ي سه رده مى خوئى سه ر سام بكات: "شيعرى فروغى فره و خزاد به لاي منه وه شتيكى تره، شيعرى فروغ هه نديجار له نوريى منا شيوه په رجوويه كه پهيدا ده كات و من نه و له چوارچيوه ي پيوه ريكي جيهانيدا، به يه كي كه له شاعيرانى به رجه سته ي نه م روژگار ده ژميرم. كه ليك له و شاعيره ناودارانه ي جيهان كه گوايه له قه بى "گه وره ترين" يان به دواويه - به باوه رى من - هيشتا زوريان ماوه بگه نه ناستى فروغ. زور جار ريكه وتووه كه سه رم له پارچه شيعريكى فروغ سوپ ماوه، يان تا درهنگانى نه وسا توانيومه باوه رى پييكه م."* (پروانه: مصاحبه على اصغر ضرابى با احمد شاملو، مجله فردوسى، فروردين/ ۱۳۴۵).

لى خه لكانيكيش هه بوون كه شيعرى فروغيان پى قووت نه ده چوو. زمان دريژانئى كه هه موو هونه ريكيان له زه خمى زمانياندا په نهان بوو: "رهوشى نه ده بييات وه كو جارائى خوئى بوو، چه نه بازيه كى زورو قسه كړدى ناپه سन्दو بيپه وده و بريكى كه م كار كړدن... من دل م تيكه لئدى و نه وه نده ي بتوانم هه ولده دم خوم له پرته وى نه م پيوه رو نامانجه گه وچانه و سواوو بازارپايانه دور ده گرم. من بير له دنيا ده كه مه وه، هه رچه نده ئوميدى دنيايى بوون زور كه مه و له نرخى نه بوودايه، به لام باشيه كه ي نه مه يه كه ئينسان له سنووردارى و چوارچيوه ي نه م ژينگه سى به چواره و له م مرداوى كرمانه رزگار ده كات. هه ر نه بى له داوه رى بنكه و مه ليه نده بچوو كه

هونەرییەکانی ئەم مەملەکەتە - کە بەدەختانە تی پەریووە - ناترسیت، و تەنانەت پیکەنیشی پێی دیت. " (بەروانە: نامە فروغ، دفترهای زمانه، بهمن / ۱۳۴۶، ص ۲۸).

لەم ساتانەدا یە کە فروغ وەک پێویستییهکی پێویست، وەک پێویستی ئینسان بە هەوا، بێر لە شیعەر دەکاتەو، ئەگەر شیعەر لە ئاستی پێویستی هەوا بۆ ئینسان نەبوا، ئایا ئەو، هەموو ژبانی خۆی فیدای شیعەر دەکرد؟ لەم ساتانەدا یە کە دەگەڵ هەر شیعەرێکدا، دەستبەرداری بەشیکی گیانی خۆی دەبیت و بە شیعەرەکە دەبەخشی: "شیعەر بۆ من پێویستییه، پێویستییهکی بەلاتر لە خواردن و خەوتن، شتییکە وەک هەوا بۆ هەناسە. مەبەستم ئەمە یە کە ئەم پێویستییه بۆ من زەرورەتییکە ناتوانم دەسبەرداری بێم. شیعەر لە منا بلاو بوو، تەو، سەردەمانیک من ئەم بوونەو، دەگەڵ شتەکانی دیدا، لە شیووی شتییکە مەبەدا و ئینا و تەسەر دەکرد، ئەم مودەتییکە هاتوو، تە ناومەو، یانی منی فەتخ کردوو، لەبەر ئەمە من لە شیعەر جیا نییم. " ئەو کاتانە - واتە پێش سالی ۱۳۴۲ - باوەرم بە شیعەر نەبوو، کە دەلیم باوەرم نەبوو، ئەمەش چەند قوناغییکە هەیه. سەردەمانی بوو کە من شیعەرم بە جۆرە سەرگەرمی و خۆشییک دەزانی، وەختی لە سەوزە پاککردن دەبوو، بە دەم گۆی خوراندنەو دەمگوت: ئی، با بڕۆم شیعەرێک بلیم. پاشان زەمانییکە دی هاتە پێشەو، هەستم دەکرد ئەگەر شیعەر بلیم شتییک بۆ زیاد دەبیت. ئیستا ماوەیهکە کە هەرکاتی شیعەر دەلیم پێموایە شتییک لێ کەم دەبیت، یانی شتییک لە خۆم دەبێم و دەیدەمە خەلکانی دی. بەم جۆرە یە کە شیعەر بۆ من بوو بە کاریکی جدی و حالی حازر تاسوو، بێکی زۆرم بۆی هەیه. زەمانیکە کاتی کە شیعەرم دەگوت گالتەم بە شیعەرەکانی خۆم دەکرد، لێ ئەم ئیستا ئەگەر گالتەم بە شیعەری خۆم بکەم تۆرە دەبم، چونکە زۆرم خۆشەو. زەحمەتییکە زۆرم کیشا تا توانیم ئەم شتە غەریبە کیویە بۆ خۆم کەوی و رام بکەم و پاشان زەحمەتییکە زۆرم کیشا کە بیخەم ناو خۆمەو، ئاویتهی بێم و ئالکاو یە کدی بێن، بە جۆری ئاویتهی یە کدی بێن کە جیاکردنەو، مان ئاسان نەبیت. " (بەروانە: مصاحبه صدرالدين الهی با فروغ، مجله سپیدو سیاه، اسفند/ ۱۳۴۵).

گوتراو، شیعەری فروغ، دەنگی ژنی گەمارۆدراوی سەدان سالی، بەلام ئەمە شتییک بوو کە تەنانەت خۆدی فروغیش هیچ حیساب و ئیحتوباریکی بۆ نەدەکرد، شیعەری ئەو چەند رەنگدانەو، دەنگدانەو، ئازاری ژنی رۆژگارو سەردەمی خۆیهتی، دەشییت رەنگدانەو، دەردو ئازاری پیاویش بێت: "ئەگەر شیعەری من کەمیک شەقل و حالەتی ژنانە یە لە خۆ گرتی، ئەمە زۆر ئاساییە چونکە بە خۆم ژنم، من خۆشەختانە بابایەکی ژنم، بەلام ئەگەر مەسەلە بێتە سەر هەلسەنگاندنی بەهای هونەری، پێموایە هەنگی مەسەلە یە جێنەر و رەگەز هیچ رۆلیک نابینی. تەرح کردنی ئەم مەسەلە یە لە بنەرەتدا دروست نییه، ئاساییە کە ژن بە هۆی هەلومەرجی فیزیولوجی بەدەنی، هەستەو، و دەروونی خۆیهو، گرینگی بە هەندی مەسەلان بدات کە لەو یە بۆ پیاو بەلای پیاو، خەم نەبیت و، راو بۆ چوونیک لە مەر هەندی پرسیان بدات کە لە راو بۆ چوونی پیاو جیاواز بێت. من پێموایە ئەو کە سانە یە کە کاری هونەری بۆ گوزارشتکردن لە بوونی خۆیان هەلدەبژێرن ئەگەر قەرار بێ رەگەزی خۆیان بکەن بە مەرزو ئاقاری کارە

هونەرییەکیان، پیموایە هەمیشە لەو چوار چۆو و مەرزەدا دەمێننەو و ئەمەش بە راستی کارێکی دروست نییە. من ئەگەر وا بیر بکەمەوە چونکە ژنم، کەواتە دەبێ هەموو کاتێ سەبارەت بە ژنایەتی خۆم قسان بکەم، ئەمە نەک هەر وەک شاعیری بە لێکو وەک بە شەریکیش، نیشانی وەستانە، جۆرە لە نیوچوونیکە، چونکە ئەوێ گرینگە، ئەوێ کە مەسەلەیه، ئەمەیه کە بنیادەم لایەنە ئەرێنییەکانی بوونی خۆی بە جۆری پەرورە بەکات کە بگاتە ئاستیک لە بەها مروقانیەکان. ئەسلی مەسەلە کە بنیادەم، ژن و پیاو لە ئارادا نییە. بە هەر حال من وەختی شیعەر دەلیم ئەوەندە گویم لەم بابەتە نییە و ئەگەر بێتە ئاراشەو، بە شیوەیهکی نا ئاگایانەیه، خۆرسکە."* (پروانە حرفەهای با فروغ، ص ۲۱ و ۲۲).

ئەو دەردەیی کە لە شیعری فروغ دا شەپۆل دەدا، برینی زارکراوەی ئینسانی روشنیبری سەردەمی ئەو، ئینسانیک کە لە پاش شۆرشێ پیشەسازی، لەسەر چوار پیاوی زەوال و نەمانی بەهاکان پراوەستاوە و هیندەیی سزای دژوارو سەخت کیشاوە کە ئەو پەییقە پیروژە لە هزرو بیرو هەلاتوو! و فروغ کە شیعەر دەلێت بۆ پوو بە پوو بوونەوێ ئەم زەوال و نەمانەیه و بەرخودانە لە هەنبەر زەوالیکێ گەورەتر کە مەرگە: "لە زەمانیکدا دەژین کە تیکرایی چەمک و پیوهرەکان خەریکن ماناکانی خۆیان لە دەست دەدەن و خەریکن - نامەوی بلیم بێ بایەخ دەبن- لە حالی لەق بوونان.... دنیای دەردەو ئەوەندە ئاوەژوو کە نامەوی باوهر بکەم.

من ناتوانم ئەو روون بکەمەو کە بۆچی شیعەر دەلیم. پیموایە هەموو ئەوانەیی کە کاری هونەری دەکەن، هۆیکەیی - یا بەلای کە مەو یەکیک لە هۆیکەکانی- جۆرە پیویستییهکی نا ئاگایانەیه، بۆ روو بە پوو بوونەو و دژایەتی فەوتان و نەمان. ئەمانە (ئەهلی هونەر- وەرگێر) خەلکانیکن کە ژیا نیان زیاتر خوشدەوی و تیی دەگەن و هەر وەها لە مەرگیش دەگەن. کاری هونەر جۆرە هەولیکە لە پیناوی نەمیریدا یان جاویدانە کردنی "خود" و سپرینەوێ مانای مەرگ.

هەندیکجار بێردەکە مەو راستە کە مەرگیش یەکیکە لە یاساکانی سروشت، لی بنیادەم تەنیا لە هەنبەر ئەم یاسایەدا هەست بە بێدەسەلاتی و بچوکی دەکات. مەرگ، مەسەلەیه کە هیچی لەگەڵدا ناکریت، تەنانت ناکریت خەبات لە پیناوی لە نیو بردنیشیا بکریت، فایدەیی نیه، دەبێ ببیت، زۆریش باشە. ئەمە راقە و شروقهیهکی گشتیه کە لەو شە گەوجانە بیت."* (پروانە: هەمان سەرچاوە، ل، ۸، ۵۷، ۴۷، ۴۸).

"هەندیکجار بێردەکە مەو کە بە جیهیشتنی ئەم ژیا نە بۆ من لە چاو تروکانیکا ئاساییه، چونکە دلم بە هیچ شتی کەو نییە. مروقیکی بێ رەگ و ریشەم، تەنیا خوشەو یستییه کە دەمپاریزی، بەلام فایدەیی چیه؟"* (پروانە: مجله فردوسی، ۲۷/مرداد/ ۱۳۴۸). ئەم زەوال و نەمانە شتی کە دەروانیته هەموو جیهیک لەبەر چاوی ئەو، تەنانت ئاویتهی قیا نە گەورەکەیی ئەو!:

بە جۆری ئالودیه

ئەشقی غەمناکم بە ترسی زەوال

کە هەموو ژیا نە دەلەر زینیی*

(پروانە: تولدی دیگر، شیعەر "گزران" ص ۱۸).

ههروهه ها دلّه خورپه‌ی ویرانی، هه ساتیکه‌ی خوشبه‌ختی ئه و ته‌ژی نا ئومیدی ده‌کات:

در شب کوچک من دلهره ویرانی ست

گوش کن

وزش ظلمت را می شنوی؟

من غه‌ریبانه به این خوشبنجتی می نگرم

من به ئومیدی خود معتادم

گوش کن

وزش ظلمت را می شنوی؟*

"پروانه: هه‌مان سه‌چاوه، ل (۳۱).

له شه‌وی بچووک‌ی منا دلّه خورپه‌ی ویرانیه

گویی بگره

هه‌لکردنی تاریکی ده‌ژنه‌وی؟

من غه‌ریبانه ده‌پروانه ئه‌م خوشبه‌ختیه

من خووم به نا ئومیدی خوومه‌وه گرتووه

گویی بگره

گویت له شنه‌و هه‌لکردنی تاریکی هه‌یه؟

ئه‌م ترس و نیگه‌رانیه له ویرانی، له هه‌موو جییه‌ک ده‌بینی، ئه‌م نیگه‌رانیه له مانگا ده‌بینی و

له‌سه‌ربانی ژووره‌که‌شیا نه‌مان و زه‌وال هیلانه‌ی کردووه و ترسی هه‌ره‌س هیئان و دا‌پوخانی

هه‌یه:

در شب اکنون چیزی می‌گردد

ماه سرخ است و مشوش

و براین بام که هه‌ر لحظه در او بیم فرو ریختن است

ابرها، همچون انبوه عزاداران

لحظه باریدن را گویی منتظرند.*

(پروانه: هه‌مان سه‌چاوه، ل (۳۱).

له شه‌وا ئیستاشتیک ده‌گوزهری

مانگ سووره‌و شیویاگ

و له‌م سه‌ربانه که ترسی ئه‌وه‌ی لیده‌کری

له هه‌ر ساتیکا هه‌ره‌س بیینی

هه‌وران، وه‌کو ئاپو‌رای تازی‌داران

له تۆ وایه چاوه‌روانی ده‌می بارینن.

له‌م جیهانه‌دا که له به‌رانبه‌ر ئینسانی رۆشنییری سه‌رده‌م، شکۆی کۆنکریتی هه‌موو ژیا‌نی گرتووه‌ته‌وه ئایا لوتکه‌و به‌رزیه‌ک هه‌یه تا بدریته‌ چاو تا بیگه‌تی، له کاتی‌کا ترسی زه‌وال له هه‌ر زه‌ره‌یه‌کدا هی‌لانه‌ی کردووه‌و مه‌رگ به‌و ده‌م و زا‌ره سا‌ردو هه‌ل لوشه‌ره‌ی خۆیه‌وه هه‌موو ساتی‌ک مرو‌قه به‌ره‌و لای خۆی بانگ ده‌کات؟ فروغ قه‌بیژی (پاوی) ئەم ترسه‌ی مرو‌قی سه‌رده‌می خۆیه‌تی:

تمام روز، تمام روز

رهاشده، رهاشده چون لاشه‌ی براب

به‌سوی سه‌مناکترین صخره‌ پیش میرفتم

به‌سوی ژرفترین غاره‌ی ده‌ریایی

و گوشتخوارترین ماهیان

و مه‌ره‌های نازک پشتم

از حس مرگ تیر کشیدند.

کدام قله؟ کدام اوج؟

مگر تمامی این راه‌های پیچ‌پیچ

در آن دهان سرد مکنده

به نقطه‌ی تلاقی و پایان نمی‌رسند؟*

(به‌روانه: تولد دیگر - شعر "وهم سیز"، ص ۱۱۹).

ته‌واوی رۆژ، به‌دریژی رۆژ

ویل، ویل و هه‌کو لاشه‌ی سه‌ر ئاو

به‌ره‌و ترسناکترین تاویر ده‌رۆیشتم

به‌ره‌و قوولترین غارین ده‌ریایی

گوشت خۆرتترین، درنده‌ترین ماسیان

و بر به‌ر ناسکه‌کانی پشتم

به‌ده‌م هه‌ستی مه‌رگه‌وه

ته‌زوویان پیداهات

کام قولله؟ کام لوتکه؟

مه‌گه‌ر هه‌موو ئەم ریگا پیچاو پیچانه

له‌نیو ئەو زا‌ره سا‌رده هه‌ل لوشینه‌ره‌دا

ناگه‌نه خالی یه‌کانگیری و کۆتایی؟

بۆيە خاك بۇ ئەو، لاي ئەو دەبىي بە رەمزی ھېۋرى و ئارامى، رەمزی مەرگ و ئاۋىتە بوون بە خاك:

امروز، روز اول دى ماه است
من راز فصل ها من دانم
و حرف لحظه ها مى فهمم
نجات دهنده در گور خفته است
وخاك، خاك پزيرنده
اشارتى ست به ئارامى.*

(پروانه: ايمان بياوريم به آغاز فصل سرد، ص ۲۴).

ئەمپۇ، رۆژى يەكەمى دەى مانگە
من نھيىنى وەرزهكان دەزانم
پەيغى ساتەكان تېدەگەم
فريارس له گۆرا نوستووه
و خاك، خاكى پەزىرا
ئامازەيەكە بۇ ئارامى

فروغ جاريكيش ريگه گه ييشتن به خاكى پەزىراى تا نيوه برى بوو، بەلام دەستى تەقدیر جاريكى دى بۇ "جيهانى بى موبالائى فکرو پەيغ و دەنگانى که له لانهى ماران دەچن" گيپرا بووه: "پينچ شەش سال له مەپيش (۱۳۴۱-۱۳۴۲) فروغ جاريك هەولئى خو کوژى دا. يەك پاکەت حەبى گاردنالى له يەك جى قووت دا. ئىواره بوو که کاره کەرەکەى پيى زانى و ئيدى بۇ نەخوشخانەى ئەلبورزيان برد، کاتى گەيینه نەخوشخانە فروغ بيھوش بوو، کاتى که له مەترسى مەرگ دەرياز بوو، چەندمان لى پرسى که بۆچى ويستويه تى خو بکوژيت، تاقە وشەيەكى نەدرکاند، بەلام کاره کەرەکەى پيى گوتين که ئەو رۆژە دەگەل گولستاندا بەشەر هاتبوو و فروغ دواى ئەو قەرەشەو گەنگەشەيه حەبەکانى خوارد. فروغ رهوشى دەروونى جياوازی هەبوو، هەموو مانگيک دوو سى جار تووشى قەيرانى دەروونى دەبوو که لەم رۆژو حالاندا له هەموو کەس و له گشت شتیک هەلدهات. دەرکەى ژورەکەى له خو داهخست و دەگريا."* (پروانه: پوران فروخزاد، هفته نامه بامشاد، ابان / ۱۳۴۷).

فروغ، له يەكك لهم گۆشەگيريانهى خویدا نووسيوه تى: "زەينم مشه وه شهو دلم تەنگەو تاقەتم له تەمشاقانى چوو، هەر که بۇ مال دەگەرپيمه وهو به تەنى دەگەل خوڤدا دەبم، له پەر هەستدەكەم سەرانسەرى رۆژەكەم بەسەرگەردانى و ويلى له نيو دنيايهك شتدا که هى من نين و رهوتەنين به فيرۆ چوو. له نيو ئەم هەموو ناپوراي خەلکە جوړاو جوړەدا ئەوئەندە هەست بە تەنيايى دەكەم که هەنديجار گريان له ئەوکەدا پەنگ دەخواته وهو خەريکه شەق دەبات."* (پروانه: نامه فروغ ارش، ش ۱۳ / اسفند / ۱۳۴۵). دلتهنگى و تەنيايى فروغ کوتايى نەبوو: "دلم

تهنگه... گيراوه... گيراوه و ليړه زور ته نيا كه وتومه ته وه. نيوهش هه مووتان روښيون، دا يكم هه ميشه خه فته تبارو و باوكم مه گهر ته نيا سلاوى لى بكهى. نيوستاش كه نيوستايه هه نديچار داده نيشم و ده گريم."* (پروانه: نامهى فروغ، مجله فردوسى ۲۷ / مرداد / ۱۳۴۸).

فروغ وپراى نه وهى گه يى بووه لوتكهى كه مال، به لام و كه گه ليك له هونه رهنه ندان، بارى مادى ژيانى له وه كه متر بوو كه لايه نى كه مى پيوستيه كانى ژيانى پى داين بكريت: "له بارى كى دارايى خراپدا ده ژيم. زور جار له ناوه راستى مانگدا تا قه پوليكم پى نامينى و كه سيك نيه كه كوهم كم بكات. نيوستا ناوه راستى زستانه و من هيشتا سوپام نيبه. نه وه نده ته نيام و كه سگ كار ده كه م. ژيان نه مه يه... هه ميشه ته نيايت و ته نيايى ده تخوات و دت هارپت. من زور تيك شكاووم و قژم سپى بووه و بى ناينده خه فتم ده كات."* (پروانه: نامهى فروغ، مجله فردوسى، ۲۷ / مرداد / ۱۳۴۸). "كى دهنانى كه فروغ به راستى چى بوو و كى بوو؟ چ كه سيك جگه له وه سى چوار كه سهى كه هه ميشه له گه لى بوون، گريه و حالاته خه منا كه كانى نه ويان ديتبوو؟ كى ده يزاني كه فروغ به هه فتان نه خوش ده بوو، له جيذا ده كه وت و پاره ي دكتورو ده او دهرمانى نه بوو يان له زستاندا، ناگرى سوپا كه ي له نيوهى هه مانگيكا له بهر بى نه وتى و بى پاره يى ده كوژايه وه؟ فروغ، نه و پاره يه ي كه ده بوايه نه وتى پى بكري، بو خه رجي خوښندنى منى له نه لمانيا، ده نارد يان خه رجي نه و منداله ي ده كرد كه له خانه ي گولان هينا بووى و به فرزندى هلى گرتبووه وه، يان ده يدا به خه لكانيك كه له وه دست كورتر و ناتاج تر بوون. دواى نه وه، به سه عاتان و روژان به تاقي ته نيا له ژوورى داخراودا ده مايه وه، بى ده كرده وه، شيعرى دهنووسى و له شيعردا ژيانى خو ي به رجه سته ده كرد. له زوربه ي نامه كانيا نه م رسته يه به رچاو ده كه وت: نيوه هه موو روښشتوون و من ليړه به تاقي ته نيا ماومه ته وه و خه ريكه له ته نيا ييدا ده مرم."* (پروانه: ف. فروخزاد، مجله فردوسى، بهمن / ۱۳۴۸).

هه رچه نده فروغ له دوا قوناغه كانى ژيانيا، له ريگه ي كارى سينه مايه وه سوو كه خوشگوزه رانيه كى به ده ست هينا بوو، به لام وپراى نه وهش - به پيچه وانه ي گه ليك له ژناني هاو روژگارى خو ي - بايه خى به ماديات و كه ماليات نه ده داو حه زى له ساده يى ده كرد: "سه رو وه زعى رواله تى به لاوه گرينگ نه بوو. جل و به رگى ساده و ناسايى له بهر ده كرد. موستيله و بازنى له ده ست نه ده كرد. نه م كارانه ي به بچووك دهنانى."* (پروانه: سخنان امير مسعود فروخزاد در مصاحبه با روزنامه كيهان، ۲۴ / بهمن / ۱۳۵۳). "نه وهى بى لینه ده كرده وه پاره بوو. كاتى كه مرد، هه موو مولك و ماله كه ي برى بوو له سى و حوت تمه ن و هه شت رپال و پا كه تيك جگه ره."* (پروانه: سخنان ف. فروخزاد در مصاحبه با روزنامه كيهان، ۲۴ / بهمن / ۱۳۵۳). به لام فروغ ساده يى و ساكارى و خاكيتى خو ي ناوئته ي سه ليقه ي هونه رهنه ندانه ي خو ي ده كرد و جيلوه يه كى تاييه تى به ژيانى خو ي ده دا: "ماله كه ي زور چاك و به سه ليقه و كه ميك رو شنييرانه رازاند بووه وه، ديار بوو ماله كه ي خوش ده ويست. هو لى ميوانه كه ي بچووك بوو و شتى ناسك و بچووكى تو حفه ي تيا دا ده بينرا. يه ك دوو تابلوى شيوه كاريشى به ديواره كانه وه هه لواسى بوو كه بى رم نه ماوه به ره مى كى بوون."* (پروانه: م. ازاد، هفته نامه بامشاد، ۱۹ / شهريور / ۱۳۴۷).

فروغ به خویشی دهستی نیگارکیشی هه‌بوو: "زۆر باش و به ئاسانی له نیگارکیشی ده‌گه‌یی و هه‌ستی پێده‌کرد. شاره‌زاییه‌کی باشی له په‌نگدا هه‌بوو و له سکیچ کاریدا به ده‌سه‌لات بوو. یه‌ك دوو مانگ پێش مردنه‌که‌ی، دووباره زه‌وقی نیگارکیشی په‌یدا کردبووه‌وه. بۆیه‌ی زه‌یتی کپی و دوو تابلوی کیشا که یه‌کیکیان پورتریتیک‌ی حوسینه - مندالی دایکیکی گول - که فروغ به فرزه‌ندی هه‌لی گرتبووه‌وه."* (پروانه: مجله زن رۆژ، ۱۶ / اسفند / ۱۳۴۵).

فروغ له بوا‌ری موسیقادا، جگه له موسیقای رۆژاوی میانه‌یه‌کی تایبه‌تی ده‌گه‌ل موسیقای ئێرانی‌دا هه‌بوو: "موسیقای ئێرانیم له‌به‌ر خه‌مینی و خه‌مباریه‌که‌ی خو‌ش ده‌وی. من به ته‌بیعه‌ت خه‌م دۆستم له‌زه‌ت له رهنج و په‌ژاره ده‌بینم."* (پروانه: نامه فروغ، مجله خوشه، نوروز / ۱۳۴۶).

* * *

فروغ له ئاستانه‌ی وهرزی ساردا:

فروغ، دوا‌ی ئه‌وه‌ی قوناغی یاخی بوونی بپی، هه‌نوکه ژنیکه سی سالان، رۆژانی قیان و ئه‌قینداری شیتانه ئیدی ته‌واو بوون و هه‌نوکه ژنیکه ته‌نیا:

ان روزها رفتند

ان روزها مثل نباتاتی که در خورشید می پوسند

از تابش خورشید، پوسیدند

و گم شدن ان کوچه‌های گیج از عطر اقای ها

در ازدحام پر هیاهوی خیابانهای بی برگشت

و دختری که گونه‌هایش را

با برگهای شمعدانی رنگ می زد، اه

اکنون زنی تنهاست

اکنون زنی تنهاست.*

(پروانه: تولدی دیگر، شعر "ان روزها"، ص ۱۵ و ۱۶).

رۆیشتن ئه‌و رۆژانه

ئه‌و رۆژانه‌ی چوون روه‌کان له هه‌تاوا سیس ده‌بن

له تیشکی خۆرا، ده‌ژاکین، ده‌چرمسن

کوچه‌و کولانانی مه‌ست و گیژی بۆنی ئاقاقیا

له جه‌نجالی، پڕه‌راو هه‌نگامه‌ی شه‌قامانی بی

گه‌رانه‌وه‌دا ون بوون.

و ئه‌و کیژه‌ی که گو‌ناکانی

به‌گه‌لای شه‌مانی ده‌ره‌نگاند، ئاه

هه‌نوکه ژنیکه ته‌نیا

هه‌نووکە ژنیکیه تهنیا .

ئەو روژانە روژیشتن، هه‌نووکە ئەو و تهنیایی ماونه‌ته‌وه:

واین منم

زنی تنها

در استانه فصل سرد

در ابتدای درک هستی الوده زمین

ویأس ساده و غمناک آسمان

و ناتوانی این دستهایی سیمانی*

(پروانه: ایمان بیاوریم به آغاز فصل سرد، شاعر "ایمان بیاوریم، ص ۲۳).

ئەمە منم

ژنیکی تهنیا

له ئاستانه‌ی وهرزیکێ ساردا

له سه‌ره‌تای ده‌رکی بوونی ئالوده‌ی زه‌وی

و نائومی‌دی ساده و غمناکی ئاسمان

و بی‌توانایی ئەم ده‌سته کۆنکریتیانە.

** *

ئەنجام له ئاستانه‌ی سی و دوو سالی‌دا بیر ده‌کاته‌وه: "خۆشحالم که قرژم سپی و نیوچه‌وانم چرچ بووه و دوو چرچی گه‌وره که‌وتوونه‌ته نیوان برۆکانمه‌وه. خۆشحالم که ئیدی خه‌یال‌وی و خۆشخه‌یال‌ نیم. ئیدی خه‌ریکه ده‌بم به سی و دوو سال، هه‌رچه‌نده که سی و دوو سالی ده‌کاته به‌رێ کردنی سی و دوو سالی ته‌مه‌ن و چوون به‌ره‌و کۆتایی، به‌لام له قه‌ره‌بووی ئه‌وه‌دا خۆم دۆزیوه‌ته‌وه."* (پروانه: نامه‌ فروغ، ارش، ش ۱۳/اسفند/۱۳۴۵). به‌لام هه‌ستی تهنیایی و بی‌هوه‌یی گیانی پرده‌کات، ئەوجا ده‌گه‌رێته‌وه بو‌یادگاریانی ژیا‌نی سه‌رپێژ له نالین خۆشبه‌ختی و سروودی ئامانین مسین، هه‌نگی بیر نه‌کردنه‌وه له پیشکه‌وتن و ئالوده‌بوون به نائومی‌دی خۆی که هه‌موو کاتی پۆچوون له یادی ئەودا زندوو ده‌کاته‌وه:

کام قولله، کام لوتکه؟

په‌نام بدن ئەی کوانگانی پر ناگر – ئەی نالین خۆشبه‌ختی –

و ئەی سروودی ئامانین مسین له ناره‌واکاری موبه‌قدا

و ئەی ئاوازی خه‌مناکی چه‌رخێ خه‌یاتی

و ئەی شه‌پری روژو شه‌وی فه‌رش و گسکان

ئه‌مده‌توانی، ئیدی ئەمده‌توانی

ده‌نگی پیم له ئینکاری ریگاوه هه‌لده‌ستا

و نائومی‌دیم له سه‌برو هه‌دای روحم به‌رینتر بوو بوو

و ئەو به‌هاره، و ئەو وه‌همه سه‌وزه

که به به‌ر ده‌رکه‌دا ده‌رۆیی به دلی ده‌گوتم:

"ته‌ماشاکه

تۆ هیچ کاتی نه‌چوویته پیشی

تۆ رۆچوویت،

کدام قله، کدام اوج

مرا پناه دهید ای اجاقهای پر آتش - ای نعلهای خوشبختی -

وای سرودی ظرفهای مسین در سیاهکاری مطبخ

وای ترنم دلگیر چرخ خیاطی

وای جدال روزو شب فرشها و جاروها

نمی توانستم، دیگر نمی توانستم

صدای پایم از انگار راه برمی خاست

و یاسم از صبوروی روحم وسیع تر شده بوو

وان بهار، وان وهم سبز رنگ

که بر دریاچه گزر داشت با دلم می گفت:

"نگاکن

تۆ هیچگاه پیش نه‌رفتی

تو فرو رفتی.*

(پروانه: تولدی دیگر، شعر "وهم سبز" ص ۱۲۱ و ۱۲۲).

بهو جوړه هه‌موو بوونی خۆی وه‌کو نیشانه‌یه‌کی تاریکی ده‌بینی و دواى ئەوه، ئەندیشه‌و

بیری زه‌وال و بی‌هوه‌یی و ئەوسا مه‌رگ زه‌ینی پر پر ده‌کات:

من سردم است و می دانم

که از تمامی اوهام سرخ يك شقایق وحشی

جز چند قطر خون

چیزی به جا نخواهد ماند.

ما مثل مرده‌ها هزاران هزار ساله به‌هم می رسیم وانگاه

خورشید برتباهی اجساد ما قضاوت خواهد کرد*.

(پروانه: ایمان بیاوریم به آغاز فصل سرد، شعر "ایمان بیاوریم...." ص ۲۸ - ۲۹).

من سه‌رمامه‌و ده‌زانم

که له تیڅپرای وههمه سورهکانی لالهیهکی کیوی

جگه له چهند دلویه خوینیک

هیچی دی نامیینهوه

نیمه وهکو مردوان ههزاران ههزار ساله به یهک دهگهین و نهوساش

خور قهزاوت له سهر فهوتانی جهسته مان دهکات.

خاکی په زپرا ناماژیه که بو نارامی:

"من هیچ ئاوات و ئاره زویه کی دیکه له دنیا دا نیه. ههست دهکهم گشت ئاواته کانم هاتوونه ته دی، لی ده زانم، یا له وهیه پیموایی، بنیادهم نه گهر ئاوات و ئاره زویه کی نه بی، ده مریت و نه مه به راستی ترسناکه، زور ترسناکه. ده ترسم کورده که نه بینم، نه مه یان زور ترسناکتره."* (بروانه: نامه فروغ، مجله روشنفکر، ۲۰/بان/۱۳۴۷).

"هه ندی جار هزر دهکهم که به جیهشتنی ئه م ژیا نه بو من له چا و تروکانیکا مومکینه، چونکه دل به ندی هیچ شتی که نیم."* (بروانه: نامه فروغ، مجله فردوسی، ۲۷/مرداد/۱۳۴۸). و پیه شتر گوتبووی: "ده ترسم زووتر له وهی ته سه وری دهکهم بمرم و کاره کانم به ته وانه کراوی بمینن."* (بروانه: هه مان سه رچاوه).

سه رهنجام روژی کوتایی ژیا نی فروغ (دو و شه ممه، ۲۴/ بهمن/ ۱۳۴۵) هات: "دوا روژ که پیکه وه فراقینمان خوارد سه عات سیی پاش نیوه رو بو. من هه ستام تا بچم بو سه ر کاری خوم. ویستم نه ویش بگه یه نم. گوتی: تو نه وه نده هیواش دا ژویت که ئینسان بی تا قهت ده بی. دوا یی به ئوتومبیلیک رویی که له ستودیوه نارد بوویانه دووی...*" (بروانه: سخنان محمد فروخزاد در مصاحبه با کیهان، ۲۴/ بهمن/ ۱۳۵۳).

فروغ له ژیا نا شهیدای "خیرایی" بو: "مه سه له ی خیرایی بو من شت بو. وه ک بلایی ئه م خیراییه وه لامی خاموشی و قهیرانی من بی و سوکناییه کم پی به خشیت. کاتی به خیرایی ده چه پیشی، ناتوانم بیر له هیچ شتی که بکه مه وه نه مه م له گیان خوشه. هه سته دهکهم باری مه سنوله تیکی قورس له سه ر شانم هه لده گریت. خوم له و ره وشه رزگار دهکهم که به په له بو پیشه وه م ده بات و نه م ری برینه، بو من جو ره حاله تیکی نه فه س تازه کردنه وه ی هیه."* (بروانه: خاطرات سفر اروپا، مجله فردوسی، سالی نویه م).

له سه عات ۳ پاش نیوه رو ی دو و شه ممه ی ۲۴/ بهمن/ ۱۳۴۵، فروغ به خیرایی "بو ستودیو ده رو یی. فروغ مندال و بالندانای زور خوش ده ویست. ده یگوت: نه وانه پاکترن. نه نجامیش گیانی خو ی له پیناوی خوشه ویستی مندالاندا دانا. فروغ که دوستی دیرینه ی مندالان بو وه ختی بی نی پاسی قوتابخانه ی شهریار قلهک-ی سه ره تایی بو پیشی نه و پیچی کرده وه، بو نه وه ی تامپون نه کات دهستی به راستا شکانده وه له جاده که ده رچوو. ته نیا بزه ی تا قه مندالیکی له مه رگ رزگار بو بو نه و به س بو. نه و له شووشه ی پیشی ئوتومبیله که ی خو یه وه منداله کانی ده بی نی که به ترسه وه ده یانروانیه ئوتومبیله که ی نه و که خه ریک بو تامپونی ده گه ل نه واندا

دەکرد. ئۆتۆمبىلەكەى لە جادەكە لای دا بەلام ئەوجاش نەیتوانى خۆى بگريتهوهو لە پاسى منداڵەكان نەدات، بەر بۆدى ئۆتۆمبىلەكەى ئەوان كەوت، بەلام تامپۆنەكە زۆر توند نەبوو، بەو حالەشەوه سەرى فروغ بە ھۆى توندى ئەو ئستۆپەوه كە گرتبووى بەر شووشەكەى پيشەوهى جيب ستيشنەكە كەوت و كەپووى لە ناوہراستەوه لەت كرد، زەرەكە ئەوئەندە توند بوو كە دەرگای ئۆتۆمبىلەكە بە توندى كرايەوهو فروغ دەگەل پيشخزمەتەكەى ستوديوى گولستاندا كە لە دواى جيبەكەوه دانیشتبوو، پەريپە دەرەوه، لەو كاتەدا سەرى فروغ لە دەرگای ئۆتۆمبىلەكە گیر بوو و گوئی چەپى ناسیویكى وەهای گەيشتی كە خەريك بوو لى دەبووہوہ. ھەنگى فروغ بەسەرا كەوت و سەرى بە شۆستەكە كەوت و سەرى شكا. بۆ نەخۆشخانەيان برد، لى مخاين كە ئیدی كار لە كار ترازو بوو. " (بەروانە: دختر شورانگيز شعر، نوشته مسعود بھنود، مجلە روشنفكر، اسفند / ۱۳۴۵).

لە نيوەرۆى چوار شەممەى ۲۶/بھمن / ۱۳۴۵دا، خاكى پەزىرا - كە نامازەيەك بوو بۆ نارامى - بەو زارە ساردە ھەل لوشەرە - كە شيوەى گۆرى وەرگرتبوو - ئەوى ھەل لووشى: "نامبولانسىكى سىپى كە نقومى گولە بە ھىمنى لە شەقامى گۆرستانى ظھير الدولە نزيك دەبيتەوه. زەمزەمەيەو بارانى فرميسك ، جەنازەكە لە ئەمبولانسەكە دیننە دەرى. ئەو بە ھەمان ناسكى شيعرەكانى لە ژيڕ شالىكى تورمەبيدا راکشاوہ. ئەحمەدى شاملو، سیاوہشى كيسرايى، مەھدى ئەخوانى تالس، ھۆشەنگ ئيبتهاج (سايە)، ساعدى و چەند كەسيكى دى تابووتەكەى دەگرنە سەر شان. دووبارە باران و فرميسك دەست پيدەكەنەوه. بەلام سەلاى سەلاوات بال بەسەر گريان و باراندا دەكيشيت. جەنازەكە بەسەر شانى ئەم چەند كەسەوه بەرەو گۆرستانەكە دەبريت و پاشان لە پای گۆرەكەدا، لە عاردى دادەنريت:

كدام قله، کدام اوج؟

مگر تمامی این راهای پيچا پيچ

در ان دھان سرد مکنده

بە نقطە تلاقى و پايان نەمى رسند؟*

(بەروانە: تولدى ديگر، شعر "وہم سيز"، ص ۱۹).

كام ترۆپك؟ كام لوتكە؟.

مەگەر ھەر ھەموو ئەم ريگا پيچاو پيچانە

لەو زارە ساردە مژنەدا

ناگەنە خالى يەكانگيرى و كۆتايى؟

كارى گۆر ھەلكەنەكان تەواو بووہ. ئىستا خەريكن خشت و گەچ لە ناو گۆرەكەدا ھەلدەچنن، فروغ ھيشتا لە ژيڕ تۆپە شالە تورمەبيەكەدا چاوەپوانى گۆرە. بارستايى دەستەكانى لە ژيڕ شالەكەوه ديارە... دەنگى گۆر ھەلكەنەكان بەرز دەبيتەوه، پاشان دەنگى سەلاوات و ئەوجا

هه لگرتنی جه نازه که به ره و گۆره که. باران بۆ چهند ساتیک دهوستیتته وه، بایی ئه وهی که شاله تورمه ییه که له سهر جه نازه که لابریت، پاش ئه وه به فر به فری پاک و سپی له ئاسمانه وه داده پژی، سپی تر له کفنه که ی ئه وه. ئه وهی سه راپا سپی پۆش، به ئارامی له گۆره که ی دهنه ن. رهنگی سپی به فر، زهویه که و گۆره که ی داپۆشیوه. ** (بروانه: پرویز لوشانی، مجله سپیدو سیاه، اسفند/ ۱۳۴۵).

شاید حقیقت ان دو دست جوان بود، ان دو دست جوان

که زیر بارش یکریز برف مدفون شد

ایمان بیاوریم به آغاز فصل سرد

ایمان بیاوریم به ویرانه های باغهای تخیل

به داس های واژگون شده بیکار

و دانه های زندانی

نگاه کن که چ برقی می بارد*

(بروانه: ایمان بیاوریم به آغاز فصل سرد، شعر "ایمان بیاوریم... " ص ۴۲).

رهنگه حقیقه ت ئه وه دوو دهسته جه وانه بی، ئه وه دوو دهسته جه وانه ی

که له ژیر، بارینی یه کیزی به فرا نیژرا.

باوه پ بینین

باوه پ بینین به دهستیکی وهرزی سارد

باوه پ بینین به ویرانه کانی باغین خه یال

به داسین ئاوه ژووی بیکار

و تووی زندانی.

ته مه شاکه که چ به فری دهباری.

سه رچاوه (دیوان اشعار فروغ فروخزاد، با مقدمه بهروز جلالی / انتشاران مروارید / چاپ

چهارم ۱۳۷۴ = ۱۹۹۵ ص ۹ - ۵۰).

سییه م: فروغ له شیعری دهوویت

"من لهو کهسانه نیم که دیتم یه کیک سهری بهر بهرد دهکوهی و دهشکی، ئیدی قه ناعهت بهوه بکه م که نابئی رووه و بهرد برۆی، چونکه تا سهری خو م نه شکینی له مه عنای بهرد تیناگه م. ده مه وی ئه وه بلیم که پاش خویندنه وه ی نیماش، گه لیک شیعری خراپم وتوه. من پیویستم بهوه بوو له ناو خو م دا گه شه بکه م، ئەم گه شه کردنه ش زه مان ی ده ویست و زه مان ی ده ویست. به هه رحال سه رده می شیعرم دهوت، شیعره کانم به شیوه یه کی خو به خو و غه ریزی له مندا هه لده قولین.

روژی دوو- سئ شیعرم دهوت. له موبه ق، له سه ر مه کینه ی دروومان، به کورتی دیوان له سه ر دیوانم ده خویندنه وه و پر ده بووم. له پال پر بوونه که دا سووکه به هره یه کیشم هه بوو. ناچار ده بووایه ئەم پر بوونه هه لپریژم، نازانم ئەوانه شیعری بوون، یان نا، به لام ئەوه ده زانم که زور زور له منی ئەو روژانه وه نزیک بوون، بگریه پارچه یه ک بوون له منی ئەو روژانه، راستگوو ئاسان و ساده بوون. من هیشتا دروست نه بوو بووم، زمان و شیوازو جیهانی فیکری خو م نه دوزیبوو وه، له ژینگه ته سک و چکوله که ی ژیا نی خانه واده یی ده رنه چوو بووم. پاشترو له پر له هه موو ئەو قسانه خالی بووم، ژینگه ی خو م گوپی و "دیوار" و "عصیان" له راستیدا باله فپه یه کی نیوان دوو قوناغی ژیا نمن، دوا هه ناسه ی بهر له جو ره ره هاییه کن، مروژ ده گاته بیر کردنه وه، هه سته کان له سه رده می گه نجیدا و پرای بریقه و جه زیه یان، ریشه یان سسته، ئەگه ر پاشان فیکر رینوینیان نه کات و له بیر کردنه وه وه هه لنه قولین، ده پریوین و وشک ده بن. چاو م کرده وه، روانیمه ده و روبه رو شت و خه لکه کانی ده و روبه رم، روانیمه هیله سه ره کییه کانی ئەم جیهانه و که شقم کردن. که هاتمه ئەوه ی بیانیلم، سه یرم کرد پیویستم به وشه یه. وشه ی تازه و تاییه ت به هه مان جیهان، ئەگه ر ترسابام، ده مردم، به لام نه ترسام، وشه م په یدا کرد، چبکه م گه ر وشه کان هیشتا نه بووین به وشه ی شاعیرانه! به لام خو گیانیان تیدا بوو، چ قه یدییه شیعریه تیان پی ده به خشم، وشه په یدا بوون، ئەوجا مه سه له ی گوپین و ده ستکاری کیش هاته پیشی. ئەگه ر ئەم پیویستییه خو رسک و ئاساییه نه هاتبا پیشی، کاریگه ری نیما هیچی پی نه ده کرا. نیما رینوینی من بوو، به لام دروستکه ره که خو م بووم. هه میشه پشتم به ئەزموونی خو م به ستووه، ده بو له سه ره تا وه ئەوه که شف بکه م که نیما چو ن گه یوو ته ئەو زمان و فوره م.

گه ر که شقم نه کردبا چ فایده یه کی نه ده بوو. ئەو ده مه ده بووم به لاساییکه ره وه یه کی بی ویزدان. ده بوایه ئەو قوناغه برم بو ئەوه ی بزیم. که ده لیم ده بوایه، ئەم ده بوایه ره نگدانه وه ی جو ره سه ر سه ختییه کی غه ریزی و سروشتی منه. جگه له نیما زوری دی ئەفسوونیان کردم، بو وینه نزیکترین شاعیر له سه لیه ی شیعری و هه سته منوه ئەحمه د شاملووه. کاتی که " ئەو شیعری ژیا نه " م خویندنه وه، گه وره یی توانای زمانی فارسیم بو ده رکه وت. ئەم سیفه ته م له زمانی فارسیدا که شف کرد که ده کری به شیوه یه کی ساده قسه بکری. ته نانه ت ساده تر له " ئەو شیعری ژیا نه " ش، واته به م ساده ییه ی که ئیستا من قسه ی پیده که م، به لام هه ر که شف کردن به س نییه ئەدی پاش که شف کردن چ دی؟ ته نانه ت لاسایی کردنه وه ش ئەزموونی ده وی.

دهبوايه به شپوهيهكي سروشتي له ناخي خوډماو به پيپي پيوستتپه حسي و فيكريپه كاني خوډم به رهو ئهه زمانه سادهيه برؤوم. ئهه زمانه بهره بهره و خوډ به خوډ له مندا دروست ده بوو. پيډه چوو به رهو ئامانچ برؤوم... زؤرم كاغهز ره شكرده وه، وام لپهات كاغهزي بوږي روژنامه بكرم، چونكه هه رزانتږ بوو. من مروقيكي سادهه، به تايپه تي كاتي كه دهمه وي قسه بكهه، هه ست ده كهه پتر پيوستم به سادهيي هه يه. من هپچ كاتي كيښي هه روزم نه خوښدوه. ئهه كيښانهه لهو شيعرانهه دا دوږينه وه كه ده مخوښدنه وه، بوږيه بوډ من و به لاي منه وه كيښي هه روز حوكم نه بوو، ريگه يه كه بوو خه لكاني دي پيډا روږي بوون. يه كيگ له به خته وه ريپه كاني من ئهه مه يه كه نه زؤر له ئهه ده بياتي كلاسيكي خوډم ليدا غه رق بووم و نه زؤر شه يداو رموده ي ئهه ده بياتي بيگانه بووم. من هه ودالي شتيكي ناو ناخي خوډم و دونياي ده ور به ري خوډم - هه لبه ته له قوناغيكي تايپه تدا كه له باري ژباني كوډمه لايه تي و فيكري و ئاهه نكي ئهه ژبانه وه تايپه تمه نديي خوږي هه يه - نه ينيي كار له مه دايه كه ئهه تايپه تمه ندييانه ده رك بكه ين و بمانه وي ئهه تايپه تمه ندييانه بخه ينه ناو شيعره وه، بوډ من وشه زؤر گرينگه، هه ر وشه يه كه گيان و تام و بوږي تايپه تيي خوږي هه يه، هه روه ها شته كانيش، من گوږي به پيشينه ي شيعريي وشه و شته كان نادهه. من چ بكهه كه تا ئيستا هپچ شاعيريكي فارسي زمان بوډ ويته وشه ي "انفجار" ي له شيعري خوډا به كار نه هيناوه. من له به يانيه وه تا ئيواري كه ده روانم ده بينم شتيك له حالي ته قينه وه "انفجار" دايه، بوږيه كه دهمه وي شيعر بليم ناتوانم خيانه ت له خوډ بكهه. گه ر ديدو بوډوون، ديدو بوډوون ي ئهه مږو بي، زمانيش وشه ي خوږي په يدا ده كاتو، وشه ش ئاهه نكي خوږي. كه زمان بوو به زمانكي پوخته و پاراوو راستگو، هه نكيي وه زن و كيښ خوډ به خوډ، خوږي ده سه پيږي.

من رسته به هه مان ساده ييه وه كه له ميښكندا دروست ده بي، ده رپژمه سه ر كاغهزو كيښ و وه زن وهك داوه ده زويه كي باريكه و بيئه وه ي بيږي به نيو ئه و وشانه دا رت بووه، ته ني ئه وه يه كه وشه كاني گرتوه و ناهي لي بكه ون. ئهه گه ر وشه ي "انفجار" له قاليي وه زندا نه گونجي و جوږه وه ستانيك دروست بكات، ئهه وا با وهك گريه كي ئهه داوه ده زوهه حسيب بكر ي و ده شي ت له گه ل گريكاني ديدا يه كه بخري و جوږه هاو ئاهه نكيه كه پيك بينن. چما نيما ئهه كاره ي نه كردوه؟.

به راي من ئيدي ئهه زه مانه به سه ر چوه "چهه مك" بكر ي به قورباني وه زن. له زماني فارسي دا هيندي وه زن هه ن كه له روي توندي و سستي ريتمه وه پتر له ئاهه نكي گفكوگووه نزيكن، ده شي ت هه ر ئه و وه زنا نه وه ريگيرين و په رهيان پيږدي. وه زن، ده بي سه ر له نوي دروست بكرينه وه. ئهه وه ي كه وه زن پيكديني و ده بي وه زن دروست كات به پيچه وانه ي جاران ه وه زمانه، هه ستي زمان و غه ريزه ي وشه و ئاهه نكي ده بريني زمان، وه زن دروست ده كات. به هه ر حال مه سه له ي وه زن، مه سه له يه كي ريازي و مه نتقي نييه - هه رچه نده خه لكانيك هه ن به مه سه له يه كي ريازي و مه نتقي ده زانن - به لام لاي من حسيكه ده بي گويم قبولي بكات. كاتي له من ده پرسن له مه يداني زمان و وه زندا گه ييومه ته چي؟ ته نيا ئهه وه ده ليم گه ييوومه ته راستگو يي و ساده يي. نابي ئهه مه سه له يه به شپوه يه كي ئهه ندازه يي ره سم بكر ي، ده بي ساده ترين و واقعي ترين وشه بيته هه لپژاردن. ته نانه ت گه ر شاعيرانيش نه بي، ده بي قالب برژنريته ناو ئهه وشانه وه نهك وشه

بخريتە قالبەوہ. وەزەنە زىادەکان دەبى لادېرېن، تىکدەچى؟ چش، چونکە ئەگەر ھەست و وشەکانتان رەوانى و سوارى خويان ھەبى، ئەوا يەكسەر ئەم تىکچوونە پردەکەنەوہ. ھەر لەو تىکچوونانەوہ دەشيت شتى تازە دروست بکرى. ئەگەر گوچکە مەدارى قبوولکردن و ھەرگرتنى تەسک نەبى، ئەم ئاھەنگە تازانە کەشف دەکات. خالى گرينگ لەمەدايە کە ئەم مەسەلەيە، واتە وەزن و زمان ليکدى جيا نين - پيکەوہ دین و کليلى خويان لە ناو خوياندايە. دەتوانم نمونە بۆ ئەم حالەتە بەھينمەوہ. با واز لە شاعيرە ناسراوہکان بېنين و شيعرى "اى وای مادرم" ی شەھريار تەمەشا بکەين، دەبېنين کاتى شاعيرىکى غەزەلخوانى وەک شەھريار تووشى مەسەلەيەک دەبى ناتوانى چ کاردانەوہيەکى بەرانبەرى ھەبى جگە لە راستگووى، بۆيە وەزن و زمان خو بە خو ئاویتە دەبن و لە ئەنجامدا شتيک پيک دینن کە لە يەکيکى وەک شەھريار چاوہرپوان ناکرى. ئەم شيعرە ئەنجامى سەرنجدانىکى راستگوويانەى حەقيقەتەکانى ژيانى ئەمروپە بەشيوەى تايبەتى ئەمروپى، بەلام دەربارەى شيعرى خو، ئەگەر ئيوہ پيتان وايە مەسەلەى فورم لە شيعرى مندا حەل بووہ يان جوړە ھاوئاھەنگيەکە لە نيوان بەشەکانى شيعرى مندا ھاتوتە ئاراوہ، پيموايە ئەمە ئەنجامى جوړە ھەلبژاردنيکە - ھەلبژاردن بە شيوەيەکى گشتى نەک تەنيا لە ساتە وەختى داھياندان - من نازانم لە چ پایەيەکدام، ئەوہندە دەزانم تا ئيستا ھەموو شتيک خو بە خو دروست دەبى و ئەم خو بە خو دروست بوونەش ئەنجامى گەيشتنە بە "خود" يا ئەنجامى "خود" ناسينە. ئيستاكى سەليقە، فيکر، ھەست و بېنين ژيراو ژير، بەلام بە شيوەيەکى بنچرانە ريئويينم دەکەن. شيعريش وەک بنيادەم دەبى لە سەرەتادا پيڭگات و بالق ببى و ئەوجا ھەرچى بوى بيکا. پاش ئەم قوناغە ھەق وايە شيعر بوترى. بە ھەرحال دەبى ئەم قوناغە بېرى و بگەيتە کەمال. نەک ھەر لە بوارى شيعردا، بەلکو لە بوارى ژيانى ناسايى روژانەشدا.

خەوشى کارى من لەمەدايە کە ھيشتا ھەموو ئەو شتانەى کە دەمەوى بيليم، ناتوانم بيليم. من تەمەلم. زور تەمەلم. ھەميشە لەلایەنە ئىجابيەکانى بوونى خو، ھەلديم و خو، بەلایەنە سەلبىيەکان دەسپيرم. بە ھەرحال ئەم حالەتانە ناتوانن لە شيعرى شاعيردا بى کارىگەرى بن، کە دەروانمە کتیبى "تولدى ديگر" خەمبار دەبم. بەرھەمى چوار سال ژيانەو کەچى زور کەمە. من تەرازووم بە دەستەوہ نەگرتووہ و شيعرەکانم کيشانە ناکەم، بەلام چاوہرپوانى زياترم لە خو. شەوان کە دەنووم لە خو دەپرسم ئەمرو چيت کرد ؟

عەييەکەى من لەمە دايە کە کارەکانم دەشيا زور چاکتر و زياتر بوونايە، بەلام منى گەوج لە برى ئەوہى پەرەيان پيبدەم، پيشم ليگرتوون. بە تەمەلىي خو، بە نا ئوميدىي زور فەيلەسووفانەو خەمساردى گەوجانە پيشم ليگرتوون. ئەم پرسىيارەش کە لە کويدا سەرکەوتووم ؟ نازانم. ناشمەوى بزاتم، چونکە دەبى تپپەرم، شيعر لە رەوتى خوئ نەکەوتووہ و بەردەوامەو ناتوانى لە قابليکى جواندا قەتيس بمني. بىرى سەرکەوتن بنيادەم تەفرە دەدات. دووچارى خوپەسندى و غروورى دەکات و لە جيى خوئ دەيچەقيني، من دەمەوى بزيم و شتى تازە فير بيم، بەلام پرسىيارى دووہم کە لە کويدا بەسەر سەردا کەوتووم؟. دەيزانم. من ھەميشە پتر باوہر بە دوا شيعرى خو، دەکەم. ئەو باوہرکردنەش يەکجار تەمەن کورتە، زورى پينا چيت لەبەر چاو

دەكەوى و سادەو ساكار دەنويىنى. من چەندىن مانگە لە كتيبى "تولدى ديگر" جودا بوومەتەو دەو دابراوم. لەگەل ئەمەشدا واھەست دەكەم دەشيت لە دوا شيعرى "تولدى ديگر" دەو دەستپيىكەم... ھەلبەتە مەبەست لە جۆرە دەست پيكرديكى فيكرييە... مەسەلەى زمان بە خوى حەل دەبى و زمان، وەزن لەگەل خويىدا ديىنى. كرۇكى مەسەلەكە فيكرو ناوھپرۆكە... من ھەست دەكەم دەتوانم:

"ئەو پەرييە غەمگينەى لە ئوقيانووسىكدا دەژى دلى لە بلويىرىكدا ليدەداو دەمرى، سەر لە نوي زىندوو دەبيتەوھ". بکەم بە سەرەتايەك. پيموايە ھەموو ئەوانەى لە بواری ھونەردا کاردەكەن، يەككە لە ھاندەرانى کارکردنيان، جۆرە پيويستىيەكى لاشعورييە بۆ روو بە روو بوونەوھى مەرگ و نەمان، واتە ھونەر جۆرە ھەولدانىكە بۆ گەيشتن بە نەمرى و مان. ھونەر مەندان خەلكانىكەن كە ژيانيان پتر خوشدەوى و جواتر ليى تيدەگەن وەك چۆن لە مەرگ تيدەگەن. كارى ھونەرى جۆرە ھەول و تەقەللايەكە بۆ نەمرى بەخشين بە "خود" و رەفز کردنى مەعنای مەرگ. ھەندى جار وا يىردەكەمەوھە كە راستە مەرگيش يەككە لە ياساكانى سروشت، بەلام بنيادەم تەنيا لە بەردەم ئەم ياسايەدا ھەست بەبى دەسەلاتى و بچووكى دەكات. ئەم ياسايە مەسەلەيەكە ھىچى لەگەل ناكرى. تەنانەت ناكرى ھەولى لە نيوبردنيشى بدرى، چونكە فايدهى نيبە. ئەمە تەفسيريكى گشتيیەو رەنگە گەوجانەش بى، بەلام شيعر بۆ من وەك ھاوپرپيەكە كە پيى دەگەم، دەتوانم بە ئاسانى و بيپەردە دەردى دلى خوى بۆ ھەلبزيرم. جووتيكەو تەواوم دەكات. بى شيعر تەواو نابم. شيعر بيئەوھى ئازارم بدات تيرم دەكات. تينووتيم دەشكىنى و رازيم دەكات. ھەندى كەس كەموكورتىيەكانى خويان لە ژياندا بەوھە پينە دەكەن كە پەنا دەبەنە بەر كەسانى دى، بەلام ھىچ كاتى پينە ناكرى. ئەگەر پينەكراواو كەموكورتىيەكانى سەردابانەوھە، ئەوا ئەمە بۆ خوى دەبوو بە گەورەترين شيعرى دنياو بوون - پيوەنديى دوو مروۆ ھەرگيز كامل نابى - كەس، كەسى ترى پى تەواو ناكرى. بە ھەرحال ھەنديكى تريش پەنا دەبەنە بەر ئەم جۆرە كارە ھونەرييانە، واتە شتيك دەخولقینن و ئاويتەى خەلقەندەكەى خو دەبن و ئەو دەمە ھەست بە جۆرە تەواوى و ئاسوودەيەك دەكەن. شيعر بو من پەنجەرەيەكەو ھەر كاتى بەرەو رووى دەچم خو بە خو دەكریتەوھە. ھەنگينى من لە بەردەميدا دادەنيشم، تەمەشا دەكەم. گۆرانى دەليم. ھاوار دەكەم. دەگریم. لەگەل سيبەرى درەختەكاندا تيكەل دەبم و دەزانم كە لەوديو پەنجەرەكەوھە ئاسمانىك ھەيەو كەسيك ھەيە دەبيسى. كەسيك كە لەوھە دوو سەد سال پاشتر بى يان سى سەد سال پيشتر لەوى بوو بى. شيعر ھۆيەكە بۆ بەرپاکردنى پيوەندى لەگەل گەردوون و بووندا. چاكييەكەى لەوھەدايە كە مروۆ وەختى شيعر دەلى، دەتوانى بلى: منيش ھەم. يان منيش ھەبووم. لەم حالەتە بترازى ئيدى چۆن دەشيت بوترى كە: منيش ھەم يان منيش ھەبووم.

من لە شيعرى خۇمدا بە دووى چ شتيكدا ناگەرپم، بەلكو لە شيعرى خۇمدا، خۇم دەدۆزمەوھە، بەلام لەشيعرى كەسانى ديدا، يان لە شيعردا بە شيوھەيەكى گشتى... دەزانى ھەندى شيعر ھەن وەك دەرگای كراوھن نە لەم ديويان چ شتيك ھەيەو نە لەو ديويان - دەبى بلىى حەيف بۆ كاغەزەكە. بە ھەرحال ھەندى شيعريش وەك دەرگای داخراون، كاتى دەيانكەيتەوھە ھەست بە

هه‌لخه‌له‌تاوی خۆت ده‌که‌ی و بایه‌خی کردنه‌وه‌که‌یان نه‌بووه، به‌لام هه‌ندی شیعر هه‌ن که له بنه‌په‌رتدا ده‌رگا نین... جاده‌ن، ئیدی کورت یان درێژ، گرینگ نییه، جاده‌ن و بنیاده‌م پێیاندا دی و ده‌پوات و ماندوو نابێ. ئەگەر هه‌لوه‌سته‌یه‌ک بکا ئەوا بۆ دیتنی شتی‌که که له هاتوو‌چۆ‌که‌یدا نه‌ی دیتوووه... مروّقه‌ ده‌توانی سالا ئیک له ئیو یه‌ک شیعر دا بوه‌ستی و هه‌موو جارێ شتی‌کی تازه بدینی. له‌و باب‌ه‌ته شیعرانه‌دا ناسۆ هه‌یه، ناسمان هه‌یه. جوانی هه‌یه. ته‌بیعه‌ت هه‌یه. ئینسان هه‌یه. ژیان هه‌یه‌و جووره ناوێته بوونی‌کی راست‌گۆیا نه‌ له‌گه‌ل هه‌موو ئەو شتانه‌دا هه‌یه، جووره نیگایه‌کی ناگایانه‌و زانایانه هه‌یه. من ئەم جووره شیعرانه‌م هه‌زلییه‌و به‌ شیعیان ده‌زانم. ده‌مه‌وی شیعر ده‌ستم بگری و له‌گه‌ل خۆیم به‌ری. من پیموایه‌ کاری هونه‌ری ده‌بی به‌ هوشیاریه‌وه په‌یوه‌ست بی - هوشیاری سه‌باره‌ت به‌ ژیان، به‌ بوون، به‌ له‌ش و به‌ ده‌ن و ته‌نانه‌ت ده‌ربه‌ره‌ی ئەو سیوه‌ش که ده‌یخوین. ناگری ژیان به‌ شیوه‌یه‌کی غه‌ریزی بریته‌ سه‌ر، واته هونه‌رمه‌ندی‌ک نابێ به‌و جووره بژی. بنیاده‌م ده‌بی سه‌باره‌ت به‌ خۆی و دنیا‌ی خۆی بۆ‌چوونی‌کی هه‌بی و هه‌ر ئەمه‌ش مروّقه‌ ناچاری بیرکردنه‌وه ده‌کات. کاتی بیرو بیرکردنه‌وه ده‌ستی پیکرد ئیدی مروّقه‌ ده‌توانی مه‌حکه‌مه‌تر له‌جیبی خۆی بوه‌ستی. من نایم شیعر ده‌بی شیعی فیکری بی، چونکه ئەمه‌ قسه‌یه‌کی گه‌وجانه‌یه. من ده‌لیم شیعی‌ش وه‌ک هه‌ر کاری‌کی هونه‌ری دی ده‌بی زاده‌و ئەنجامی ئەو هه‌ست و دیدو بۆ‌چوونانه‌ بی که له‌لایه‌ن فیکره‌وه په‌روه‌رده‌و رێبه‌ری کراون. که شاعیری‌ک، شاعیر و هوشیار بی، ئەو کاته ده‌زانسی چۆن بیرکردنه‌وه‌ی دزه ده‌کاته نیو شیعه‌رکانیه‌وه: له‌ شیوه‌ی "شه‌مشه‌کویره‌یه‌ک که دیته‌ پشتی په‌نجه‌ره‌یه‌که‌وه" له‌ شیوه‌ی "کلاو‌کو‌په‌یه‌کی مرده‌ره‌وه بووی سه‌ر به‌ردی‌ک". له‌ شیوه‌ی "کیسه‌لیکی نووستوو‌ی به‌ر هه‌تاودا" و به‌ هه‌مان ساده‌یی و جوانی دزه ده‌کاته نیو شیعه‌رکانی.

شیعر جووری جیاوازی هه‌یه. هه‌ندی‌جار شیعر ته‌نیا شیعه‌ر. مه‌به‌ستم له‌ وشه‌ی شیعر لێره‌دا ئەو چه‌مه‌که له‌ سه‌دا سه‌د حسییه‌یه که له‌ شیعر دا هه‌یه. بۆ‌وینه له‌ کاتی بولی‌لی ئیواریدا ده‌پروانینه‌ دره‌ختی‌ک و ده‌لین: چه‌ند شاعیرانه‌یه... هه‌ندی شیعر به‌و جووره‌ن. واتا جوانن. به‌ هه‌رحال هه‌ندی شیعی‌ش "شاعیرانه‌ن". هه‌لبه‌ته ئەمانه شیعرن، به‌لام شیعر له‌و که‌وشه‌نه‌دا قه‌تیس نامینی و ئەمه‌ ئاقاری ته‌واوه‌تی شیعر نییه. ئەمانه شوینی خۆیان هه‌یه. شیعر شتی‌که که فاکته‌ری ناسکی و جوانیش به‌شی‌کن له‌ به‌شه‌کانی. بۆ‌وینه یه‌کی‌ک که ده‌لی من کاتی شیعر ده‌خوینمه‌وه هه‌ندی‌جار له‌زه‌تی لیده‌بینم، ئەدی پاش له‌زه‌ت دیتنه‌که؟ ئایا ئەرکی هونه‌ر ته‌نیا له‌زه‌ت به‌خشینه؟ ئەگەر وابی ئەوا ئەم جووره کاره زیاتر حاڵه‌ت دروست کردنه تا داھینان و ئەفراندن.

من وا تیده‌گه‌م ئەوه‌ی که شیعی ئیمه‌ی شیواندوو، پتر رووکردنه ناسکی و جوانیه. ژیا‌نی ئیمه جیاوازه. سه‌خت و دژواره. کیوی و په‌روه‌رده نه‌کراوه. ده‌بی ئەم حاڵه‌تانه له‌ شیعر دا ره‌نگ بده‌نه‌وه، شیعی ئیمه پیوستی به‌ جووره خشوونه‌تی‌ک و گه‌لی‌ک وشه‌ی نا شاعیرانه‌یه. تا گیانی وه‌به‌ر بکه‌وێته‌وه‌و سه‌ر له‌ نوی زیندوو ببیته‌وه. من له‌م هه‌لومه‌رجه‌دا به‌ گۆشه‌گیری و رامان قاییل نیم. من ده‌لیم دنیا‌ی موجه‌ره‌دی مروّقه‌ ده‌بی زاده‌ی گه‌ران و ته‌مه‌شا کردن و تی‌که‌لبوونی

ھەمىشەيى بە دىيىۋى دەرهۋە بى. مەۋقە دەبى تەمەشا بىكات تا بىيىنى و بىتوانى ھەلبىزىرى. كاتى مەۋقە دىيىۋى خۇي لە نىۋ خەلىكىداۋ لە قوۋلايى ژياندا دۇزىيەۋە، ئەۋ كاتە دەتوانى ئەبەدىيەت لەگەل خۇي ھەلگىرى و لەۋ دىيا تايىبەتايىيەۋە پىۋەندى بە دىيىۋى دەرهۋە بىكات. كاتى نىۋە دەچنە سەر جادە، واتە تىكەل بە خەلىكى دەبن و دەگەپىنەۋە بۇ ژورەكانتقان، ھەندى شتى سەر جادەكە لە ھىزىر بىرتان دەمىنى كە پىۋەندى بە بوۋنى شەخسى و دىيىۋى شەخسى نىۋەۋە ھەيە، بەلام ئەگەر خۇتان لە ژورەۋە زىندان بىكەن و گۆشەگىر بىن و تەنيا پىشت بە بىر كەرنەۋە دەربارەي جادە بىبەستى، ئەۋ كاتە رەنگە بىر كەرنەۋە نىۋەۋە واقىعەكەي سەر جادەكە زۇر لىكىدى دوور بىن. رەنگە لە جادەكەدا ھەتاۋ بى و تۇۋا بىر بىكەيەۋە كە ھىشتا تارىكە. رەنگە ناشتى بى و نىۋە ۋا بىزانن كە ھىشتا شەپە. ئەم حالەتە جۇرە گۆشەگىرىيەكى سەلبىيە. نە مەۋقەكە رىزگار دەكات و نە زەمىنەي داھىيان و ئەفراندىن خۇشەكات. بە ھەرحال شىعەر لە ژيانەۋە پەيدا دەبى و ئەمە ھەقىقەتتە نە نىكۆلى لىدەكەرى و نە رەفەز دەكەرى، بۇيە دەبى بە ناۋ ژيان بىكەۋى و تەناھەت ناشىرىتەرىن و بە ئازەرتەرىن ساتەكانى ژيان بىجەرىيىنى. ھەلبەتە نەك ۋەك مندالىكى ۋاق و پىماۋ، بەلكو بە ھوشىارى تەۋاۋەۋە. ھەموۋ ھونەرمەندىك دەبى تىكەل بە ژيان بى دەنا لە غەيرى ئەم حالەتەدا پىر نەبى!

من دەربارەي شىعەر ھەمىشە و توۋمە شىعەر لە ھەموۋ شىتتىكدا ھەيە، بەلام دەبى بىدۇزىتەۋەۋە ھەستى پىبىكەي، واتە شىعەر سەنۋوردار نىيە، لە مەدارىكى تەسكدا ناخولىتەۋە، بەلكو گەردۋىنگىرە. ئەگەر سەرىكى ئەۋ ھەموۋ دىۋانە بىكەي كە ھەمانن، دەبىنى بابەتى شىعەرەكانمان يەكجار سەنۋوردارەۋە لە مەدارىكى زۇر تەنگدا دەخولىتەۋە. يان باس باسى مەنەۋىيەتتىكى ھىندە بەرزە لە ئىنسانىيەت دەرىچۋە يا پەندو ئامۇزگارى و لاۋانەۋەۋە گالئەجەرىيە. زامانىش، تايىبەتتىي و نەگۆرە، باشە چى بىكەي!؟

دىيىۋى ئىمە دىيىۋەكى دىيە، من كاتى دەمەۋى باسى كۆلانىكى پىسى يەكپارچە بۇگەنە مىزو پىسايى بىكەم و بىم لىستى عەترەكان لەبەردەم خۇدا رىز بىكەم و بە بۇتەرىنەي بۇ ۋەسەف كەرنە ھەلبىزىرم، ئەمە تەلەكەبازىيە، فىلىكە بىيادەم لە پىشدا لە خۇي دەكات، پاشان لە خەلىكى دى. من شىعەر لە رىگەي خۇيىندەۋەۋە كىتەبەنەۋە فىر نەبوۋم. ئەگىنا ئىستا قەسىدەم دەنۋوسى. ھەروا كەۋتمە پى، ۋەك مندالىك كە لە بىشەيەكدا گوم دەبىت شىتتىك بەلاي خۇيدا رايكىشام. تا سەرەنجام گەيىمە سەرچاۋەيەك و، لە ناۋ ئەۋ سەرچاۋەيەدا خۇم دۇزىيەۋە. خۇمىك كە بىرتىيە لە خۇدى خۇم و تىكەرى ئەزمونەكانى ئەۋ بىشەيە.

كەۋاتە شىعەر بۇ من مەسەلەيەكى جىدبە. لىپىرسراۋىتتەكە كە بەرانبەر بە بوۋنى خۇم ھەستى پىدەكەم، جۇرە ۋەلامىكى ژيانى خۇم. دەرويشىك يان سۇفىيەك چەند رىزى پىرو تەرىقەتى خۇي دەگىرى، بە ھەمان ئەندازە رىزى شىعەر دەگىرم. پىمۋايە ناشىت تەنيا پىشت بە بەھرەۋە تۋانا بىبەستى، چۈنكە نوۋسىن يان وتنى شىعەرىكى چاك بە ئەندازەي كە شىفىكى عىلمى، دىقەت و وردەكارى و زەھمەتى دەۋى. باۋەرم بە شىتىكى دىش ھەيە. ئەۋىش "شاعىر بوۋنە" لە ھەموۋ ساتەكانى ژياندا. "شاعىر بوۋن" واتە ئىنسان بوۋن و بوۋنە ئىنسان. ھەندى كەس دەناسم كە رەفتارى پۇژانەيان چ پىۋەندىيەكى بە شىعەرەكانىيەۋە نىيە. واتە تەنيا ۋەختى شىعەرتەن

شاعیرن و پاشان له شاعیری دهکەون و دەبنه‌وه به مروڤیکی حەسوودی به‌غیلی زالمی تەسکبیینی بچکۆله. من قسە‌ی ئەو مروڤانەشم قبوول نییه. من زیاتر بایەخ به ژیان دەدەم، کاتی ئەو بابەتە مروڤانە له شیعەرەکانیاندا یان له وتارەکانیاندا شوڤر‌شگیڤرییان لیدەتکئ و پڕ بەزار دەنە‌پینن، من دلم لییان تی‌کەه‌لدئ و باوە‌رناکەم راستگۆ بن و له دلی خودا دە‌لیم رەنگه له پیناوی قاپیک پلاودا ئەم هاتوهاره بکەن. پیموایه کەسیک که کاری هونەری دەکات دەبئ هەو‌ه‌ل‌جار خۆی دروست بکات و کەمال بە‌خۆی ببە‌خشیت. پاش خۆی ئە‌وجا بیته دەری و وهک یه‌کیک له‌م بوونه بروانیته خۆی تا بتوانئ حاله‌تیکی گشتی به‌سەر له‌به‌ری مامه‌له و بیرو هه‌سته‌کانی ببە‌خشیت..

سەرچاوه:

پیشه‌کی "برگزیده اشعار فروغ فروغ زاد"

چوارەم: پینچ سەرنج دەربارە‌ی (له دایکبوونیکی تر)

"۹"

خا فروغ له سی دیوانی یه‌که‌میدا، واته "ئه‌سیر، دیوار، یاخی بوون" پتر هه‌واو هه‌وه‌سی ژنانه دەخاته قالبی نەزم و وه‌زنه‌وه. به‌لام که ده‌گاته "له دایکبوونیکی تر" ئیدی فروغه‌که‌ی جاران نییه، دەستبە‌رداری هه‌واو هه‌وه‌سی ژنانه دەبئ و روو ده‌کاته وینه‌گرتنی ژنانه، وینه‌گرتنی ژنانه‌ی ژیا‌نی تایبه‌تی خۆی و بارودۆخی ژینگه‌ی کۆمه‌لایه‌تی ژن. دیاره ئەم وینانه که له گه‌له‌ک

بواردا تازهو قوول و زور پاك و خاوينن، گهواهي شاعيري تييه كي بي وينهي بو دهن. هه لبه ته بي وينه له شيعري فارسيدا.

"له دايك بوونيكي تر" كه له ناقيني ته مهنى شاعيردا هاته بلاو بوونه وه، له راستيدا يه كه مين له دايك بوونه نهك "له دايك بوونيكي تر". جه وه هري شيعري له ديوانه كانى پيشويدا يه كجار كه م بو، فروغ وهكو شاعير له گه ل بلاو بوونه وهى "له دايك بوونيكي تر" دا له دايك بو.

فروغ، له م ديوانه يدا. به پيچه وانهى ديوانه كانى ديكهى، كه متر په نا ده باته به رسوز، به لكو پتر خو و شته كانى و كومه لگه و ژينگه ي كومه لايه تى له مهيدانى شيعردا ده جه پيئي و هه ست پييده كا. چونكه ده زانئ شيعر نه وه نيه كه ده رباره ي شته كان و كومه لگه سوز فروشى بكه ي، به لكو شيعر هه ستكرده به بوونى خه لك و شته كان. شاعير دلسوزانه، دلسوز وهكو كاشيفه يه كه به نيو شته كانا دئ و ده چئ، شاعير پرديكه له نيوان نييمه و شته كانى ده ور به رى. فروغ، وهكو نيما و شاملوو رووى ده مى شيعري له شاعيره، پاشان روو ده كاته نه وانهى كه خاوه نى زهنى شاعيرانه ن.

فروغ، هه رگيز نايه ت پيشه كي به ونيته وه و، به ده گمهن خو ي به نه جام گيرييه وه مژول ده كات نه مه خه مى نه و نيه، له ناوه نده وه ده ست پييده كا و هه ر ناوه نديشه وه كو تايى به شيعره كه ي و هه موو شت ديئي.

وينه كانى فروغ نه هينده ساده و ساكارو روون كه گه و جانه و بيتام بينه به رچاو نه هينده ش نالوزو ناديارن بينه مه ته ل و هه له ينانيان مه حال بي. وينه كانى نه و يان نه زموونى عاتيفى نه و تون كه تايبه تيئي نه زموونى گشتى بگرنه خو، يان كومه ليك نه زموونى گشتين كه ده شيت رهنگدانه وهى خودى نه و بن. وينه ناويته يه كي نه نديشه و هه ست و خه ياله له چوارچيوه ي شته كاندا، نه و شتانه ي كه سه ر به زه مان و شويني جياوازن، به لام به هو ي وشه وه وهكو پوله ستيران. وهكو هيشوه ستيران يه كيان گرتووه. پر كردنى شيعريك له هيشوه وينه يه ك، به شيويه كي ناگادارانه كاريكي زور هه له يه. گه ر له پشت په رده ي وينه كانه وه مروقى راسته قينه به رچاو نه كه وي، نه و وينانه چ بايه خيكيان نابي. له وينه دا خه يالى شاعير هه مه كار يه، شيعره كانى فروغ له م رووه وه پرن له تايبه تمه ندى شيعري.

گه ر شيوان، شيويه رهنگدانه وهى زهنياتى شاعير بي له ريگه ي وشه وه نه وا فروغ نه نيمايه، نه شاملوو نه شاعيرانى ديكه ي هاوچهرخ و رابوردوه. فروغ له هه ندى شويني زور كه مدا نه بي. بو وينه له ديريكدا يا له كوپله يه كدا، يان له شيعريكدا، نه وا شيوازي تايبه تى خو ي هه يه و هه ر نه مه ش كردو وي تي به شاعيريكي ره سه ن.

فروغ، له م ديوانه يدا، ده ستبه ردارى رومان تيزمى سي ديوانه كه ي پيشووى بووه و رووى كردو ته ليريزمى ده وله مه ند.

فروغ له دیوانی "له دایکبوونیکى تر" دا هرچى تهجره بهى تایبه تی ههیه، واتا وهکو تاکیک نهزموونى خوئى له مەر ژيان و ژینگه و تەبیعەت هه لږشتو ته داوینى وینەى شیعرییه وه. ئەم تهجره بانه هه ندیجار په یوه ستن به رابوردووی تا رادهیه ک دوره وه "واتا په یوه ستن به سهرده می مندالییه وه"، فروغ تیکه لی کردوون و کردوونى به هه وینى شیعره کانی، یان په یوه ستن به قوناغى به ره و بلوغ بوون که خا فروغ وینەى یه کجار روون و ناشکرای دهر باره ی ئەم قوناغه بهرجه سته کردووه، یا په یوه ستن به قوناغى نیستاو، وهز و حالى نیستای خودى شاعیر، وهز و حالى خه لکه که ی دورو بهری و په یوه ستن به ژینگه ی کومه لایه تییه وه. هه ندیجار هه رسى قوناغه که ناوینته ی یه کدى دهبین و جیهانینى گشتى فروغ، به شیوه یه کی چر دهر باره ی ژيان و کومه لگه و چاره نووس، ئەشق نیشان دها. نموونه ی هه ره جوانى ئەم بابته شیعره ی، شیعری "له دایک بوونیکى تر" هه لیرهدا هه ول ددهین له م شیعره بکولینه وه.

"ماکس پیکارد" ی فهیله سووفی ئەلمانى له کتیبى "جیهانى بیدهنگى" دا له فهسلى (شیعرو بیدهنگى) دا ده لى: "شاعر له بازنه ی بیدهنگى دهرده چى و به هیواى بیدهنگییه. شیعریش وهکو مروث، له بیدهنگییه که وه بۆ بیدهنگییه کی دى سه فه ر ده کا. شاعر جوړه فرینیکه، به سه ر لوتکه ی بیدهنگیدا. شیعری گه وره جوړه کاشییه که که بیدهنگى داپوشیوه."

دیاره ئەمه به و مانایه نییه که له شیعردا بیدهنگى له زمان گرینگتره: "به رزترین و بالاترین شت ئەو شته نییه که قابیلی دهربرین نه بی، وه ک بلئى شاعر له وه مه نگتره قوولتره که شیعره که ی دهربرى و نیشانى بدا. چونکه به ره می شاعر نوینه رى راسته قینه ی ئەو شتانه یه که له بوونى شاعیردا خوین مه لاس داوه.... شاعر هه ره ئەو شته نییه که له دهروونیا ده مینى قابیلی دهربرین نییه - هیگل."

شاعیرى گه وره، ناچى فهزای نیوه پوکى شیعری خوئى هه ره موو به وشه پر بکاته وه، به لکو شتیک بۆ شاعیرى کی دى و شاعیرى کی گه وره تر ده هیلیته وه تابتوانى قسان بکات. رى ئەوه دها که شاعیرى کی دى به شدارى ناوه پوکه که ی ئەم بکا. ئەو بابته ده کا به هی خوئى، مۆرکی خوئى پیوه ده نى، به لام به ته واوى بۆ خوئى نایپارینى. چونکه شیعری چاک تایبه تیى فرین و بزاقى تیدایه و دورنییه له هه ر ساتیکا له نامیزى شاعیرى کی دیدا، یا شاعیرى کی گه وره ی تردا بگرسیتته وه.

هه ندی له شیعره کانی فروغ ئەم تایبه تیانه ی تیدایه، وا هه ست ده کرى که شیعری کی دى، چاکتره گه وره تر، له مه وداى نیوان وشه کانی له باوه شى بیدهنگى وشه کانی خوئى مه لاس داوه:

هه موو بوونى من نیشانه ی تاریکییه

تۆ له خویدا دوباره ده کاته وه

به ره و سپیده ی پشکووتن و خه ملینى ئەبه دیت ده با

من له م نیشانه یه دا ناھم بۆ تۆ هه لکیشا، ناھ

من له م نیشانه یه دا تۆم

موتوربه ی دره خت و ناو و ناگر کرد.

"ماكس پيكارد" له فہسلى "شيعرو بيدهنگى" كتيبہكہى خویدا كه ناماژہ بو شيعرى
ئەمپړوى ئەوروپا دہكا، دہلى: "شيعرى ئەمپړو، له بيدهنگى داپراوه. شيعرى ئەمپړو له وشەوہ، له
ہەموو وشەكانوہ ھەلدەقولی، دياره زۆربہى شتەكان به وشە نەقل ناكړين، واتا وشە توانای
نەقل كردنى زۆربہى شتەكانى نيبه. يان زۆربہى ئەو شتەنہى كه له ريگای وشەوہ نەقل بين،
بوونيان نيبه. چونكه وشە خوځى عەودالى شتيكه تا به شيوہيك بەرجەستەى بكا. شاعيرى
راستەقىنە لە دەست بەسەراگرتنى شتەكانوہ دەست پيډەكاو ئەوجا دہكەويته سوځاخى وشە تا
شتەكانى پى بەرجەستە بكا، نەك بە پيچەوانەوہ."

فروغ، له وشەوہ دەست پى ناكات، له شتيكهوہ دەست پيډەكات و ھەلدەدا شتەكان به ھوى
وشەكانى خوځيوہ دەرپړى، شيعرى فروغ له و چەند ديږه سەرەوہدا، بزاځيکه له تاريخييهوہ
بەرەو روناكى و لەويدا مەعشوقەكەى ناويتهى درەخت و ناو ناکر دەبى.

فروغ، پاش ئەو چەند ديږه، بەشيكي ئەزموونى ژيانى خوځى كه تەواو ھاوناھەنگە لەگەل
ئيلھامى ديږهكانى يەكەمى شيعرەكەيدا، ناويتهى شيعر دہكات، ژيانى ئەمپړو مروڤ و شتەكان
دەبينى، گەرچى به وشەى سادە دەرمان دەرپړى "وشەكانيش له تو وايه پۆله پاساريهكن و به
نيو چيمەنيك كەوتوون و به جريوہ جريوى ئارامەوہ بو دان دہگەرين". بەلام جيهانبينييهكى
تايهتەى له چوارچيوہى ھەمان سادەبيدا دہكەويته روو، "ئەم جيهانبينييه لەم ھزره دہچيت كه
ھەموو بوونەوہريك، تەنانەت بوونەوہريكي چكوڤەى وەكو پاساريش عەودالى دانەويڤەيەكە كه
لەسەر زەمينا و دەستى بيڤنى تا نەمرى". لە پشت پاساريه ساكارەكانى وشەكانى
فەروخزادەوہ، جيهانبينييهكى تەنانەت دەتوانم بلیم جيهانى بەرچاو دہكەوى. سادەيى شيعرى
فروغ ھەندىجار دہگەريتهوہ بو ئەوہى كه ھيچ مەودايەك له نيوان ئەزموونى ژيانى روژانەى
ئيمەو ئەو شتەى كه ئەو به شيعر دہرى دەرپړى ناميڤتەوہ:

ژيان لەگينه

ئەو شەقامە دريژە بى

كه گشت روژى

ژنيك بەخو و زەمیلەكەيەوہ

پييدا تيډەپەرى

ژيان لەگينه

ئەو گوريسە بى

كه پياويك خوځى به درەختيكةوہ

پى ھەلدەواسى

ژيان لەگينه

ئەو مندالە بى

كه له قوتابخانە دہگەريتهوہ.

فروغ، به وشه‌ی "له‌گینه" جیهان‌بینییه‌کی تایبه‌تی و ژنانه له‌مه‌ر ژیان نیشان دهدا. رۆحی "له دایک بوونیکی تر" ناشقانه‌یه. به‌لام هه‌ر له چوارچیوه‌ی هه‌مان ناشقیته‌ی و ئاویتته‌کردنی ئەزموونی راستگۆیانە‌ی چه‌ندین قۆناغی ژیان‌ه‌وه پاکیزه‌ییه‌کی ته‌نیا‌یی ژنانه‌ش به‌رچاو ده‌که‌وی، پاکیزه‌ییه‌ک که له‌وپه‌ری ساده‌یی دایه، دووره له هه‌موو توند و تیژییه‌ک:

له ژووریکا که به ئەنازه‌ی ته‌نیا‌ییه‌که

دلی ئەز

که هینده‌ی ئەشقیکه

ده‌روانیته هه‌نجه‌ته ساده‌کانی.

به‌خته‌وه‌ری خۆی.

فروغ، ئەم پروانینه "روانین بو هه‌نجه‌ته ساده‌کانی به‌خته‌وه‌ری" ده‌کا به کلیل و ده‌رگای باخی بیره‌وه‌رییه‌کانی پیده‌که‌ته‌وه:

به‌شی من گه‌شتیکی خه‌مینه،

له باخی بیره‌وه‌رییه‌کاندا.

فروغ، هه‌ر له ریگه‌ی ئەم گه‌شته خه‌مامیزه‌وه، سه‌رده‌می مندالی و گه‌وره بوون و سه‌رجه‌می ژیان‌ی خۆی ده‌دۆزیتته‌وه و ته‌نانه‌ت به شیوه‌ی گه‌رانه‌وه بو سه‌رده‌می مندالی و گه‌وره‌بوونی خۆی له شیوه‌ی ئومید و ئاره‌زوویه‌کدا به ناینده به‌رجه‌سته ده‌کات:

ده‌سته‌کانم له باخچه‌دا ده‌روینم

سه‌وز ده‌بم،

ده‌زانم، ده‌زانم، ده‌زانم

په‌ره‌سیلکه‌کان له‌چالی قامکه مه‌ره‌که‌باویه‌کانم دا

هیلکه ده‌که‌ن.

به‌م جوژه گه‌رانه‌وه بو سه‌رده‌می مندالی، ده‌بی به هیواو ئومید بو "له دایک بوونیکی تر" و سه‌وز بوونه‌وه. وه‌ک بلیی فروغ له‌م چه‌ند دی‌په‌دا ئاگاداری له دایک بوونه‌وه‌ی پاش مه‌رگه. فروغ، له چه‌ند دی‌پریکی پاش گه‌شتی باخی بیره‌وه‌رییه‌کان. له شیوه‌ی کچۆله‌یه‌کدا به دیارده‌که‌وی- کچۆله‌یه‌ک به‌گواره‌ی گیل‌سه‌وه- کچۆله‌یه‌ک به ئەنگوستیله‌ی ئەستیره‌وه روو ده‌کاته ئەو کۆلانه‌ی که کوپانی هه‌رزه‌کار چاوه‌روانی ده‌که‌ن. فه‌روخزاد ته‌نانه‌ت هۆش و هه‌ستی ئەم کوپه هه‌رزه‌کارانه‌ش ده‌رباره‌ی خه‌نده و بزهی بیگه‌رد و پاکی کچۆله‌که ده‌زانئ و پاشان به شیوه‌یه‌کی نا ئاگایی شوین پیی هه‌مان جیهان‌بینی "له‌گینه" ی خۆی له‌مه‌ر ژیان هه‌لده‌گرئ و به‌متانه و باوه‌ر به‌خۆ بوونی ئەو که‌سانه‌وه که خاوه‌نی جیهان‌بینی جیهانین، داوه‌ری ده‌رباره‌ی ئەوانه ده‌کا که ده‌ژین و ده‌مرن، هه‌روه‌ها داوه‌ری ده‌رباره‌ی ئەوانه ده‌کا که له مردندا زیندویتی به‌ده‌ست دینن:

سه‌فه‌ری قه‌باره‌یه‌ک له خه‌تی زه‌ماندا

ئاوس کردنی خه‌تی وشکی زه‌مان

به قه‌باره‌یه‌ک،

قەبارەيەك لە وینەى ئاگایی

كە لە میواندارى ئاوینەيەك دەگەریتەوه.

رۆژانە یادداشتەکانی "لیوناردۆ دافنشى" ئەوەمان بۆ دەگێریتەوه كە رۆژیک لە ژورە چۆلەكەى خۆیدا میزئادانی مەپێکی، هیندە فوو داوه تا قەبارەى میزئادانەكە هیندەى قەبارەى ژورەكە گەرە بووه، و ئەوانەى لە ژورەكەدا بوون ناچار ژورەكەیان جێ هیشتوو.

لیكۆلەرەوانى یادداشتەکانى دافنشى، ئەم کارەیان بە دەرکەوتنى بلیمەتى بلیمەتان شوپهانوو، و اتا كەسیتی بلیمەتان، هیندە هیزو توانا و شكۆ پەیدا دەکا كە قەبارەيەكی گەرەتر لە قەبارەى ئاسایی وەرەگرن یان کاریك ئەنجام دەدەن كە لە میژوودا، ناویان بە گەرەیی و زیندوویتی دەمینیتەوه. بە گوتەى فروغ، خەتى وشكى زەمان بە قەبارەيەك ئاوس دەكەن و ئەم قەبارەيە بریتییه لە "وینە گرتنیکی ئاگایانە" و اتا قەبارەيەك كە شوینی خۆی بە چاکی دەزانئى و ئەنجام ئەو قەبارەيەى كە خەتى وشكى زەمانى ئاوس كردبێ دەمینئى. ئەو قەبارەيەى كە چ جێ پێیەكی لەسەر خەت و جادەى زەمان بەجێ نەهیشتبێ دەمرئى:

ئیدی ئاوايه

كە كەسیك دەمرئى و

كەسیكی دی دەمینئى.

"۳"

شيعر، لە عمومياتەوه دەست پێنكا. بەلكو مامەلە لەگەڵ جزئیاتدا دەكا. بەلام لەوهیە پاش نیشاندان و بەرجەسته كردنى جزئیاتەكە بابەتیکی گشتی یان حەقیقەتیکی جیهانی بخاتە روو. باسكردنى مەرگ و جوانى و ئەشقی گشتی و عموميات و یێژى لەمەر مچەرەدات و تەنانەت دەربارەى كۆمەلگە و چارەنووسی بەشەر و تەبیعەت، كاری شاعیر نییه. شاعیر مامەلە لەگەڵ جوژئیاتى مەرگ، ئەشق، جوانى و چارەنووسی بەشەردا دەكا، بەم مەعنايه كە بۆ وینە لە مەرگی گشتییەوه، مەرگی تاییبەتى، لە ئەشقی گشتییەوه، ئەشقی فەردى، لە جوانى گشتییەوه، جوژە جوانییەكی فەردى و تاییبەتى و لە چارەنووسی گشتییەوه، چارەنووسی تاییبەتى بەرجەسته دەكا، دیارە تا ئەم تاییبەتمەندیانە، توانای عموميات گیری پتری تیدا بئى، ئەوەندە باشتر و بەهێزتر دەبئى. فروغ، لە سێ دیوانەكەى پیشوترى خۆیدا لەمەر ئەشق، مەرگ و چارەنووسی بەشەر و خوا، عموميات و یێژى دەكرد، بەلام لە زۆربەى شيعرەکانى "لە دایك بوونیکی تر" دا شەقلىکی تەواو تاییبەتى داوونەتى و لە راستیدا باسى ئەو ئەزموونە تاییبەتیانە دەكا كە شەقلى فەردییان وەرگرتوو، بەلام لە چوارچۆهەى گشتییتى هەمان ئەو ئەزموونانەدا دەگونجى تەنانەت بە چەكى هەست و سۆز روو بە رووی فیکرە فەلسەفییەکان دەبیتهوه، بۆ وینە بپروان بزنان چۆن ئەزموونى خۆی لەمەر مەسەلەيەكی وەكو ئاوس بوون، بە وردى دەخاتە روو و ئەزموونى خۆی رووبە رووی خەلكان دەكاتەوه و بەو جوژە شەقلى گشتیان پێدەبەخشئى.

پەنام بەدەن ئەى ژنانی سادەى كامل

په نام بدهن ئه‌ی ئه‌وانه‌ی
له‌و دیو پیستی سهر قامکی نهرمتانه‌وه
رهوتی جوله‌یه‌کی به‌له‌زه‌ت
دوی سلپاتیک ده‌که‌وی و
له‌ درزی به‌روکتانه‌وه
هه‌میشه‌هه‌وا ناویته‌ی
بوئی شیرى تازه‌ ده‌بی.

یان سه‌یریکه‌ن. چۆن ئه‌زموونی هه‌ستی مه‌رگ به‌ شیوه‌یه‌کی شه‌خسی و فه‌ردی و به‌ هه‌موو
نیشانه‌و هیمیایه‌کی ترسناکه‌وه به‌رجه‌سته‌ ده‌کا:

به‌ دریزایی روژ. به‌ دریزایی روژ
به‌ره‌للا، به‌ره‌للا، وه‌ك جه‌سته‌یه‌کی سه‌رئاو كه‌وتوو
به‌ره‌و سامناکترین تاویر
قوولترین ئه‌وشکه‌وتی ده‌ریا
گوشت خورترین ماسی
ده‌پویشتم،
ته‌زووی مه‌رگی پيدا ده‌هات
یه‌که‌ به‌ یه‌که‌ی
موره‌غه‌ی ناسکی پشتم.

له‌ هه‌موو ئه‌مانه‌ بالاتر ئه‌وه‌یه‌ ده‌بینین چۆن هه‌ستی خوئی له‌مه‌ر هاوباخه‌لی، که‌ له‌ زۆر شیعریدا
مامه‌له‌ی له‌گه‌ل کردوووه‌و بوون به‌ به‌شیک له‌ تاییبه‌تمه‌ندییه‌کان و، جیهانبینی و ته‌جره‌به‌ی شیعرى
ئهو به‌رجه‌سته‌ ده‌کات و چۆن به‌ شیوه‌یه‌کی راستگوویانه‌و ته‌نانه‌ت ئاره‌زوو بزوین، و به‌سوود
وه‌رگرتن له‌ هیماو خوازه‌ و سیفاتى فه‌ردى تاییبه‌ت به‌ ویسأل، به‌ ریتم و ئاهه‌نگیکی له‌به‌ردلان،
ته‌جره‌به‌ی هاوباخه‌لی به‌رجه‌سته‌ ده‌کات:

گولا سوور،
گولا سوور،
گولا سوور،
ئهو، ئه‌زی بو باخی گولا سوور بر
له‌ تاریکی دا گولیکی سوری له
ئه‌گرجه‌ی په‌شیوم داو
سه‌ره‌نجام
له‌سه‌ر په‌ره‌ی گولیکی سورا
له‌گه‌لم خه‌وت

هەر شاعیریک، جوزئیاتی تایبەتی بو دەرپرینی مەبەست و ناوەرۆک و یان حالەتی شتەکانی خۆی هەلدەبژێری. رەنگە شاعیریک لە ژینگەیه‌کدا شتیک یان چەند شتیک هەلبژێری کە شاعیریک دی هەر بەلایدا نەچی، یان لەوێهە شاعیریک حالەتیک هەلبژێری کە شاعیریک دی هەر هەستی پێ نەکرد بێ. فروغ لەم روووە شتی تایبەتی هەلدەبژێری. شتگەلیک بە پڕوالت بێ بایەخ دەنوینن، بەلام گەلەک مەعنا و چەمکی گەرەو گشتییان لە پشتەووە هەیه. فروغ پاش ئەوێ هەندی لە شتەکان لە گومناوی رزگار دەکا، مەعنا و توانایەکی عاتیفی گەرەیان پێ دەبەشی:

دەشی تە سفر ئاسا

لە دابەشکردن و کۆکردنەووە و لیکدان دا

هەمیشە ئەنجامیکی یەکسانت هەبێ

دەشی تە چاوانی تۆ

لەنیو پیلوی تۆراویدا

مینا دوگمە ی کالە وەبوی

پیلایکی کۆن ببینری

دەشی تە چەشنی ئاو

لەنیو گۆمی خۆیدا وشک بێ

فروغ، هەندیجار لە شیعریکی دا، شتیک یان حالەتیک زۆر جوان لە پال شتیک یان حالەتیک زۆر ناشیریندا دادەنی و یان دوو شتی تەواو دژبەیهک لە رووی ماناوە پیکەووە دەچەسپینی و - ئەم کارە زیاتر ئەلیوت خەریکی بوو - ئەنجامیکی عاتیفی و فەلسەفی یان رۆحی قوول وەردەگری:

دەشی جوانی لە حەزەیهک لەگەڵ شەرمدا

چەشنی وینەیهکی پیکەنین هینەری رەش و سپی فەوری

لە نیو سەندوقەکەیدا بشاردریتەووە.

مەعشوقەکە ی من

بە لەشی رووتی بێ شەرمییەووە

وەک مەرگ

بەسەر لاقە بەهیزەکانییەووە

وئستا.

فروغ، هەندیجار زۆر بەوردی حالەتە هەلبژاردەکانی خۆی وەسف دەکات و لەم وەسف کردنەیدا هەندیجار حالەتەکان لە خەمیکی تەم ئاسا دەگری. بو وینە لەم کۆپلەیه‌دا، لە تۆ وایە فروغ. بێ جێ و شوینە و بە دوای خانوویەک دا دەگەرێ و بەم جۆرە خانووی ئارەزوو، دلخوازی خۆیمان دەخاتە بەرچاو:

بیر له خانوویهك دهكهمهوه
ههناسهی پیچکهکانی، تاقهتبهه نه بی
چلچراکانی، روشن وهك بیلبیللهی چاو
شهوانی قوول و مهنگ، سست، بی سرته بی
بیر له مندالی دهكهمهوه،

بزهی

وهك بازنهی یهك له دوی یهکی
سههئاو، بی کوتایی بی
بیر لهته نی دهكهمهوه،
پر خوین وهك هیشووی،
تری بی.

پاش ئه مه، له پر له گفتوگۆیهکی زهنیدا، وهك بلایی وهلامی وهسفی خانووه دلخوازه که ی بی،
زور بیهره حمانه دهکهویته وهسفی خانووه حقیقییه که ی:

من بیر له ویرانه دهكهمهوه
له تالان و پرۆی ره شهبا
له روناکی گومان لیگراو
که شهوان له په نجه رهدا ده خزی
بیر له گۆرپکی بچکۆله دهكهمهوه.
بچوک وهك جهستهی نه وزادیک.

و ههندی جار ئه م وهسفه، زور به راشکاووی و سه ره پرۆیانه به دیار ده که وی و حه قیقه تیکی روناک،
مروقه به ره و قولایی ترس دهبا:

هه میشه له ئاههنگی ئیعدامدا
کاتی په تی سیداره
چاوانی گرزی مه حکوومیك
له کاسه ده رده په پینی
ئه وان ده چوونه وه قاوغی خو
ته سه ورپکی شه هوه ت بزوین
ته زوی به ده ماری پیرو ماندویان
دهدا.

"ه"

مروقه له جادهیهکی پانه وه به نیو شار ده که وی. به چهن دین مهیدان و دووریان و سی ریانداتی
ده په ری. چهن دین شه قام و کولان به جی دیلی. هه زاران خانوو و مال ده بیینی و نه نجام له به رده م

دەرگایه کدا دهووستی. به کللیک دەرگا دهکاته وه و دهچیته ژووره وه، ئیدی ئیره شوین و مالی
ئه وه و چی دهکات و چی ناکات نازاده.

تهکنیکی گشتی شیعر. هه مان جاده ی پانه، شاعیر له و جاده یه وه دهست پیده کات، خو ی له
شاری تهکنیکی گشتی شیعر دا ده بیئته وه، به پیچ و په ناکاندا رت ده بی و نه نجام کللی
تهکنیکی خو ی به دهسته وه دهگری و دەرگای فورم دهکاته وه و نازادانه رهفتار دهکات.

له باره ی فورمه وه. نه گهر شاعیر پاش کو مه لیک نه زمونی جیاواز خو ی نه دوژیته وه و پاش
فیروونی تهکنیکی خه لکان و نه زمونی هاوبه ش له گه ل هه موو شاعیراندا، تهکنیک و فورمی
تایبه تی خو ی پهیدا نه کا، واتا نه گهر شاعیر سات به سات نه و جاده پانه ته سک نه کاته وه،
هه رگیز نابی به خاوه نی شیوازی تایبه تی خو ی. شاعیر هیئنده بهرز ده بیته وه که له نه نجامدا
تهکنیکی کاره کی شیوه ی تیغیک و ده گری. تیغیکی دیار، برنده، دره وشاوه که له پر ئینسان
له تیژی و برنده ییبه که ی ناگادار دهکاته وه. تهکنیکی شاعیر له نه نجامی مه شق و موماره سه و
تاقیکردنه وه ده بی به شتیک له موو باریکترو له په ره ی گول ناسکت. شاعیر وه کو ته نافبازیکه
که به لیها تووی له ناسماندا و به سه ر ته نافیکی باریکدا دی و ده چی و سه ما ده کات، هاتووچو
وسه مایه که له سه ر زه مینی پان و به رین نایه ته کرن.

شاعیر، بابه ت و ناوه روکی خو ی هیئنده بهرز دهکاته وه تا دهیگه یه نیته نه و په ته له موو باریکترو
نه و تیغه برهنده یه. واتا به هه مان شیوه که ته نها دروستکاران و راستگو یان ده توان له پردی
سیرات بپه رنه وه. نه وانه ی که راستگو یانه و دل سو زانه که وتونه ته عه ودالی فورم و تهکنیکی
تایبه تی و فه ردی، ده توان لیها تووانه له سه ر لیواری نه و تیغه برهنده یه بره قسن و نه و په ری توانا و
ده سه لات بنوینن.

بو وه دهست هیئان و دوژینه وه ی تهکنیکی شه خسی و تایبه تی ده بی له خو ت دور
بکه ویته وه و له زمان نزیك بیته وه و ده بی تهکنیکی جوړا و جوړ تاوتوی بکه وی. ده بی خو ت
بخه یته شوینی شاعیرانی ترو شتیان لیوه فی ربی و لاسای فورمی نه وان بکه یته وه و پاشان له
چوار چیوه ی زماندا تا قی بکه یته وه، له زمانیکی گشتیه وه که هه مان جاده ی پانی ده ری شاره
دهست پیبکه ی و بچیته شاری زمانه وه، زمانی تایبه تی شاعیرانه ی خو ت بدوژیته وه. نه و
که سانه ی که نه توان له خو جیا ببنه وه، ناتوان تهکنیکی به هیز پهیدا بکن. مه به ست له
"جیا بونه وه له خو" نه وه نییه که ئینسان هه موو شتیکی خو ی وه لا بخا، به لکو مه به ست نه وه یه
هیئنده له زمانی کو مه لگه ی خویدا نقوم بی، هه رکه به ره و خو ی گه رایه وه، زمانی تایبه تی خو ی
دوژی بیته وه.

نه و شاعیره ی که جیهان بینی تایبه تی خو ی هه بی. هه رکه گه ییه نه م حاله ته تهکنیکیه، ئیدی
بابه ت و ناوه روک به ناسانی به ره و پیری دین. چونکه هه ر کاتی به تهکنیکی به هیزه وه رو له هه ر
ناوه روکیک بکات، شتیکی جوان و بی وینه ی لی دروست دهکات. شیواز بریتییه له سه مایه کی
تهکنیکی تایبه تی له به رانه بر ناوه روکیکی گشتی. ناوه روک له نه زه له وه هه بووه هه یه، به لام
تهکنیک به پی قهریحه ی زاتی شتیکه تاراده یه ک موکته سه ب. بویه ده لیم به پی قهریحه ی زاتی،

چونکه ئەگەر قەریحە نەبێ، چ شتێك كەسب ناکرێ، چ شتێك كەسب ناکرێ، لەگەڵ ئەمەشدا مەكسیمی گۆرکی گوتەنی "بەهره، یەعنی كار". كەسێك كارنەكات بەهره و توانای بەدیار ناکهوی، واتا زۆر نووسین و زۆرگوتن و هەمیشە لە حالی تاقیکردنەوەدا بوون و هەلبژاردن لە و گوتن و نووسین و تاقیکردنەوەدا.

فروغ، بە تەکنیکیکی بە هیزهوه، شیوازی خۆی دۆزیووتهوه و لەم کارەدا بەهره و توانای خۆی نیشانداوه. لە مەهدی حمیدییهوه تا احمد شاملو گەرچی لە رووی زەمانهوه چ جیاوازی و دوورییهك نییه، بەلام لە رووی شیعییهوه بەلای كەمهوه نیو سەدهیهکیان فەرقه. فەروخزاد ئەم مەودای ئەم نیو سەدهیهی بە كەمتر لە دە سال بپری و لەم ماوهیهدا، ناشنایهتی لەگەڵ "توللی" و "مشیری" و "نادر پور" دا پەیدا كرد. ئەوانی بەجێ هیشت و كەوته شان بە شانی "شاملو"، بەلام لە شیوهیهکی ژنانەدا... ئەوجا قەدەرێ لە نیما و شیعیری نیما دا پام و بوو بە هاوئشینێ ئەو شاعیرانە کەوتبوونە ژێر کاریگەری نیماوه. ئەوجا رووی کردە زمانیکی راستگۆیانە، وەزنی لە تەبیعهتی قەسەکردن نزیکتەر کردەوه و جۆره وەزنیکی ئاسایی ژنانە ی داھینا كە تەنیا لە ریشەدا دەچیتەوه سەر وەزنی عەروزی فارسی. پاشان هەستی بە گیانی رەنگین و نازاد و پەرگۆرانی زمان کرد. فروغ، هیندە بە قولی تەکنیکە نووییەکی خۆی لە هزری خوینەردا چەسپاندووه، ئەگەر شیعیریکی ئەو بەبێ ناوی خویشی بلأوبییتەوه، رەخنەگری شیعیری هاوچەرخ دەتوانی بیناسیتهوه. شیواز بەلای رەخنەگرهوه ئەو فاکتەرەیه كە بە هۆیهوه شیعیری شاعیریکی خاوەن شیواز بناسریتەوه. شیعیری فروغ بە خوازهکانیا، بە جۆری مامەلە ی لەگەڵ وشەدا، بە جۆری بزاقی وینەکانیا و بە تاییهتەندی ئەو فرمانانە ی ئەو بەکاریان دینێ بە ئاسانی دەناسریتەوه. فروغ، لە نیوهپۆك و بابەتی شاعیرانی جۆراو جۆرو سوود وەردهگری، بەدیر لە نیما وەردهگری، خەونەکانی شاملو دەقۆزیتەوه و مامەلەیهکی فروغانە ی لەگەڵ دەكات و ئەمە قولی بە شیعرەکانی دەبەخشێ و هەرگیز لە پەسەنایهتی فروغ وەكو شاعیریك كەم ناکاتهوه. تیبینی: ئەم نووسینە لە کتیبی "طلادرمس" هوه کراوه بە کوردی/طلا در مس/رضا براهنی/ کتاب زمان/چاپ دوم/۱

پینجەم: بالنده مردەنیه، بەلام فەرین هەر دەمیئێ

فروغ لە تایی تەرازووی شیعرەدا

هەلبەتە گومان لەوهدا نییه كە هەلسەنگاندنی كۆی شیعیری هەر شاعیریك، بە تاییهتی گەوره شاعیران، کاریکی ئاسان نییه، سەلیقه و شارەزایی و وریایی و ئینسافی دەویت و ئاستی شیعیری هیچ شاعیریکیش لە ههوهله و تا كۆتایی چوونیهك نییه. بۆیه پیموایه زەرورەتی هەلسەنگاندنی دروستی شیعیری هەر شاعیریکی مەزن، قۆناغەندی ژبانی شیعیری ئەو شاعیره دەخواریت. جا لەم پێودانگەوه دەکریت ژبانی شیعیری فروغی فەروخزاد وەكو شاعیریکی گەورە ی سەدهی بیستەمی ئێران بکەین بە دوو قۆناغەوه. قۆناغی یەكەم كۆمەلە شیعیری: (اسیر، دیوار، عصیان)

له خو دەگریت. قۇناغى دووم ھەردو كۆمەلە شىعەرى: (تولدى دىگر، و ايمان بياوريم به اغاز فصل سرد) له خو دەگریت.

دنيای شىعەرى قۇناغى يەكەمى ژيانى شىعەرى فروغ، بېك سنوورداره، زياتر نوينەرى ژنيكە تەنياو نارازى، دنيایەكە پر له پیل و شەپۆلین بە گیزەنگ و گیزاوى ھەستین ژنانە و دايكانەى دژ بە داب و نەريت و خووخدەى كۆن و باوى خانەوادەى، نيوہرۆكى ئەم شىعەرانە تا رادەيەك سەتحيە و بى ھىچ ھەلۆەستە و قولبۆنەوہەك بە ئاسۆى دەروات. بەلام دنيای قۇناغى دووم دنيایەكە بى سنوور، كراوہ تا ئەوپەرى كرانەوہ، راستە نوينەرى ژنيكى تەنيايە، بەلام بە كەلكەلە و خەون و خەيال و بىرو ھزىنكى جىھانى، لە چوارچىوہى شىعەرىن نازادو بە ناوہرۆكىكى قول و ئەستوونى پر جولە، پر لە ھەلۆەستە و قۇناغ و قولبۆنەوہى زۆر، كە خوینەر بە ھەردو بارى ئاسۆى و ئەستوونىدا دەگەل خۇيدا دەبات. ھەموو شىعەركانى قۇناغى يەكەم لە نيوان سالانى ۱۳۳۲-۱۳۳۹ نووسراون و شىعەركانى قۇناغى دووم لە نيوان سالانى ۳۲۹-۳۴۵ نووسراون. ھەر قۇناغىك كۆمەلەك وشەى كۆد ئاساى خوى ھەيەكە دەشيت وەكو كليلى كردنەوہى دەرگاى شىعەركان بەكار بېريت، ديارە ئەم وشانە، لە ھەردو قۇناغەكەدا چوونىەك نين و، واتە گۆرانی تەواويان بەسەردا ھاتووہ و دەكریت لە ميانەى كۆدە وشەكانەوہ، جياوازی دنيای بچووكى قۇناغى يەكەم و دنيای گەورەى قۇناغى دوومى شىعەرى ئەو بناسيت.

ھەلبەتە فروغ. دواى ئەوہى ناشنايەتى دەگەل شىعەرى شاملو و نيمادا پەيدا دەكات، زەينى شاعيرانەى وى بەرەبەرە دەخەملی و بە كوچەو كۆلانی تەجربى شاعيرانەى خۇدا ديت و دەكەويتە خەمى ئەوہى كە دەنگ و رەنگى خوى ھەبیت، ديدو ھەلبژاردنى خوى بدۆزیتەوہ، خاوەنى نيگای بينابى، خودانى گوئی شەنەوا بى... دەگاتە ئەو قەناعەتەى كە كارى ھونەرى تەنيا بە دەرپىنى ھەستە غەرىزى و سروشتيەكان پيک نايەت. ھونەرەند وەختى ھونەرەندە كە جىھانبينى و نۆرىنى خوى سەبارەت بە خوى و بە جىھان ھەبیت و بەرە بەرە ئەم نۆرىن و جىھانبينى و ھزىنە لە بەرھەمەكانى خۇيدا ھونەريانە بنويى.

ھەلبەتە پيوستە ليرەدا ئاماژە بۆ ئەوە بكریت كە فروغ لە ھەوہلى كارى ھونەريەوہ لە بارى فيكرى و نيوہرۆك و لە رووى وینە و خەيالى شىعەرىيەوہ سيمای تايبەتى خوى ھەبووہ، سيبەرى لاساى كردنەوہى شاعيرانى دى بەسەر شىعەركانىيەوہ بەدى ناکریت... ئەوہى لە قۇناغى يەكەمى شىعەرى ئەو دا مایەى سەرنجەو تازەيە، لايەنى ھونەرەندانەى ئيعترافى بايايەكى شاعىرى ژنە كە بویرانەو راستگويانە ھەستەكانى خوى دەرپريوہ، واتە ژنيك بوو كە دژايەتى خوى بۆ داب و نەريتى باو نەدەشاردەوہ، بەلام ئەم كارەى تەنيا لە دەورى تەوہرى "من"ى تايبەت بە خوى دەسوپرايەوہ. ئەو "من"ە فەردیەى كە لە زۆریەى شىعەركانیا رەنگى داوہتەوہ، و شىعەركانى لە سنوورى پيشاندان و نواندن و ناساندنى ئەم "منايەتيە" ھيوەترنە دەرپويىن. ئەو منە فەردى و شەخسى و ئيرانيەى كە پاشان لە قۇناغى دوومى شاعىريەتى ئەو دا پەرى سەندو گۆراو بوو بە منيكي جفاكى و گشتى و جىھانى. واتە مەدارە تەنگەكەى منايەتيەكەى جارانى بەزانند... ھەرۆھا لە رووى وینە سازى و دارشتنى شىعەرىشەوہ خودانى

خه يالئىكى ههندى تاييهت و جياواز بوو، زۆريه ي وئنه دارشتنه كانى تازهن و زاده ي زهينى داهيئنه رانه و دنيا ميكي ئهون، ريگه ي به خو ي نه داوه، وئنه ي شيعرى خه لكانى ديكه به سوو كه دهسكار بيه وه دووباره بكا ته وه. چونكه وه كو شاعيرانى ديكه ي ئه و رۆزگار ه نه ك ههر له دنيا ي دهري خو ي دانه پراوه، به لكو هه ميشه ئه م دنيا يه له گه ل دنيا ي ناوه وهيدا له كار ليكي به رده و امدا بووه و بويه وئنه شيعريه كانى له ناخى خو يه وه هه لده هينجا و له شيعرا نمايشى ده كردن. ئه مه ش زاده ي ئه و واقيعه بوو كه خو ي گوته نى نه ئه وه نده نقومى ئه ده بياتى كلاسيكى بوو، له په لوپو بكه وي و لي ي دهر نه چي ت، نه ئه وه نده ش دل به نده و گير و ده ي داوى ئه ده بياتى نو ي فه رهن گى بوو كه تيايدا ون بي. هه ميشه پشتى به زهينى داهيئنه رانه ي خو ي به ستبوو، هه ميشه ناماده و چاوه پروانى ئه وه بوو شيعر له ودا حلول بكا ت، به خو ي له مباره يه وه ده لي ت: "... له ديوارو (هه لبه ته له ئه سيري ش دا) من ته نيا گوزار شتگه ريكي دنيا ي ده ري خوم بووم. له و زه مانه دا شيعر هيشتا له منا حولى نه كرد بوو. به لكو له مائى كا پي كه وه بووين. وه كو مي رده و وه كو ماشوق، وه كو هه موو ئه و خه لكانه ي كه چهن د موده تي ك ده گه ل بنياده مدان. لي پاشان شيعر له مندا ريشه ي داكوتا و له بهر ئه مه بابته ي شيعر له لام گو پراو ئيدي من شيعرم ته نيا به دهر پرينى هه ستيكى فهدى و تاييه ت، سه باره ت به خوم نه ده زانى. كه شيعر زياتر له منا ريشا ژو بوو، من په را گه نده تر بووم و دنيا يانى زياترم كه شف كرد." گفتوگو ده گه ل سه دره دين ئيلاهي - مجله سپيدو سياه - اسفند / ۱۳۴۵.

ئيدى لي ره وه فروغ، به ده م ژانى شيعره وه، له قوناغى يه كه مى شيعرى خو يه وه ده په ريته وه بو قوناغى دووم، كه به راستى قوناغى خه ملينى شيعرى ئه وه بوو، وه كو شاعريكي گه وره له هه ردو و ديوانى: (تولى ديگر و ايمان بياوريم...) دا بانگه وازى (انا الشعرى) به گو ي جيهاندا دا.

ديوانى ئه سير: يه كه مين كو مه له شيعرى فروغى فه روخزاده، كه شيعرى سالانى ۳۲۲، ۳۲۳، ۳۲۴ شاعري له خو گرتووه، واته شيعرى ۱۹، ۲۰، ۲۱ سالى ته مه نى شاعيرن و بيست و نو شيعره. ديوار دوومين كو مه له شيعرى (فروغى فه روخزاده) كه شيعرين سالانى ۳۵ و ۳۶ و ۳۷ له خو گرتووه. هه ندى شيعرى ئه م ديوانه ش هه ندى شيعرى نه بي، ده نا به هه مان نه فه سى ديوانى يه كه مه وه نووسراوه. ئه م ديوانه بيست و پينچ شيعرى له خو گرتووه. عوسيان (عصيان): سييه مين كو مه له شيعرى فروغه كه به ره مه ي سالانى ۳۶ و ۳۷ شاعري له خو گرتووه. شاعير له م ديوانه دا، له بهر روشنايى ده قين كتىباني پيرو، به تاييه تى ئه و به شان ه ي كه په يوه نديان به خه لي قه تى ئينسان و ياخى بوونى ئه هر يمه نه وه هه يه و، پيش ئه ويش زور شاعيرين روزه لاتى و روزه اويى بايه خيان پيدا وه و به نه فه سى هزرىنى خه يامانه وه له دهر پرينى حالات و هه سته غه ريزيه ژنانه كانى خو ي دور كه وتووه ته وه، به لام سه ره نجام كه هه موو پرسيا ره كان بي وه لام ده ميننه وه، شاعير راده ستى خودا ده بيت و داوا ي بوردى لي ده كات بويه يه كي ك له كو ده وشه زاله كانى ئه م ديوانه وشه ي خودايه، و له م چوار چيوه يه دايه كه به ره به ره بيرى مه رگ شو ينى ئه شق ده گريته وه و كه م كه م خه مى مردن بال به سه ر روحى شاعيردا ده كيشيت. شيعره كانى ئه م

دیوانه‌ش وهکو هه‌ردوو دیوانی (ئه‌سیرو دیوار) زیاتر به زمانیکه راسته‌وخۆ لۆژیکه په‌خشان ئامیزه‌و زیاتر له هه‌مان قالیبه‌ی ئه‌و دوو دیوانه‌ دایه‌. ئه‌م دیوانه‌ هه‌ژده‌ شیعری له‌ خۆ‌گرتووه‌ که به‌ شیعری (زندگی = ژیان) کۆتایی هاتووه‌، که پێده‌چی سهره‌تاو ده‌رگه‌یه‌که‌ بێت بۆ چوونه‌ ناو هه‌وه‌لین شیعره‌کانی (تولدی دیگر).

(تولدی دیگر): چواره‌مین کۆمه‌له‌ شیعری شاعیره‌، که هه‌زانین سالانی ۳۸-۴۲ی له‌ خۆ‌گرتووه‌. ئه‌و شیعرا‌نه‌ن که زاده‌ی دووه‌مین له‌ دایکبوونی ژنیکن که سالی ۱۳۳۱، یه‌که‌مین سالی له‌ دایکبوونی شاعیری ئه‌و بووه‌. ئه‌م دیوانه‌ له‌ هه‌ردوو دیدو ناستی ناوه‌په‌که‌وه‌ به‌ ته‌واوه‌تی له‌ سی‌ دیوانه‌که‌ی پێشووتری شاعیر جیاوازه‌، فروغ له‌ سی‌ کۆمه‌له‌ شیعری یه‌که‌میا بی‌ ئه‌وه‌ی که‌ترین سوودی له‌ زمان و فه‌زای شیعری نیما دیتبی، له‌ سالی ۳۲ و تا ۳۹ جگه‌ له‌ ده‌رپڕینی قسه‌ین ژانه‌و پرسیارین یاخه‌گه‌رانه‌ی خۆی، په‌لی بۆ هه‌یچی تر نه‌ هاویشتووه‌. تا له‌ نه‌روژی سالی ۱۹۴۲ که له‌ نا‌کاو ده‌ره‌وشانه‌وه‌ی سیمای فروغیکه‌ی دی له‌ شیعری (اوهام بهاری = وهم سبز) له‌ (کتیبه‌ی هه‌فته‌) دا چاوانی سه‌رسام و ئه‌به‌له‌ق کرد. له‌و ساله‌دا بوو که چاپکردنی (تولدی دیگر) بوو به‌ رووداوی شیعری روژ. له‌م دیوانه‌دا بوو که فروغ کۆمه‌لیک ده‌رگه‌ی به‌سه‌ر دنیا‌یانی دیدا کرده‌وه‌و له‌و دیو ئه‌و ده‌رگانه‌وه‌ کۆمه‌لیک هه‌ستی که‌شف کرد که هه‌رگیز له‌ چوار دیواری ژورین ده‌رگا داخراوی ماله‌وه‌دا، توانای دیتنی ئه‌و هه‌ستانه‌ی نه‌بوو. هه‌ستگه‌لیکی لیوریژ له‌ ترسی زه‌وال و ته‌ژی هه‌لچوونی نیگه‌رانی و یاخی بوونی قوولی ئینسانی شاعیریکه‌ که له‌ هه‌ره‌مه‌ی متمانه‌ به‌خۆییدا، زه‌ره‌یه‌که‌ متمانه‌ی به‌ کۆمه‌لگه‌ی مرو‌فانی و جیهانی زه‌مانی خۆی نه‌ما بوو.

ژۆربه‌ی شیعره‌کانی ئه‌م دیوانه‌ به‌ زمانیکه‌ نزیك له‌ زمانی دیالۆگی و به‌ کیشیکه‌ نزیك له‌ ته‌ببعه‌تی قسه‌کردن و به‌ جه‌وه‌رو کرۆکیکی شیعری و کۆمه‌لیک و وینه‌وه‌ که تا ئه‌و روژه له‌ زمانی هه‌یج شاعیریکه‌ پێشینه‌ی نه‌بووه‌، نیشان دراوین. ئه‌م دیوانه‌ سی و پینج شیعری له‌ خۆ‌گرتووه‌ که گرنگترینیان شیعری (تولدی دیگر)ه‌. هه‌ندی له‌م شیعرا‌نه‌، له‌ جۆری خۆیاندان، تا ئیستاش به‌ باشتترین و به‌رزترین شیعری ئه‌مپۆی فارسی دینه‌ ژماردن.

(ایمان بیاوریم به‌ اغاز فصل سرد): پینجه‌مین و دوا دیوانی فروغه‌ که به‌ره‌می سی‌ سالی کۆتایی ته‌مه‌نی ئه‌و، له‌ سالی ۱۳۴۲ و هه‌وه‌ تا ۱۳۴۵ له‌ خۆ‌ده‌گریت. ئه‌م دیوانه‌ چ له‌ روی شیوه‌و فورم و چ له‌ باری پوخته‌یی زمان و ده‌رپڕین و هه‌زه‌وه‌ له‌ سه‌رووی دیوانی (تولدی دیگر)ه‌وه‌یه‌. دیوانیکه‌ حه‌وت شیعرییه‌، که هه‌ر شیعریکیان ترۆپیکه‌ خه‌یال و هه‌زینی شاعیر نیشان ده‌دات و پیاو وای لیده‌کات که له‌ خۆی بپرسیت که نه‌گه‌ر فروغ بمایه‌، ئایا ده‌یتوانی له‌م سنوره‌دا هه‌یوه‌تر پویشتبا. شاعیر له‌م دیوانه‌دا زیاتر قسان له‌ شه‌و ده‌کات. له‌ تاریکی و ئه‌و جه‌نازه‌ به‌خته‌وه‌رانه‌ی له‌م ده‌قه‌ره‌ تاریکه‌دا، دین و ده‌چن و شاعیر که سیبه‌ری ترسناک و به‌زه‌یی وپوژینی ئه‌و دیمه‌نانه‌ ده‌بینی به‌ ناچاری په‌نا بۆ خۆی ده‌بات و له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌ هه‌میشه‌یه‌که‌ی خۆیدا، په‌نجه‌ره‌ی روو له‌ هه‌تاو، گۆشه‌گیری هه‌لده‌بژیری. به‌لام وه‌کو جارن ناتوانی په‌یوه‌ندی ده‌گه‌ل نور، روناکیدا په‌یدا بکات. چونکه‌ هه‌یج که‌سیک نییه‌ ئه‌و به‌ هه‌تاو بنا‌سینی و به‌وه‌ دلخۆشی

خۆی دەداتەوێه که ناوی فریارەسەکە، رزگارەکەرەکە، له ئاوینە پیرسیت. زمانی فروغ، له م دیوانەشدا، هەمان زمانی دیالوگی و مەردمییه که له چوارچیوهی دەرپرینی پیشکەوتوانەو زمانی شیعری تایبەتی ئەودا، شکۆو جیلوهیەکی نا ناسایی پەیدا کردووه. دیوانی (ایمان بیاوریم...) تەنیا حەوت شیعری له خۆی گرتووه، که جگە له شیعری حەوت سالی، هەر شیعریکیان بۆ خۆی و له جۆری خۆیدا به گرنگترین شیعرین فروغ دینە ژماردن، شیعری (ایمان بیاوریم...) درێژترین شیعری فروغەو له هەر روویەکەوه بیگریت، شیعریکی بەرزە. ئەم شیعرانە ی فروغ لەو جۆرە شیعرانەن که له جادهیهک دەچن، مڕۆڤ پینیدا دی و پینیدا دەپرات و ماندوو نابیت، ئەگەر ههلهستهیهک بکات دیارە بۆ دیتنی شتی که له هاتوچۆیهکانی پیشووترا نهی دیتوون، بهر سەرنجی نهکەوتوون. ئینسان دەتوانی به سالان له یهک شیعرا بخولیتەوه و ئەوجاش شتی تازه بدینی، له شیعرانەدا ناسۆ، ئۆتموسفیرو هاماچ، سروشت، مڕۆڤ، ژیان هەن و جۆرە ناویته بوونیک لهگەڵ هەموو ئەو شتانهدا هیه. ئەم شیعرانە دەستی خوینەر دەگرن و دەگەڵ خۆدا دەیهن، فیری هزرین، نۆزین، هەستکردن و دیتنی دەکن، فروغ له دوا (تولدی دیگر)هوه ژنیکه له قەلهمپهوی چکۆلهی خۆی و لهو چوار دیوارهی که تیا یا ئەسیر بوو هاتووته دهری و هەموو جیهانی کردووه به مەیدانی جهوله شیعرییهکانی خۆی... له کاتی شیعری فارسی له گەرمی رهواج و رهونهقی خۆیدا یان ئەوهنده ساده و عوام پهسندو دروشم ناسا بووه که له هەر شیعریهتیک کهوتووه و هەموو بههایهکی گوتاری و مەعنهوی له دەست داوه، یان به پیچهوانهوه، ئەوهنده بهلای ئالۆزی و دەرپرینی مەتەل ناساوه دایکیشاوه که لهوه دەرچووه ناوی شیعری لی بنهیت، کهچی فروغ، ههلهوستیکی شیعری مامناوهندی گرتۆته بهرو ناماژەشی بۆ ئەمه کردووه: "هەندی شیعەر وهکو دەرگای کراوهن نه له م دیواندا هیچ شتی هیه و نه له دیوان، دەبی بلی حەیفی بۆ کاغەزهکه. هەندیکیش وهکو دەرگای داخراوان کاتی که دەیان کهیتەوه، دەبین فریو دراوی، بهلام هەندی شیعەر ئەسلەن نه دەرگان، نه کراوهن و نه داخراون، جادهن، کورت یان درێژ فەرق ناکات. ئینسان بەردهوام پینیدا دیت و دەپرات و بیتاقت نابیت، ماندوو نابیت." (ارش، شماره ۸- گفت و شنود با "فروغ فرخزاد"). به راستی وایه، شیعری شیعەر بی دەبی وایی، شیعەر جادهیه و تهفگەر... فروغ یهکیک بوو لهو شاعیرانهی که هەرگیز باز نهی له دەوری چاو ئەندازو روئیاو خهونهکانی خۆی نهکیشاوه...

تیبینی بۆ زانیاری زیاتر بپروانه:

- شعر زمان ما / ۴ / فروغ فرخزاد از محمد حقوقی چاپ دوم: ۱۳۷۳ = ۱۹۹۴ / مؤسسه انتشارات نگاه / تهران ۱۳۷۳.
- بزرگ بانوی هستی (اسطوره، نماد، صور ازلی) / با مروری بر اشعار فروغ فرخزاد / گلی ترقی / چاپ دوم: پاییز ۱۳۸۷ / انتشارات نیلوفر.

شه شههه: فروغ له ئاوينهه شيعرهكانيا

((١))

فروغ جگه له وهه شاعيريكي به سهليقهو بههرمه نه بوو، دهبرارهه شيعريش زهينيكي
كراوهه دور له تاسوويشي هه بوو له (مقدمه برگزيده اشعار) دا دهبرارهه شيعرين خوي
دهليت: "دهمهي بليم كه تهنانهت دواي خويندنه وهه نيماش، من زور شيعري خراپم گوتوون."
ئهگه ره رار بي كه له شاعيراني سه دههه بيسته مه شيعري فارسي بزميزين. هيج گومان له وهه دا نيه
كه فروغ يه كيكه له و چند شاعيره گوره يهه كه له سه دههه دا ژياون.
فروغ فهوخزاد شاعيريكي عاتيفي، به زمانكي زور راستگويانه و نيوه پوكين ليريكي و
كاريگه ره وه، دينه زمان و مامه له دهگه له بابته يين زور تازه دا دهكات. بو نمونه شاعيراني كون،
مهگه ره به دهگمه نه، ده نا كه سيان باسي ژياني تايبه ته خويان نه كردوه. به لام فروغ راسته وخوو

له كانگای دلوه ههست و سۆزی راسته قینهی خۆی دهپرپوهو برهوی بهو جۆره شیعره له ئەدهبیاتی فارسیدا داوه... پایه‌ی شیعریی فروغ، به تایبهتی ئەگەر دهگه‌ل شاعیرانی ژنی دیکه‌دا به‌راورد بکریت، یه‌جگار به‌رزه، ئەو بابەتانه‌ی ئەو هیئاوونیه‌ ناو شیعره‌وه‌و دیدو نوپینی ژنانه‌ی وی بۆ جیهان و مه‌سه‌له ئینسانیه‌کان، به‌شیوه‌یه‌کی گشتی له شیعرى ژنانی دیکه‌دا پێشینیه‌یان نیه.

بۆ نموونه جارجاری له شیعرى مه‌ههستی گه‌نجه‌ویدا تیمه‌و نیوه‌پۆکی ناشیرین و بى پهرده ده‌بینریت، به‌لام شیعرى فروغ رهنکه هه‌ندیجار بى په‌روا و بى منته بى به‌لام هه‌رگیز بى پهرده‌و ناشیرین نیه. په‌روینی ئیعتیسامی شاعیریکی گه‌وره‌یه. به‌لام به هۆی پیکهاته‌ی خانه‌واده‌یی نه‌سلی پێش فروغه‌وه، به حوکمی پیکهاته‌ی پۆلایینی نی‌ر سالارییه‌وه، هیچ کاتیکی باسی مه‌سه‌له تایبه‌تیه‌کانی خۆی، باسی داخ و که‌سه‌ره‌کانی خۆی، به شیوه‌یه‌کی گشتی قسه‌ی دلای خۆی نه‌کردوه. قسه‌ی ئەو، له‌م بوارانه‌دا، بێده‌نگیه‌که‌ی بووه، جا چ بێده‌نگیه‌کی پر مانا! هه‌لبه‌ته‌ توانا و به‌هره‌ی شیعرى په‌روین ئەوه‌مان پێده‌لێت که ده‌یتوانی و زۆر به چاکیش ده‌یتوانی دیدو نوپینی ژنانه‌ی خۆی بۆ دنیاى ناوه‌وه‌و ده‌روه‌وه، به شیعر بسپی‌ریت، هونه‌رمه‌ندانه‌ بيشی‌عیری‌ئى و ئەدهبیاتی عاتیفی و لیریکی سه‌رده‌می خۆی ده‌وله‌مه‌ندتر بکات. به‌لام وه‌کو ئاماژه‌مان کردی خه‌مناکترین و کاریگه‌رت‌ترین شیعرى ئەو وه‌کو شاعیریکی گه‌وره، له‌م بواره‌دا، بێده‌نگیه‌که‌ی بوو. فروغ، وه‌کو چۆن باسی مه‌کینه‌ی خه‌یاتی، گسک و گسکدان، موبه‌ق، جلشۆری کردوه، به‌و ئاوايه‌ش باسی می‌رد، باوک، کوپ، مه‌عشوقی خۆی کردوه. باسکردنی ئەم بابەتانه‌ به‌ راده‌یه‌که‌ له ئەده‌بی فارسیدا تازه‌ بوو که به هه‌رزه‌یی و بى ئەده‌بی و بریندارکردنی حورمه‌تی ئەخلاقى کۆمه‌ل‌ تاوانبار کراوه (هه‌لبه‌ته‌ ئەوانه‌ به هه‌له‌ له شیعره‌ ئه‌رکی شیعر گه‌یشتوون و هه‌مان ئه‌رکی وتاریان له شیعر بارکردوه! لى هه‌نووکه که سالانیکی زۆر به‌سه‌ر مردنی فروغ دا بورپوه و ناگری چه‌زو رق و پێشداوه‌ریانی کالوک‌چ و په‌له‌و هه‌لسه‌نگاندنی نازانستی، تا راده‌یه‌که دامرکاوه‌ته‌وه، ده‌کری به‌ چاویکی واقعی تر ته‌مه‌شای شیعرى ئەو بکریت و به‌ گوێره‌ی رپه‌وه‌ی می‌ژوویی تی‌کرای بزاقی ئەده‌بی فارسى پیکه‌و پایه‌ی ئەو له جوگرافیای ئەده‌بیاتی فارسیدا دیاری بکریت و بنا‌سینریت... فروغ شاعیریکی بوو که راستگۆیانه‌و به ئینسافه‌وه‌و هونه‌ریانه‌ له ژیان و مال و کۆمه‌لگه‌ داوه‌وه ئەده‌بیاتی فارسى زۆری پێویست به‌و جۆره دیدو نوپینه‌ هه‌بوو. فروغ، به‌ ده‌م ئەزموونی ژیان و شیعره‌وه ئەوه‌ی که‌شف کرد که ده‌شیت به‌ زمانى ساده‌ قسه‌ بکریت، بۆیه‌ له‌و پێودانگه‌وه به‌ زمانى ناسایی خه‌لکی، باسی پرسه‌ گرنه‌گه‌کانی ئی‌ران و ئی‌رانیانی سه‌رده‌می تازه‌ی کردوه‌و خۆی له‌و زمانه‌ قه‌به‌و قه‌له‌وو پر ته‌که‌لوفه‌ بواردوه‌ که له ئەده‌بیاتی کۆندا باو بووه، هه‌ر بۆیه‌ش ئی‌رانی ئەمه‌رۆ به‌ ئاسانی ئاویته‌ی شیعره‌کانی بووه‌و به‌ چری له شیعره‌کانیا په‌نگی داوه‌ته‌وه... دیاره هونه‌رمه‌ندی گه‌وره له هه‌ولێ ئەوه‌دایه ئەزموونانی تایبه‌تی خۆی له‌ بۆته‌ی کاره هونه‌رییه‌که‌یدا قال بکاته‌وه‌و بی‌گوپیت بۆ ئەزموونانی گشتی و هه‌مه‌ زه‌مانی، که ئەگه‌ر له‌م کاره‌دا سه‌رکه‌وتن به‌ ده‌ست بێنی‌ت، هونه‌ره‌که‌ی سنووری زه‌مان و رۆژگاری خۆی به‌ بالی هونه‌رو ئافران‌دن ده‌به‌زینی و به‌ زمانى هونه‌ر خه‌لکی هه‌موو دنیا

دەدوینی و دەبیئت بە ویردی سەر زاری خەلکی ھەموو سەردەمەکان. جا فروغ لە زۆر بواردا، ئەزموونانی تایبەتی خۆی لە مەیدانی قیان و ئەشقادا، لە شکانا، لە ژیان... لە بۆتەتی ئەزموونانی گشتیدا قالد کردوووەتەووە گشتایەتیەکی ھونەری ئەوتۆی پێ بەخشییووە کە بوو بە بەشیکی دانەپراو لە ئەزموونی گشتی و لەم روووە نەک ھەر لە زەمان و رۆژگاری خۆیدا بەلکو تا شیعەر بمینی ھەمیشە خەلکانیک دەبن دەگەل شیعەرەکانیا بژین. فروغ بە راستی وەکو ھەر شاعیریکی گەرەو پەرسەن پەیفقاری ئیعتراف پینەکراو یان بە گوتەییەکی دی پەیفقاری نافەرمی ھەموو ئەو کەسانەییە کە وەکو ئەو دەبینن، وەکو ئەو بیردەکەنەووە، بەلام توانا گوتنەوانیەکانی ئەویان نییە.

ئەگەرچی زمانی فروغ لە بونیادا، زمانی رۆژو سادەییە، بەلام لە رووی کرۆک و جەوھەری ئەدەبییەو، لە لیکچوون و خواستن و خوازو رەمزین پڕ بەھا خالی نیو لەم روووە خزمەتیکی شایانی بە زمانی ئەدەبی سەردەمی خۆی کردوووە کۆمەلیک پەھەندی تازەیی کردوووەتەووە ئیمکاناتی شایستەیی کەشف کردوووە. ھەلبەتە وەکو پیشتریش ناماژمان کردی، فروغ ئەگەرچی لە بنەپەتدا شاعیریکی لیریکییەو ھەست و سۆز، سیفەتی زالی ھەموو شتەکانیەتی، بەلام لە روویەکی ترەو، وەکو زۆربەیی گەرەو شاعیران، بە یەکیک لە دیرۆکنووسانی ئەدەبی میژوو و کۆمەلگەیی سەردەمی خۆی دادەنریت و لەم روووە دەبیئتە سەرچاوە بۆ ئەو تویژەرانی کە لە ئایندەدا میژووی کۆمەلایەتی سیاسی ئەم سەردەمە دەخەنە بەر وردەبینی لیکۆلینەووە.

((۲))

فروغ لە پیشەکی "بەرگزیدە اشعار"دا دەلیت: "شیعەر بۆ من وەکو پەنجەرەییەکە ھەر کاتی بەرەو لای دەچم خۆ بە خۆ دەکریتەووە. من لەبەریا دادەنیشم، تەمەشا دەکەم، گۆرانی دەلیم، ھاوار دەکەم، دەگریم. ئاویتەیی وینەیی درەختەکان دەبم و دەزانم کە لەو دیوی پەنجەرەکەدا فەزاو ھاماجیک ھەییو کەسیک گوی دەگریت، کەسیک لەوہییە خەلکی دوو سەد سالی دی بیئت، یا خەلکی سی سەد سالی لەمە پیش بووبی."

وا باوہ کە ھەر ھونەرمەندیکی گەرەو شاکاریکی گەرەو بەرجەستەیی ھەییە کە دەکاتە کاکلەو پوختەیی تیکرایی راوبۆچوون و ھونەرو ژیانئەو، یانی دەکاتە مانیفیستی ئەنتولوژی و ھونەری ئەو، دەکاتە لوتکەیی کارەکانی و لە بەرھەمەکانی تری، زیاتر شاعیر نیشان دەدات و دەیناسینی، بۆ نمونە سەھرابی سپەری بە چامەیی (سەدای پای ئاب) و (مسافر) کە پوختەو کاکلەیی ھەموو شیعەرەکانیەتی، بەناوبانگە، مەولانا بە مەسنەوی بەناوبانگە، ئەحمەدی خانی بەمەم و زین، نیلیوت بە ویرانەخاک، دانتی بە کومیدیای خوایی، ھومەر بە ئیلیادە... ھتد. بەناوبانگن... ھەلبەتە ھەموو شاعیریکی ناگاتە ئەم ئاستە، بە زۆری ئەوانە دەگەنە ئەم ئاستە کە گەیی بنە سیستەمیکی فیکری یان ھەست و سۆزیکی بە جۆش و خروش و بەرەدەوام لە پشت شیعەرەکیەو بیئت. چونکە ھیچ چامەو بەیتیکی شیعری لە یەک دوو سەعاتاندا نایەتە گوتن یان نووسین، بۆیە دەبی شاعیر بۆ ماوہییەکی زۆر لە سەر یەک حالەتی جیگیری شیعرییدا بیئت. واتە مەنزومە (بەیت) بە ھەموو دیریژییەکی خۆیەو لەسەر یەک ھیلی جیگیری فیکری و سۆزداری

بېروات. مهنزومه (بهیت) دهرفته تی شاعیر دهدات که تیځپرای سات و دهمه گرینگه فیکری و عاتیفیه کانی خوئی دهور بکاته وهو بگیړیته وهو بهوپه پری ئازادی خوئی، به لای که مه وه بو خوئی، بگیړیته وهو ناشکرا بکات. جا که باسه که مان، لیږدا باسی فروغه، ده کریت شیعیری (ایمان بیاوریم به اغاز فصل سرد) به باشتیرین و کاریگه رترین و گرینگترین مهنزومه یی فروغ دابنریت، کی له ئیمه، یان له کچانمان، یان خوشکانمان، یان دایکانمان هیه که خوئی لهو شیعه ردا نه بینیته وه؟ فروغ لهم شیعه ردا، به زمانی ئه ده بی ئه مپو، به زمانیکی زور عاتیفی و کاریگه رو خه مناک، بهوپه پری به لاغه ت و فسه حه ته وه، سه ره پوردی شکستی خوئی له ژيانا و به تایبه تی له ژيانی ژن و میږدایه تیداو چونیته تی جیا بونه وهی لهو پیاوه ی که خوئی ویست (زاهیری مه به سستی میږده که هیت) به شیوه ی یادگارین په راگهنده ده گپریته وه، هه لبه ته له پیچ و په ناو په سیرانی ئه م تیمه و نیوه روکه وه، ئامازه بو بابه تیږن دیکه ش ده کات. (فروغ له سالی ۱۳۳۰د له ته مهنی شانزده سالیدا شوو ده کات، به خو شه ویستی شوی کرد. لی سه ره نجام دوو چاری نا ئومیږدی و شکست ده بییت و دوی سی سال له میږده که ی جیا ده بیته وه. ئه م شکسته کاریکی قول له دل و دهرونی ده کات که به زوری له شیعه ردا کانی په رنگی داوه ته وه... به هر حال بابه تی سه ره کی زوریه ی شیعه ردا کانی فروغ، گه پانه وهیه بو یادگارین رابردوو و سه رده مین مندالی و، داخ و حه سرته بو ته مهنی به باچووی خوئی).

فروغ لهم شیعه ردا (ایمان بیاوریم به اغاز فصل سرد، که ۲۵۵ دپه) قسه و دیدی خوئی سه بارت به ژیان به گشتی و ژيانی تایبه تی و رابردووی خوئی، به تایبه تی دهرده برییت. ئه م شیعه ره له راستیا زمزمه وه و چپه چپیکه که شاعیر له روژیکی ساردی زستانیدا ده گهل خویدا ده کات، به لام ئه وانه ی که له نزیکي ئاستانه ی روحی ئه ودا وه ستا بن، ده توانن گوئی لیگرن و گوئیان لی بییت. شاعیر، لهم شیعه ردا یه ک موخاته بی هیه که پی ده لیت: "ئه ی یار، ئه ی تاقانه ترین یار!" و ئه م یاره له راستیدا بوونی یه کگرتووی شاعیره ده گهل ئه و پیاوه دا. جا چونکه ئه م شیعه ره گپړانه وه ی بیره وریانه، له روی بو نیادیږن مانایی و زمانه وانیه وه له سه ر بناغه ی دووباره کردنه وه روئراوه. پرسته و وشه کان به رده وام دووباره ده بنه وه، وه کو چون بیره وریان له زیندا دووباره ده بنه وه.

شیعه ره که به وه سفی نا ئومیږدی ژنیک ده ست پیږده کات، ژنی که له بهر ئاسانه ی وهرزیکی ساردا وه ستاوه. وهرزی زستان که ره مزی مه رگ و فه وتان و په ریشانی و ویرانییه. ده سته کانی کونکریتی و بی توانان و رزگار که رو فریاره سه که شی که روحیه تی خویه تی، له گوږا خه وتووه... بیر له جووتگیری گولان ده کاته وه، یانی بیر له کو تایی زستان و ده سته پیکی به هار ده کاته وه، به لام ئه م به هاره له ئاینده دا نییه، له رابردووی ئه ودا یه، چونکه ئاینده ی ئه و هیچ تره وسکه یه کی تیا نییه.

به هر حال ئه م مهنزومه یه (ایمان بیاوریم...) یه کیکه له دوا شیعه ردا کانی فروغ.. به لی شاعیر هرچی ده کات و ده کوشیت ناتوانیت له م سه رمایه رزگار بییت، خوئی له م فه ناو په ریشانیه بدزیته وه، که واته باشتیر وایه، ئه م حه قیقه ته تاله قه بوول بکات. ناتوانی یادگاریه کانی ئه و پیاوه

فهرامۆش بکات و خاکی مهزاري شه و دوو دهسته جهوانه هيشتا تازهيه (دهست، خوئي و شه وه له بوونيكي يه كگرتوودا). كهواته ناچار دهبي به سهرهتاي وهرزي سارد، به سهرهتاي پيري و تهنيايييهكي گهوره، باوهر بيئي، داني پيدا بنييت، شهه تيمه و نيوه پروكي سهرهكي شيعره كهيه... بهلي، بهمجوره فروغ، وهكو گهوره شاعيراني ديكه، مهسه له و پرسه تايبهتي و بچووكهكاني دهروويهري خوئي دهگورپيت بو پرس و مهسه له ين گهوره و نه ميريان پيده به خشيت. رووداويك له زه مان و شوينيكي تايبه تيدا دهگورديت بو شيعريكي ميتا زه مان و ههر شهه ش رازو نهيني هونه ره: نه مر بوون و نه مر كردن...

((٣))

فروغ دهلييت: "شه به لاي منه وه يه جگار گرینگه، ههر وشه يهك روحيهت و تايبه تمه ندي خوئي ههيه."

هه ندي وشه هه ن كه له شيعري فروغدا زور دووباره بوونه ته وه و تايبه تمه ندي خويان وه گرگرتووه. وشه ين وه كو: دهست، ناوينه، كهزي، حه جم... به ههر حال فروغ وه كو ههر شاعيريكي گهوره ي دي خاوه ني فهره نكيكي وشه واني تايبه تي و وهك ده لين تيرمينولوژييه.. جا ليبردا مه به ست شهه نيهه كه فروغ هاتووه به خوئي وشه ي تايبه تي داتاشيووه زاراوه ي دروست كردووه، به لكو مه به ست شهه يه كه رهفتاريكي زهيني تايبه تي شهوتوي دهگه ل هه ندي په يفت و وشاندا كردووه كه هه ندي له و په يفت و وشانه له شيعري شه ودا ماناي تايبه تيان پهيدا كردووه. كه ليك له م وشانه لايه ني ره مزيان پهيدا كردووه ههيه. فروغ به زوري چ له مه سه له فهردييه كاني خويدا و چ له مه سه له كو مه لايه تيه كاندا زمانكي ره مزي ههيه. هه له به ته مروك كه ديته سهر باسي لايه نه تايبه تيه كاني ژياني تايبه تي خوئي، حه ز ناكات په نا به ريته بهر زمانكي راسته و خووي بي پرده، له م رووه وه چ به شيويه كي ناگاي يان نا ناگاي، په نا ده باته بهر ره مزي. فروغ شاعيريك بوو كه له واني دي زياتر باسي ژياني تايبه تي خوئي و شه موني شكست و خه مناك و به سوئي ژني له كو مه لي پياو سالاريدا كردووه. له نامه يه كدا دهلييت: "هه ميشه هه ولم داوه وه كو ده رگايه كي داخراو و ايم تا هيج كه سيك ژياني ترسناكي دهروونيم نه بيئي و نه زاني." به ههر حال هونه رهنه ندان له م جووره حاله تانه دا په نا بو هونه ري خو ده بن، ئيدي شيعر بي، موزيكا بي، نيگاركيشي بي.... كه به ته بيعهت و له جه وه ره و كروكدا، لايه ني ره مزي و ناراسته و خو بيان ههيه... نمونه ي زماني ره مزي فروغ له م دي رانه دا به جواني ده بي نييت:

دووباره سلو له هه تاو دهكهم

له جوپار كه له مندا ره وان بوو

له هه وران كه بيروخه يالاتي دوورو دريژم بوون

له كه شه كردني دهردناكي سپيداراني باغ كه دهگه ل منا

به وهرزه وشكه كانا رهت ده بوون.

لهم شيعرهدا هه تاو، ئوميدو روناكى، جؤيار، ژيانئىكى سست و ئارام و زهمزه مئاسا، هه واران، هزرين تاريك و نا ئوميدى و ره شيبينى و خهم، سپيدار، ئەنديشه ي ژيان و مردنى پهي دهرپهي و، وهرزين وشكى ژيانى بؤش و به تال و دژوار، وهبير ديننه وه.

زمانى فروغ، زمانئىكه پير ئاههنگ و هاو ئاههنگ و هه لقولوى كانگاي دل و رهوان، رهنگه نزيكترين زمانى ئەدهبى بيت له تهبيعهتى زمانى قسه كردنى ئاساييه وه كه نيما زورى بانگه واز بو ده كرد. ئەم زمانه مؤسقىاى خوى زياتر له ديالوگ و گيرانه وه وه وهرگرتووه تا له عهرونه وه.

ئەم زمانه له لايهكى تره وه، يه جگار پرسوزو عاتيفى و كارىگه ره، چونكه له كانگاي دل وه هه لقولوه و بؤنى راستگووى و پاكي و سادهي ليديت. له لايهكى تره وه زمانئىكى ئەدهبىيه، لى زمانى ئەدهبى رۆژگارى ئەمرو نكه ئەدهبىياتى هه زار سال له مه پيش!... جا فروغ وهكو چؤن له روى ماناوه شاعيرى سه رده مى ئەمرويه، به و ناوايه له روى زمانيشه وه شاعيرى رۆژگارى ئەمرويه.. زمانئىكى هينده سرك و زندووى به كاربردووه كه شاعيرانئىكى زور كه وتوونه ته ژير كارىگه رى ئە وه وه، بو نمونه زمانى سپه هرى نزيكترين زمانه له زمانى فروغه وه، زمانى ئەمانه به راده يه كه ليكديه وه نزيك نكه خوينه ر هه نديجار و له هه ندى شيعردا به هه لدا ده چييت و به ئاسانى ليكتريان جيانا كاته وه، هه لبه ته سپه هريش وهكو فروغ سوودى له ئاههنگى زمانى فارسى ئەمرو وهرگرتووه وه همان فارسى زندو و باوى ئەمروى ره چا و كردووه. دياره پيويسته هه ر شاعيرئىكه گه ره به زمانى سه رده مى خوى قسان بكات. زمانئىكه كه هه لقولوى ديالوگ و گفتوگووى رۆژانه ي خه لكى و گفتوگووى ئاسايى ژيانى رۆژانه يه. رهگى موسيقىاى شيعر له زماندايه، و پيويسته مؤسقىاى باوو په سنى خه لكى هه مان رۆژگار بيت. كاتى كه خوينه ر شيعرئىكه ده خوينايه وه يان گوئگر گوئى ليده بيت، له دلى خويدا بلبيت ئەگه ر قه رار بوايه من به زمانى شيعر باخفم، به هه مان شيوه ده په قيم. له بهر ئەمه يه كه شيعرين سه رده مى ئيمه هه ستيكمان لا دروست ده كهن كه شيعرين زور چاكترى سه رده مانى كؤن، ئەو هه سته يان له لمان پى دروست ناكريت..

فروغ، يه كيكه له و شاعيرانه ي كه گرينگى به زمانى تايبه تى خوى و گرينگى زمان له گويزانه وه ي هه سته و چيكردى موسيقادا، داوه له گفتوگوئيه كانى خويدا، قسه ي له سه ر ئەم لايه نه كردووه، بو نمونه له (مقدمه: برگزيده اشعار) دا ده لبيت: ... من ته مه شاي ده وروبه رم، شته كانى ده وروبه رم و خه لكه كه ي ده وروبه رم و هيله گشته يه كانى ئەم دنيايه م كرد، كه شفم كردن و وهختى ويستم بيلم، بيگيرمه وه، سه يرم كرد پيويستم به وشه يه، وشه ين تازه كه هى هه مان دنيا بن... وشه م هينان. چ قه يدیه كه ئەم وشانه هيشتا نه بوون به وشه ي شاعيرانه، خو گيانيان تيايه! ده يانكه ين به وشه ي شاعيرانه. وشه پهيدا بوون، ئەوسا مه سه له ي زه روره تى گوپرين و ده سته كارى له كيشى وشه كاندا هاته پيشه وه.

تواناين زمانى فارسى زور زوره. ئەم خه سه له ته م له زمانى فارسيدا كه شفكرد كه ده شييت به سادهي قسه بكريت... يانى به هه مان ئەم سادهييه ي كه من ئيستا ده گه ل تودا قسه ده كه م.

من گویم له پیشینه‌ی شیعریی وشه و شته‌کان نییه. من چیکه‌م که تا ئیستا هیچ شاعیریکی فارسی زمان بۆ نمونه وشه‌ی "انفجار" ته‌قینه‌وه" ی له شیعردا به‌کار نه‌بردوه.

ئه‌گهر دیدو نوۆرین، نوۆرین و دیدی ئه‌مپوویی بیټ، زمانیش وشه‌ین خۆی ده‌دوۆزیته‌وه و هاواناهنگی ئه‌م وشانه دابین ده‌کات. وه‌ختی زمان پوخته بوو، گری و گۆلی تیا نه‌ما، یه‌کده‌ست و ره‌وان بوو کیژی خۆی ده‌گه‌ل خۆیدا دینی و به‌سه‌ر کیژ و وه‌زنه باوه‌کانیا ده‌سه‌پینی. من رسته، به‌هه‌مان ساده‌یی که له میژکما دروست ده‌بی، ده‌خه‌مه سه‌ر کاغه‌زو کیژ وه‌کو داویکه که به‌به‌ینی ئه‌و وشانه‌دا رت ده‌بیټ.

له‌ زمانى فارسیدا ئه‌و کیژانه‌ی که ریت و ئاهه‌نگی که‌متریان هه‌یه و له ئاهه‌نگ و ریتى گفتوگۆوه نزیکتین، ده‌کریت هه‌ر ئه‌و کیژانه به‌ینرین و په‌ریان پی بدریت... ئه‌وه‌ی که کیژ دروست ده‌کات و ده‌بی کیژ دابین بکات، به‌ پیچه‌وانه‌ی رابردوه‌وه، زمانه: هه‌ستی زمان، غه‌ریزه‌ی وشه و ریتى ده‌ربرینی ئاسایی و سروشتی وشانه.

پیویسته واقیعی ترین و به‌رجه‌سته‌ترین وشه بیته هه‌لبژاردن، ته‌نانه‌ت ئه‌گهر شاعیرانه‌ش نه‌بیټ.

ئهم دوو پرسه، واته کیژ و زمان لیکدی جیا نین، پیکه‌وه دین و کلییان له ناو خۆیاندایه. زمان، کیژ به‌گه‌ل خۆی ده‌خات...

((٤))

وتمان هه‌ندی وشه هه‌ن که له شیعرى فروغ دا به راده‌یه‌ک دووباره بوونه‌ته‌وه که ده‌شیت به ناسنامه‌ی شیعرى ئه‌و دابنرین یان به کلیلی کردنه‌وه‌ی دنیاى شیعره‌کانی ئه‌و دابنرین و زۆرجاریش شه‌قلی ره‌مزیه‌تیا په‌یدا کردوه، جیی خۆیه‌تی لی‌رده‌دا چهند وشه‌یه‌ک له‌و وشانه به‌ نمونه بینینه‌وه، که ره‌نگه خۆینه‌ران بتوانن له‌و ریگایه‌وه، زیاتر ناشنای ئوتموسفیرو هاما جی گشتی شیعرى فروغ بین... بۆ نمونه وشه‌ی خۆر (هه‌تاو) له هه‌موو ئه‌م شیعرانه‌دا دووباره ده‌بیته‌وه: (ئو روژانه، هه‌تاو هه‌لدى، دان به سه‌ره‌تای وه‌رزى ساردا بنه‌ین، خه‌یالی که‌سک، سا‌لوی دووباره له هه‌تاو ده‌که‌م، په‌نجه‌ره، ته‌نیا ده‌نگه که ده‌مینى، بالنده مرده‌نیه.)

دیاره خۆر یان هه‌تاو لی‌رده‌دا په‌مزی ژیان و ژین و ئومید هیواو یاده‌وه‌ری روژانی خۆشی ژیانه (له رابردوودا). یان وشه‌ی زستان و به‌فر: که له‌م شیعرانه‌دا دووباره ده‌بیته‌وه: (ئو روژانه، دان به سه‌ره‌تای وه‌رزى ساردا بنه‌ین) دیاره ئه‌و وشانه ده‌نگدانه‌وه‌یه‌کی باش و ئه‌رینیان هه‌یه، چونکه پاکى و بیگه‌ردى و سپی‌تى و ئارامى و هیورى وه‌بیر دیننه‌وه، ره‌گیان ده‌چیته‌وه سه‌ر ئه‌و چه‌مک و مانایانه. باشترین شیعرى فروغ که (ایمان بیاوه‌ریم به‌ اغاز فصل سرد) ه، گپ‌رانه‌وه‌یه‌کی بیره‌وه‌ریانه‌ی خه‌مناک و به‌ ئازاره له زستاندا. فروغ له زستاندا له دایک بووه له زستاندا کۆچی دواى کردوه (له روژى ١٥/دی ما / ١٣١٣ له دایک بووه له ٢٤/بهمن / ١٣٤٥ دا کۆچی دواى کردوه).

یان وشه‌ی هاوین و سه‌وز: که له هه‌ردوو شیعرى (له ئاوه که‌سکه‌کاندا، وه‌مى که‌سک) دووباره ده‌بنه‌وه و بیره‌وه‌ریه خۆشه‌کانی رابردوو وه‌بیر دیننه‌وه.

یان وشەى درەخت (نەمام) كە لە شیعەرى (تەنیا دەنگە كە دەمینى، دلم بە باخچە دەسووتى، پەنجەرە، باوەر بێن بە...، لە دایكبوونىكى تر، لە نیو تاریكیدا، لەسەر خاك، با دەمانبات، گوزەران) دا دووبارە دەبنەووە درەخت بە شیوەیهكى گشتى ژيان و هەندىجار بەشیكە لە بەشەكانى ژيان و هەندىجار رەمزی شاعیر خۆیهتى كە با ویرانى كردووە... درەخت رەمزی ژيانى ئەبەدى و لە فوتان نەهاتوو، لە و رووشەووە كە رەگى درەخت لە زەویدایە و لق و پۆپى لە ئاسماندا، ئەمە نیشانهى پەيوەندى نیوان هەرسى جیهانى: دۆزەخ، زەوى، و بەهەشتە، هەروەها درەخت رەمزی تەبیعیەتى بەشەرییەو رەمزی رێرەوى لە كۆتایى نەهاتووێ ژيانە...

یان وشەى چەمەنزار كە لە شیعەرى (فەتخى باخ، ئاشقانه، دواى تو) دا دووبارە بووئەو، ئەمیش وەكو درەخت رەمزی ژيان و بوون و ئارامى و بیرەوهریانی خۆشە.

یان وشەى (باخچە) كە لە شیعەرى: (فەتخى باخ، دلم بە باخچە دەسووتى) دا دووبارە دەبیتهو، باخچەش هەقەبەند دەگەل درەخت و چەمەنزاردا رەمزی ژيانى گشتى، ژيانى خانەوادەى و ژيانى خودى شاعیرە. لە فەرەهنگى رەمزاندە باخ رەمزی خودناگایى و جەنگەل و بێشە رەمزی ناخودناگایى.

یان وشەى (سەوز) كە لە شیعەرى: (ئەو رۆژانه، با دەمانبات، بە هەتاو...، دلم بە باخچە دەسووتى) دا، لێرەدا رەمزی نەشوونما و ژيان و یادگارە خۆشەكانە.

یان (زەوى) كە لە شیعەرى: (فەتخى باخ، باوەر بێن بە...،) دا دووبارە دەبیتهو، رەمزی بوون و سەروشتە.

یان (پەنجەرە) كە لە شیعەرى: (گوزەران، با دەمانبات، لە غرووبى ئەبەدىا، پەنجەرە، دیارى، دیدار لە شەوا، خەيالى سەوز، من لە تۆدا دەمردم، پەنجەرە، كەسێك كە وەكو هیچ كەسێكێه) دا دووبارە دەبیتهو. رەمزی هیوا و نوورو روناكى و درەوشانەووە ئایندەو ئەوزارى پەيوەندیە. پەنجەرەى زۆر خۆشەووى و ناوى یەكێك لە شیعەرەكانى ئەو. پەنجەرە تا قە ئەوزارى پەيوەندى ئەو بە جیهانى دەرەو. هەندىجار پەنجەرە بە مانا و چەمكى چا و زەین بە كار دەبات بەو ئیحتوبارەى كە هەندىجار پەنجەرە رەمزی خودى شاعیرە. هەروەها پەنجەرە رەمزی خودناگایى، بە تاییهتى ئەگەر لە بلندایى دا بیته.

یان كەزى (گیسو) كە لە شیعەرى: (بیبورە، من لە تۆدا دەمردم، شیعەرى سەفەر، لە ئاوى سەوزى هاوینا، فەتخى باخ، سلاوى دووبارە لە هەتاو دەكەم، پەنجەرە) دا دووبارە دەبیتهو. كە بەلای شاعیرەووە لە نۆپىنى ژنانەى ئەووەو گرینگترین بەشى بەدەنەو، ئینسان لە شیعەرى ئەو دا بە دەست و كەزى تاییهتەندى خۆى پەیدا دەكات... لە فەرەهنگى رەمزاندە قژ داراى رۆحانى و مەعەنەوى ئینسانەو نیشانهى گەشەكردنى مەعەنەوێهەو لە دەستدانى نیشانهى شكست و هەژاریه..

یان وشەى (بەلندە) كە لە شیعەرى: (تەنیا دەنگە كە دەمینى، دواى تو، باوەر بێن...، بەلندە، هەر یەك بەلندە بوو، دیدار لە شەوا، بەلندە مردەنییه.) دا دووبارە دەبیتهو، رەمزی روح و

فریشتەییە، ھەرۆھەا رەمزی بەرزەفەری ئەندیشەو خەیاڵاتە، دیارە لە خەیاڵدانی ئەفسانانی کۆنیشدا روح، بەلندەییەو دەگوتریت روحی لە قەفەزی سینە ھەلفەری. بەلندە لە وشە خۆشەو یستەکانی فروغەو ناوی چەند شیعریکی وی راستەوخۆ بە وشەیی بەلندەو پەییوہستە. دوا شیعری فروغ ناوی (بەلندە مردەنیە)یە.

یان وشەیی (چۆلەکە = چیشکە = پاساری): کە رەمزی شادی و خۆشی ژیانە، رەمزی چالاکیی و چەلەنگیی جۆش و خرۆشە، لەم شیعراوەی فروغ دا دووبارە دەبیئتەوہ: (ئەو روژانە، من لە تۆدا دەمردم، بەلندە مردەنیە).

یان وشەیی (کۆتر) کە رەمزی روحەو سلاقییەکان باوەرپیان وایە روح لە دواي مردن دەبیئت بە کۆتر، کۆترییش رەمزی ھیزین مەعنەوی و بالاییە. کۆتریەکیکی ترە لەو بەلندانەیی کە لە شیعری فروغ دا ناوی ھاتووہو لەم شیعراوەدا دووبارە بووہتەوہ: (لە غروبیی ئەبەدیا، نیشانە زەمینییەکان، فەتھی باخ).

یان (کوچە = کوچی)، کە رەمزی رابردوو و سەردەمانی خۆشی مندالی و تییەپوونی تەمەن و ھەندیجار رەمزی ژیان و کۆمەلە، یەکیکە لەو وشانەیی لە زۆر شیعری فروغ دا دووبارە بووہتەوہ وەک: (من لە تۆدا دەمردم، لە غروبیی ئەبەدیا، لە ئاوی سەوزی ھاوینا، ئەو روژانە، پەنجەرە، دیاری، ھەینی).

یان وشەیی (ئاوینە) کە لەم شیعراوەدا دووبارە دەبیئتەوہ: (دیدار لە شەوا، خەیاالی سەوز، بە ھەتاو، من لە تۆدا دەمردم، لە دایکبوونیکی تر، باوەرپیین بە سەرەتای وەرزی سارد). لە مانا گشتییەکەیدا رەمزی زەین و دل و بیرەوہریانە. ھەندیجار رەمزی سفەری مارە برینە کە لای خەلکی بە "ئاوینەیی بەخت" ناسراوہو ھەندیجار رەمزی پاکیی و بیگەردییە... (سفەری مارە برین، سفەریەکە لە رپورەسمی مارە برینا لە بەردەم بووک و زاوادا رادەخریت و ئاوینەو مؤمدان، قورئان و ھەندی خۆراکی بارگاوی بە رەمزی وەکو (نان، پەنیر، سەوزی، شیرینی، ھەنگوینی....) لەسەر دادەنەن.

یان وشەیی (ئەستیرە) کە لەم شیعراوەدا دووبارە دەبیئتەوہ: (دلیم بە باخچە دەسووتی، پرسیار، لەسەر خاک) ھەندیجار رەمزی ئومیدو بەختەوہریەو ھەندیجار ئاماژەیی بۆ پۆلەکەیی جلکی بووکیینی.

یان وشەیی "دەریا و ئوقیانوس" کە لەم شیعراوەدا (دیدار لە شەوا، خەیاالی سەوز، لە دایکبوونیکی تر، باوەرپیین...، ماشوقی من،) دا دووبارە بووہتەوہ، ھەندیجار رەمزی بوون و ژیانە، ھەندیجار رەمزی قولی یادگارینە، و ھەندیجار نیشانەو دەلالەتی تەنیایی و غوربەت و مردنە... ئوقیانوس ھەندیجار رەمزی ژن یان دایکەو گەرانیوہ بۆ دەریا بە مانای گەرانیوہ بۆ لای دایک و بەپیرەوہچوونی مەرگە. یان (چرا) کە رەمزی ھیواو بەختەوہری و قیان و مەکوئی خانەوادەییە لەم شیعراوەدا دووبارە دەبیئتەوہ: (دیاری، من لە تۆ دا دەمردم، پەنجەرە، بەلندە مردەنیە).

يان وشەى (دەست) يەككە لەو وشانەى كە فروغ زۆرى حەز ليدەكات و لە ھەموو ئەم شيعرانەدا دووبارە كراوەتەو: (ئەو رۇژانە، ويسال، تەنياىى مانگ، نيشانە زەمىنيەكان، فەتخى باخ، لە داىكبوونىكى تر، پەنجەرە، دلم بە باخچە دەسووتى).

((۵))

ھەوین يا مۆتيف، يان تيمە، بابەتيكە لە تيكرای ئەدەبىياتى ولاتيكا يان لە كۆى بەرھەمى كەسيك دا، يان لە سەرانسەرى بەرھەمىكى تايبەتى ھونەريدا، بەردەوام دووبارە دەبيتەو دەبيت بە بناغەو ھىمى كارە ئەدەبىيەكە... زۆربەى كارە ئەدەبىيە ناوازەكان، بە تيمەيەكى پەنھان بارگاوين و ئەم تيمەيە لە سەرانسەرى بەرھەمەكەدا تۆو دراوہو بە شيوہيەكى راستەوخۆ يان نا راستەوخۆ لە بندىرى بەرھەمەكەدا بەرجەستە كراوہو چاو شاركى دەگەل خوينەرا دەكات... جا شيعرى فروغ، وەكو شاعيريكى گەورە، گەليك لەم تيمەو مۆتيف و ھەويناھەى تيدايەو خوينەرى جددى زۆر بە ئاسانى ھەستيان پيدەكات، لەوانە بۆ نموونە بابەتى مردن و زەوال و پوسيان، يەككە لە بابەت و تيمە سەرەككەكانى شيعرى فروغ. كە سەرەنجام لە شيعرى (باوہر بينين بە سەرەتاي وەرزی سارد)دا مل بۆ حەقيقەتى فەناو نەمان دەدات. بۆيە پيى وايە كە كارى ھونەرى خۆى لە خۆيدا جۆرە روو بە روو بوونەو ھەيەكى مەرگ و زەوال و فەنايە، ھەولدانە بۆ و دەستەپينانى جۆرە نەمرىيەك... كارى ھونەرى جۆرە ھەولتيكە بۆ نەمرىيون و نەمرکردنى خودو سەپنەو ھى ماناي مەرگ و مردن... كەچى وپراى ئەو ھەش دەليت: "... ھەنديجار بىر دەكەمەو ەروستە كە مردنيش يەككە لە ياساكانى تەبيعەت، بەلام بنيادەم تەنيا لە ھەنبەر ياسادا ھەست بە حەقارەت و بچووكى دەكات. ئەمە پرسىكە كە ھىچ كاريكى دەگەلدا ناكريت، تەنانەت ناكريت دژى نەھيشتنيشى خەبات بكرىت، بى فائىدەيە، دەبى ھەبى." (پروانە: مەقدەمە برگزیدە اشعار). تەنانەت ئەشق و ويساليش لە زەينى فروغ دا جۆرە خەرمانەيەكى مەرگ و زەوال، دەورى داوہ. لە نامەيەكيا بۆ برايەكەى دەنووسيت: "بنيادەم دەبى لە لفى خۆى بگەريت و ھەر كەسيك لفيكى ھەيە. پيويستە لفى خۆى بدوزيتەو، دەگەليا بخەوى و بمرىت. ماناي ھەقخەوى ئەمەيە، يانى كامل بوون و مردن" (پروانە: مەجلە فردوسى، ۲۷/مرداد/ ۱۳۴۸).

تيمەيەكى ديكەى شيعرەكانى فروغ، نا ئومىدى و رەشبينى و بەدگومانىە. نا ئومىدى لە شيعرەكانيا ھاوار دەكات، ھىچ ئومىديك بە ئايندە نيە. ھەر خۆشبيەك ھەيە لە رابردودا تەواو بووہو پراوہتەو. تاريكى و شكست و داروخان گەمارۆى ئايندەى داوہ. ئەمە بە زەقى لە شيعرين (با دەمانبات، نيشانە زەمىنيەكان، خەيالى سەون)دا بەدى دەكرىت.

ھەر ھەوا خۆزى خواستن بە رابردوو، يەككە لە مۆتيفە زالەكانى شيعرى فروغ، ئەمە لە مۆتيفە باوہكانى شيعرى فارسىيە، شاعيرانى سەردەمى سەلجوقى بە داخ و كەسەرەو يادى شاعيرانى سەردەمى مەحمودى دەكەنەو ھو شاعيرانى سەردەمى مەحمودى بە حەسرەتەو يادى سەردەمى روودەكى دەكەنەو... بە ھەمان شيوہ دەبينين فروغ خۆزگە بە سەردەمى مندالى و نەوجەوانى دەخوازيت و ئارەزووى گەرانەو بۆ ئەو سەردەمانە لە شيعرى فروغ دا زۆر دووبارە دەبيتەو. لە زۆر شيعرى خۆيدا يادى سەردەمى مندالى كردووەتەو ھەندى

شيعردا كۆمەللىك يادگارلىق و بىرەۋەرى ئۇ رۇڭكارانە دەگىرىتتەۋە. لە شىئىرى (دوای تۇ) بە گوتارى (ئەى حەوت سالى) يادى سەردەمى مندالى دەكاتتەۋە لە شىئىرى (كەسىك كە ۋەكو ھىچكەسىك نىيە) دا بە زمانى كچىكى مندالەۋە قەسە دەكات.

تەنبايى و غوربەت، تىمەيەكى دىكەى شىئىرى فروغە، لە ژياندا تەنبايە. ھەندىجار لە ئاخرو ئۇخرى شەۋدا شىئىر دەلىت. لە شىئىرى ئەۋدا باسى مالانى چۆل و تەنبايى عەسرانى ھەينى دەكرىت. لە نامەيەكىيا بۇ براكەى دەنووسىت: "ژيان وايە يان دەبى خۆت بە شادمانى و بەختەۋەرى رۆتىنى و ئاسايى ۋەكو مندال و مېردو خانەۋادە فرىو بدەيت يان بە شادمانى و بەختەۋەرى ئاسايى ۋەكو شىئىرو سىنەماۋ ھونەرو ئەم شتە بېھودانە! بەلام بە ھەرحال ھەمىشە ھەر تەنبايىت و تەنبايى دەتخوات و وردوخاشت دەكات". (پروانە: مجلە فردوسى، ۲۷ / مرداد / ۱۳۴۸).

سادەيى و خۆشباۋەرى و متمانەى نابەجى: يەكىكە لە تىمەكانى دىكەى شىئىرى فروغ و زياتر ئامازيە بۇ خۆشباۋەرى و متمانەى نابەجىي خۆى لە زەمانى گەنجى و لە كاتى شووكرىنا. ھەروھا مەسەلەى زەوجىن و رامان لە رىو رەسمى زەماۋەندو باسكردنى لايەنە جوړاو جوړەكانى جلى بوكىنى يان سفرەى مارەپرىن كە ھەر ھەموۋى نىشانەۋ رەمى بەختەۋەرى درۆينەن.

((۶))

(لە دايكبوونىكى تر) ناۋى دوا شىئىرى كۆمەلە شىئىرى (لە دايكبوونىكى ترەۋ شاعىر كىردوۋىتەى بە ناۋنىشان دىۋانەكەى خۆى. فروغ بەم دىۋانە ھاتە رىزى گەورە شاعىرانى رۇڭكارى ئەمروۋە بە تەۋاۋەتى لە فەزاي شىئىرى كۆمەلە شىئىرەكانى ترى ھاتە دەرى. ھەر چەند شىئىرەكانى ھەۋەلى ئەم دىۋانەش لاۋازن، بەلام بە گشتى، كۆمەللىك شىئىرى زندوۋ و جوانى لە خۇگرتوۋە.

بە نىۋبانگىرىن شىئىرى ئەم دىۋانە، شىئىرى (لە دايكبوونىكى ترە). ئەم ناۋنىشانە ھىماۋ ئامازيە بۇ ئەۋەى كە فروغ لە روۋى شىئىرىيەۋە، سەر لە نوۋى لە دايك بوۋەتەۋە. فروغ لەم شىئىرەدا، خۆى بە پەرىيەك شوپھاندوۋە، كەلە ئۇقپانۋوسىكدا، كونجى تەنبايى گرتوۋە (پەرى نابىرى). ئەم تىمەيە شروۋە دەكات كە لەگىنە مروۋقىك بۇ ھەمىشە لە رابردوۋا بىمىننىتەۋە ئەمە بە ماناى مەرگ و فەنايە. لى ئەگەر كەمىك بتوانى لە سەفەرى رابردوۋەكان بگەرىتەۋە، بە زندوۋىتەى دەمىننىتەۋە، ۋەكو چۆن شاعىر بە خۆى لە سەفەرى ترسناكى بىرەۋەرىيەكان، سەرەنجام بۇ زەمانى ئىستا دەگەرىتەۋە. فروغ پىي وايە كە رابردوۋ لە گۇلايك دەچىت كە نابى لەۋ گۇلاۋەدا بە دوۋى مروارىدا بگەرىيۋ، بە ئومىدى مروارى بىت، ئەگەر وانەبوايە ئەۋىش لەۋىدا، لە ديار گۇلاۋەكە دەمايەۋە. وىپراى ئەمەش لە شىئىرەكانى دىكەى فروغ دا ئەۋەش دەبىنن كە ژيانى ئىستاشى ئەۋە نىيە كە بە تەماى بوۋە.

(لە دايكبوونىكى تر) سىبەرو كارىگەرىيەكى فرەى بەسەر شىئىرى مۇدىرنى ئىرانەۋە ھەبوۋە، ۋ سۇھرابى سىپەھرى لە روۋى شىۋازەۋە نىكترىن شاعىرە لە فروغەۋە...

((۷))

يەككە لە نىشانە ديارەكانى شىعەرى نوڧى فارسى بايەخدانى راستەوخۆ ھۆشيارانە يە بە پرسە كۆمەلايەتى و جفاكيەكان... لە ئەدەبىيەت كۆنەش دان، بايەخدان و گرینگى دان بە رەوش و ھەزە و ھالەن كۆمەلايەتى و راميارى دەبىنەرى، بەلام ھەرگىز بەم راستەوخۆيى و فراوانىيەى ئەدەبىياتى نوڧى نىيە.

فروغ، سەبارەت بە پرسە جفاكيەكانى سەردەمى خۆى دىدو بۆچوونىكى ھەستىارو پەرخنەيى ھەيە. يەككە لە شەپەكانى ئەو، دەگەل ئەو ياساو عورف و داب و نەرىتانەدايە كە بە شىوھەيەكى گشتى بە زەرەرى ژنانەن. فروغ ھەكو ژنىكى ياخى و سەركەش و لە ھەمان كاتدا رۆشنەير، نامادە نىيە مل بۆ ژيانى ئاسايى و مەزلوومانەى ژنى ئىرانى بدات، بۆيە بەگژ ياساو داب و نەرىتى چەوساندنەوھى ژناندا دەچىت و ئەمە يەككە لە پاشخان و زەمىنەى سەركەى شىعەرى ئەو. لە نامەيەكيا كە لە ۱۲/دەى / ۱۳۳۴دا لە ئەھوازەوھ بۆ گوڤارىكى ناردووه، دەلييت: "ئاواتى من ئازادى ژنانى ئىران و يەكسانى مافى وانە دەگەل پياواندا. من بە تەواوھتى ئاگام لە دەردو رەنجى ئەو خوشكانەمە كە لەم ولاتەدا بە ھۆى بىدەدى پياوانەوھ دەيكەش و نىوھى ھونەرەكەم بۆ بەرجەستەكردنى ژان و نازارى ئەوان تەرخان دەكەم." (پروانە: مجلە خوشە، نوروز ۱۳۴۶).

فروغ، لە ھەندى شىعەريا، بە پاشكاوى و بى پەردە باسى ماشوقى پياوى كردووه،... لە شىعەرى جوانى (فەتھى باخ)دا دەلييت كە ئەشق و خۆشەويستى لەوھدا نىيە كە دوو ناو لە تۆمارى رزىوى مەھزەرو نووسىنگەى مارەو تەلاقاندا، لە تەنەشت يەكەوھ تۆمار بكرين، بە گوتهيەكى دى مەرج نىيە مارەنامە زامنى بەردەوامى و پاراستنى قيان و خۆشەويستى بىت.

فروغ سەبارەت بە قانون و فرىشتەى عەدالەت زۆر رەشەين بوو. چونكە ياساكان ھەميشە دژى ئەو و ھاوڕەگەزانى ئەو بوو. خەباتى ئەو بىفايدە بوو، ئىدى بۆ خۆ پاراستن لەو ھەموو زۆلم و نەھەقىيە پەناى بۆ "قيا ن و ئەشق" دەبرد، گوشارى دنياى دەرەوھ، ناچارى دەكرد پاشەكشە بۆ جىھانى ناوھوھو دەررون بكات. ئەوھتا لە بىرەوھەريەكانى سەفەرى ئەوروپايدا دەنووسىت: "گوشارى ژيان، گوشارى ژىنگەو گوشارى ئەو كۆت و زنجىرانەى كە لە دەست و پىيى بەستبووم و من بە ھەموو ھىزو تواناى خۆمەوھ ھەولم دەدا پوو بە پوو بىمەوھ، شەكەت و ماندووى كردبووم. من دەمويست "ژنىك" واتە "بەشەرىك" بم. دەمويست بلىم كە ھەقى ژيان و مافى ھاوار كردنم ھەيە، ئەوانى دى دەيانويست ھاوارەكانم بەسەر لىوانمەوھ بتاسين و ھەناسەم لە سىنەمدا خەفە بكەن." (پروانە: مجلە فردوسى / سال نەم / ۱۳۳۶).

فروغ، ھاتوچۆى كۆر و كۆبوونەوھو ئەنجوومەنە رۆشنەيرىيەكانى تارانى دەكرد، بەلام ھەكو لە گەتوگۆو نامەو شىعەرەكانيا بەديار دەكەويت، قەت بە ھەندى ھەرنەگرتوون. بەھوكمى ئەوھى كە ژن بوو، لەوھ دەچىت لە پياوان باشتەر، پەى بە پووچەلى و بىناوھەركى ئەم تويژە بردىت. ئەو رۆشنەيرە سەتھيانەى كە لە ئاستى ئافرەندا، دەبوون بە خاكى بەر پىيان و جەوھەرى بۆش و بە تالى خويان دەنواند، ئەگەر رەخنەگر بوايەن، شاعىرىكى لاواى ژنيان دەگەياندە كەشكەلانى فەلەك، ئەگەر مامۇستا بوايەن. چاوى تەماحيان دەبىريە قوتابىيەكانى خويان. رۆشنەيرانى كە لە

زەلکاوی مەى و مەینۆشیدا دەکەوتنە ھەلەکەسەماو لەسەر مێزو خوانى شیودا، قسەى زلیان دەربارەى برسێهەتى خەلکى دەکرد.

دیارە فروغ، مەبەستى لەو رۆشنیرو شاعیرو نووسەرانه بوو کە لە مەیدانى ئەودەبدا، ئیدیعی زانایى و دانایى و رۆشنیریان دەکردو خۆیان بەرەخنەگرو شاعیری نیشتمانى و نەتەوهیى و نووسەرى نیو نەتەوهیى و تیوریسینى گەرە دەزانى... لە نامەیهکیا بۆ ئەحمەد رەزا ئەحمەدى، دەلیت:

"رەوشى ئەدەبیات جارێ چۆن بوو، ھەرۆایە، چەنەبازییەکی زۆر، بێھودە گۆییەکی زۆر ترو پری کارى کەم... من کە دلم تیک ھەلدیت، ئەوئەندەى بتوانم ھەلەدەدم خۆم لە پرتەوی ئەم پێوھرو ئامانجە گەوجانەو سواو و پواوانە دوور بگرم. من بیر لە دنیا دەکەمەو، ھەر چەندە ئومیدی دنیایى بوون زۆر کەمەو لە نرخى نەبوودایە، بەلام باشیەکی ئەمەیه کە ئینسان لە سنوورداری ئەم ژینگە سى بە چوارەو لەم ھەوزى کرمانە رزگار دەکات، ئیدی نەک لەو ناترسیت کە خراوتە تاقیگەى بنکە ھونەرییە بچووکەکانى ئەم ولاتەو بۆ نەگبەتى دەرنەچوو، بەلکو پیکەنینشى پى دیت."

ھەلبەتە فروغ، دژى جیاوازی چینیەتیش بوو و بە دیاردەیهکی نا پەسندى دەزانى و بە چاوی رەزنامەندى سەیری نەدەکرد. فروغ بە خۆى تالای ھەژاری و نەبوونی چەشتبوو و ھەندىجار تەنانت خەرجى گىرفانیشى نەبوو. لە نامەیهکیا بۆ فەرەیدون فەرۆخزادى براى دەلیت: "... ئیستا چلەى زستانەو من تا ئیستا سوپام نییە. پارەشم نییە."، "... بە زۆرى لە نیوہى مانگدا پارەم پى نامینى و کەسێکم نییە کە کۆمەکم بکات."، "... من دە دانە سالە کە شیعەر دەلیم و ھیشتاش وەختى کە ئاتاج بە پەنجا تەمەن دەبم، دەبى سەرى خۆم بگرم و لە بەدبەختیا بگرم."* (بەروانە: نامە مورخ ۳۰/دی/۱۳۳۸ بە فریدون فرۆخزاد، مجلە فردوسی، ۲۷/مرداد/۱۳۴۸).

دیارە ھەلویستی ئینسانپەرورەى و مرۆقدۆستى و دلوقانى و میرەبانى فروغ ھەر قسەى روت نەبوو، بەلکو بە کرداریش ھەمان ھەلویستی ھەبوو. فروغ ژيانى گولان دەکات بە فیلم و مندالى یەکیک لەو گولانە، لەگەل خۆیدا دینى، بە فرزەندى ھەلیدەگریتەو بە دل و گیان بە خىوی دەکات، مندالەکە ناوی حوسین دەبیت و بابى نوور محەمەد، کە لە خانەى گولانى مەشھەد دەبیت. لە نامەیهکیا بۆ نوور محەمەدى بابى حوسین دەلیت: "بە ھەر حال، دلنیا بە تا من لە ژيانا بم وەکو دایکێک سەرپەرشتى و چاودىرى حوسین دەکەم." لە نامەیهکی تردا دەلیت: "بۆیە ئەمانەت بۆ دەنووسیم تا بزانیت کە من ھیچ جیاوازییەک لە نیوان ئەو و کورەکەى خۆمدا ناکەم."

فروغ، وەکو شاعیریکی ھوشیارو بە ناگا، تەنیا نیگەرانی پرسە جفاکی و رامیارییەکانى ولاتى خۆى نیە، بەلکو ھەندىجار لە ئاستى جیھانىشدا نیگەرانی ئایندەى تیرەى بەشەر و ئەم پێشکەوتنە شارستانیە بى سنوورەیه. زانایان و ئیدیعیچیانى ناشتى بە پیغەمبەرانی دەشوبھینى کە پەيامەکەیان پەيامى ویرانى جیھان و فەنا بوونی تیرە بەشەرە:

پیغەمبەرەن، پەيامى ویرانىان

دەگەل خۆدا بۆ ئەم سەدەییە ئیمە هیئا
 ئەم تەقینەو پەیا پەیانە
 و هەورە ژاراویانە
 ئایا دەنگدانەو ئە ئایەتانی پیروژن؟
 ئەی دۆست، ئەی برا، ئەی هاو خوین
 کاتی گەییشتیە سەر مانگ
 میژووی قەتل و عامی گۆلان بنووسە!
 (شیعری پەنجەرە).

((٨))

مەیدانی شیعری ژنانی ئێرانی بە پینچ ناو ئاوەدانە: رابیعی کچی کەعبی قزدارى، مەههستی گەنجەوی، عالیمتاج قائم مەقامی ناسراو بە ژاله، پەروینی ئیعتسامی، فروغی فەروخزاد. جا بۆ ئەوێ پایەى فروغ لەم مەیدانەدا دەربکەوی، جیی خۆیەتی کە زۆر بە کورتی و لامسەرلایی دوو قسان لەمەر شیعرو شاعیری هەر یەکیکیان بکریت:

*-رابیعی: لە شاعیرانی سەدەى چوارەمە. کیزی کەعب بووه، کەعب ، لە گەورەپیاوانی عەرەب بووه. دەلین رابیعی ناشقی بەکتاشی خولامی براهەکەى خوی بووه و براهەکەى کوشتووویەتی... دەگیرنەو دەلین ئەشقی رابیعی ئەشقی مەجازی نەبووه، بەلکو ئەشقی حەقیقی بووه. مخابن شیعری زۆر لە دواى رابیعی بە جی نەماوه، ئەوێ ماویشه ناسک و خەمناکەو بەو شیعرانەدا ئەوێ دەردەکەویت کە دلداریهکەى پیاویکی روحزل و لە خۆیایی بووه و هیچ حیساییکی بۆ ئەشقی و قیانی شاعیر نەکردووه. رەنگە دلداریهکەى لە دۆستانی براکەى بووبی نەک نۆکەر و خولامی.

*- مەههستی گەنجەوی: لە هاووعەسرانی سولتان سەنجەر بووه. دەلین جوان و دلتهرو ئەقیندارو ناشقی پیشە بووه و عودیشی لیدەدا. یەکەم ژنە کە بە چوارینە سەرایى ناوی دەرکردووه. هەموو چوارینەکانی ناشقانهن. لە هەندى لەو چوارینانەو وە بە دیار دەکەوی کە مەههستی ژنیکی بە جورئەت و گۆساخ و بیباک بووه. ئەمەش نمونەیهکە لە چوارینەکانی:

رۆز ازل امدم نیشان غم تو

جان تا ابد بود مکان غم تو

من جان و دل خویش ازان دارم دوست

این داغ تو دارد و ان نیشان غم تو

وێکو دەردەکەوی شیعەرەکانی (مەههستی)ش وێکو رابیعی تەنیا بە دەوری سۆزو گودازو ئەشقی و ناشقیدا دەسوپینەو.

*- عالیمتاج قائم مەقامی، ناسراو بە ژاله: لە سالی ١٢٦٢ هەتاوی لە دایک بووه و لە سالی ١٣٢٥ی هەتاوی لە تاران کۆچی دواى کردووه. یەکیکە لە شاعیرە گەورە گومناوەکان. دایکی

پژمان به ختیارى شاعیری غه زه لخوانی هاو چهرخ و راستکه ره وهی دیوانی حافظه. هیچ که سیک به شاعیری ژاله ی نه زانیوه. دواى مردنى، پژمان به ختیارى به ریکه وت دهفته رى شاعیره کانی دوزیوه ته وهو چاپی کردووه. رنگه یه کیك له و هویانه ی که حزی نه کردووه خه لکی به شاعیری وى بزانه، نه مه بی که له شاعیره کانی به جورته ته وه هیرشى کردووه ته سهر ره گه زى پیاو و گله بیه کی زوری له ژيانی ژن و میردایه تی و میرده که ی خوی کردووه.

عالمه تاج له ته مه نی شازده سالیدا، له پیاویکی ته مه ن چل و چه ند ساله ی سوپایی، توپه و توپو زبر ماره کرا بوو. میرده که ی بابایه کی میرپه نجی بوو (میرپه نجی: میرو فرمانده ی یه که یه کی نزیکى پینچ هزار که سییه). که جگه له جهنگ و پاوو شکار هیچی تری نه ده زانی. ژاله، به ناچاری مالى میرده که ی چول کردو په نای برده بهر مالى باوکی، به لام له و زه مانه دا دایک و باوکی مرد بوون.

مخابن شاعیری که می له پاش به جیماوه. دیوانه که ی ته نیا ۹۱۷ به یته شاعیری له خو گرتووه و دياره له نه ده بیاتی فارسیدا زه بهر دست بووه. به هه حال شاعیری که وره یه که له قالب و فورمی قه سیده دا، شاعیری زور توکمه و جوانی به شیوازی شاعیرانی کون گو تووه. لی ناوه روکی شاعیره کانی تازه و مودی روژو ژنانه ن و باسی شانه و ناوینه و مه کینه ی خه یاتی و سه ماوه رو سفره ی ماره برین و مندال و رهوشی بیوه ژنان و مه زلومیه تی ژنی ئیرانی ده کات و له هه موو نه مانه ش گرینگتر زور به توندی ئیراد له ره گه زى پیاو و به تایبه تی له میرده که ی خوی، ده گریت.

*- په روین ئیعتسامی: له سالی ۱۳۲۰ داته پینچ سال پیش عالمه تاج، له ته مه نی سی و چوار سالیدا کوچی دواى کردووه و له قوم به خاک سپیردراوه. هه لبه ته عالمه تاجی نه ناسیوه. په روین له و ته مه نه کورته دا زور شاکاری نه فراندووه. ژنیکی خوینه وارو له بنه ماله یه کی زانست و نه ده ب په روه ر بوو. په روین له سالی ۱۲۸۵ هه تاوی له ته وریز له دایک بووه. بابی په روین، یوسفی اعتصامی، وه رگیپری بینه وایانی هوگو یه. په روین عه ره بی لای باوکی و ئینگلیزی له قوتابخانه ی کچانه ی نه امریکاییه کان فیر بوو بوو. نه ویشیان دا به پیاویکی سوپایی (که پسمامی خوی بوو). نه ویش وه کو عالمه تاج، ته نیا ماوه یه کی که م له ماله میردا هه لیکردو به ره و باوان بووه وه...

په روین، له وه مه زلومترو شهرمنتر بوو که تاقه وشه یه که له مه ر نه قینداری و هه سستی خوی یان شکست و ناکامی خوی له ژيانی ژن و میردایه تیدا بلیت. دهر دو نازاری نه و له بیدهنگی نه ودا په نهان بوو. نایا وه ختی که سیک تاقه وشه یه که دهر باره ی بابه تیک نه لیت، نابی نه و بیدهنگیه ی نه و به هاواری نه و لیکبدریته وه؟... که سیک شیرى پاک بی و به وردی گوی بگریت، تیده گات که بیدهنگیش له خودی خویدا قسه کردنه، هه موو گو یه کی پاک له زمانى بیدهنگی ده گات.

له نه ده بیاتی روژه لاتیدا، هه ندی مه سه له هه ن که باسکردنیان قه ده غیه، یه کیك له و مه سه لانه عه شقی دنیایی و مه سه له ی به دهنی و جه سته یی نه شقه له شاعیری ژناندا، که یه کیك له کاره پر جورته ته کانی فروغ، روخاندنی دیواری نه م قه لای بیدهنگیه بوو. له م رووه وه شاعیری هیچ شاعیریکی ژن له رووی راستگو یی و هه سستی واقیعیه ت نوینییه وه هاوتای شاعیری فروغ نیه.

وھكو گوتمان پەروين لە شیعری خۆیدا ھەرگیز خۆی لە قەرەی باسی پرسین ئەشق و ئەشقیینی و ژن و مێردایەتی و کاروباری سیكسی و ئەمجۆرە شتانە نەداوە. لێ شیعەرەکانی لە ئیرادو رەخنەیی جفاکی و سیاسی خالی نییە. بۆ نموونە بېروانە شیعری (فرمیسی ھەتیو).

* - دواي پەروين، نۆرەي فروغە: فروغ لە لایەكەوھ سەنتزی ئەم شاعیرانەي پيش خۆیەتی و لە لایەکی ترەو تۆلەي مەزلومیەتی ھەموویان دەستیینی! ھەلبەتە سەرکەوتنی فروغ تا رادەيەك لەمەدا بوو كە لە زەمانیكي نازادترا ھاتبووە دنیا.

ھەموو ئەم شاعیرانە روحيكي نازادو یاخیان ھەبوو، ژيانی سنوورداری خانەوادەیی و ملھوپی پیاویان پی قووت نەچوو و زۆریەیان مروقی مەزلوم و تەمەنیان کورت بوو.

رابیعو مەھەستی لە چوارچۆو جیھانی کۆنی شیعری فارسیدا بویرانە ئەشقی خویان بەرانبەر بە پیاو دەربربوو. لە روژگاری دواتردا، روژ بە روژ قسەکردن لەو جۆرە پرس و مەسەلانە پتر قەدەغە بوو. ئەشق و ئاشقیینی دەبوایە ئاسمانی و بە روالەت روحانی بیئت. عالەمتاج (ژالە) لە جیاتی ئەو کەوتە ئیرادگرتن لە مێردەكەي خۆي و پەيوەندییە باوہ کۆمەلایەتیەکانی نیوان ژن و مێرد. پەروين، لەم مەیدانەدا بیئەنگی رەھای ھەلبژارد، بەلام لە جیاتی ئەو، بە رەخنەگرتن لە وەزەو حالی کۆمەلایەتی باو، داخی دلی خۆي ھەلپرشت.

فروغ، لە سەردەمیكا لە دایك بوو بوو كە نازادی (ھەر چەندە سەتھی بوو) بواری دەدا كە تۆلەي چەند سەد سالەي مەزلومیەتی ژن بكاتەو. فروغ زۆر بە گورجی ئەم دەرەتەي قۆستەو. ھەم دەمی لە بابەتی ئاشقیینی قەدەغە کوتاو ھەم کەوتە رەخنەو ئیرادگرتن لە یاساو داب و نەریتی باوی کۆمەلایەتی و ھەم ھەستە رەسەنە ژنانەکانی بەرجەستە کرد.

ھەلبەتە فروغ لە دنیاي ھونەر و ئەدەبدا بلیمەت بوو. ھەرچەندە وھكو شاعیرانی ژنی بەر لە خۆي خویندنیکی ریک و پیکی ئەدەبی نەبوو، بەلام لە دنیاي وشەو ئاخوتنی ھونەریدا، داھینەر بوو. مخابن، لە ھەوھل و گەرمەي خەملینی مروقانی خۆیدا، مەرگ بەروکی گرت و بە تامپۆنی ئۆتۆمبیل کۆچی دوايي کرد.

((٩))

فروغ، لە شیعرا زۆر گوئی بە قالب و فۆرمی شیعری نوئی و کۆن نەداوە و لەو رووھو ھیچ تاسووییکی نەبوو. لە گفتوگۆیەکیدا بە بەرانبەرەكەي دەلیت: "من زۆر سوپاسی تۆ دەكەم كە گوتت شیعری ئەمرو و نەتگوت شیعری نوئی. چونكە شیعری نوئی و کۆنی نییە" (بېروانە: مقدمە برگزیدە اشعار). دیارە لەمەدا ھەق بەو، چونكە زۆر جار دەتوانری نویتترین شیعری لە فۆرم و قالبین کۆن و تەقلیدیدا بگوتری، وھكو چۆن ھەندیجار جەلەبی ترین نیوھپۆك لە فۆرم و قالبین تازەي نازادو سپیدا، بە سواوترین زمان گوتراو!... فروغ، شاعیریك بوو كە بەرە بەرە زۆریەي شیوہ شیعرییەکانی جەرباندبوو و لەم رووھو ئەو قسانەي كە دەربارەي ماھیەتی شیعری، زمانی شیعری، کیئش و ئەم شتانە کردوونی ھەمووی دروست و بەجیئە، بە تاییبەتی کۆمەلایك داوھری دروستی دەربارەي سوود وەرگرتن لە فۆرم و قالبی کۆن و بایەخی شیعری نوئی. فروغ، وھكو

زۆربەى ھاوئەسرانى خۆى، ساويلكانە، يەكسەرى ئەفسوونى شىئەرى نوئى نەبوو. لە "چاوخشانىك بە شىئەرى ئەمرودا" دەلئيت:

"من بە پيچەوانەى ژمارەيەك لە شاعيرانەو، كە بە گەشبينىيەكى ساويلكانەو دەروانە بزوتنەو شىئەرى ئەمرو... باوەرم وايە كە ئەم شىئەرى جگە لە يەك دووانى... شىئەرىكى بۆش و بەتالە... پرو بە پروى ئەم راستىيە دەبىتەو كە ژمارەى ئەو شاعىرو شىئەرانەى كە دەتوانى پشتيان پى ببەستى لە ژمارەى قامكانى دەست تىناپەرى." (پروانە: ارش، شماره ۱۳/اسفند/۱۳۴۵).

فروغ لە شوئىنىكدا لە وەلامى ئەم پرسىيارەدا: "بە راى تو دەكرىت لە فورم و قالبى كلاسيكى وەكو غەزەل و مەسنەويدا شىئەرى تەواو سەرکەوتوو بگوتى؟ دەلئيت: "هەلبەتە دەكرىت... شىئەرى قالب و فورم نيە، بەلكو نيۆم پروك و تيمەيە." (پروانە: هەمان سەرچاوەى پيشوو). لە (مقدمە برگزیده اشعار) دا دەلئيت: "من زياتر ناوەروك مەبەستە... هەندى شىئەرى واهين، يانى جوانن. ئوخزنت پيەبەخشن، دەت لاوينن. بە هەرحال هەندى شىئەرى "شاعرانە" ن. هەلبەتە ئەمانە شىئەرى. بەلام شىئەرى لەم چوارچيۆيەدا ناوەستى... هەر ئەمە نييە... شىئەرى شتىكە كە رەگەزى ناسكى و جوانى يەككە لە رەگەزەكانى. شىئەرى "بنىادەميكە" كە لە ناو شىئەردا دەژى، دى و دەچىت، ئەك تەنيا ناسكى و جوانى ئەو بنىادەمە... من وەختى دەخوينمەو، هەندى جار حەزى ليدەكەم، پيم خۆشە، بەلام پيم خۆشە يانى چى؟ ئەدى دواى ئەو؟... لەم جوړە كارانەدا زياتر حالەت دروستكردن هەيە تا ئەفراندن. من پيموايە ئەو شىئەرى ئيمەى تيك داو، ئەو بايەخە زۆرەيە كە بە ناسكى و جوانى دراو. ژيانى ئيمە جياوازە. زبەر. پەرورەدە نەبوو. پيوستە ئەم حالەتە بەيئرنى نەو شىئەرى. شىئەرى ئيمە ئەزقەزا پيوستى بە زبرى و پەيق و وشەين نا شاعيرانەى زور هەيە تا گيانى وەبەردا بىتەو سەر لە نوئى زندوو بىتەو." (پروانە: مقدمە برگزیده اشعار).

((۱۰))

فروغ، لە (مقدمە برگزیده اشعار) دا دەلئيت: "من هيچ كاتىك سەبارەت بە شىئەرى بىركردنەو شىئەرى خوم لە قالب نادەم يانى بىركردنەو دەربارەى شىئەرى سنووردار ناكەم. من دەلئيم شىئەرى لە هەموو شتىكدا هەيە. بەلام دەبى بىدۆزىتەو هەستى پى بكەيت... من شىئەرى، لە خوئندەو كتيبانەو فير نەبووم و ئەگەر وا بوايە ئيستا قەسىدەم دەنووسى. هەروا خو بە خو وەرىكەوتم. وەكو مندالىك كە لە ليروارىكدا گوم دەبى. روم كرده هەموو شوئىنىك و لە هەموو شتىك پامام و وردبوومەو هەموو شتىك سەرنجى راکيشام تا ناقىبەت گەييمە سەرچاوەيەك و خوم لەو سەرچاوەيەدا دۆزىيەو، خوم كە برىتى بى لە خوم، هەموو ئەزمونەكانى ليروار."

لە كوئى كوئەو تەكو روژگارى ئەمرو زۆربەى فەيلەسووفان هەوليانداو ماھىيەتى ئەدەبىيات شروقه بكن و بە شيوەيەك قسە دەربارەى گەوهر و بونىادى ئەدەبىيات بكن. يەكەمىن فەيلەسووفى ناودار كە لەم بواردەدا باسيكى تىرو تەسەلى كرىديت ئەفلاتونەو رەنگە دوا فەيلەسووفيش سارتهر

بى ۈكە لە كىتئبى (ئەدەبىيات چىيە؟) دا ماھىيەتى شىئىرى خىستووئە تە بەر وردەبىنى لىكۆلئىنەوئە.. بە ھەرحال بە بۆچوونى ئەفلاتوون چوئكە جىھانى دەرەوئە بوون، بۆ خۆى وئىنەو سىببەرى دىئايەكى رەسەنى بالآتى نادىارى نەبىنراوئە، بۆيە شىئىرى وەكو پروسەيەكى لاسايى كىردنەوئەى واقىئە، بە كارئىكى بىھودە ژماردوئە. چوئكە شىئىر لاسايى كىردنەوئەى نووسخەى دووئەى جىھانىكە كە خۆى كۆپى جىھانىكى بالآتەر. شىئىر لەم حالەتەدا كۆپى كىردنەوئەى كۆپىيە، نەك كۆپى كىردنى دەقە ئەسلەكە كە جىھانە بالاكەيە.

پاشان ئەرستۆ بېرىك دەسكارى تىئورەكەى ئەفلاتونى مامۇستاي كىردو رايگەياند كە كارى شاعىران لاسايى كىردنەوئەى رووت و موو بە مووى دىئاي واقىئە بوون نىيە، بەلكو سۆزۇ گودازو ھەست و حالەتە دەرروونى و رووھى و زەينىيەكانى خۇشيانى ئاويئتە دەكەن. يانى كارى ئەوان لاسايى كىردنەوئەيەكى موو بە مووى بى ۈ رووھ گيان نىيە. ديارە دىدو بوچوون و گۆشەنىگاي ھەر كەسىك بۆ دىئايو بۆ ھەر شتىك جىاوازە، جا گۆشەنىگاو دەخالەتى ھونەرماند لە جىھان و لەو بابەت و شتەى كە لاسايى دەكاتەوئە، بايەخىكى زياتر لە لاسايى كىردنەوئەى رووت بە كارەكەى دەبەخىئىت... بۆيە ئەگەر بابەتى لاسايى كىردنەوئەكە پىششىنەى نەبىئەت، و تازە بىئەت بايەخى ھونەرى و لەزەتى ئەستاتىكى زياتر دەبىئەت، چوئكە لەلەكەوئە ھەموو تازەيەك لەزەتى خۆى ھەيە لەلەكەى ترەو ھەولە بۆ دەولەمەندىكرىدنى ئەدەبىيات. جا بەم پىئودانگە و لەبەر رۇشئايى ئەو بۆچوونانەدا فروغ، بە ھەموو حىسابىك شاعىرىكى رەسەن و داھىئەرە، يەكەم بە شىئوئەيەكى گىشتى لاسايى بابەت و شتە ئەسلەكانى كىردوئەتەوئە. خۆى تەمەشاي جىھانى دەرەوئە ناوئەوئەى كىردوئە، واتە دىدى خۆى بۆ جىھانى دەرەوئە ناوئەوئە ھەيە، نەھاتوئە لە نىگاو دىدى ئەم ئەوئەوئە، تەمەشاي جىھانى ناوئەوئە دەرەوئە بكات. لەم و لەوى پرسىئەت كە چىان دىتوئەو ھەمان ئەو شتانە بلىئەوئە و كاويژ بكاتەوئە بە عەينەكى تۆزۇ غوبارگرتووى مردووان و پىششىنان تەمەشاي دىئاي كىردىئەت. . دووئە لاسايى ھەندى شتى كىردوئەتەوئە، واتە ھەندى شتى دىتوئە كە پىشش ئەو شاعىرانى دى خۇيان لە قەرەى نەداوئە. شاعىرانى دى ھەر نەيان دىتوئە، وەكو ئەوئەى بەر لە فروغ ئەو بابەت و شتانە ھەر نەبووبىن... كەواتە فروغ ھەم نوسخە ئەسلەكەى كۆپى كىردوئە، كە ئەمە بۆ خۆى نىشانەى رەسەنايەتەيە ھەم دىدو نۆپىنى بۆ جىھانى ناوئەوئە دەرەوئە تازە بووئە. ديارە فروغ لەم بوارداد بە شىئوئەيەكى گىشتى لە بوارى شىئىردا، بۆچوونى قوول و جوانى ھەيە لەوانە: "...ئەگەر بئەوئە شاعىر بى... لە نوئە دەست بىكە بە لە دايكىبوون و خۆ بوون و ھزىن و دۆزىنەوئە كەشفكرىدنى ماناين جىاوان، چەمكىن جىاوان. من ئەو كارە دەكەم، بەلام زەحمەتە، زۆر زەحمەتە ، كۆلنەدان و پايدەدارى و ئىستىعابى دەوئەت." (بېروانە: مجلە فردوسى ۲۷ / مرداد / ۱۳۴۸، از نامەھى خصوصى او بە فرىدون فروخزاد). يان: "... تا دەتوانى تەمەشا بىكە، بژى و رىتم و تۆنى ئەم ژيانە تىبگە.. " (بېروانە: از نامە بە احمد رضا احمدى). يان "... شىئىرى ئەمرو، دىدو ئىدراكى تايبەتى زەمانى خۆى نىيە. ھەلەى گەورەى شاعىرانى ئىمە لە مەدايە كە وا وئىنا دەكەن بە رىز كىردنى چەند ئامارژەو ھىماو دەرپىزىكى تازەو كۆكرىدەوئەيان لە قالبىكى نا باوى نا ئاسايىدا دەتوانن وئىنەيەكى ئەم ژيانە تورەو نەخۇشەى كە

له کوچه و کولان و جاده و بانهکاندا بهردهوامه، به دستهوه بدن، شیعری ئه مپرو دترسیت ناوی
ئه و شت و شوینانه بیینی که له بهیانیهوه تا ئیواری سهروکاری دهگه لیاندا ههیه. " (پروانه:
نگرشی بر شعر امروز، ارش، شماره ۱۳/اسفند/۱۳۴۵).

رهسه نایه تی شیعری فروغ له وه دایه که لاسایی هه رچییه کی کرد بیته وه، چوه ته سهر نووسخه
ئه سه له که وه به راده یه که نه فه سی خوی پیبه خشیوه که له نوسخه ئه سه له که به رجه سه ته ترو
کاریگه رتره، ئه مه ش پایه یه کی شیعری یه جگار گه وره ی پیبه خشیوه، ئه گهر بمانه وی پایه ی
فروغ له نیو جوگرافیای شاعیرانی ژن دا دیاری بکهین، بیگومان ده بی له ریزی هه ره پییشه وه ی
دا بنهین. زوره ی شاعیرانی ژن، له چاوی پیاهوه ته مه شای جیهانی ناوه وه دهره وه یان
کردوه وه هه مان زمانی ئه ویان به کار بردوه، به راستی ئه ده بیاتی فارسی له میژ بوو پیویستی
به وه بوو که جیهانی ناوه وه دهره وه له دیدی ژنیکی وردبینه وه به رجه سه ته بکات و وینه بگریت و
بخوینیتته وه. ئه ده بیاتی فارسی له وه رووه وه بو شاییه کی یه جگار گه وره ی تیا بوو و، فروغ هات و
ئه م ئه رکه ی له ئه ستوی خوی گرت و له م رووه وه هه قیکی گه وره ی به سه ر ئه ده بی فارسییه وه
ههیه.

((۱۱))

نزیکتین دهنگی شیعری له فروغه وه، دهنگی سوهرابی سپه هرییه. سوهراب باشترین شیعری
خوی له ئاخرو ئوخری ته مه نی فروغ و دوا ی فروغ نووسیوه، به مه دا ئه وه دهره که وی که له گینه
سوهراب ئه و زمانه ره وان و تون و ئاههنگه خو رسکه له فروغه وه فی ر بووی. ئه م دوو شاعیره
ریزی تایبه تیان بو یه کدی هه بوو. سوهراب له شیعره کانی خویدا که م دابیژیک ناماژه ی بو فروغ
کردوه. له (ندای اغاز) دا ده لییت:

چیزهائی هم هست، لحظه هایی پراوج

(مثلا شاعری را دیدم

ان چنان محوی تماشای فضا بوو که در چشمانش

اسمان تخم گزا شت...).

هه ندی شتیش هه ن، هه ندی ساتین پر لوتکه

(بو نمونه شاعریکی ژنم بیینی

به جو ری مه حوی ته ماشای فه زا بوو که له چاوانیا

ناسمان هیله کی کرد...).

له گینه ئه مه ناماژه بییت بو ئه م دپرا نه ی (تولدی دیگر):

و پرستوها در گودی انگشتان جوهریم

تخم خواهند گزاشت.

*

پەرەسىلکان لە چالایی قامکانی مەرەكەباویم دا
هیلکە دەکن.

هەرۆهە سۆھراب لە شیعریکی سەرپەخۆدا بە ناوئیشانی (دوست) سۆزو گودازو هەست و
نەستی خۆی دەربارەى فوڕغ، شیعریانە دەرپریوھ:

گەرۆه بوو

و خەلکی ئەمڕۆ بوو.

وخزمی هەموو ئاسۆ کراوەکان بوو

و چەند باش دەنگ و ئاوازی

ئاو زەوی تێدەگەیی.

فروغیش پەى بە بلیمەتی سۆھراب بردبوو. ئەوھتا دەربارەى سۆھراب دەلیت: "سۆھراب لە
بەشى كۆتایی كتیبی "اوار افتاب - دارو پەردوی خۆر" ەو دەست پێدەكات و بە شیوہیەکی
زۆر تازەو ئەفسونناویشەو دەست پێدەكات و بەردەوامەو دەچیتە پیشی. سپەهری لە هەموو
ئەوانی دی جیاہ. دنیاى فیکری و هەستی ئەو بەلای منەو جواترین دنیاہ. سۆھراب باسی
شارو زەمان و خەلکانیکی تاییەتی ناکات. باسی مڕۆڤو ژیان دەكات و هەر لەبەر ئەمەشە بەرینە.
لە مەیدانی وەزندا ریگای خۆی دۆزیووتەو. ئەگەر هەموو تواناکانی خۆی هەر بۆ شیعەر تەرخان
بکراہ، هەنگی دەتبیینی کە دەگەییە کوی." (پروانە: ارش، شماره ۱۳ / اسفند / ۱۳۴۵،
گفتوگوى سیروس طاهباز و دکتر ساعدی با فروغ).

مخابن فروغ لە مانگی بەھمنی سالی ۱۳۴۵دا کۆچی دوايي کرد و بەردەوامی هەلکشانی
شیعیری سپەهری نەبیینی.

فروغ، لە شوینیكا ئەم شیعراڤی سپەهری دەگەل شیعریڤ خۆیدا بە دەنگ خۆیندووتەو:
(روناکی، من، گول، ئاو). شیوازی شیعری ئەم دوو شاعیرە هیڤدە لیكدیەو نزیکن کە بە ئاسانی
لیكدی جیا ناکرینەو. زمانیان سادەو روون و روانە، دیدو نۆرین و جیھانبینیان تازەو خۆرسکە.
زۆر وشەى ھاوبەشى وەکو: (سیو، ئاویڤنە، پەنجەرە، ئەشق، تەنیایی، جۆگا، شەقام، ژیان،
هەقنامیزی، حەجم، سەوز، دەم، سات...) لە شیعری هەردووکیاندا دووبارە بووتەو، خۆ لە
هونەرە ئەدەبییە گوزارەکاری و جوانکارییەکانیشدا زۆر جار دەشوبهینە سەر یەکتی.

هەلبەتە لە ئۆتموسفیری مەعنەویاندا هەندی جیاوازیان هەیه. سپەهری شاعیری کە خودانی
جیھانبینی و سیستەمیکی هزری دیاریکراوی ئەوتویە کە دەکری بلیڤن تا رادەیک شەقل و
مۆرکیکی فەلسەفی یان بە گوتەیکە دی عیرفانی هەیه، سپەهری بەشیوہیەکی گشتی شاعیریکی
رۆشنبیرە کە شیعەرەکانی پەرن لە هیماو ئاماژەین رۆشنبیری. فروغ زیاتر عاتیفی و هەستیارەو لە
شیعری ئەودا هیچ هیماو ئاماژەیکە رۆشنبیری و فەرھەنگی نییە. هەستیاری، هەندیجار فروغ
بۆ مەیدانانی چقاکی و تەنانەت سیاسیش دەکیشیت. فروغ زیاتر لەسەر ئەرزە، بەلام سپەهری
ئەگەر لەسەر ئەرزیش بی، لەسەر ئەرزیکە کە هەموو کەسیک نایگاتی و پیی نازانیت. فروغ زیاتر

له زهمانى رابردووا و دهگهَل بیره و هریاندا دهژى. سپههرى له زهمانى حال و ئیستادایه. له رابردوو و ناینده دابراوه. ئەمه له حالیکایه که فروغ بۆ تاقه ساتیکیش له بیرى (قاقه زقوشیان) غافل نییه. سپههرى ئەگەر هه ندیجار یادیکى مندالی و مندال بکات له و روانگه یه وهیه که مندال ره مزى پاکى و بیگه ردهیه و که سیکه هیشتا نیگای به گهردو غوبارى داب و نه ریتان لیل نه بووه. به هر حال ئەویش وهکو فروغ به بیانووی جیاواز جیاوازه وه دهچیتته سوڤاخى مندالان و مندالی.

فروغ، شکست خواردوو و رهشبین و نا ئومیده، ژنیکی ته نیایه، هه میشه له ئاستانه ی وهزیکى ساردا بووه، به لام سپههرى گه شین و چالاک و زیتهل و شادو شهنگوله، پیاویکی ته نیا به لام ئاوه دان و قه رهبانغ که هه میشه له ئاستانه ی به هاریکی سه یردا بووه. ئەگه ر ژیان بۆ فروغ جگه له هه وری ره شی بى تاقه تی هیچی تر نه بووبى، ئەوا بۆ سپههرى ره مزى خوڤشى بووه. به لام سه بارهت به زۆر بابته و ورده کاریش، دیدو گوشه نیگای هاوشیوه یان هه یه. ههردووکیان جیهانییى وردیان بۆ ته بیعهت هه یه. راسته که یاساو ریسا کو مه لایه تی و کیشه کانی ژیان، ژنیکی ته نیای وهکو فروغ، به ره و ئەوه دهکیشت نا ئومیدانه، ره شبینانه گوزارشت له ژیان بکات، به لام سپههرى سوڤى ناسا، گو ی به یاساو ریسیان نادات و دم له چالاکى و چه له نگى دهکو تی، به لام هه ندیجار جوړى به رخورده که یان له بونیاددا ده شو بهیته سه ر یهک. بۆ نمونه له و پیناسانه دا که ههردووکیان ده رباره ی ژیان کردوویانه، ژیان به ئاویتته یهک له مردن و ژیان، خه م و شادی، خراپی و باشى ده زانن، لى فروغ کاردانه وه ی هه یه، به لام سپههرى ده لیته ئەمه یاسای ژیان وه دبى به رووی خوڤشه وه حه قیقهت قه بوول بکه ی.

وهکو گوتمان سوهراب شاعیری به هارو فروغ شاعیری زستان بوو، هه لبه ته له بندیری شیعیرى هه ر یه کیکیاندا، جوړیک له پيشببینى مه رگی خو یان به دی ده کریت، یان وهکو ده لین هه سته شه شه میان یان دلیان خه بهری داوه، ئەوه بوو سوهراب له به هاری سالی ۱۳۵۹ = ۱۹۸۰ به نه خوڤشى شیرپه نجه کوچی دوایی کردو فروغی شاعیری زستان، هه م له زستاندا له دایک بوو، هه م له زستانی ۱۳۴۵ = ۱۹۶۶ دا کوچی دوایی کردو له (باوه ر بینین به سه ره تای وهزى ساردا) که میژووی زستانی ته مه نی ئەوه، ده لیته:

ئەمپرو روژی یه که می ده ی مانگه.

من رازی وهززه کان ده زانم

و زمانى ساته کان تیده گه م

فریاره س له گوڤا نوستوووه

وخاک، خاکى په زیرا

ئامازه یه که بۆ ئارامى

به دایکم گوت: ئیدی ته واو بوو.

گوتم: هه میشه پیش ئەوه ی ته سه ور بکه ی روو ده دا

پیویسته، بۆ روژنامه، پرسه نامه یه ک بنیرین.

له شوینیک دا دلایت: "... ده ترسم که زوتر له وهی که ته سه ور ده که م بمرم و کاره کانم به نیوه چلی بمینی".

له کوتایی دوایه مین شیعریا (بالنده مرده نیه) که به ماوهیه کی کهم پیش مردنه که ی گوتویه تی دلایت:

بیر له فرین بکه وه، فرین فییر به
بالنده مرده نییه.
ئه مه له راستیا دوا په یقی شیعریه که خستویه تی سهر کاغهن.

بو زانیاری زیاتر برهوانه:

*- نگاهی به فروغ / دکتر سیروس شمیسا. چاپ سوم ۱۳۷۶ / انتشارات مروارید، تهران / خیابان انقلاب.

*- بزرگ بانوی هستی (اسطوره - نماد - صور ازلی) چاپ دوم ۱۳۸۷ = ۲۰۰۸ / انتشارات نیلوفر.

*- ئه و دیوی مهرگ / نووسین و ناماده کردن و گوپینی: همه که ریم عارف / چاپی یه که م / ۲۰۰۱ ده زگار چاپ و بلاوکردنه وهی موکریانی / کوردستان / هه ولیر

هه وته م: مهرگی ئه و شه هیده

کاتی شاعیری کی گهنج ده مریت، چون له و چهنه روژه که مه ی دوا ی مردنه که ی داوهری ده رباره بکه ین؟ له کاره ساتیکی سامناکدا، قاره مانیکی پیشهنگ له مهیدانی به رینی مه عنه ویدا بارگه تیکده نییت، کوچ ده کات و سهیر ده که ین له جیگای خوی، چالیک، بوشاییه کی ترسناکی لامانه وه به جیهیشتووه. ئه م بوشاییه سامناکه چون وه ریگرین؟ چون مامه له ی له ته کدا بکه ین؟ من پیشنیاز ده که م که فروغ ناوبنه یین "شه هید". جگه له مه، له م چهنه روژه که مه ی دوا ی مردنه که ی و به م په له په له هیچی دی ناکریت. چونکه ئیمه بهر له مردنه که ی هه موو قسه یه کی خومان - چ به غهره ز و چ بی غهره ز، چ به مه دح و چ به زهم - کردووه و ئیدی دوا ی مردنی به سالانیک خه لکی دیکه ش قسه ی له سه ر ده که ن، قسه ی ئه وان که له نیو رازو ره مزین ره خنه ی ئه ده بیدا، شیوه یه کی

هونه ریت، له م قسانه ی ئیمه یان ده بیټ، له م ههسته توند و قوول و پیرۆزه ی که هه نووکه ئیمه له هه نهر ئه م کاره ساته گه وره یه دا، هه مانه، دوور ده بیټ.

ناوی بنه ین شه هید، چونکه وه کو چو ن ژیا نی به شه ران لی کدی جیا وازه، له که سی که وه بو که سی کی دی فره ق ده کات، به و نا وایه مه رگیانی ش وه کو ژیا نیان چه مکی کی جیا وازی هه یه. بو نمونه مه رگی نیما، کاره سات نه بوو، ته بیعه ت بوو، ری که وت و ته قدی ر نه بوو، چه تمیه تی یه کسان و یه کده سته زه مان بوو، لی مردنی فروغ، نه که هه ر کاره سات بوو، به لکو کار دانه وه یه که بوو دژی ته بیعه ت، نه که هه ر ری که وت و ته قدی ر بوو، به لکو پرا وه ستانی نا گه هانی چه رخی رو ژگار و زه مان بوو. مه رگی نیما، مه رگی کی ئاسای بوو، چونکه نیما پیر بوو و مرد. لی مردنی فروغ، مردنی کی نا ئاسای بوو، مردنی فروغ، مردنی جه وان بوو.

ئیمه ی پیا وانی ئه م وه چه یه چه ندیش له پووی دید و نه ندیش وه بواری داهینان و نه فراندن و هه موو شته کانی دی که وه، جیا وازی و سوو که جیا وازیان مان هه بیټ، نه و ساش که م و زو ر ده گه ل یه کدا دیینه به راورد کردن. لی فره ووخزاد، به حوکی نه و پایه تایه تییه ی که هه یبوو، له گه ل هیچ که سدا قابیلی به راورد نییه، چونکه نه گه ر شاعیرانی پیاو، هه ری که وه به شی کی له نه رکی پیا و ته خوی نیشان دایټ و رو لی کی له نه ستو گرتیټ، نه و فره ووخزاد، به تا قی ته نیا زمان خالی ژنی بی ده نگه ئیرانی در یژای سه دان ساله. فره ووخزاد ته قینه وه ی گری ئی توندو به نا زاری بی ده نگه ژنی ئیرانه.

له بهر نه مه نه گه ر ئیمه ی پیا وانی قه له م به ده سته ئه م وه چه یه له کارا کته رو قاره مانانی نه و چی رو که بی سه رو به رو دل ته زینانه بچین که له رو داوین سه رگه ر دانی خو مانه وه هه لده قولین، فره و، به حوکی چو نیه تی به ده نی خو ی، کارا کته رو قاره مانانی تا قانه ی ترا ژیدیا یه کی کاره ساتا ویه، چونکه نه و له وه تا ی هه زار ساله به تا قی ته نیایه. به تا قی ته نیا باری چاره نووسی دا وه به کو لیا و له ته نیاییدا، له سه فه ری "قه واره ی" خویدا، "خودی" خو ی له سه ر "هی لی زه مان" دا ده نیټ و ده روات. ژنی ئیرانی که چه ندین سه ده له بواری داهینانی شاعیرانه دا نه زو ک بوو، له فره ووخزادا ناوس ده بیټ و خو ی به هه موو توانا و رو نییه که وه له نا وینه ی رو ژگار دا ده نوینیټ. له بهر نه مه، پایه ی نه و ی بی پیشینه، بی نه زیر و وینه و مخابن جاری، یا له وه یه بو هه می شه بی پاشینه یه.

فه رووخزاد، نه گه رچی وه کو "ئوفیلیا" به ره و ترسنا کترین نه شکه وتین ده ریایی و درنده ترین ماسیان، هه مان حه ره که تی یه کده سته شی تانی غه ری قی هه بووه، به لام له هه ست و سو زی ساده و راست گو یانه و قوولی خویدا، هی ز و توانایه کی نه وتو ی هه یه، که وه چه ین دوا ی نه و هه رگی ز ناتوان له باندو ر و کاری گه ری نه و ده ربازین و هه لین. نه دی خو ی نه یگو تو وه؟

ده سته کانم له با خچه دا ده روینم

سه وزده بم

ده زانم، ده زانم، ده زانم.

شيعری فروغ، چاره‌نووسی ئەو بوو، وه‌كو چۆن مهرگ، چاره‌نووسی هاملێته. شيعر بازنه‌يه‌كي خالييه كه شاعير به بوونی خوێ پری ده‌كاته‌وه‌و فه‌رووخزاد، به جوړی فه‌زای شيعری خوێ " به خودی خوێ " پرکردووه‌ته‌وه، كه شيعری وی بۆ هه‌ميشه‌ بووه به هاوتای ناوی وی و وه‌كو ئەوه‌يه كه چ شاعيريك له گوړی نه‌بیته و ئەوه‌ی هه‌يه ته‌نیا شيعره‌و هيجی تر. به‌لام ئەو ريگای خوێ بريوه، رۆيشتووه و له هه‌رته‌ی خه‌ملین و پوخته‌یی ته‌مه‌نا رۆييوه و ئەم حه‌سره‌ت و ئەفسووس و ته‌نانه‌ت ئەم کاره‌ساته‌ پەرکول و کوڤانه، بۆ ئيمه‌ ماوه‌ته‌وه كه شيعری فارسی دووچاری مه‌حرووميه‌تی ئەبه‌دی له شيعرين دواتری كه‌سيك بووه كه ئەگه‌ر ته‌مه‌نيکی ئاسایي رانيبا له‌وه بوو تا چل سالی ديكه‌ش شيعر بليته.

ئێ ئەو په‌ی به حه‌قيقه‌ت بر دووه. كيواو كيوي له ژير بال ناوه تا سيمورغ به چاو ببينيته، ئەم سيمورغه‌ی له ناوینه‌يه‌كا كه خوێ ته‌مه‌شای کردووه، له په‌نجه‌ره‌يه‌كا كه به‌هاری به خيال له سه‌وزه‌كانيه‌وه بۆ لای ئەو نار دووه‌و، له باخچه چکوله‌که‌ی مال‌که‌ی خویدا دیتووه. ئەم سيمورغه‌ی له سه‌ر چلی دره‌ختيکا گرتووه‌و زۆربه‌ی کات ئەم سيمورغه‌ی له شيوه‌ی خویدا دیتووه.

له فه‌رووخزادا " رۆيشتني ناسوي نه‌بوو"، به‌لکو " رۆيشتني ئەستووني " هه‌بوو. ره‌نگه‌ داھينه‌ری ره‌سه‌ن وایي. نيوه‌رۆکی شيعری فه‌رووخزاد، هه‌مان نيوه‌رۆکی سيانه‌ی نه‌مري و جاويدانين: ئەشق، جوانی و مهرگ. ئەم ناوه‌رۆکانه له ده‌ورانی دايکسالاری مروقي سه‌ره‌تاييه‌وه تا ئيستا به گوپره‌ی زه‌مان و شوين، شيوه‌ين جياوازيان وه‌رگرتووه. ئێ له ريشه‌و ماناو چه‌مکدا هه‌ر وه‌كو جاري جاران ماونه‌ته‌وه. ئەم سێ ناوه‌رۆک و تيمه‌يه به ده‌وری سيمای ژندا ده‌سورپينه‌وه: جوانی سيفه‌تی ژنه، ئەشق هه‌وينی ژنه و مهرگی خوێ يان ماشوق و دلداره‌که‌ی، چاره‌نووسی ژنه. فه‌رووخزاد، له‌م سێ ناوه‌رۆکه نه‌مري شيعر، جلی زه‌مانی خوێ ده‌پوشيته و هه‌ميشه له‌م سێ ناوه‌رۆکه‌دا قوول ده‌بيته‌وه‌و به‌ره‌و قوولی ده‌روات، چ له يه‌که‌مين سێ ديوانی خوێ كه مه‌شق و راهينانی سوودمه‌ندی شاعيرانه‌ی بوون و چ له " له دايکبوونيکی تر" و شيعره‌کانی دواتری ئەم ديوانه كه به‌ره‌مه دره‌خشانه‌کانی ئەو پيکده‌هيئن.

گه‌وره‌ترین داخ ئەمه‌يه كه له نيو شاعيرانی هاوچه‌رخدا، كه‌سيك نييه كه ته‌نانه‌ت به ئەندازه‌ی ده، دوازه‌ سال له‌مه پيشی فه‌رووخزاد، به‌هه‌رو تواناو جوړه‌ته‌ی هه‌بيته. هه‌لبه‌ته ئەم خاله‌ش به راستی مايه‌ی نيگه‌رانييه كه تاران بی فه‌رووخزاد چه‌ند چۆل و بی روح و گيان ديته به‌رچاو.

ودلی باخچه له ژير هه‌تاوا ئاوساوه

وزه‌ينی باخچه خه‌ريکه هيدي هيدي

له يادگارين سه‌وز به‌تال ده‌بی

ههشته م: فهرهه نگوک

ئا

ئەداو ئەتوار: رهوشت و ئاكار

ئارايشتكار : ئارايشتگەر ، مکیا جکار

ئەوک : قورگ، گەر وو، بەرمل

ئاسیو : ئازار، بەلا ، زیان، زەرەر

ئاشخانە : مووبهق، چیشتخانە

ئەنگۆ: ئیوه، ههوه، هون

ئەگەرنا: دەنا، ئەگىنا، ئەگىن، گەرنا

ئىژى: دەلىي

ئەفسووناوى: سىحراوى، جادووى

ئىكلام: كىرئوش، سەرچەماندن بۆرئىزگرتن

ئامىز: باوئش، ھەمىز

ئەزبەنى: گەورەم، قوبان

ئاران: گەرمەسىر، گەرميان، زستانەوار

ئۆين: پىلان، دەسىسە، فىل و مەكر

ئۆينىاز: بەمەكرو فىلئاز، پىلانگىر

ئىشك: پاس، كىشك

ئاكنجى: نىشتەجى

ئالوودە: گىرئودە، خووپىگرتوو

ئاوئز: ھوش، فام، ئەقل

ئاشپەز: شىوكەر، چىشت لىنەر، چىشتچى

ئەنگىزە: ھۆ، ھاندەر، سۆنگە

ئەستەم: زەحمەت، ئاسى، دژوار

ئەسەح: ئەكىد، خويا، مەعلووم

ئىرەيى: ھەسوودى

ئەستىل: ھەوز

ئىستەرەم: دەمەوى

ئەستەر: بەر، بەرى كەواو...

ئاپۇزا: ھەشامات، قەرەبالغى، ھەشىمەت

ئاشووب: پەشىوى و ئازاۋە

ئەوزار: ئامران، ئامىر، ۋەسىلە

ئاغل: جىيى داكردىنى مەرو بزن لە دەمى سەرمادا

ئەسكەمىل: كورسى

ئاوئز: ئەقل

ئاخىز: نىوھ ھەستان

ئەوقات: پارئزەر

ئۆل: ئاين

ئارىشە: كىشە، گرفت

ئاودرکە: ئاودر، ئەو شوئىنەي ئاو دايدپىيى

ئالچاخ و دەنى: سووك و بى ئابروو، خوئىرى

ئاوردو: سوتەمەنى، شەواتەك، ئىزنگ وقەلاشكەرى

ئەرخايەن: دۇنيا، خاترجەم

ئۇفيس: نووسىنگە، ژورى كار

ئاخاوتن: قسەكردن، پەيقىن

ئىش: كار

ئاوژوو: بەرەواژ، سەروخوار، پىچەوانە

ئىزنگ: دارى سووتاندن

ئاشچى: چىشت لىنەر، ئاشپەز

ئاويزە: چلچرا، پىلپىلەو سىللى خىلى ژنان

ئاوارتە: رىزپەر، جياكراو، دوورخراو، پەرىنراو

ئەمەك: وەفا، ئەمەگ، ئەمەكناسى

ئىفترا: بوختان

ئەزبەركردن: لەبەركردن

ئەشقى: شەقاو، بەرەلا، ياخى، ملهوپ

ئەرباب: خۇش مەشرەف، روخۇش، خۇش مامەلە

ئاچەر: هاچەر، كليل

ئالدۇزى: رۇكىشى زىپو زىوو، سورمە رىژ، سورمە چن

ئوردووبەز: جىگەى دابەزىن و ئىسراحتى لەشك

ئەلها: ئارەزو، كەلكەلە.

ئەسپەك: نەخۇشپىيەكى مىشكە، ماخوليا و جۆرە شىتپىيەكە.

ب:

باوژن: زىدايك، ھوى دايك، باجى

باب: باوك

بالانما: بالانويىن، ئاوينەى بالاروان

بەلەز: خىرا، بەپەلە، گورج

بايس: ھو، باعيس، سەبەب

بلوور: شووشە

بىنەوا: ھەژار، بىچارە، داماو

بەتۇبىزى: بە ژور، بە خورتى

بەروحم: بە بەزەيى، دلۇقان

برنجە: جۆرە كانزايەكە، زەردى سەماوەر(قصدىر)

بەلەنگاز: بىچارە، ئەدار، بەسەزمان

بەرۇك: ياخە، يەخە

بەكاوەخۆ: بە ھىۋاشى

بەرسف: ۋەلام

بەرك: گىرفان، باخەل

بالىفۆكە: سەرىنى بچووك، گۆشە

بورى: تىپەپى

بىلبتون: بە تەۋاۋەتى

بەو ئاۋايە: بەو جۆرە، بەو شىۋەيە

باريە: لۆسە

بەستىن: رۇخ، كەنار، گوى چەم، دەم چەم، رەخ

بىيشە: دارستان، لىر

بەركۆشە: بەرھەلىيىنە

بىن پيالە: ژىر پيالە

بۆرەقنە: ئامال بۆر، مەيلەو بۆر، بۆرپاۋ

بويىر: ئازا، دلىر

بىۋەي: بى زىيان، سەلامەت

باپ: بىچۋوۋە مەلى بەھارە

بىزۋو: بىزگ، مەگىرانى

بىزگەۋان: بىزۋوگەر

بەلانس: ھاۋسەنگى

بارتەقا: باتەقا، ھەنبەر، بەرانبەر

باچەۋان: باجگر

بەسۋى: بە ژان، بە ئازار

بەردەبار: پىياۋى زاناۋ بە تەگىير

بىدادى: نەھەقى

بەيتال: پزىشكى ئاژەلان

بويەر: رووداۋ

باژىرۆك: شارۆچكە

باشار: دەربردن، خۇراگرتن

بەرايى: پىشايى، بەراھى

بەلەد: شارەزا، پىزان، پىنوۋىن

بەفرە ژىلكە: بەفرى زۆر دەنك ورد

بەلەك: پووز

بە خورتى: بە تۆپىزى

باليف: سهرين، پشتي
بهگه نكردن: په سندرگدن
باندور: كارىگه رى
بايس: هو، باعيس، سونگه
به خودان: مقاومهت
بارخانه: كه لويه لى بازگانى، بارى له سهر يه كه هه لچنراو
به رجه وهن: ديمهن
بودر: بونى توندى ماسى و تهگه
بودراو: برژاو، خاوه برژ
به لځ: به لځ، كه پروو
باسريشك: به فرو باران پيگه وه
بوخچه: پارچه يه كى چوارگوشه يه بو كه ل و په ل تيئان
به دخوا: دلپيس، له چاكه به دوور
به عزكردن: توران. زيزبوون، قسه دابران
بن عام: خرمى دوور
به گهن: په سندر
باپه رنه خوشى له سهر ماوه، سهر ما بوون
بوژ: ردينى ماش و برنج، شينى ئامل سپى
بيژى: زول، هه رامزاده، شه يتان و وريا
به تل: به شيك
بورى: تىپه پرى
باديه هوا: به خوږايى، به فيز و ده عيه
بزه: زهرده خه نه
به خوى نه وه ستا: خوى پى زهوت نه كرا
به خورتى: به زور، به توپزى
بنيچه: په چه له ك
به ور: درنده يه كى به سامه
بالوكه: شتيكه وهك زيپكه و، زيپكه ش نييه
بى زات: بى زاخ، ترسنوك
به غار: به راكردن
بريك: كه ميك، توژيك، هه نديك
به د را: بيرخراب، نياز خراب
بژوئين: زهوى پرگيا و له وهر، بژوون، زه مهنند

باخفم: قسه بکهم.

پ:

پیشخزمهت: نوکهری بهردهستان

پارک: باخ

پسام: کوپه مام، ناموزا

پواز: سنگیکه له درزی داری قه لشاوی ده نین تا نه یه ته وه یهک

پوپر: بالنده یه کی خوش گوشته، له مریشک گه وره تره

پیشکار: خزمه تکار

په یف: وشه، وته، قسه

په ز: مه پ، میگه له مه پ و بز

په ری: فریشته

پاژ: بهش

پرتو: تیشک، روناکی

پیگه: پیگه وه، به هه قرا

پر: زور، ته ژی

پوستین: فهروه، که ولی تیسکن

په ژمرده: چه رمسی، ژاکاو

پایدوس: دهست له کار هه لگرتن

پولکه: گاگوز

په سیو: په سیف، هه لامهت

پیتاک: باربوو، کوکردنه وه ی دارایی

پیل: شه پول

په سلان: قیامهت، نه و دنیا

پاتاوه: پیلو، کاله.

پاتوق: شوینی کو بوونه وه

پوپر: قرژ

پیشداوه ری: حوکی پیشوه خته

پانکردنه وه: ماستاوساردکردنه وه، پروپامایی

په شم: قسه ی قوپو بی مانا

پزیشکیار: یاریده ده ری پزیشک

په تو: به تانی

په رکهم: فی، خودار، په تاو هه لامهت پیگه وه، نه نفلونزا

پیشها ت: قه ومان، به سه رها ت

پشتير: گهور، تهويله
پهتهپرى: پهتياره، شيتوكه
پرکيشى: پيداگرى، سووربوون، جورئه تکردن
پاکهن: كهوش كهن، جيگه ي پيالو داکه نندن
پهيف: وشه
پسوك: قرچوك، بهنيك زوو بيسيت.

ت:

تهمشاقان: بينهر، سهيركه
تهماشاخانه: شانؤ، نمايشسهر
تهژى: پر، لىپاو لىپ، سه رىژ
تا: لا، لايهن
تيشت: نانى بهيانى، قاوه لتي، بهرقليان، تاشتى
تالووكه: مهترسى، خهتهر
تهباره: دهغلى گهيشتووى نه دوراو، قايمه دهغل
تهژهو ناقولا: گورهو ناشيرين
تاين: يارؤ، فلان، ناقبرى
تاژى: سهگى راو، تانجى
تهشقهله: گهر، بيانوويگرتن
تهيرو تو: بالندهو مهلان
تهوازؤ: تهوازي، عوزرخوايى، داواى بوردن
تخوب: سنوور، كهوشهن، تخوم
تهويل: ناوچهوان، ههنيه، نهنى، تويل، جهمين
تورينوك: توورهو دناسك
تهخته بهن: تهخته خهو
تهقوو: بهلكوو، هاتوو
تاقه تکردن: شاردنهوه، داكردن
تولاز: ميباز، چاو لهوهرين
تيلمه: تيلماسك
تياگ: لاسهر
تاوهگان: تاوانگان، بههتاو سووتاو
تهلفيزى: تهلفيسى، تهوس، گالتهوگهپ
تهريده: ريگر، چهته

تۈولەك: ۋەرىنى مووى لەش
تۆسن: سەركىش، نا پام
تەڭكەر: نەسرەوت، بزوتنەۋە
تەمراندن: كوژاندنەۋە
تارى : تاريك
تۆماكو : تووتن
تەشبرىق : ھەورە تىرىشقە، بروسكە
تووك: نزاى خراپ ، دوعاى شەپ
تاخ: گەرەك
تاس: سەر پروتاۋە، دەغسەر
تەرز: جوړ، نەوع
تەوسخەن: ژارخەن، پىكەنن بە ھوسەۋە، پىكەننى تەوسامىز
تاراۋگە : مەنفا
تىز: تەوس، توانچ، گالتە پىكردن
تامپون: دەعم، پىكدادان
تازەمۆد: نوياو
تەشقى ناسمان: بلنداىى ناسمان
تەرە: تاراۋ، لە لائە تۇراۋ، ئاۋارە
تەرزەكوت: تەرزەشكىن، درەخت يان زەرعاتىك تەرزە لىيى دابىت.
تليانە: قەرتالە، سەبەتە، سەبەتەى ميوەچنى

ج:

جەگەن: گىياھەكە لاسكى سى سووچە لە زەلكاۋدا دەپروى
جنگن: شەپانى، دپ، نەگونجاۋ
جەلو: ھەرزە پىياۋ، سەرسەرى
جندەخانە: سۆزانى خانە، قەحبەخانە
جەپاندن: تاقى كردنەۋە، تەجرەبە كردن
جوپنە: ھەوزۇكەى گەرماۋ
جما: جولاً، بزوا
جقاكى: كۆمەلايەتى
جوابى كرد : دەرى كرد ، ئىزنى دا
جمكانە : دووانە، جمك، لفانە
جەندەك: تەرم
جىازى: كەلوپەلى بووك بۆ مالى زاۋا.

جنزەدە: كەسپك جنۆكە دەستيان ليوەشانديت
جونى: تاقميك، دەستەيەك، كۆمەلىك
جەۋەندە: مەتارە، كوندەى بچوك بۇ ئاۋ تىدا ھەلگرتن، دىمكە
جوابە جەنگى: بە دەمدا ھاتنەۋە.

ج:

چەلەنگ: چوست و چالاک، گورج و گۆل، شوخ و شەنگ
چىنى: جورى سوالەتى ھەرەباشە، ۋەكو كاشى
چتۆ: چۆن، چلۆن، كوو
چپىن: وتن (بۇ گۆرانى و قام)
چىل: مانگا

چەنگ: ئامپىرىكى موسىقاىە، ھارپ

چەكمە: جەزمە، پووت

چەمەنزار: مىرگ، مىرغوزار، سەۋزەزار

چما: بۆچى، ئەپرا، لەبەرچى

چقل: درك، درو، درى

چەرچى: فرۇشيارى گەپىدە، دەستفرۇش

چوغورد: چوغور، چغر، چر

چمك: سووچ، گۆشە

چوارنكال: ھەرچوارلا

چىبوو: دروست بوو

چەمووش: سل، رەۋەك، لەقە ھاۋىژو گازگر

چەرموو: سىپى

چەرچى: دىۋەرە، فرۇشيارى گەرۆك، دەستفرۇش

چاوساغ: دەسكىش، جاسووس، سىخوپ

چەلىپا: خاچ، سەلىب

چاۋگ: دەستە چىلە

چوون: ۋەك،

چىپەدوو: دووان بە چىپە

چەقەن: زەۋى تىتم، رەقەن.

ح:

حایرمان: سەرسام بوون

حەسار: حەۋش

حەنەك: جەفەنگ، قسەى گالتەۋ گەپ

حەشەرى: بەر بەتاو، ژنى بە ئالۆش
حەژمەت: مەينەت، خەفەت، كەسەر، داخ، خەم
حەجامات: خويىن بەردان
حەوجە: پيويست
حىل: گەورە، زۆر گەورە

خ:

خەنى لە خۇتان: خۇشى لە خۇتان
خشكۆك: دەلال، جوانكىلە، جوان، قەشەنگ
خەنەقاندن: خنكاندن، لە سىدارەدان
خوبزە: خولام، نۆكەر، خزمەتكار، خزمەتچى
خورجىن: ھەگبەى لە بەن، جانتاي لە بەن، خورج
خا: خات، خاتوون، خانم، يا
خاپاندن: فریودان، تەفرەدان، خەلەتاندن
خاپىنۆك: فریبۆك، فىلباز
خانەدان: نەجىمزادە، ئەسلزادە
خودان: خىو، خاوەن، ساحىب
خولك: خولق
خۆرتى: بە تۆبىزى، بە زۆرى
خشت: رىك، بى كەم و زیاد
خاكى: بى ھەوا، بى فىز
خەرگە: پەرۆى كۆن و پىيس
خوابەختەكى: خۆ بەخت، بە ھەلكەوت
خەبتىن: خەبات كردن
خشكۆك: جوان، خشيك
خويا: ئاشكرا، ديار، روون
خۆرانگان: تاوہ سووت، سووتاو لەبەر خۆر
خەفيە: جاسووس، خەوەرچىن، ھەوالدىز
خۆلەكەوہ: خۆلەمىش
خەمپە: كوپەى زۆر گەورە
خەنۆل: خەندەران، دەم بە پىكەنن، پووخوش
خزاگ: عەرەبانەيەك كە بەسەر بەفرا رايدەكيشن
خۆشكىنى: بى فىزى، خۆ بە زل نەزان
خوو: فى، پەركەم

خۆيبوون: سەربەخۆيى

خړ: ھەموو، گشت، تىكرا

خاترجەم: دۇنيا، ئەرخايەن

خوارنگە: خواردنگە، چىشتخانە

خاكرىز: قولكەيەك كە خاك و خۆلى تى فېرى دەدرى

خانەزا: نوکەرىك كە لە مالى ناگاھى لە داىك بەھبى

خاترخوازى: خاترخاىزى، دوعاخوازى، خواحافىزى

د:

داماو: بىنەوا، بەلەنگان، بىچارە

دەقەر: ناوچە، ئاقار، شوپىن، جى

دېركەوتن: دواكەوتن

دلىپاقر: دلىپاك، بى فېرو فىل، بى گزى

دەربار: دىوہ خان و بارەگای پاشا

دەھرى: زۇر تۆرە

داگەپان: ھاتنە خوارەوہ

دەنەواز: دىگىر، ماىەى دىخۆشى

دەلۇقان: بە بەزەيى، دىنەرم، مىرەبان

دەدەوانى: ئىشكگرتن (بە تايبەتى ئىشكى سەرقەلات و بورجان)

دەپىرە: داىە گەرە، نەنك

دەلىقە: دەرفەت ، ھەل

دەرخت: دار

دەربارىيان: دەست و پىوہندانى دىوہ خان و بارەگای پاشايەتى

دېروو: دېرك، چقىل، دېرى

دېرەش: بى بەزەيى، ستەمكار، دىرەق، پىكونى

دامە: مۇر

دنگ: دىنگ، ئامرازى چەلتووك كوتان

دەلەكدان: پالنان

دېردۇنگ: دوودل، بە گومان

دوونىەتى: خويپىەتى، بچووكى

دەلەچە: مەرايى كەر، ماستاوچى

دۇنكى: داردەستى ھەسحەسى ناو بازار

دېرۇكنووس: مېژوو نووس

دەرەقى: ھەلەھات، رايدهکرد

دەرۆزە: گەدایی، سوال
داشو: كاكه، براگه وره
دههرى: زور توپه
دهخهپتن: خهبات دهكهن
دوغرى: راست، دروست
داغان: رووخان، ويرانكردن
دهغوول: دهسپر، خاپينوك، فيلباز، گزيكار
دوئييل: مبارهزه
دوتمام: كيژهمام، ناموزا (بو كچ)
دهسهنه: بهخشين،
دوپر: ناوهند، ناوهراست، چهق
ديپر، درهنگ، جيگه ي رهبه ناني فهله
دهست قلپ: مال به فيرودهر
دوتمير: كيژهمير، شانزاده خانم
دهقوتاند: به سه رده برد
دلوا: به خشنده، دل تير، به دهست و دل
دادقاني: دادواني، قهزايي
دهمه قاله: ده مبوله، ده مقره، ده مه قالي
ديپر: جيگه ي رهبه ناني خاچ په رست
دمور: دومور، شووم، نه حس
دهماوهر: قسه زان، وته پاراو، چه قاوه سوو
دهقه تي: ده بورى
ده حكه: مشت و مپ، گهنگه شه ي توند
دايهن: نهو ژنه ي شير ده دات به مندالي خهلكي، ژني به خيوكه ري مندالي خهلكي
دهخهله ساين: رزگار ده بووين
ده ساويز: بيانوو، په لپ
ده له مه: دوله مه، شتيك به ته واوه تي نه مه يي بيت
دزيو: ناحهز، ناشيرين
ده سه جه مي: به كومهل
داشدار: لايه نگر و پاريزهر، پاسه واني قه لا
دوم: كلك
دين: شيت
دهلال: جوان و رهزا سوول

ر:

رەقسىن: سەما، ھەلپەپىن

رەنەك: قەشەو

رەدىن: رىش

رەندەك: فرمىسك، رەنتەك، ئەسر، ئەسرەين

رەھانى: پىياۋى ئاينى

راز: نەينى

رەژوو: زوخال، خەلوز

رەك: كوپ، رەژد

رەبوون: ھەستان

رەخانى: رەبار، چۆم، چىم، پوو

رەند: جوان، خوشىك، خوشكۆك

رەمودە: ئالودە، ھوگر

رەدەست: خۇبە دەستەوودان

رەند: مېرخاس، مەرد، پىياوانە

رەقىب: نەيار، خەنىم

رەيسك: مەغامرە

رەيوەلە: بېكۆلەى لاواز، بى نمود

رەنىشت: دانىشت

رەوپامايى: مەرايى، دەلەچەيى، بن رەيشەيى

رەمووسان: ماچ

رەھەنە: رەھەندە، عەودال، ئاوارە، چۆلگەر

رەبەن: سەلت، زوگورت، رەب

رەبەنىتە: رەبە، ژنە فەلەى تەرەكە دنيا، رەبەنى ژن

رەوگە: جىگەى پراو وشكار

رەيشخەن: گالتە پىكرەن

رەئىت: رەئەت، مەسكىن

رەزا سووك: ئىسك سووك، رەزا شىرىن، دەلال.

رەجفەين: لەرزەين، رەچلەكىن

رەدا: رەزى بوون، قەيىل بوون

رەخ: رەخ، قەراخ، لا، كەنار

رەزگر: مەھرەمى راز، نەينى پارىز

رەزا: جۆرە گۆلئىكە، گۆلى پىرۆز

روودار: بى شەرم، رووقايم، بى چاۋ وروو

پاڭە: واتا شىكردەنە، تەفسىر

پايە: ھەدد، شىياۋى

پەتبلاۋ: ھىزو بىر بلاۋ، پەرتخەواس

ز:

زېكىژ: كچى مېرد بۇ باۋەژن، يان كچى ژن بۇ باۋەپپارە

زېدە: زىادە

زەلام: گەورە، ناقولۇ تەژە

زار: دەم، دەو

زوپىيەت: ۋەچەو ئەۋەو ئەتيرە

زېد: زاگە

زاگە: زېد، شوينى لە دايكىبون، مەفتەن

زوخال: رەژوو، خەلووز

زگېرەش: پىكونى، بوغزن، كىنە لە دل

زەوجىن: زەماۋەند

زقېنەۋە: گەپانەۋە

زەيسان: زەيستان، ژنى تازە زاو

زەيەۋان: زېۋان، نىگابانى گۆپ و گۆپرستان

زىرانى: ئەژنو

زاروك: بچىكان، مندالان

زەردەكەن: بزە، زەردەخەنە

زەروو: زالو

زىانوك: بە زىان، زەردەر، زىاندەر

زەحف: زۆر، فرە، مەشە

زۆل: بىژ، ھەرامزادە، زۆرزان

زەرگال: پىلاۋى لە موو چىندراۋ، بەلەك پىچ، گۆرەۋى تا ئەژنو

زىبا: جوان، خشىك، پند، خشكوك

زىاڭ: بارىك، شووش.

ژ:

ژىۋان: پەشىمان

ژارخەن: پىكەنىنى ژەراۋى، پىكەنىنى تەوسامىز

ژارو: داماو، فەقىر، بەسەزمان

ژنەۋتن: بىستەن، ژنەفتەن

س:

سەرزەنشەت: سەركۆنە، لۆمە
سەلت: رەبەن، بى ژن و مندال، عازەب
سەندەل: قاپقاپ، تەقتەقىلە
سپلە: پىنەزان، بى ئەمەك، بى وەفا، نمەك حەرام
سۆز: پەيمان، بەلپن
ستران: گۆرانى، قام، لاوك
ستيران: ئەستىرە، ئەستىران
سپىدە: بەرەبەيان
سەوزەزار: مېرگ، مېرگوزار، چەمەنزار
سەمت: لا، ئالى، رەخ
سەرىوردە: بەسەرھات، سەركوزەشتە، سەرىپھورد
سەرگوروشتە: سەرىوردە،
سختىف: جنىو
سەختگىر: توند و بەزەبت و رەبت
سىوات: خوینەوارى
سائەقل: شىتۆكە
سەرىبۆز: سەر ماش و برنج
سىاناو: قوپراو
سىوى: ھەتپوو، مندالى بى داک و باب
سىكتر: دەرکردن، تروکردن
سونگى: قەمە
سەھەندە: بزۆز، نەسرەوت، زىنگ، ئاژاوەچى
سىبەندى: بى شەرم و ھەيا،
سايرين: نىرى، تەگە
سەرو: ئىلھام، سرووش
سازقان: مۇزىكوان
سەرنائ: ناونىشان
ستان: شار، پارىژگا
ستاندار: پارىژگار، مەسەرىف
ساردخانە: مەيتخانە
سۆل: پىلاوى سووكەلەى بى پانىيە، نەعل
سەردولكە: گۆرانى ھەلگوتن بە مردودا

ساقالۆك: مندالى تازەزاوى جوانكىلە

سەلبەند: رىگەي بە بەرد فەرشكراو

سىسەم: تەختە خەو، تەختە بەن

سوى: ئازار، ژان

سىخار: زوقم

ساقەتە: لاسكى گيا

سەرگەقار: سەرۆكى خىزان، گەورەي خىزان

سۆر: سوور، رەنگى سوور

سەوقاتى: ديارى

سالول: ژوورى ئىنفىرادى زىندان

سايەمەل: جوۆرى نەخوشى ئاژەل و مالآتە

سوتلى: قەپاتمە، ژنى بى مارەيى بو رابواردن

سەرىھورد: سەرىردە، بەسەرھات

سىپال: جلك، بەرگ و كول و پەل، كۆنە پەپۆ

سۆزانى: جندە، قەحپە

سىقا نەگر: مشت و مال نەگر

سوختە: سىفەت

سلۆك: سرك، رەوەك، سل، بەپارىز

سفتە: چەك، كومپيالە، پسولەي حەوالە

ساپىتە: ساپىتك، مېچ

سۆزە: گۆرانى خەمبار، سۆز، گۆرانى بە دەنگى نزم

سرووش: سەرۆ، ئىلھام، وەحى

سەرەوگرەد: سەرەوسىت

سندم : پىوۋەندى ئاسن.

ش:

شېرنە: ژنى دەمدىژى شەپرانى بېچەيا

شېپوش: شېرۆلە، بى بەرگ و بار

شەپپور: بوقى، كەپەنا

شام: شىو، شىق، خواردنى ئىواران

شكەفت: ئەشكەوت

شكەستەنى: ناسك، شتى زووشكى

شتاقيان، هېچيان، كەسيان

شنگ: هېز، تاقەت، توانا

شەقاو: ھەنگاۋ
شلىنگ: پارەيەكە
شاپ: شەق
شەكەت: ماندوو، ھىلاك
شورە: دىوار
شەربار: پېرشەپ، شەپانى
شەنگول: بە دەماخ، كەيف خۇش
شەبەيخون: پەلامارو ھېرشى شەوانە
شەلاق: شەلاخ، قامچى
شەم: مۆم، شەمالك
شەمدان: مۆمدان، شەمان، جىگەي مۆم
شوقار: زمان شې، نىۋان تىكدەر، جاسووس
شوو: مېرد ، ھاوسەرى ژن
شەكەت: ماندوو. ھىلاك
شاشك: مېزەر، پىچى مېزەر، شاشىك
شیرەت: راوېژ، ئاموژگارى
شیرەتكار: راوېژكار
شادەتنامە: كارنامەي خویندن
شۇخى : سوعبەت ، گالته
شىف: شىو، شام، نانى شىۋان، نانى ئىۋارە
شىلەو بىلە: فىل و تەلەكە
شەواك: گەمزە، گىلۇكە، دەبەنگ، سائەقل
شىلو: لىل
شلك: ناسك و تورت، سست و خاو
شەجەرە: سەجەرە، لىستىناۋى باب و باپىران
شەلاق: شەلاخ، قامچى ، جەلدە
شەوبىرى: شەونشىنى، شەوكۆر، مەجلىسى دۆست و برادەران، شەقرونك
شەقل: مۆرك
شەقرونك: شەونشىنى، شەوكۆر، مەجلىس و ئاھەنگى شەوانە
شەراشو: شەپانى، جىنگن، جىنگن
شەپلە: نەخۇشى ئىفلىجى
شكستۆك: نىكە شكان، شكستەنى، شتى ناسكى نىكە شكان.
شەھلەوئەند: سوارچاك، لاۋى شۇخ و شەنگ.

ع:

عاسا: دار عاسا، داردهست

عهيار: زيتهل، زورزان

عهبه نووس: دارئىكى رهش و رهق و به نرڭه

عهيان: ديار، ئاشكرا، له بهرچاو

عهگيد: نازا، پالھوان، جامير

عال: ناياب

غ:

غار: ئەشكەوت

غوپايى خەو: شيرنە خەو، خەوى قورس

غەوارە: غەرببە، بېگانە، نامۆ، ئاوەكى

ف:

فەرمايشت: فەرمووده، قسە

فەرڭه: بېچوھ مەل و جانەوهران

فشقيات: حەنەك، گالته وگەپ، ئاخافتنى بى تام

فراقين: نيوهرۆژە، خواردنى نيوهرۆ

فەرسەخ: فەرسەق

فېرناخ: لووت بەرز، بە دەعيە، روحزل، بە فيز و ئيفاده

فاما: فاميدە، تېگەييشتوو، زيرەك

قالا: بە تال، خالى، پووك، ئاواله، كراوه

فەرھەنگى: ئەوروپايى

فەسات: گايىنى ژنى بېگانە بە زۆر

چيان: خوشەويستى، ئەقېن، ئەوين، دلدارى

فەرتووس: زورھان، پيرى پەككەوتە

فەزىحەت: نەنگ، ريسوايى، مايەى ريسوايى

فيزمالك: خو دزىنەوہ

فيودال مولكدار، دەرەبەگ

فەلە: ديان، مەسيحى

ق:

قالىچە: مافوورى بچووك

قرمز: سوور

قەرال: پاشا

قەرالنشىن: پاشانشىن، ئيمپراتورىيەت

قورباقه: بۆق

قاوهلتى: تاشتى، بەرقلیان، نانى بەیانی، تیشت، قاوهتوون

قوچانى: ههلهات

قشتيله: بچووكى جوانكيله

قالور: قاوغ

قاپ: قاچ

قاوغ: قهپىلك، قاپۇره

قوشقى: تووپره، وهرهز، سل، رهوهك

قهرقهشه: تهشقهله، شهرو ناخوشى

قوپى: زهلكاوى قاميشهلان

قهلهمره: سنوور و كهوشهنى ژير دهسهلاتى كهسيك يان دهوله تيك

قوو: بالندهيهكه له قاز سىپى ترو زلتره

قهلايى: كانزايهكى سىپى نهرمه مسى پى سىپى دهكهنهوه

قژاوله: تاق تاقكهره

قاوش: هول، شوينى نووستنى به كومهل

قهساس: سزا، توله

قهره بهخت: بهخت رهش، بهدبهخت، نهگبهت

قامك: پهنجه، نهنگوست، پل، كلك

قامبيژ: گورانى بيژ

قهساو: قهساب

قهلهزراو: ترسنوك

قهتاندىن: بهسهربردىن

قاهر: زهوى روتهن كه گياى لى نهپوى

قومات: بابولله ساوا تيوه پيچان

قاشوانى: گوبازى، قاشوان

قهپاتمه: سوپتهلى، ژنى بى ماره يى بۇ رابواردن

قهموور: كوور، پشت كوم، قهمبوور

قهسته سهر: دوژمنى زور سهرسهخت، خهتهر

قهبه: گهوره

قوشهن: لهشكر

قرير: بريار، قهرار

قهماو: بويهر، ررواو

قاوهتوون: تاشت، تيشت، قاوهلتى، نانى بهياني

قىپرات: گەرماپيو

قىرېژە بەرد: خەنە تىلىكە، وردە شىنايى پىكەو نووساوى سەر بەردان

قاپووت: پالتو، ساقو، بالاپوش

قەوالە: سەنەد، بەلگە نامە

قەوغا: زۆر قەرەبالغ و ئاوەدان

قىرېتە: قىردە، قىلدەى مىلى سەگ، ئەلقەى مىلى تاژى

قۆشمە: حەنەكچى، گالتەچى

قورنە: گۆشە، سووچ، قورژىن، سىلە

قەيچى: مقەست

قاودان: دەرگىن، جواوگىردن.

قەبرغە: بىرگ، قەبرىخە، خالىگە

قووچاندىن: راکىردن، ھەلاتىن. پەقىن.

قاقەز قوشى: كۆلارە.

ك:

كوت و مت: ەقاودەق

كوانگە: كوانوو، ئاگىردان

كارمامز: بەچكە ناسك

كودەلە: بىچووە بەراز

كوختە: كۆخ، خانووى چكۆلە و خراب

كولكە: موو، توك

كولو: كوللە

كەچرەوى: لە پى لادان، تەحرىفيەت

كەوھىيى: شىنكى، شىنباو، خۆلەمىشى

كىوھ: بو كوى

كەپەك: سوؤس

كۆمەك: يارمەتى، ھارىكارى

كلۆر: ناوبەتال

كورىرگە: كوپى بچووك

كەپوو: لووت، دفن

كەونارا: زۆركۆن، شوينەوار

كەسك: سەوز

كۆمىدى: پىكەنىناوى

كامگىردن: نەوس تكان

كەزى: پىرچ، زلف
كلاؤخود: كلاؤى ئاسنىنى شەرقان
كەرب: رق و كىنە
كان: مەعدەن
كىۋىستان: كۆسار، كۆچار
كۆلۈنى: موهاجىرنىش، نىشىمەن، موستەعمەرە
كەمدوو: كەم قىسە
كۆسار: كۆچار، كىۋىستان
كەوى: مالى، دەستەمۆ
كەقەر: بەرد
كەقروك: بەردەلان
كەندەكار: كەسپك كە لە دار نەخش دەكەنى
كىشكىچى: پاسەوان، نىگابان
كۆ: سل، سلكردنەوہ
كەپوو: لووت، دفن
كارگە: وەرشە
كەرىپوچ: خىشتى سوورەوہكراو
كوند: بوەكوپرە، كوندە پەپوو، بايەقوش
كەودەن: گەوج
كارىستان: بېشەى داركاران
كرىت: ناشىرىن، كارى خراپ
كەتوارى: رىالىستى، واقىعى
كەوشەن: مەرز، سنوور، ئاقار، تىخوب
كنوكۆ: چوونە بنج و بناوان، توژىنەوہ
كسۆك: سەگ
كەستەك: سەندە گل، كلۆ قورى وشكەوہ بوو
كۆشيار: چالاک، پىركۆشش
كىنەكىش: رك ھەلگىر، ركونى
كەت: تەختەخەو
كەرەمكە: بفرموو
كەوہ روژ: روژى بى ھەتاو، سىپىيە پوژ
كۇما: كۆمەلپك
كەترەخانە: خانەى پىران

كەشم و نەشم: جوانى و نازو عىشوه
كۆرفام: گىل، گەمژە، دەبەنگ، گەلحو، گەلور
كەپەنك: فەرەنجى، قاپووتى لباد
كلە سووتە: روپامايى، كلە لەقى، رىيى و زمانلووسى
كۆچار: كىوسات، كۆسار
كارەكەر: قەرەواش، خزمەتچى مېوينە، جىرى
كەلگىت: كەركىت، ھەپك، شانەى پۇكوتانى تەون.
كەنيزەك: كارەكەر، كەنيز، قەرەواش.
كەويىل: كۆخ، كۆختە، خانووى چكۆلەى يەكچاوه. ئەشكەوت.
كوچەمال: كەناس
كەلەموسىت: قامكى گەورە، كەلە ئەنگوست، ئەنگوستە گەورە.

گ:

گۆساخ: چاوقايم، رووقايم

گەدا: پارسەك، سواكەر، دەرۆزەكەر

گورزە: باقەى گەورە

گەرەكمە: دەمەو، دەخوام

گەمە: يارى، وازى، كايە

گەنج: زىرو زيو، مالى دنيا

گەردنبەند: ملوانكە

گازکردن: بانگکردن

گۆرىن: يارو، ناقبرى

گوند: دى، ئاوايى

گومناو: ناوبىز، نەناسراو

گۆزىنگ: قولەپى

گەلۆز: ناولىنگ

گول: گەر و گول

گاگۆز: پۆلكە

گارد: پاسەوانى تايبەت

گۆنگ: ئالۆز

گەنگەشە: مونا قەشە

گورواو: مەخلووق

گوفەك: زىلدان، سەرانگويىك

گازى: بانگکردن

گېرۇز: وېرکن
گاکۆ: گۆپ، ئارامگە
گمىز: پيشاۋ
گىچەل: گەپ، تەشقىلە
گەمشەك: گەمزە، گەوشەگ، گەمشۆ، شەواک، گىل، دىۋانە
گالدىن: ھاندان بۇ كارى خراپ
گۆلمەز: زەنا زەنا، ھەراۋ زەنا، دەنگەدەنگ
گەوشەك: بېروانە گەمشەك
گەمشۆ: گىل، دىۋانە، كەمفام، كالفام
گەۋر: پىشتىر، ئاغەل، تەۋىلە
گۆل: سەگى ئىر.

ل:

لە كەيفان: لە خۇشيان
لە بىلادەۋە: لە ئىجادەۋە، لە بىنەرەتەۋە
لېرەۋار: دارستان، جەنگەل، بېشەلەن
لاپرەسەن: فزول، فزولى
لوۋسە: بارى
لەزگ بوو: خەرىك بوو، ۋەخت بوو، نىزىك بوو
لى: بەلام
لىپرا: بېرىرى دا
لوۋسە: بارىيە
لاق: قاچ، لىنگ
لەزكرن: خىراكردن، پەلەكردن
لايدە: بىگانە
لە ھەنبەر: بەرانبەر
لى: بەلام
لەيستۆك: بووكەشۋوشە، بووكەلە
لەگەز: مەتەل، مەتەلۆك
لەش بەبار: نەخۇش
لەگىن: رەنگە، لەۋەيە
لەۋتاۋە: پىس بوۋە
لەز: خىرا، پەلە
لەپر: يەكسەرى، بەقۇنتەرات

لاشەپ : بېۋەي، سەلامەت ، دوورە شەپ

لاكەوہ : لاچۆ ، برۆكەنار

لە نك: لە كن، لە جەم، لە دەف، لە لا

لەگام: چەورە، زگ لەوہرېن

لېژگە: لېژايى، نشيو

لېبۆك: لەودە، حەنەكچى، فېلباز، موھەپرىچ

لچ: ليوى خوارەوہ

لوشكە: لوشك، جووتە

لاترىسكە: لادان لە رېگە

لات: نەدارو فەقىر، بېنەوا، پەرىشانحال

لەلە: نۆكەرى زارۆك بەخيوكەر

لاڤە: پارانەوہ

لە عەلەيى: لە دژ

لە يەكبيىنە: بەردەوام، پەيتاپەيتا، لە پەستاو بى برانەوہ

لەزىكە: پەلە بكە، خىراكە، بلەزە

لوقمان: دكتور، حەكىم

م:

موغازە: فرۆشگە، دوكان

مېرىقان: دلۆقان، مېھرەبان

مشوور: تەگپىر، بەخەم كردن

مژول: سەرقال، سەرگەرم

مىل و موش: ملىومۆ، گەران و بۆنكردىنى زەمىن بۆ پەيداكردىنى خواردن

مۆل: زۆر، فرە، زەحف

مژمژە: مەساسە

مېرغەزەب: جەلاد

مەزرا: كىلگە

مقاش: ماشە

مەگىرانى: بېزوو

مەرزو بۆ: ولات، نىشتمان

مقەوا: كارتون

مەنھۆل: زىراب

مەزل: قوناغ، جىي مەبەست

مېرەبان : دلۇقان ، مېھرەبان
مالبات: خانەوادە ، بنەمالە
مدارا :سەبرو ھەوسەلە ، دلپراگرتنى دۆست و ئەھباب
مووبەق : ئاشخانە
موغەيرى: موغارى، بوغارى، كوانووى نىو ديوار
منچر: نەژنەو ، سوور لەسەر شتىك
مسكىن : رەعبىيەت، بەرحوكمى ئاغا
مەعلان : پىسپوڭ ، لىزان
مخابن: بە داخەوہ
مراك : كەوچك ، كەچك
مينا، ميناك: وەك، وەكو
مەخفەر: پۇلىسخانە، قەرەولخانە
مادونى: مۇلەت، ئىجازە
مەرگى مفاجا : سەكتەى دل
مەحرەر: نووسىنگەى مارەو تەلأقان
مەژى : مېشك
ماموژن: ئاموژن، ژن مام
مافور: قالى
مەتەرىژ: مەتەرىس، سەنگەر
مامىر: رەبەنىتەى بەتەمەن
ماسىر: رەبەنىتەى گەنج
متوو: ھوگر
مرداو: قوپى
مالىجە: چارەسەر، عىلاج، معالەجە
مەدام: خا، خاتوون، خانم، خات، يا
مجىز: مىزاج، مەجاز
مەحتەل: ماتەل، دىركەوتن
ماخوليا: ئەسپەك، نەخۇشپەكى مېشكە، گىژوھۇل
مەكتەبلى: قوتابى
مەخسەرە: گەپچار
مۆرە: خىسە، روانىن بە چاوى زەق و تورپى
مەچىر: داوہبەن، دەزوو، تال
مىردەك: بۆرە پىياو

مېژەلۆك: لقى براوھى رەز
مەعاف: بەخشاو، رەوا
موزېي: زيانۆك، زەرەردەر
میانسال: ئاقسال
مۆزە مۆز: دەورو خولدان بە مەبەست و تەمايەك
مۆرانە: جانەوھرى دارخۆر
مەردمازار: ئەزىيەتدانى خەلكى
مشە: زۆر، فرە
ماميژ: مامزە.
مامز: ئاسك، كەژال
مەھوھش: وەك مانگ، مانگ ئاسا.

ن:

ئەزاكەت: ئەدەب، سەلارى
نىگابان: پاسەوان
ئەيجەزار: قاميشەلان
ئىسببەت: بەلا، موسىبەت
ئەترە: ورە
ئاچىز: ھىچ، زۆر كەم
ئەژاد: رەگەن، رەچەلەك، ئەسل
ئاحەز: ئاشىرىن
ئىچىرقان: پراوچى
ئىشمەن: بارەگا، شوئىنى دانىشتن
ئەزاكەت: لوتف و ئەدەب
ئك: كىن، لا، جەم، دەف
ئاڧىرى: ئاوبىراو
ئەژنەو: نەبىست، منچىر
ئەمد: لىباد، نىوداشت: نە كۆن و نە تازە
ئھا: ئىستا، ھەنووكە، نھوو
ئاقسال: میانسال
نووكە: ھەنووكە، نھوو، ئھا، ئىستا
ئەخاسما: بە تايبەتى
ئەسرانى: فەلە، مەسىحى، دىان

ناباب: ناباو، دژه باو، ناپه سند له پرووی کومه لایه تییه وه

نوبه ره: یه که م مندا، یه که م بهر

نه په رژان: ده ست نه که ییشتن، فریا نه که وتن، پیپرانه که ییشتن

نیره وه ز: نیرینه، نیر په گهن

نه پرینگان ه وه: سل نه کردنه وه، کونه کردنه وه، سل نه کردن

نیونه خت: یه که دم، یه که سات

نیش: چزوو

نه ساغ: نخوش

نمه که ناسی: نه مه گداری، وه فاداری

و:

وه مینی: بمینیته وه

وه کرد: کرده وه

وه شیرت: شارد وه

وینا: ته سه ور

وار: هوار، شوین، مه لیه ن

واز: کراوه، پیچه وانه ی داخراو

ویده دم: دده می

وه قف کردن: تهرخان کردن

وه رده وه دان: له جاری پتر کیلان

وه ردیان: زیندانه وان

وه شانخانه: بلاوه خانه، دارالنشر

وه شانکار: بلاوکه ره وه، ناشر

وپراوه: وپینه

و دم: مومباره کی، پیرزی

وشکه بار: میوه ی وشکه وه کراو

وه کوژاندن: ته مراندن، کوژاندنه وه

ویمده: بمدیه

واز: نیشتیوا ناره زوی خواردن

وه زهن: نازار

و شترالوک: حوشر خوره، عاگول

وازوازی: دهمده می مجیز

ویل: ماریفت

وانیک: یارو، هین

ولە: نەمەییوی تەواو

ھ:

ھانكە ھانك: ھەناسە بركى

ھەژگ: لكەدارى وشكەوھ بوو، چپوچيلكەى ئاوردوو

ھەپروگيڤ: ھەرەشەو گورەشە

ھەلدیر: جيگەى زۆر بەرزو قيت لە شاخ و كيودا

ھەزاربە ھەزار: شاخى زۆر بەرزو عاسى

ھەلزنان: ھەلگەران بۆ سەرەوھ

ھایم: سەرگەردان، ویل

ھەنبەر: بەرانبەر

ھەترەش: زەندەق، زراو

ھەنووکە: ئیستا، نھا، نھوو

ھۆشن: بەھۆش

ھەتەر: مەودای حوکمی چاو

ھۆقى: كيوى، وەحشى

ھۆدە: ژور، ئۆتاغ، دیوو

ھزرو ھزرىن : بیرو بیرکردنەوھ

ھەيڤ : مانگ

ھەيڤەشەو: مانگە شەو

ھەدا : سەبەر ، ھەوسەلە

ھەراوزەنا : ھەراو ھەنگامە

ھەپرەمە : تىڤكەل و پىڤكەل، گەنم ودانەوئیلەى تىڤكەلكراو، ھەپرەت، جەنگە، تاف

ھاپۆ : مام

ھەلەشە :لەسەر، بى ئەقل

ھەرەت : تاف

ھەتوان : مەرھەم ، مەلھەم

ھەڤرك : ملەكەر، مەملانى، پركبەركى

ھەپروو : ھەپرە ، پىرۆ

ھەنگى : ھەينى ، ئەوسا

ھەشتاو : پەلە ، لەن، خىرا

ھاوکوف:دوو كەسى لە يەك ئاستى كۆمەلایەتى

ھاودەستى:ھاوبەش لە كەين و بەينان

ھەيڤۆك: ھەيڤك، مانگيلە، مانگى يەك شەوھ

ھيۋرین: ھوانەوہ
ھاماج: ئۆتمۆسفیر
ھەلۆیېردن: جیاکرنەوہ
ھاتە وەشاندن ، بلاؤکرایەوہ
ھزرقان: بیرمەند، زانا
ھەنیە: تەویل، ناوچەوان
ھەلاکەت: گیانەللا، ئاویلکە، ئاوزینگ، حالی مردن
ھەللاژیان: پراکشان
ھاژۆتن: لیخوپین
ھیم: بناخە، بناغە
ھاوسونخ: ھاوسال، ھاوتەمەن، ھاوزا
ھاو وازی: ھاوگەمە، ھاوکایە، ھاویازی
ھەوسار: پېشمە، دەستە جەو
ھاوقەتار: ھاوکارو پېشمە، ھاوری، دۆست
ھەمیژ: نامیژ، باوہش
ھزرین: بیرکردنەوہ
ھەلەت: زەردو ماھی زۆر سەخت.
ھەراشتەر: گەورەتر، پېگەییوتر
ھەرە: مشار.
ھۆشی: گولەوہ چنی.

ی:

یال: تووکی سەر ملی شیرو یەکسم
یەکھاوی: یەکجۆر، یەکدەست، بیگۆران
یارۆ : فلان
یاتاخ : پیخەف ، نوین
یەختە: خەسینراو، گون دەرھینراو
یونیفورم: جلکی فەرمی یەکچەشن
یاوہگۆیی: وپاوە، وپینە
یا: خا، خات، خاتوون، خانم، وشە ی پیزە بو ژنی گەورە.
یەغدان: یەخدان، سەنوقی دارینی گەورە.

نۆيەم: حەممە كەرىم عارف

* كەركووكىيە و لە سالى ۱۹۵۱دە لەدايك بوو.

● لە سالى ۱۹۷۵ كۆليژى ئەدەبىياتى بەغداى تەواو كردوو.

● يەكەم بەرھەمى شىعەرىكە بەناوى (ھەلبەستىكى ھەتتو كەوتوو) كە لە ژمارە (۱۷۰) رۇژنامەى ھاوكارى لە ۱۹۷۳/۶/۸ بۆلۈمىدە تەو.

● لە سالى ۱۹۷۵تە بە بەردەوامى نووسىن و بەرھەمى ئەدەبى بۆلۈمىدە كاتتەو.

● سەرنووسەرى يان بەرپۆھبەرى نووسىن يان سىكرىتېرى نووسىن يان ئەندامى دەستەى نووسەرانى ئەم گۆقار و بۆلۈمىدە تەو: گۆقارى گۆنگى نووسەرانى كەركوك، نووسەرى كوردستان، كەلتور، نووسەرى كورد، گۆلانى عەرەبى، ئالاي نازادى تا ژمارە ۲۲۲، گۆقارى نەوشەفەق.

* جگه له ناوی خوئی، به تایبته تی له گۆقاری گزنگی نووسه رانی کهرکوک، نووسه ری کوردستان، کهلتهور، روژنامه ی ئالی نازادی تا ژ: ۲۲۲ به ناوی گوڤه ند، زنار، سیپان، پاکزاد، محمه دی حاجی، سیوان عه لی، دیدار هه مه وه ندی، هیژا، ح. ع. هامون زیباری، با زه وان عه بدولکه ریم به ره مه می بلاو کردو وه ته وه.

* له سالی ۱۹۷۴ - ۱۹۷۵ دا پيشمه رگه ی شوږشی کوردستان بووه، له هه شتاکاندا بو ماوه ی نۆ سال، بی وابه سته گی حیزبی پيشمه رگه بووه و وه کو به شداریه کی مهیدانی و ویزدانی له خه باتی ره وای نه ته وه ی کوردا شانازی پیوه دهکات و منهت به سه رکه سدا ناکات، چونکه باوه ری وایه که رۆله ی میلیه تی مه زلوم مه حکومه به پيشمه رگه یه تی.

● له هه شتاکانه وه تا ۲۰/۸/۲۰۱۰ راسته وخو سهرپه رشتی و سه رۆکایه تی لقی کهرکوک یه کیتیی نووسه رانی کوردی کردو وه.

● زۆر به ره مه و کتیبی چاپ و بلاو کردو وه ته وه، لی زۆریه ی هه ره زۆریان، به تایبته تی نه وانه ی له چیدا چاپ بوون به نوسخه ی هینده که م بلاو بوونه ته وه، له نرخه ی نه بوو دان و هه ره نه ونده یه که له فه وتان رزگار بوون. هه ندیک له وانه:

- ۱- تپوژ، کۆ چیرۆک، چاپی یه که م ۱۹۷۹
- ۲- کۆچی سوور، رۆمان، چاپی یه که م، ۱۹۸۸، چاپی سییه م ۲۰۰۷
- ۳- بهیداخ، چیرۆک، چاپی یه که م ۱۹۸۸
- ۴- داوه تی کۆچه ریپان، کۆ چیرۆک، چاپی دووه م ۲۰۰۵
- ۵- له خو بیگانه بوون، کۆمه له چیرۆک، چاپی یه که م (۱۹۹۹) ده زگای گولان
- ۶- کوچ سرخ، کۆ چیرۆک، به فارسی، وه رگپران چاپی یه که م ۱۹۸۷ شاخ
- ۷- نینا، رۆمان، سابت ره حمان، چاپی یه که م، شاخ، ۱۹۸۵ چاپی سییه م ۲۰۰۵
- ۸- نامۆ، رۆمان، ئەلیبیر کامۆ، چاپی یه که م، شاخ ۱۹۸۷ چاپی چواره م ۲۰۰۹ وه شانخانه ی سایه، سلیمانی
- ۹- ریبهر، رۆمان، مه هدی حسین، چاپی یه که م (شاخ) ۱۹۸۳، چاپی دووه م، ۲۰۰۷
- ۱۰- شکست، رۆمان، ئەلکساندهر فه دایه ف، چاپی شاخ (راه کارگر)، چاپی دووه م، ۲۰۰۹ خانه ی وه رگپران.
- ۱۱- هاوماله کان، رۆمان، ئەحمه د مه حمود، چاپی دووه م ۲۰۰۰ ده زگای گولان
- ۱۲- بیناسنامه کان، رۆمان، عه زیز نه سین، چاپی سییه م ۲۰۰۶
- ۱۳- قوربانی، رۆمان، هیرب میدۆ، چاپی یه که م ۲۰۰۴ ده زگای شه فه ق
- ۱۴- دووره ولات، رۆمان ع. فاسموف، چاپی یه که م ۲۰۰۰ ده زگای گولان
- ۱۵- نازادی یا مه رگ، رۆمان، کازانتزاکیس، چاپی یه که م ۲۰۰۳ کتیبخانه ی سوړان، چاپی دووه م: ۲۰۰۸
- ۱۶- چیرۆکهکانی سه مه دی بیهرهنگی، چاپی دووه م، ۲۰۰۴ کتیبخانه ی سوړان هه ولیر
- ۱۷- نامانجی نه ده بیات. م. گوړکی، چاپی شاخ ۱۹۸۵
- ۱۸- ئەو رۆژه ی که ونیوم (کۆمه له چیرۆکی بیانی) چاپی یه که م، ۲۰۰۶
- ۱۹- جی پی (کۆمه له چیرۆکی فارسی) چاپی یه که م ۲۰۰۶، نووسه رانی کهرکوک
- ۲۰- زنده خه ون، کۆمه له چیرۆک، چیخوف، ۱، ده زگای موکریانی
- ۲۱- چیرۆکهکانی کۆمه لیک ده ق وره خنه ی جیهانی چ ۱، ۲۰۰۵، نووسه رانی کهرکوک
- ۲۲- دیدارو ده ق وره خنه، چ ۲۰۰۵، ۱
- ۲۳- دیداری چیرۆکفانی، چ ۲۰۰۵، ۱
- ۲۴- ئەو به رخه ی که بوو به گوړگ، چ ۲۰۰۸، نووسه رانی کهرکوک
- ۲۵- میوان، چیرۆک، ئەلیبیر کامۆ

- ۲۶- مەسەلەى كورد لە عىراقدا، عەزىز شەرىف، چاپى دووم ۲۰۰۵
- ۲۷- مېژووى رەگ و رەچەلەكى كورد، ئىحسان نورى پاشا، چ ۱۰، ۱۹۹۸
- ۲۸- كورد گەلى لە خىشتەبراوى غەدر لىكراو، د. كوئىنتەر دىشنەر، چاپى سېيەم ۲۰۰۴
- ۲۹- لە مەھابادى خويىناويەو بۆ كەنار ئاراس، نەجەف قولى پىسيان، چاپى يەكەم ۲۰۰۶
- ۳۰- كورد لە سەدەى نۆز دەويستەمدا، كرىس كوچرا، چاپى شەشەم ۲۰۱۱
- ۳۱- كورد لە ئىنسكلۆپىدىي ئىسلامدا، چاپى يەكەم ۱۹۹۸
- ۳۲- چىنى كۆن، چ () دەزگای موكرىانى
-
- ۳۳- دلپىرى خۇراگرتن، ئەشرەفى دەھقانى
- ۳۴- خەباتى چەكدارى ھەم تاكتىكە ھەم ستراتىژ، مەسعودى ئەھمەد زادە
-
- ۳۵- فەسنەت فەن گوگ، شانۆنامە، بول ئايز لەر
- ۳۶- بە دوغا شاعىرەكان، شانۆنامە، جەلىل قەيسى (گەزنگ ژ: ۱۲)
- ۳۷- جولىكەكەى مالتا، شانۆنامە، كرىستوفەر مالرو.
- ۳۸- دادپەرەران، شانۆنامە، ئەلبىر كامو
- ۳۹- بەد حالى بوون، شانۆنامە، ئەلبىر كامو.
- ۴۰- چاوبە چاوب، شانۆنامە، گەوھەر مراد (غولام حسەىنى ساعىدى)
- ۴۱- رىچاردى سېيەم، شانۆنامە، شەكسىپ. چاپى يەكەم ۲۰۰۹، بلاو خانەى سايە، سلىمانى
- ۴۲- گەمەى پاشا و وەزىر، شانۆنامە، عەبدولئەلبوسىرى.
-
- ۴۳- مندالە دارىنە، چىروكى درىژ بۆ مندالان.
- ۴۴- فاشىزم چىيە؟ كۆمەلە چىرۆك بۆ مندالان، يەلماز گوناي
- ۴۵- شوانە بچكۆلەكە، چىروكىكى درىژى چىنى يە بۆ مندالان
- ۴۶- زارۆكستان (چوار شانۆنامە بۆ منالان)
- ۴۷- چەند چىرۆكىك لە ئەفسانەى يونانى كۆنەو (۲۳ ئەفسانە)
-
- ۴۸- لە گەنجىنەى حىكايەتى توركمانىيەو. (ئەفسانەى ئەسپى ناشق) چاپى يەكەم ۲۰۰۸
- ۴۹- ئەفسانەىن گرىكى و رۆمانى، چاپى يەكەم (۲۰۰۴) كىتەبخانەى سۆران، ھەولپىر
- ۵۰- ئىليادە، ھۆمېروس، چ ۱، دەزگای سەردەم ۲۰۰۹
-
- ۵۱- گۆقەند و زنار (فەرھەنگى فارسى - كوردى) حەمە كەرىم عارف، چ (۲۰۰۶-۲۰۰۸) دەزگای موكرىانى
- ۵۲- چۆنىەتى فېربوونى زمانى فارسى، چ ۱، ۲۰۰۱
-
- ۵۳- چرنىشفسكى، فەيلەسوف و زاناي گەورەى مىللەتى روس
- ۵۴- چايكو فسكى، ژيان و بەرھەمى.
- ۵۵- ئىدگار ئالېن پو، ژيان و بەرھەمى.
- ۵۶- جاك لەندەن، ژيان و بەرھەمى
- ۵۷- گوگول، نووسەرى رىاليست
- ۵۸- يەلماز گوناي، ژيان و بەرھەمى
- ۵۹- سادقى ھىدايەت، ژيان و بەرھەمى

۶۰- خافروغ له شيعر دەدوئى، ژيان و بهرهه مى

۶۱- راگياندن له پەراويزى دەسەلاتدا (به شەرىكى) چاپى يەكەم (۲۰۰۱) دەزگای گولان

۶۲- راگياندن له نيوان حەقىقەت بېژى و عەوام خەلەتيني دا، حەمە كەرىم عارف، چ(۱)، ۲۰۰۵

۶۳- ميژووى ئەدەبىياتى جيهان (له كۆنەوه تا سەدەكانى ناڤين). چاپى يەكەم ۲۰۰۸

۶۴- ميژووى ئەدەبىياتى جيهان (له سەردەمى رينيسانسەوه تا ئىستا). چاپى يەكەم ۲۰۰۸

۶۵- ميژووى ئەدەبىياتى جيهان (ئەدەبىياتى ئىنگليزى زمان- ئەمريكا و ئىنگليستان له سەرەتاوه تا ئىستا). چاپى يەكەم ۲۰۰۸

۶۶- رىالييزم و دژە رىالييزم له ئەدەبىياتدا، سيروس پىرام، چ، ۲۰۰۴، دەزگای سپيريز

۶۷- قوتابخانە ئەدەبىيەكان، رەزا سەيد حەسەينى، چ، ۲۰۰۶، دەزگای موكرىانى

۶۸- ميژووى ئەدەبىياتى روسى، سەئىدى ئەفەندى

۶۹- ليكدانە و هەيك له مەپ نامۆ، لويس رىي، چ، ۲، ۲۰۰۶

۷۰- هونەر و ژيانى كۆمەلەيهتى، بليخانوف، چ(۱) (۲۰۰۵) دەزگای موكرىانى

۷۱- گوزارشتى مۇسقىقا، د. فوناد زكريا، چ(۱)، يانەى قەلەم ۲۰۰۶

۷۲- رىبازە هونەر يەكەكانى جيهان

۷۳- پىنكەتەى بەدەنى و چارەنووسى ئافرەت، چ(۱) ۲۰۰۶

۷۴- شيعر كوژى.. حەمە كەرىم عارف، چ(۱) / ۲۰۱۰ / كۆمەلەى روناكپىرى و كۆمەلەيهتى كەركوك، ژمارە (۷۰)

۷۵- دەربارەى رۆمان و چىرۆك، حەمە كەرىم عارف، چ(۱)، ۲۰۰۸

۷۶- مەرگى نووسەر و چەند باسكى دىكەى ئەدەبى-رۆشنپىرى، حەمە كەرىم عارف، چ(۱)، ۲۰۰۵ نووسەرانى كەركوك

۷۷- ناودارانى ئەدەب، حەمە كەرىم عارف، چ(۱) دەزگای موكرىانى، ۲۰۰۹

۷۸- پەيشتەنى من، حەمە كەرىم عارف، چاپى يەكەم(۱)

۷۹- پەلەكە رەنگينە، حەمە كەرىم عارف، چ(۱)، ۲۰۰۴

۸۰- خيانەتى حەلال، حەمە كەرىم عارف

۸۱- بووكى هەزار زاوا، (جانتا) كۆچىرۆك، بزورگى عەلەوى

۸۲- ئەبوزەر، د. عەلى شەرىعەتى

۸۳- رىوايهت، رۆمان، بزورگى عەلەوى

۸۴- وقفات فى رحاب الپقافه الكوردية، حەمە كەرىم عارف

۸۵- هەژاران، رۆمان، دوستوفسكى

۸۶- دەيفد كۆپەرفيلد، (رۆمانى كورتكراوه بۆ نەوجەوانان) چارلس دىكنز

۸۷- ئۆديسە، داستان، ھۆمېروس

۸۸- قىل الصوت و قصص اخرى، تقديم و ترجمه جلال زنگابادى

۸۹- شانزادە و گەدا، رۆمان، مارك توين

۹۰- توحفەنماى ئەدەبىياتى جيهانى

۹۱- سفەرى فەقىران حەمە كەرىم عارف

۹۲- بالئندەكەى من رۆمان، فريبافى

۹۳- نامەكانى تولستوى

۹۴- جەمىلە، رۆمان جەنگيز نايتماتوف

- ۹۵- ھەفتا چېرۆكى چىنى بۇ منالانى كورد
- ۹۶- الرحيل الدامى...تقديم وترجمه: جلال زنگابادى
- ۹۷- كۆلوانە سوور... كۆچپرۆك بۇ منالان
- ۹۸- ئەو پياۋەى كە سىيەرى خۆى فرۆشت ..رۆمان..شاميسۆ
- ۹۹- دكتور...شانۆنامە...برانسيلاڧ
- ۱۰۰- با خەييام باش بناسين /جەلال زەنگابادى
- ۱۰۱- دۆزەخى پېرۆز، رۆمان ،برهان شاوى
- ۱۰۲- من و نەنكم و ئىلاريون و ئىليكو / رۆمان / نودار دومبادزە
- ۱۰۳- يادگار يىهەكانى خانەى مردووان / دۆستويفسكى
- ۱۰۴- مېژووى رۆمانى توركى
- ۱۰۵- ديوار...كۆچپرۆك.....كۆمەلىك نووسەر
- ۱۰۶- كۆكۆرۆ.....رومان.....ناتسومى سوسكى
- ۱۰۷- كانىيە قارەمان...كۆچپرۆك بۇ مېرمنالان /ھەمەكەرىم عارف
- ۱۰۸- ئەودىوى مەرگ.....ھەمەكەرىم عارف/چ۱۲۰۰۱/موكرىانى
- ۱۰۹- قاوشى ژمارە شەش / چىخۆف / پېشەكى و پاچقەى: ھەمەكەرىم عارف
- ۱۱۰- گەمژە، رۆمان، دوو بەرگ، دۆستويفسكى
- ۱۱۱- دەربارەى ھۆزان و ھۆزانقانى...
- ۱۱۲- تاراس بۆلبا.....گۆگۆل
- * لە راپەرىنەۋە تا نھوو چالاكانە بەشدارى بزاڧى ئەدەبى و رۆشنىبىرى كوردى دەكات و بەرھەمى ھەمە جۆر (نووسين و ئامادە كردن و ۋەرگىپران) بلاودەكاتەۋە..
- * ئەو بەرھەمانە و زۆرى دىكەى ئامادەن بۆ چاپ و چاپكردنەۋە و ھەر كەس و گروپ و لايەن و دەزگايەك تەماحى بلاو كردنەۋەى ھەبن، دەبى پرس بە نووسەر بكات...